COMENDADOR

Otto Horský

Otto Horský

COMENDADOR

CESTA K UDĚLENÍ PERUÁNSKÉHO ŘÁDU

Přední strana:
Otto Horský po předání řádu Comendador představuje svoji knihu Živá monografie

Pevná papírová vazba:

Přední strana: Podle pověsti sám velký Inca vystoupil z vod jezera Titicaca
Zadní strana: Autorova cesta k udělení peruánského řádu

Otto Horský

COMENDADOR
CESTA K UDĚLENÍ PERUÁNSKÉHO ŘÁDU

Text © Otto Horský, 2020
1. vydání jako e-kniha © Lukáš Vik, 2021
ISBN PDF formátu: 978-80-7612-297-0
Konverze do elektronických formátů:
grafik a webdesignér Lukáš Vik
www.lukasvik.cz
www.horsky.estranky.cz

PODĚKOVÁNÍ

Thanks

Komu pak patří poděkování? Především všem, kteří stáli vedle mne na této dlouhé cestě, vedoucí až k udělení peruánského státního ocenění. Cesta to nebyla snadná a byla již na samém počátku poznamenána odchodem milovaného člověka, smrtí mé manželky Olgy při výkonu zahraniční služby v Peru. Stála vedle mě obětavě až do posledního vydechnutí. Poděkování patří Ing. Flavio Ramosovi, hlavnímu odborníkovi INIE - ELECTROPERU v geotechnice, který vzhledem k vysoké kvalitě našich odborných služeb v Peru úspěšně prosazoval v mezinírodní soutěži naše projekty. Musím vzdát hold Ing. Karlu Drozdovi, který byl významnou odbornou oporou Technické kanceláře a stál u zrodu většiny mnou prosazovaných projektů. Poděkování patří všem dalším odborníkům, bez nichž by nebylo dosaženo výsledků, jejichž stopa je v Peru zřetelná do dnešních dnů, zejména. Ing. Stanislavu Novosadovi, Ing.Richardu Barvínkovi, Ing. Vitězslavu Zamarskému a všem dalším spolupracovníkům. Za našimi dosaženými úspěchy bezesporu stál i československý velvyslanec Václav Malošík, který vždy dokázal zajistit diplomatickou cestou jejich podporu v Československu. Moje uznání patří Prof. Ivo Bartečkovi, který mě přizval do Expedice Titicaca 2004, jejímž byl organizátorem a vynikajícím vedoucím. Díky jemu jsem se do jezera Titicaca zamiloval. Moje velké poděkování patří peruánským velvyslancům, Albertovi Salasi Barahonovi, Maritě Landaveri Porturas a Lilianě de Olarte de Torres Muga, kteří mě v mých peruánských aktivitách velmi významně podporovali a s nimiž mě pojí opravdové přátelství. Nemohu opomenout Klub H+Z ve zlínském muzeu, zejména Dr. Magdalenu Preiningerovou, která vždy ochotně zajišťovala pro peruánské velvyslanectví materiály týkající se života a díla Eduarda Ingriše a umožnila řadu významných česko-peruánských setkání na půdě muzea. Poděkování patří majiteli Zámku Letovice, Bohumilu Vavříčkovi, který s velkou laskavostí umožnil v prostorách zámku umístění mé trvalé výstavy fotografií a dokumentů s názvem „Padesát let kontaktů a spolupráce s Peru“ a ochotně spolupracoval při organizaci celé řady přátelských česko-peruánských setkání. Kurátorovi uvedené výstavy Ing. Jiřímu Chromému. Mému bratrovi Milanovi, který s velkou laskavostí a umem obohatil tuto knihu o jednu z kapitol z jeho ságy rodinného klanu Zatloukalů. A nakonec, a to hlavně, mé manželce JUDr. Marii Brunclíkové, která mi byla vždy spolehlivou oporou při všech mých peruánských aktivitách po roce 2002 a je jí až do dnešních dnů. Chybí snad jen moje vyznání, jak osobně chápu udělení Řádu, vysokého státního vyznamenání. Je velkou poctou pro jednoho člověka, ale zasloužili by si ji všichni kolem, kteří se nějakým způsobem podíleli na skutečnostech, které k tomu vedly. Proto, alespoň já, jim všem vyslovuji velké poděkování.

ÚVODNÍ SLOVO
Foreword

Bylo to někdy na jaře čtyřiasedmdesátého roku, když se mě předseda Českého geologického úřadu zeptal, spíše jen tak mezi řečí, co bych říkal práci v Peru. Ještě jsem nestačil ani nasucho polknout a on již dodával:

„Dělal bys v Limě vedoucího naší technické kanceláře".

Patřím mezi lidi, kteří pojali přání pracovat jako odborný poradce v zahraničí již během studií na vysoké škole. Musím ale přiznat, že se mi v tom směru štěstí stále vyhýbalo, jak jen mohlo. Nejméně patnáctkrát to vyhlíželo velmi nadějně, patnáctkrát však z výjezdu sešlo. Jednou scházely peníze, jindy na poslední chvíli odřekl zahraniční partner. Byly také případy, kdy se termín odjezdu stále posouval z důvodů nedostatečné připravenosti na té či na oné straně, až nakonec z akce sešlo. S každým dalším návrhem jsem byl skeptičtějším. Po čtrnácti letech soustavné přípravy na poradenskou činnost v zahraničí jsem byl pravděpodobně jazykově a odborně nejlépe připraveným zahraničním expertem.

Leč tentokrát jsem s úsudkem, že jsem se celá léta připravoval zbytečně, přece jen posečkal. Ze sdělení předsedy vyšlo najevo, že již mají připraveno několik odborníků a chybí jim vedoucí technické kanceláře. Původní plán byl založit v Peru smíšenou důlní společnost. Po čtyřletém zvažování však zvítězil záměr vytvořit v Peru první československou technickou kancelář v zahraničí, která by poskytovala technické služby a poradenskou činnost bez úplaty s cílem získávání kontraktů.

Bylo zapotřebí pouze schválení naší vlády. Byl to velmi zajímavý nápad a podle mého názoru rovněž perspektivní. Pro všechny případy jsem proto přikývl, i když se mi zdálo absurdní, proč bych měl být vybrán právě já, když ke schválení chybí jen několik dnů a ostatní kandidáty do technické kanceláře připravovali na tuto práci několik roků.

Jaké bylo moje překvapení, když zanedlouho volali z Českého geologického úřadu, že jsem byl schválen do této nové pracovní pozice. Mám se prý ihned začít připravovat, neboť odletím do Limy jako první a ti ostatní poletí až na můj pokyn, a to podle dalších potřeb technické kanceláře. Měl jsem půl roku na přípravu toho, s čím byli ostatní vybraní pracovníci seznámeni dva až čtyři roky předem. Nedostatek času byl přímo zoufalý. Jednak jsem musel do odjezdu urychleně dokončit všechny úkoly, na nichž jsem se jako jeden z vedoucích pracovníků Geotestu Brno podílel, jednak musely být vyřízeny složité pasové a vízové formality. Během těchto několika málo měsíců mě také čekalo osm náročných zkoušek na Institutu zahraničního obchodu v Praze. Nešlo o prokázání mých odborných znalostí z oboru, ale především o všeobecný světový přehled a vědomosti ze zahraničně obchodní branže. A samozřejmě šlo i o prokázání velmi dobrých znalostí španělštiny.

Když jsem v listopadu čtyřiasedmdesátého roku udělal závěrečnou souhrnnou zkoušku ze znalostí latinskoamerických reálií, myslel jsem, že to nejobtížnější jsem již zvládnul. Jenže opravdu náročná práce mě teprve čekala. Stručně řečeno - musel jsem navrhnout činnost budoucí technické kanceláře v Limě. Taková československá kancelář zatím nikde v zahraničí neexistovala, a tak chyběly zkušenosti, o které bych se mohl opřít. Jistě, některé západní státy již podobnou obchodní strategii s úspěchem uplatňovaly, dokonce i v Peru, ale k těmto informacím jsem neměl přístup. Nečekalo na mne jen vybudování pracoviště, úkol velmi složitý a náročný, ale hlavním cílem měl byl obchodní přínos pro naši republiku. Měl jsem dosáhnout se svými spolupracovníky toho, abychom na základě našich odborných znalostí z různých oborů získali důvěru Peruánců natolik, aby s Československem postupně podepsali dohody o poskytování technických konzultací a služeb za úplatu. Tím by se investice vložené do zřízení technické kanceláře začaly vracet. A nejen to, kancelář se měla stát rovněž garantem rozvoje oboustranné vědecko-technické spolupráce na základě mezivládní dohody z roku 1971. Měla se spolupodílet na osvětové činnosti při propagaci Československa v Peru, být zárukou rozvoje vzájemných styků kulturních, obchodních a politických. Připravoval jsem se také na to, že budu v Limě a v dalších městech Peru pořádat výstavy, přednášet na univerzitách, hovořit o Československu v televizi či v rozhlase. Jako přidělenec obchodního oddělení v diplomatické funkci jsem měl mít na starosti i propagaci československých výrobků a prodej licencí. Bylo mi jasné, že můj pracovní den, alespoň prvních několik měsíců, potrvá od rána do večera, či přesněji řečeno dlouho do noci.

S nadšením a nechybějící odvahou jsem nastupoval se svou rodinou jednoho prosincového dne roku 1974 v Praze-Ruzyni do letadla. V mých zavazadlech nechyběl fotoaparát, geologický kompas, geologické kladívko a poznámkové bloky. Začala vznikat moje první kniha o Peru - *Peruánské postřehy*. V doslovu prof. Ivo Bartečka k této knize se mimo jiné uvádí:

„Nejvýraznější osobností, která pobývala v bývalém místokrálovství Peru, v Peru a v Bolívii, ve druhé polovině 20. století, byl Václav Šolc (1919–1995), ředitel Náprstkova muzea asijských, afrických a amerických kultur. Zanechal po sobě bohatou žeň etnologickou i literární. V první polovině 60. let pobýval V. Šolc na jezeře Titicaca a v polovině 70. let cestoval jádrem inckého impéria. Své dojmy zachytil v cestopisech Indiáni na jezeře Titicaca (1966) a Do země zlata (1978). Mimo jiné právě osobnosti Václava Šolce či Miloslava Stingla (1930) propojují Ottu Horského a jeho Peruánské postřehy s obecným zájmem české a slovenské společnosti o původní civilizace andských zemí. Všem zmíněným a dalším učarovala Latinská Amerika. Pokusili se – a to úspěšně – uskutečnit své představy – navštívit, poznat a popsat pro Evropana vzdálené prostory, být společně s hrdiny svých dětských snů a představ – s indiány. V těchto souvislostech přinášejí Otty Horského Peruánské postřehy svědectví o kontinuitě českého zájmu o mimoevropský kulturní odkaz na příkladu Jižní Ameriky. Pro budoucího zájemce o dějiny československé hospodářské politiky vůči Latinské Americe budou pak na příkladu Peru zajímavé a přínosné autorovy informace vážící se k tehdejším československým aktivitám v andské oblasti.“

Je pravdou, že mojí celoživotní láskou se stalo Peru. S touto zemí mám odborné, ale i přátelské a později hlavně pracovní styky již od roku 1966. Také snad proto mě Peruánci označují titulem Peruanista, čehož si moc vážím. Však mám od nich, tedy zejména od u nás dříve i nyní působících velvyslanců, četná písemná poděkování za přátelství a spolupráci.

Tato kniha je zaměřena na významné momenty v mém životě týkající se vzájemných vztahů mezi mnou, „Peruanistou“ a Peruánskou Republikou, vedoucí postupně k uznání mých zásluh vysokým státním peruánským vyznamenáním za zásluhy v diplomatické službě s titulem Comendador – Komtur. Aby bylo možno posoudit předkládanou knihu i z pohledu biografického, aby šlo popisované, zejména odborné události a dosažené výsledky ve vztahu k Peru zařadit do nějaké časové osy, snažím se to, byť jen velmi okrajově, v některých kapitolách knihy.

Jako celoživotní povolání jsem si zvolil inženýrskou geologii, zaměřenou zejména na výstavbu vodohospodářských a energetických děl. Mnou vybraný obor byl a je nejen vysoce náročný a zodpovědný, ale i nádherný, neboť zejména častý pobyt v přírodě a úsilí o její přetváření ku prospěchu člověka jsou jeho součástí. Tajně jsem při tom předpokládal a doufal, že tudy povede cesta i ke splnění mého dávného snu, osobního poznání života Indiánů, kteří mě vždy svým přirozeným způsobem života a sepětím s přírodou fascinovali. Nejdříve mě zaujaly komiksy o indiánech, vycházející v poválečných letech v časopise Junák, později, jako snad každého kluka, romány Karla Maye, J.F. Coopera, J. Londona, Enrique Stanko Vráze a dalších autorů. Zcela náhodou jsem se dostal ke knize od Herberta Rittingera „Sjížděl jsem dravé řeky – sám v peřejích Amazonky“, která na mě zapůsobila natolik, že jsem později, během studií na vysoké škole, vytvořil svoji vlastní fotomontáž „Snění na břehu Amazonky“. Jenže jsem neseděl na břehu Amazonky, ale na břehu české řeky Ostravice, kterou jsem na Amazonku upravil, včetně člunu, na němž dravou řeku sjíždím. Když jsem se náhodou dostal ke knize „Žena letí přes Andy“ od Inge Stöltingové, v níž mě otevřela okénko do zaniklé říše Inků a do andských velehor, můj zájem se soustředil zcela konkrétně na Peru, tedy zemi s potomky Inků, zemi s největším počtem Indiánů v Jižní Americe, zemi tajuplnou, dosud ne zcela prozkoumanou, zemi s Amazonkou a divokými řekami, stékajícími z pohoří Kordiller, s dosud nevyužitým hydroenergetickým potenciálem. Zde se přímo nabízelo moje směrování k budoucímu uplatnění mých zkušeností v této oblasti. Cíl velmi smělý a daleký, ale ne nereálný. Uvědomoval jsem si však, že pokud chci proměnit cíl ve skutečnost, čeká mě dlouhá a náročná cesta, vyžadující disciplinu, pracovitost, vytrvalost, vstřícnost, vysoký stupeň adaptability a především, dokonalou znalost španělského jazyka. Dosažení vysoké odbornosti v mém oboru, včetně mezinárodního uznání, bylo nedílnou samozřejmostí. Proto jsem se od počátku své profesní kariéry inženýrského geologa, prakticky již během posledního roku studia a ihned po dokončení vysoké školy, nevyhýbal stát jako odborník v čele našich velkých, zejména vodohospodářských a energetických staveb a mnoho energie a vlastních finančních prostředků jsem věnoval získávání teoretických znalostí a praktických zkušeností nejen doma, ale v rámci tehdejších možností i v zahraničí.

Jak jsem již uvedl, kniha je věnovaná mé již dlouholeté spolupráci s Peru, která se plně rozvinula od roku 1974, kdy jsem byl pověřen naší vládou založit a uvést do praktické činnosti experimentální Technickou kancelář v Limě. V letech 1974 až 1976 jsem byl jejím vedoucím a podařilo se úspěšně rozvinout její činnost v mnoha oblastech, které jsou v knize uvedeny. Po těžké nemoci a smrti mé manželky Olgy jsem se vrátil domů a od roku 1977 pokračoval jako její konzultant a vytvářel doma příznivé podmínky pro přípravu do Peru odjíždějících odborníků a dalších průzkumných expedic, spočívající jak ve výběru vhodných odborných kádrů pro konkrétní projekty staveb, tak co se týče co nejlepšího a nejmodernějšího technického vybavení.

Protože jako již uznávaný zahraniční expert v oboru inženýrské geologie jsem musel působit i v jiných zemích, moje přímá osobní spolupráce s Peru byla až do roku 2004 přerušena, aby byla opět, po mém návratu z vědecké expedice na jezero Titicaca, znovu plně rozvinuta. Konkrétní výsledky této spolupráce s Peru jsou v knize uvedeny. Nebylo toho málo a je třeba zdůraznit, že zejména v případě našeho podílu při projektování významných vodohospodářských a energetických staveb, důležitých pro úspěšný ekonomický rozvoj této nádherné země, se jedná o hodnoty trvalého charakteru, které budou vždy pilířem vzájemného přátelství mezi našimi národy.

Komu tuto knihu věnuji? Zejména všem mladým lidem, kteří hledají svoji cestu za splněním svého snu. Zde chci být upřímný a musím dodat, že sny se snad plní jen v pohádkách, v nichž většinou vítězí dobro nad zlem a úspěch nad neúspěchem. Mluvme proto raději o směřování k určitému cíli, kterého lze za určitých příznivých podmínek a okolností dosáhnout. Tedy musí se především jednat o cíl dosažitelný, reálný. Když se vám podaří do svého povolání, nebo řekněme do nastoupené životní cesty se i zamilovat a přidá se k tomu cílevědomost, pracovitost, houževnatost, disciplina, ale i trocha štěstí, pak máte velkou naději, že se vaše sny přemění ve skutečnost a dosáhnete na vrchol svých tužeb a přání. Budete za to odměněni dobrým pocitem, že vaše životní cesta nebyla zbytečná.

Závěrem mého úvodního slova znovu podotýkám. Bez cílevědomé teoretické přípravy a sbírání praktických zkušeností doma a v zahraničí v předmětném oboru, v němž se chcete prosadit, bez důkladného studia cizích jazyků, zejména těch, týkajících se zemí, v nichž chcete působit, bez publikační činnosti, zejména v renomovaných domácích a zahraničních odborných časopisech, bez vytváření kontaktů s předními světovými odborníky daného oboru a konečně, i bez řádné přípravy zdravotní, vaše cesta nebude snadná a mohla by skončit zklamáním pro vás i zahraničního partnera v případě, že by náhodné okolnosti tomu chtěly a byli byste na zahraniční misi či jako poradci vysláni bez uvedené přípravy. Možná by to znamenalo, že by tomu tak bylo naposledy a nikdo by již o vaši odbornou pomoc nestál. Takových případů jsem během své životní cesty, bohužel,zejména v minulosti, zaznamenal několik.

PŘEDMLUVA
Preface

V mé knize *Paměti*, vydané v roce v roce 2012, jsem v předmluvě napsal: *„Nikdy jsem neopustil myšlenku sepsání pamětí v časovém sledu událostí, pokud možno od mého zrození až do posledních okamžiků mého života, dokud ještě budu schopen přemýšlet a udržet ruku beze chvění na klávesnici“* Uplynulo dalších několik let, píše se rok 2020. To, co jsem tehdy napsal, stále platí. Zatímco mé *Paměti* zachycují mé nádherné a šťastné dětství, studentská léta a první kroky po opuštění vysoké školy, již tehdy mi bylo jasné, že zvládnout to, co přišlo potom, asi nepůjde v jedné, byť sebeobsáhlejší knize, neboť jsem prožil několik životních etap a každá byla zcela jiná, v jiném prostředí, v jiném citovém vztahu, ba i v jiné jazykové, společenské, přírodní a klimatické oblasti. Znamenala ucelenou kapitolu mého života, jeden lidský život. Tak to i opravdu vnímám a cítím. Prožil jsem několik lidských životů a prožívám další, ten nejkrásnější, obklopen milující rodinou a vnoučaty. Ale aby to nebyla jen planá slova. V předchozích knihách jsem popsal své zkušenosti, ale i prožitá dobrodružství v Egyptě (*Nosičem vody v Egyptě,*© Nová Forma 2010), ve Španělsku (*Buenos días España,* © Nová Forma 2012), odbornou a diplomatickou činnost v Peru (*Peruánské postřehy* (©Repronis 2004 a 2008), osmiletou poradenskou a odbornou činnost v mém oboru na Kubě (*Osm roků na Kubě* (© Repronis 2007). V knize *Cestopisné črty z levé a pravé kapsy* (© Nová Forma 2014) jsem popsal zkušenosti a zážitky z mnoha jiných zemích, v nichž jsem pracoval, nebo které jsem z odborného zájmu navštívil. A pokud tomu budou přát všemocné okolnosti a hlavně zdraví, moje tři roky odborného působení ve Španělsku v letech 1991 – 1994 jsou také ucelenou a samostatnou kapitolou mého života a rozhodně by stály za knižní zpracování. Zatím jsou uloženy v rukopisech a poznámkových blocích v samostatných složkách ve velké starobylé bedně ze začátku minulého století.

Protože však čas neúprosně letí a přibývají šediny, rozhodl jsem se, že dám nyní přednost sepsání všeho důležitého, co jsem, zejména ve své profesi inženýrského geologa, během dosavadního života vykonal. Vycházel jsem při tom z niterného pocitu, že díky šťastným okolnostem, někdo by řekl díky šťastnému osudu, jsem se jako odborník dostal k inženýrským stavbám, které mě vždy posouvaly odborně kupředu a což je třeba zdůraznit, ať doma, v Československu, nebo v Peru, nebo kdekoliv jinde v zahraničí, moje práce požívala vždy největšího stupně uznání a respektu. Vždy a všude byla ctěna moje předem stanovená podmínka, že k dosažení nejlepšího a nejbezpečnějšího řešení u náročných inženýrských staveb je třeba využít všeho, co nabízí současná úroveň vědy a praxe ve světě. Nebylo to vůbec jednoduché, neboť z důvodů nedostatku devizových prostředků jsme mnohdy zaostávali ve špičkových technologiích a v moderním technickém vybavení. Díky od počátku zavedené týmové spolupráci nejkvalitnějších odborníků a přímému propojení inženýrské geologie a geofyziky a dalších oborů ve všech fázích a etapách projekce, naše dosažené výsledky, publikované doma a v zahraničí v renomovaných odborných časopisech, získávaly postupně mezinárodní uznání. A to byl právě odrazový můstek k našemu uplatnění u těch největších vodohospodářských a hydroenergetických staveb v Peru, které jsou v této knize uvedeny, a které by neměly být zapomenuty.

Na rozdíl od jiných odborníků, kteří tvrdí, že popularizace pracovních výsledků odvádí od vědy a znevažuje pisatele, celý život jsem vědu a získané zkušenosti popularizoval, v tisku, rozhlase, televizi, na fotografických výstavách a na mnoha přednáškách na školách, univerzitách, ale i v zájmových či odborných klubech a jinde. Dělalo mi to radost, ale i zadostiučinění, že pracovní výsledky a získané zkušenosti se touto cestou dostávají i do široké veřejnosti a získávají stále větší podporu a uznání i nadřízených orgánů, včetně podpory finanční na zajištění špičkových technologií. Popularizační aktivitu jsem vyvíjel nejen u nás, ale i v jiných zemích, kde jsem působil, a zejména v Peru. Moje kniha *Curriculum vitae - monografie* (© Nová Forma 2016) přehledně komentuje mnou dosažené výsledky v profesních aktivitách. Moje další monografická kniha *Vita est a tortuosis iter - Život je klikatá cesta, aneb cestováním k naplnění osudu* (© Jan Sojnek 2017), je jejím podstatným rozšířením, jednak o další důležité události a pracovní výsledky v uplynulém roce, jednak jsou na DVD uvedeny v přílohách některá zaznamenaná vystoupení v rozhlase a televizi, jsou uvedeny pasáže o mé činnosti uvedené v knihách jiných autorů, moje úvody a doslovy ke knihám jiných autorů, recenze a nekrology. Protože jsem za svého života stál v čele velmi důležitých, ale i velmi zajímavých a nádherných staveb doma i v zahraničí a vždy jsem o nich publikoval, považoval jsem za svoji povinnost tyto získané odborné a praktické zkušenosti shrnout do knihy *Soubor odborných publikací* (© GALIUM 2017). Kniha zahrnuje na DVD nejen všechny moje odborné publikace, vydané doma a v zahraničí v různých renomovaných časopisech a v materiálech z mezinárodních kongresů, ale i Power pointové přednášky (PPT) a seznam zásadních závěrečných zpráv pro projekty velkých a náročných staveb. Jedná se tedy o odbornou monografii.

Můj dvouletý pobyt v Peru byl nepřetržitým řetězem pracovního úsilí, které velmi rychle přineslo své plody. Ale byl i řetězem dosud nepoznaných dobrodružství, o nichž jsem napsal uvedenou knihu *Peruánské postřehy,* připravil a napsal scénáře pro televizní filmy *Peruánské postřehy* (1976) a *Geologové z Mantara* (1977) a participoval na scénáři filmu *Člověk proti horám* (1978), v němž se mimo jiné uvádí katastrofa českých horolezců v Peru pod Huascaranem. Přednášek o Peru doprovázeným bohatou fotografickou dokumentací a relací v rozhlase jsem měl na toto téma bezpočet nejen v minulosti, ale vracím se k nim i dnes. Pobyt v Peru však znamenal i kalich hořkosti ze ztráty mé milované ženy Olgy. Zemřela po dlouhém boji s rakovinou v roce 1976. Její touha po zahraničních zemích a po naplnění společenského poslání, jehož se velmi dobře a úspěšně zhostila, se završila předčasně. Měla pouhých 35 let.

Ještě za života Olgy jsem po neplánovaném návratu z Peru v roce 1976 připravil propagační a komerční cestu přes kontinent Latinské Ameriky, po stopách cestovatelů Hanzelky a Zikmunda. Náš tým byl ve složení: Otto Horský, geolog a vedoucí expedice, Jiří Vrožina - kameraman, Milan Švihálek – zpravodaj a publicista, oba z Československé televize v Ostravě, dále Jaromír Musial – novinář a zpravodaj čs. rozhlasu. Prostřednictvím československých podniků zahraničního obchodu jsem se obrátil na naše zastupitelské úřady ve všech zemích Latinské Ameriky po trase námi plánované cesty a spolu s nimi jsem vypracoval přesný plán a scénář cesty. To jest, které země navštívíme, v jakém pořadí, které stavby a projekty

Ing. Miroslav Zikmund, Otto Horský, Ing. Miroslav Zikmund jun. Zlín, 23.11.2018.

Dar od mého kolegy Ing. Jana Fouska k mým osmdesátým narozeninám. Vlajky zemí, v nichž jsem působil, zleva: Peru, Španělsko, Československo, Kuba, Irák.

nafilmujeme a o nich napíšeme a budeme je propagovat ve světě a po návratu domů i v televizi, rozhlase a v dalších mediálních prostředcích. Konkrétní plánovaná místa a scénáře, v nichž bylo samozřejmě zahrnuto i Peru, jsem potom projednal s podniky zahraničního obchodu, abych od nich získal finanční prostředky na realizaci cesty. Tak se mi podařilo získat podporu od Polytechny, Exica, Strojexportu, Pragoinvestu, ČKD, dále od Geotestu Brno a Stavební geologie Praha. Celkem mi bylo přislíbeno skoro 60 tisíc dolarů, což by v té době stačilo jako počáteční investice na realizaci tohoto záměru. Škodovka nám přislíbila pro tuto cestu zdarma dva specielně připravené automobily ŠKODA. Celá akce skončila na nesouhlasu generální ředitelky čs. televize, která si nechtěla pálit prsty, a to i přesto, že jsem u ní v Praze osobně dvakrát intervenoval a ředitel Ostravské televize tuto cestu vehementně podporoval. Jiří Vrožina to pak vyřešil tak, že odešel do exilu do Austrálie, kde založil vlastní studio. Milan Švihálek po zákazu cesty vážně onemocněl. Působil však dál jako velmi úspěšný redaktor Ostravské televize. a to až do odchodu do důchodu. Dnes je velmi úspěšným spisovatelem a mým váženým přítelem.

Náhodné souvislosti, které mě od dětských let spoluvytvářejí život, tomu chtěly, že v roce 2002 jsem byl přizván do vědecké expedice „Titicaca, 2004 CZ“. V rámci psychické a fyzické průpravy na náročný dvouměsíční pobyt ve vysokohorských Andách v Peru jsem musel prokázat fyzickou zdatnost výstupem na nejvyšší horu Řecka, Miticas v pohoří Olymp (2917 m). Expedice Titicaca se v roce 2004 realizovala a její výsledky přinesly kýžené ovoce, jež s chutí požívám dodnes v různých populárních a populárně-vědeckých článcích, knihách, výstavách fotografií a přednáškách. vystoupeních v rozhlase a televizi. Jejich soupis je obsahem této knihy.

Co mě přivedlo k tomu, že jsem napsal již uvedenou více méně komplexní monografii, *Vita est a tortuosis iter - Život je klikatá cesta?* Protože tomu tak opravdu je. Je to dlouhá a klikatá cesta za poznáním, za získáním životních a pracovních návyků a zkušeností. Cesta plná překážek, na níž je mnohdy třeba činit zásadní rozhodnutí, která mohou být někdy dobrá, jindy špatná. Ale i když někdy dojde ke špatným rozhodnutím, je třeba se z nich poučit a jít dál za svým vytčeným cílem. A vězte, že většinou i to špatné se v dobré obrátí a ukáže se, že tomu tak asi muselo z nějakých jiných důvodů být. Všechny bitvy v životě, které prožíváme ve jménu splnění svých snů, svých cílů, nejsou vedeny nadarmo, pokud jsme schopni je akceptovat, přijmout a pochopit, že nás něčemu naučily. A jak pravil Pablo Coelho ve své slavné knize Alchymista: „Když něco opravdu chceš, celý Vesmír se spojí, abys své přání uskutečnil“. Nepochybuji o tom, že mě byl Vesmír vždy nakloněn. Moje cesta byla poznamenána úspěchy i neúspěchy, nevýslovným štěstím, ale i utrpením, velmi riskantními okamžiky, které mě zocelily a díky tomu, že jsem je přežil, přesvědčily, že moje cesta je správná a má smysl po ní dále jít. Výzvy i nadále, byť v pokročilém věku, stále přijímám a neoddávám se jen blahovolným vzpomínkám na to, co bylo, ale žiji proto, co je. Proto jsem se rozhodl zachytit v celé úplnosti můj dosavadní, hlavně profesní život, v poměrně obsáhlé knize „Živá monografie“ (© Nová Forma, 2019). Proč živá? Protože zatím žiji. Kniha žije spolu se mnou a je stále doplňována, aby jednou, až nebudu mít dostatek sil, byla uzavřena bez slovíčka živá.

Moje aktivity jsou zatím stále rozsáhlé a dějí se věci či události, které jsou významné a je třeba je doplňovat. Ještě v témže roce, tedy v roce 2019, záhy po vydání této knihy, jsem obdržel od peruánské vlády státní Řád „Za zásluhy v diplomatické službě“ s titulem Comendador - Komtur. A právě o tom je tato moje nová kniha, v níž se snažím o zdůraznění všech souvislostí, vedoucích postupně až k udělení tohoto vysokého státního peruánského ocenění..

Během roku 2020 se stalo mnoho dalších velmi zajímavých událostí, jako třeba 20. ledna setkání s peruánským novinářem z Limy Tomášem Niedrem na půdě peruánské residence za účasti bývalého českého velvyslance v Peru, pana Pavla Bechného. Při té příležitosti jim a paní peruánské velvyslankyni Lilianě de Olarte de Torres Muga, byly předány komplexní informace o mých aktivitách jako podklad k případnému použití pro tisk a sdělovací prostředky, a to jak česky, tak španělsky. Na vyžádání bývalého peruánského velvyslance v Praze Alberta Salase Barahony byly zaslány na limskou Hudební univerzitu (bývalá Hudební konzervatoř) hudební a jiné materiály, týkající se života našeho významného skladatele, interpreta, cestovatele, dobrodruha a mořeplavce, autora písně „Teskně hučí Niagara“, Eduarda Ingriše. Moje nové zajímavé články či informace, týkající se Peru a vzájemné spolupráce, jsou uveřejněny na blogu www.klubhz.cz.

Poradenská činnost v zahraničí někdy vyžadovala i kus sebezapření a odvahy. Přechod na druhou stranu řeky Mantaro v Peru po tradičním indiánském provazovém mostě byl pro mě opravdu velmi náročný. Foto Ing. Jaromír Knejzlík, CSc, 1976.

01 – Instituto Cervantes - přednáška

Lecture at Instituto Cervantes

Svoji dnes již více než padesátiletou spolupráci se španělsky mluvícími zeměmi, zejména však s Peru, jsem zúročil na přednášce v Institutu Cervantes v Praze dne 12. Května 2015. Přednáška na téma ***„Projekty, expedice a objevy: retrospektivní pohled na Peru“,*** byla simultánně tlumočena a doplněna bohatou faktografickou a fotografickou dokumentací.

Tato přednáška pro mě v podstatě znamenala završení mých dnes již více než padesátiletých kontaktů a spolupráce se španělsky mluvícími zeměmi, ale zejména s Peru. Na její úvod jsem uvedl: „Zatímco každý cestovatelský úspěch je vysoce hodnocen a uváděn v literatuře a jinde po mnohá desetiletí, neřku-li staletí, důležité stavby, na nichž se významným způsobem podepsali čeští experti, zůstávají v zapomnění. Abych tuto chybu alespoň trochu napravil, uvedu některé aktivity, které se zapsaly do historie kulturní a odborné spolupráce mezi Peru a Československem, nebo později mezi Peru a Českou republikou“.

Moji nejbližší spolupracovníci, odborní kolegové, zleva Richard Barvínek, Stanislav Novosad, Karel Drozd. Vpravo Otto Horský.

Velmi mě těší, a dá se říci, že je přímo symbolické, že se na moji přednášku dostavili i někteří moji nejbližší odborní kolegové. Byli to právě oni, kteří stáli spolu se mnou od sedmdesátých let minulého století u zrodu velmi zajímavých projektů a přispívali svojí vysoce odbornou činností, ale i svým velmi přátelským, lidským a vstřícným postojem k prohloubení

vztahů přátelství a spolupráce mezi našimi zeměmi. Je pro mě potěšující, že v knize „Čechy a Peru – historie a umění, dějiny vzájemných kulturních vztahů“, hodnotí profesor Pavel Štěpánek v kapitole Cestovatelé druhé poloviny 20. století významný přínos cestovatelů Hanzelky a Zikmunda, Václava Šolce, Otto Horského, Miloslava Stingla, Mnislava Zeleného, Bohumila Janského, V. Plešingera a dalších, včetně významných žen, cestovatelek, jako např. Evu Farfánovou Barriosovou, Olgu Kamdertovou, Olgu Vilímkovou, Kamilu Šimkovou-Broulovou a další. U všech hodnotí nejen cestovatelské a jiné úspěchy, ale i jejich záslužnou práci literární, reportérskou, ale i odborně profesionální. které významným způsobem přispěly k rozšíření znalostí o Peru a k prohloubení přátelských vztahů mezi oběma zeměmi.

Na úvod přednášky jsem také zmínil slova předchozího velvyslance Peru v ČR, Dr. Alberta Salase Barahony: „*Otto Horský, profesí inženýrský geolog, od mládí projevoval sklon k dobrodružství a cestování do jiných oblastí světa. Tato touha ho postupně přivedla k orientaci na tradiční peruánskou kulturu a ke snaze přiblížit se životu tamních indiánů. Byl si vědom skutečnosti, že k naplnění tohoto snu je zapotřebí dobře zvládnout španělsky jazyk a zejména se stát dobrým odborníkem ve své profesi“.*

Na pozvánce Institutu Cervates na moji přednášku bylo uvedeno: „*Inženýr Otto Horský si v roce 1974 splnil svůj sen žít v Peru, kam byl vyslán jako diplomat a ředitel tamější technické kanceláře, aby pomohl s rozvojem vzájemné vědecko-technické spolupráce. Jeho nadšení pro věc a vzdělání v oboru geotechniky mu dopomohly k uskutečnění řady projektů“.* Na to jsem samozřejmě musel reagovat takto: „Sny se snad naplňují jen v pohádkách. K uskutečnění mého snu žít a pracovat v Peru došlo po 14 letech cílevědomé přípravy na poslání zahraničního experta“. Příprava byla následující:

● Studium cizích jazyků, zejména španělštiny a angličtiny, ale i němčiny ● Korespondence se zahraničními univerzitami, zejména s Latinskou Amerikou a Španělskem (od roku 1965)
● První moje publikace ve španělštině ke zviditelnění: „*La ingeniería geológica en Checoslovaquia“* Vydavatel: Universidad de Barcelona, 1967. ● Měsíční hostování na geologické fakultě univerzity v Barceloně, 1967. ● Spoluúčast na projektu rozvojového programu spojených národů: *„Rozvoj získávání podzemních vod v oblasti altiplana“* – 1967 ● Autor nabídkového projektu pro Ecuador: *„Exploración de aguas subterráneas en Ecuador y su desarrollo“,* Estudio preliminar, 1970.
● Autor nabídkového projektu“ *„Možnost uplatnění inženýrské geologie a hydrogeologie v republice Peru“*, 1971, s následující tematikou: A - Inženýrská geologie: *Řešení otázek stability a bezpečnosti přirozených hrází lagun, návrh na jejich sanaci a energetické využití.*
B - Hydrogeologie: *Vztah povrchových a podzemních vod, hydrogeologický průzkum pouštních oblastí.*
● Nelze opomenout i cílevědomou přípravu fyzické a psychické zdatnosti jako přípravu na odlišné podmínky životního a sociálního prostředí a vysoké pracovní nasazení.

● 1971 - Podepsána mezinárodní dohoda o vědecko-technické spolupráci. Za Československo podepsal Andrej Barčák, za Peru Luis Arias Graciani.
● 1974 – jmenován vedoucím experimentální technické kanceláře v Limě - Peru. Ne jen jako expert v oblasti oboru inženýrské geologie, což byl můj celoživotní cíl, ale i jako iniciátor, zpracovatel, koordinátor a organizátor projektů a jiných činností, jako garant rozvoje vědeckotechnické spolupráce mezi oběma zeměmi a zároveň jako diplomat, Obchodní přidělenec, na Československém velvyslanectví v Limě, Agregado comercial, Attaché d'affaires .

01.1 - Základní cíle a úkoly technické kanceláře v Limě

The basic goals and tasks of the technical office in Lima

Mezi základní úkoly TK v Limě patřilo: ● realizace předinvestičních studií ● získávání tendrů na projekty a investiční výstavbu ● návrhy na rozšíření servisních služeb ● předávání výrob, které budou v Československu utlumeny ● spolupodílnictví na vyhledávání ložisek neželezných rud ● prodej licencí a patentů ● spolupráce v oblasti kultury, školství a vědy, výměna stážistů ● propagace vysoké úrovně techniky a vědy v Československu.

Některé výsledky činnosti TK v letech 1974 - 1976

● Myšlenka spolupodílnictví na vyhledávání ložisek nerostných surovin byla záhy z politicko-ekonomických důvodů opuštěna ● Prodej licencí a patentů pro administrativní potíže v ČSSR zůstal na mrtvém bodě ● Velmi úspěšná byla činnost Chirany (prodej stomatologických souprav, rentgenových přístrojů, sterilizátorů) a Metalimexu a Kerametalu (v roce 1976 byla podepsána dlouhodobá dohoda na dodávky nerostných surovin) ● Velmi úspěšná byla rovněž činnost Pragoinvestu a servisní skupiny dieselelektráren SKODA – Grupos electrógenos – elektrifikace 22 měst (Ayacucho, Huánuco, Tarapota, Nazca, Chachapoyas, Tumbes a další) ● Byly navázány vztahy odborné spolupráce s univerzitami, s projekčními kancelářemi a s některými významnými státními podniky a institucemi, jako např. s CONAPS (Dirección General de Capacitación y Promoción Social), ENRAD-PERU (Empresa Nacional de Radiodifusión del Peru), Empresa Nacional de Minería – Huaráz, COFIDE (El banco de desarrollo del Peru), INDUPERU (Empresa Estatal Industrias del Peru), Promotora Industrial Peru S.A., Consultores Andinos Asociados (zájem o vytvoření smíšené projekční kanceláře), INCITEMI (Instituto Científico y Tecnológico Minero).

I v dalších výše uvedených činnostech technické kanceláře bylo dosaženo dobrých výsledků, například při výměně stážistů, v odborných konzultacích na ložisku stříbra Laica Cota u jezera Titicaca, v oblasti zemědělství při zakládání zemědělských družstev. Byl připraven projekt sklářského kombinátu v Piscu, včetně dodání naší technologie a projekt kovárny v Trujillu. Nejlepších výsledků však bylo bezesporu dosaženo díky správně stanovené intervenční a obchodní strategie v oblasti předinvestičních studií a tendrů na projekty a jejich realizaci v inženýrské geologii a geotechnice, mezi něž zejména patří:

● Navázání přímé odborné spolupráce mezi naší technickou kanceláří a INIE – ELECTROPERU (Instituto Nacional de Ingeniería Eléctrica) ● Poskytnutír nejlepších, světově uznávaných odborníků v inženýrské geologii a geotechnice pro realizaci poradenských služeb (Ing. Novosad, CSc, Ing. Karel Drozd, CSc, Ing. Richard Barvínek, CSc, Ing. Vítězslav Zamarský, CSc, Ing. Jaromír Knejzlík, CSc a další). ● Seznámení peruánské odborné veřejnosti s úrovní oboru inženýrské geologie a geotechniky v Československu a jinde ve světě na přednáškách a účast na kongresech a seminářích v Peru (např. cyklus přednášek Ing. Karla Drozda a Ing. Otto Horského v Electroperu, v Colegio de los Ingenieros, na Univerzitě San Marcos a v Electroperu, aktivní účast na celonárodním energetickém kongresu Electroperu v Arequipě ● Propagace v peruánské televizi (dva hodinové pořady o Československu, přímé vystoupení členů technické kanceláře), v rozhlase a ve sdělovacích prostředcích. ● Poskytnutí expertních služeb pro projekty energetických děl: El Sheque, Mantaro II - Restitucion, El Fraile, Charcani 5, Mantaro Derrumbe, Tumbes, Rentema, Puente Cinsel, El Chorro, Majes, Taycaja. ● Výzkum základové půdy a seizmického zatížení hutního kombinátu v Arequipě, posouzení ložiska kaolinu v Huarázu, posouzení stability svahů na Machu Picchu ● Konzultace v oblasti hydrogeologie a závlahových systémů.

Otto Horský na štěrkové terase v Limě v roce 1976. Foto Olga Horská, 1976.

V následujícím uvádím podrobněji některé výsledky činnosti Technické kanceláře v Peru, realizované projekty, reakce v tisku na ně či reakce spolupracujících peruánských organizací.

LA PRENSA, Lima, Sábado 6 de Dic. de 1975 LOCAL 13

Checos Harán Estudios en Central Tayacaja

El Instituto de Investigaciones Energéticas y Servicios de Ingeniería Eléctrica contrató ayer los servicios profesionales de la firma checoslovaca "Polytechna" para que realice diversos estudios en el campo geotécnico, en relación con el Proyecto de la Central Hidroeléctrica de Restitución.

Esta Central, ubicada en Tayacaja (Huancavelica), constituye la III Etapa del Mantaro y generará hidroelectricidad por 220 mil Kw., cubriendo los déficits de potencia y energía que se presentarán en el Sistema Interconectado a partir de 1979. El Instituto viene realizando el Estudio Definitivo a nivel de construcción de obra.

El contrato fue suscrito por el Director del Instituto, Ingeniero Emilio Navarro Talavera, y el representante de la Empresa del Comercio Exterior para Cooperación Técnica "Polytechna", Ingeniero Otto Horský, quien es también Agregado Comercial de la Embajada de Checoslovaquia en el Perú.

El ingeniero Horský manifestó que la buena ingeniería era la base de todo desarrollo y que el desempeño de esa empresa estatal checa era "el de establecer internacionalmente con hechos en esa rama".

De acuerdo al contrato firmado, Polytechna hará Estudios de Investigaciones Geotécnicas y el Cálculo de las tensiones en el Macizo de la Roca, implicados en el Proyecto de Construcción en Obras de la Central Hidroeléctrica, por la suma XXX mil 10 Francos Suizos (alrededor de cinco millones 500 mil soles).

El proyecto Restitución ha sido declarado de "Prioridad Sectorial". Dadas las condiciones y características técnicas que requiere este tipo de trabajo, se ha autorizado a contratar estos servicios, sobre excepción de Concursos de Méritos.

Češi realizují studie pro hydrocentrálu na řece Tayacaja. La Prensa, 6.12.1975, Lima

Překlad článku: Na Institutu Energetických a Elektrotechnických služeb československý podnik Polytechna podepsal včera kontrakt na poskytnutí geotechnických průzkumných prací pro hydroelektrárnu Restitución. Tato hydrocentrála, umístěná na řece Taycaja (Huancavelica) je III-tí etapou hydroenergetického díla Mantaro bude produkovat 220 mil.KW elektrické energie a tato energie bude začleněna do propojeného systému, který funguje od roku 1979. Institut realizuje definitivní studii díla, do níž budou kontrahované práce zahrnuty.

Smlouvu podepsali Ing. Emilio Navarro Talavera, ředitel Institutu a Ing. Otto Horský, jako representant podniku pro zahraniční technickou spolupráci „Polytechna“, Obchodní přidělenec Československého velvyslanectví v Peru, Ing. Otto Horský, konstatoval, že výchozím základem je vysoká úroveň československých odborníků, která je garantem úspěšného rozvoje spolupráce mezi oběma stranami. Podle podepsané smlouvy, Polytechna realizuje průzkumné geotechnické práce a provede výpočet horninového napětí metodou konečných prvků v oblasti budoucí podzemní hydrocentrály. Za tyto práce obdrží 800 000 tisíc švýcarských franků, což odpovídá 500 milionů peruánských peso. Projekt byl prohlášen za „sektorovou prioritu“, vzhledem k podmínkám a technické složitosti, které tento typ prací vyžadují,

●

Cyklus přednášek Ing. Karla Drozda pod záštitou INIE a za spolupráce a s podporou československé Technické kanceláře v Limě, ve spolupráci s Ing. Otto Horským. Témata přednášek byly následující:

● 13.2.76 Problemas de Estabilidad de Taludes e Influencias Sísmicas. Problematika stability svahů a seismické vlivy.
● 19.6.76 Determinación de deformabilidad de las rocas (Pruebas de campo y de laboratorio). Určení deformačních vlastností hornin (Polní a laboratorní zkoušky).
● 11.3.76 Determinación de resistencia al corte. Určení smykové pevnosti hornin.

● 01.4.76 Determinación de la intensidad de los esfuerzos. Určení intensity smykové pevnosti hornin.
● 29.4.76 Métodos esterográficos en la solución de problemas de estabilidad de taludes. Stereografické metody při řešení problémů stability svahů.
● 06.5.76 Investigaciones geotécnicas para la Planta Hidroeléctrica subterránea de Machu Picchu.Geotechnický průzkum pro podzemní hydrocentrálu Machu Picchu.

RŮZNÁ PŘEDNÁŠKOVÁ ČINNOST A KONZULTACE
Ing. Karel Drozd, CSc, Ing. Otto Horský, CSc, Ing. Vítězslav Zamarský, CSc

•COFIDE , La Corporación Financiera de Desarrollo, S.A. Arequipa, 28.1.1976. Přednáška: Metody geotechnického výzkumu v souvislosti s výstavbou hutně-metalurgického kombinátu v Arequipě. Dále poskytnuty 2x odborné konzultace.

•INCITEMI, Vědecko-výzkumný hornický ústav, odborné přednášky a konzultace v následujících oblastech:

● spolupráce v oblasti ložiskové geologie, projekce a průzkumná činnost
● usměrnění výlomových prací na povrchovém lomu železných rud MARCONA
● problematika podzemní těžby v měděných dolech (Prof. Mario Samamé Bogio).

JUNTA CARTAGENA, založena V Quitu 26.5.1969. Právnický mezinárodní subjekt pro proces integrace. V měsících II, III/1976 byly poskytnuty 4 konzultace na téma ochrana života a majetku při zemětřeseních, vytvoření propagačně výchovných materiálů jak se bránit nepříznivým následkům zemětřesení. Následně byla přednesena přednáška „Metodika zkoušek pro stanovení základních parametrů ve vztahu základová půda – projektovaná konstrukce“.

AGRICULTURA: 13 zemědělských družstev v oblast Barranca severně od Limy. Vystoupení před zemědělci, kteří právě založili nebo se chystali založit zemědělská družstva. Přednáška a diskuze na téma „Zkušenosti československých odborníků při rozvoji zemědělství a zemědělská technika – traktory ZETOR, Agrostroj atd.

V následných letech byla realizována spolupráce na soukromé komerční bázi, tedy bez účasti československých státních subjektů. Reprezentant Technické kanceláře Ing. Novosad, CSc působil v Peru jako konzultant v případě ohrožení významných staveb nebo historickcých objektů svahovými pohyby. V roce 1998 provedl v Peru školení o postupu při ohrožení naftovodu svahovými pohyby a sesuvy pro Petroperu s.a. Zůčastnil se také odborné mise významných světových odborníků při posouzení možných svahových pohybů, které by ohrožovaly významnou světovou památku, jeden ze sedmi divů světa, Machu Picchu.

Přednáška Otto Horského na kongresu „Congreso Nacional de Ingeniería Mecánica, Eléctrica y Ramas Afines, Arequipa 1975).

Téma: **Metodos de las investigaciones geotécnicas para las obras hidrotécnicas.**
Metody geotechnického průzkumu pro vodohospodářské stavby.

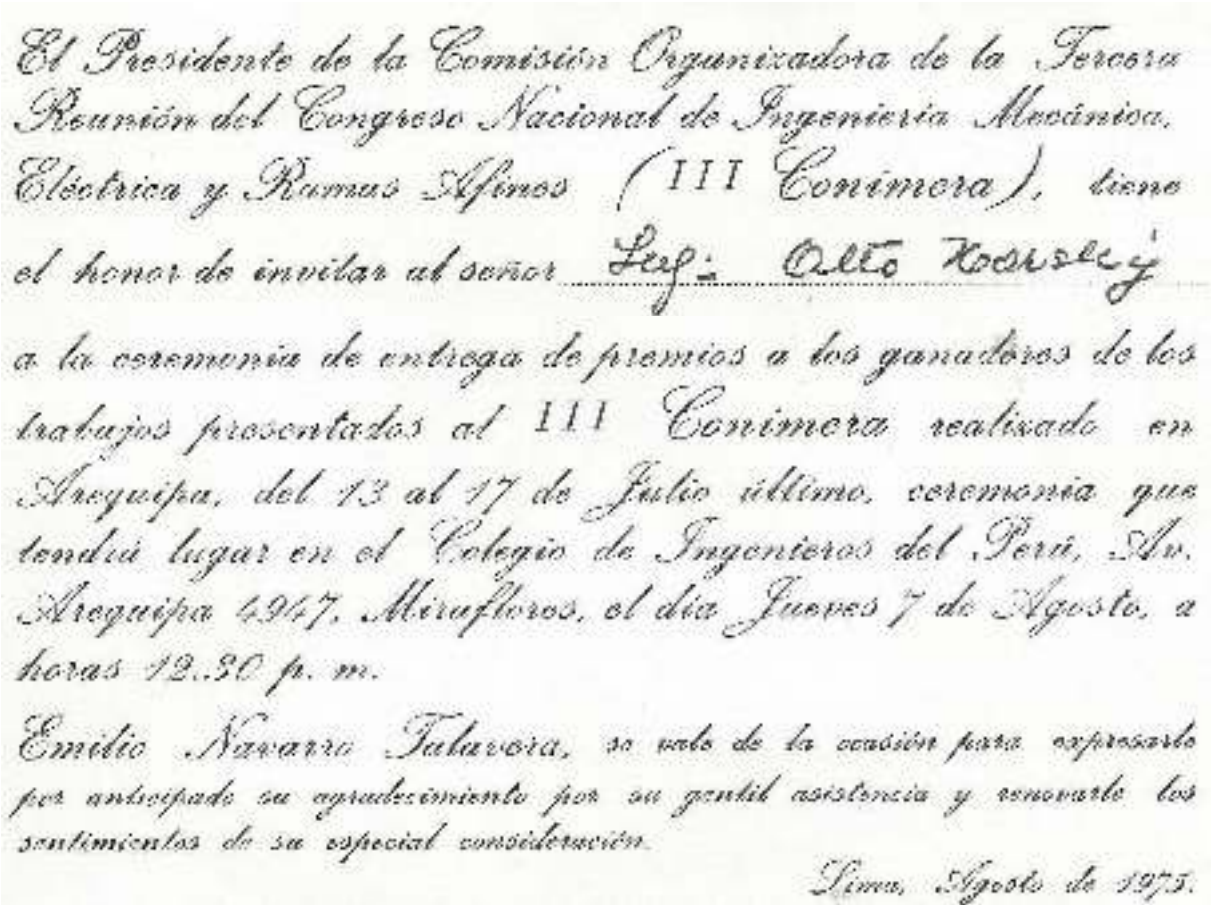

El Presidente de la Comisión Organizadora de la Tercera Reunión del Congreso Nacional de Ingeniería Mecánica, Eléctrica y Ramas Afines (III Conimera), tiene el honor de invitar al señor Ing. Otto Horský a la ceremonia de entrega de premios a los ganadores de los trabajos presentados al III Conimera realizado en Arequipa, del 13 al 17 de Julio último, ceremonia que tendrá lugar en el Colegio de Ingenieros del Perú, Av. Arequipa 4947, Miraflores, el día Jueves 7 de Agosto, a horas 12.30 p. m.

Emilio Navarro Talavera, se vale de la ocasión para expresarle por anticipado su agradecimiento por su gentil asistencia y renovarle los sentimientos de su especial consideración.

Lima, Agosto de 1975.

Pozvánka na slavnostní ocenění nejlepších prací přednesených na kongresu III CONIMERA v Arequipě.

President organizátorské komise třetího národního kongresu Strojní elektrotechnika a příbuzné obory, má tu čest pozvat Ing. Otto Horského na ceremonii předání ocenění vítězům předložených prací na III Conimera, který byl realizován.v Arequipě ve dnech 13 až 17 července. Slavnostní předání se bude realizovat v Kolegiu Inženýrů Peru , Avenida Arequipa 4947, Miraflores, ve čtvrtek 7 srpna, ve 12.30 hod.

Emilio Navarro Talavera, využívá této příležitosti, aby Vám vyjádřil svou vděčnost za laskavou účast na tomto aktu a znovu vyjádřil své pocity úcty a specielního uznání.

CHECOSLOVAQUIA OFRECE BECAS

Československo nabízí stipendia - Czechoslovakia offers scholarships

Entrevistado el Agregado Comercial Ingeniero Otto Horsky manifestó que la República de Checoslovaquia y Perú firmaron un Convenio sobre colaboración científico — técnica y que actualmente se encuentran a bocados en querer cooperar con el Perú con este motivo en nuestra ciudad se encuentran en conversaciones con varias entidades estatales y particulares así mismo se entrevistaron con el Alcalde de la Ciudad Emilio Echegaray el Prefecto del Departamento Américo Fernández el Jefe de la IV Región Militar Luis Montoya y diversas autoridades.

V poskytnutém rozhovoru Obchodní atašé Ing.Otto Horský uvedl, že Československo a Peru podepsaly dohodu o vědeckotechnické spolupráci a že se v současné době snaží s Peru v této oblasti spolupracovat. Proto v našem městě probíhají rozhovory s několika státními i soukromými subjekty a také se starostou města Emilio Echegarayem, s prefektem oddělení Américo Fernadezem a s náčelník IV. Vojenské oblasti Luisem Montoya a dalšími autoritami města.

Poznámka: Rozhovor byl poskytnut novinářům města Arequipa, kteří mě očekávali na letišti při příletu z Limy. Generál Luis Montoya byl jedním z aktérů pravicového převratu v srpnu roku 1975.

OFRECEN BECAS

Igualmente el Agregado Comercial Ing. Otto Horsky expresó que la Embajada ofrece becas para estudiantes peruanos en las especialidades de Geología, Minería, Industria y Agricultura

Nabízejí stipendia

Obchodní atašé Ing. Otto Horský rovněž uvedl, že velvyslanectví nabízí stipendia pro peruánské studenty v oborech geologie, těžba, průmysl a zemědělství.

Lima, srpen 1975.

Přednášky – ohlasy

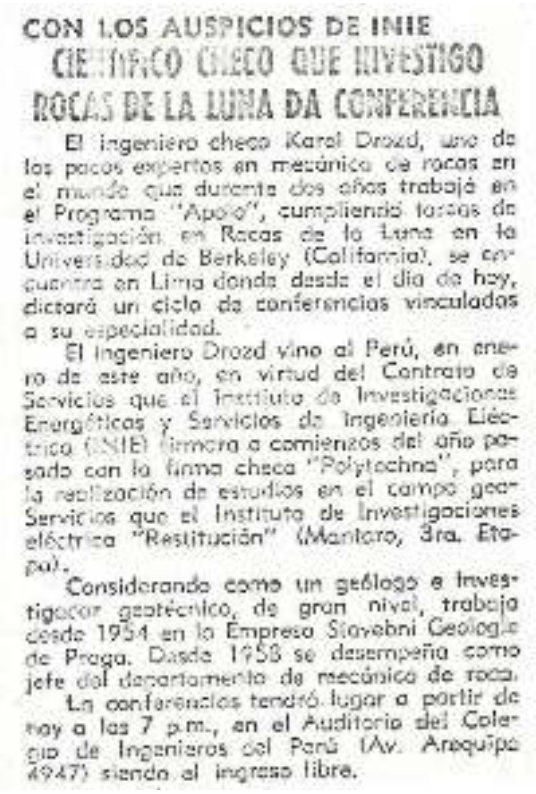

CON LOS AUSPICIOS DE INIE

CIENTIFICO CHECO QUE INVESTIGO ROCAS DE LA LUNA DA CONFERENCIA

El ingeniero checo Karel Drozd, uno de los pocos expertos en mecánica de rocas en el mundo que durante dos años trabajó en el Programa "Apolo", cumpliendo tareas de investigación en Rocas de la Luna en la Universidad de Berkeley (California), se encuentra en Lima donde desde el día de hoy, dictará un ciclo de conferencias vinculados a su especialidad.

El ingeniero Drozd vino al Perú, en enero de este año, en virtud del Contrato de Servicios que el Instituto de Investigaciones Energéticas y Servicios de Ingeniería Eléctrica (INIE) firmara a comienzos del año pasado con la firma checa "Polytechna", para la realización de estudios en el campo geo- Servicios que el Instituto de Investigaciones eléctrica "Restitución" (Mantaro, 3ra. Etapa).

Considerando como un geólogo e investigador geotécnico, de gran nivel, trabaja desde 1954 en la Empresa Stavebni Geologie de Praga. Desde 1958 se desempeña como jefe del departamento de mecánica de roca.

La conferencias tendrá lugar a partir de hoy a las 7 p.m., en el Auditorio del Colegio de Ingenieros del Perú (Av. Arequipa 4947) siendo el ingreso libre.

POD ZÁŠTITOU INIE ČESKÝ VĚDEC KTERÝ VYŠETŘOVAL HORNINY Z MĚSÍCE MÁ PŘEDNÁŠKU.

Český inženýr Karel Drozd, jeden z mála expertů mechaniky hornin na světě, který několik roků pracoval na Univerzitě v Berkeley v Kalifornii (USA) v programu „Apolo“, majíce za úkol výzkum hornin z měsíce, se v současné době nachází v Limě, kde od dnešního bude mít řadu přednášek souvisejících s jeho specializací. Do Peru přiletěl v lednu 1975, na základě smlouvy, kterou podepsalo INIE na konci minulého roku s Polytechnou, za účelem realizace geotechnických průzkumných prací pro „Restitución“ (Mantaro, 3.tí etapa). Jako inženýrský geolog-geotechnik, pracuje od roku 1958 ve Stavební geologii, Praha, od roku 1958 jako vedoucí oddělení mechaniky hornin. Přednášky se konají od dnešního dne od 17 hodin v přednáškovém sále Kolegia inženýrů Peru na Avenida Arequipa 4947, účast bez poplatků.

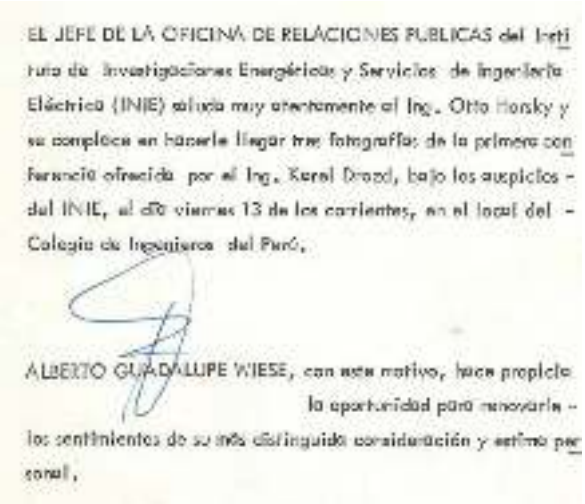

EL JEFE DE LA OFICINA DE RELACIONES PUBLICAS del Instituto de Investigaciones Energéticas y Servicios de Ingeniería Eléctrica (INIE) saluda muy atentamente al Ing. Otto Horsky y se complace en hacerle llegar tres fotografías de la primera conferencia ofrecida por el Ing. Karel Drozd, bajo los auspicios del INIE, el día viernes 13 de los corrientes, en el local del Colegio de Ingenieros del Perú.

ALBERTO GUADALUPE WIESE, con este motivo, hace propicia la oportunidad para renovarle los sentimientos de su más distinguida consideración y estima personal.

Vedoucí kanceláře Vztahů s veřejností Institutu Energetický výzkum a služby v oblasti Elektrotechniky (INIE) s pozorností pozdravuje Ing. Otto Horského a s potěšením zasílá tři fotografie z první přednášky Ing. Karla Drozda, realizované v Kolegiu inženýrů Peru pod záštitou INIE.

Podpis

Alberto Guadalupe Wiese, využívá této příležitosti k vyjádření nejvyššího uznání a osobní úcty.

Vystoupení v peruánské televizi.

Univerzita San Marcos v Limě.

Přednáška na Univeritě San Marcos v Limě. Vlevo Ing. Karel Drozd, vpravo Ing.Otto Horský.

Přednášková činnost v Peru 1975-1976. Vlevo Ing. Karel. Drozd, uprostřed Otto Horský.

Podpis kontraktu na geotechnický průzkum pro hydrocentrtálu Mantaro – Restitución. Vlevo Ing. Otto Horský, uprostřed gen. ředitel INIE – ELECTROPERU Ing. Emilio Navarro Talavera a vpravo jeho právní poradce. Foto INIE, 27.12.1974.

01.2 - Výběr některých řešených úkolů a jejich charakteristika

Selection of some solved tasks and their characteristics

Hydrocentrála Machu Picchu

Machu Picchu hydroelectric power plant

Řeka Urubamba se v meandru v úseku dlouhém 13 km zahloubila z úrovně 2075 m na úroveň 1700 m. Získal se tím využitelný spád 345 m. V roce 1964 byla dokončena výstavba sestávající z jezu, sedimentčních nádrží, vtokového objektu beztlakého tunelu (37 m3/s) a vysokotlakého potrubí (14 m3/s), instalovány 2 francisovy turbiny s celkovým výkonem 40 MW.

Rozšíření hydroenergetického potenciálu hydrocentrály Machu Picchu.

Projekt realizoval československý podnik Hydroprojekt Praha..

Úkol: Zvýšit instalovaný výkon na 110 MW. Vybudovat objemnější sedimentační nádrže.a instalovat 3 peltonovy turbiny.

MACHU PICCHU

Geotechnický průzkum pro podzemní vodní elektrárnu.

Geotechnical survey for underground hydroelectric power plant.

Kontrakt mezi INIE a POLYTECHNOU PRAHA (Lima, 27.12.1974)

Projektant: Hydroprojekt Praha.

Geotechnický průzkum realizovala expedice pěti čs. odborníků ze Stavební geologie Praha, vedoucím expertem byl Ing. Karel Drozd, CSc

Úkolem a cílem bylo:

• Posouzení horninového masivu v místě budoucí kaverny pro umístění hydrocentrály. Stano vení vstupních hodnot pro výpočet metodou konečných prvků (modul přetvárnosti, modul pružnosti, Poisonova konstanta, pevnostní charakteristiky, změny původní napjatosti). Za tím cílem byla realizována průzkumná štola, šachtice a jádrové vrty.

• Geofyzikální měření, extrapolace bodových zkoušek.

• Průzkum v oblasti budoucí trasy tlakového potrubí,seismika, jádrové vrty.

• Průzkum v oblasti budoucích sedimentačních nádrží, kopané sondy.

• Průzkum v oblasti odpadního potrubí.

• Posouzení stability svahu nad projektovanou rozvodnou.

Tlakové potrubí, vlevo dráha kolejové lanovky. Na lanovce čs.experti s manželkou Otto Horského..

Časová osa projektu a budování hydrocentrály Machu Picchu:

1958 – 1964 budování hydrocentrály na řece Urubamba

1964 – uvedení do provozu 40 MW

1985 – rozšíření instalovaného výkonu na 90 MW

1998 – dne 28.2. sesuv paralyzuje provoz hydrocentrály

2001 – 11.7. hydrocentrála opět uvedena do provozu

2002 - Rozšíření kapacity z 90 MW na 161 MW, Instalovány Turbiny Pelton.

Uvítací ceremoniál při návštěvě čs.velvyslance JUDr. Václava Mališíka. V rámci ceremoniálu zazpívaly místní děti peruánské lidové písně.

Foto Otto Horský, 1975.

Pohled na vysokotlaké potrubí a lanovku. Vpravo měření velikosti unášených bloků v řece. Na snímku vpravo Otto Horský. Foto Karel Drozd, 1975.

Velvyslanec s manželkou a s členy československé geologické expedice na Machu Picchu, 1975. Sedící vlevo velvyslanec Dr. Václav Malošík. Foto Otto Horský, 1975.

Pohled na Machu Picchu s protějšího svahu řeky Urubamby, vpravo letecký záběr.

Otto Horský a Karel Drozd při posuzování stability inckých ruin na Machu Picchu. 1975.

Trhliny ve stěně: Nejedná se o následky zemětřesení či sesuvů půdy, ale o vliv nerovnoměrného sedání Chrámu Slunce. Ing. Otto Horslý, foto: Ing. Karel Drozd, CSc, 1975.

Ohlasy na spolupráci s Československem v tisku

Checoslovaquia ampliará Central de Machu Picchu

Para ampliar la Central de Machu Picchu checos alistan proyectos

Překlad: **Čechoslováci rošíří hydrocentrálu Machu Picchu.** Pro rozšíření hydrocentrály Machu Picchu připtavují projekt Češi.

VISITARAN CENTRAL HIDROELECTRICA

El Ingeniero Otto Horsky, expresó por otra parte que el Embajador y su comitiva visitarán la Central Hidroeléctrica de Machupicchu donde actualmente se encuentra personal de Checoslovaquia realizando estudios de exploración Geo — técnica y proyecto para la ampliación de la Central Hidroeléctrica de Machupicchu.

NAVŠTÍVÍ HYDROELEKTRÁRNU

Ing. Otto Horský mimo jiné uvedl, že velvyslanec a jeho delegace navštíví hydroelektrárnu Machupicchu, kde se v současné době nachází československý personál realizující studii průzkumných geotechnických prací pro projekt rozšíření hydroelektrárny Machupicchu.
Krátká zmínka byla uvedena v periodiku El Comercio.

Václav Šolc, 1975, Lima, Peru

Dr. Václav Šolc, ředitel archeologického Náprstkova muzea v Praze, s dcerou Otto Horského Violou v jejich bytě v Limě na Miraflores. Foto Otto Horský, 1975.

Na fotografii vlevo Dr. Šolc s ředitelem archeologické muzea v Limě Dr. Luisem Gillermo Lumbrerasem před největším falusem na světě. Je vystaven před muzeem. Vpravo: Šolc spolu s účastníky geologické expedice Machu Picchu před slunečním oltářem, pozorovatelnou Intihuatanou nad ruinami Machu Picchu. Dívka v šátku vpravo od Dr. Šolce je dcera Otto Horského Viola. Foto Otto Horský, 1975.

Poradenská činnost v Peru

1974 - 1976

Schema umístění hydrocentrály Ei Sheque na řece Santa Eulalia v provincii Huarachiri.

Poradenská činnost s následným návrhem projektu geotechnických průzkumných prací pro výstavbu podzemní hydrocentrály El Sheque, 1975. Vlevo Ing. Otto Horský, uprostřed Ing. Karel Drozd, vpravo hlavní geotechnik INIE, Ing. Flavio Ramos, 1975.

Ing. Karel Drozd, CSc a hlavní expert INIE ELECTROPERU, Ing. Flavio Ramos, cestou na hydrocentrálu El Sheque. Foto Otto Horský, 1975.

Expedice Mantaro – Restitución 1976

FIRMAN CONTRATO PARA CENTRAL RESTITUCION

INIE

UN IMPORTANTE Contrato de Servicios firmó el INIE el 4.12.75 con la firma Checoslovaca "Polytechna", para la realización de estudios en el campo geotécnico en relación con el Proyecto de la Central Hidroeléctrica "RESTITUCION".

Por el INIE firmó el Director, Ing. Emilio Navarro Talavera y por la Empresa del Comercio Exterior para Cooperación Técnica "Polytechna", el Ing. Otto Horsky. La reunión tuvo lugar en el Despacho de la Dirección.

EL PROYECTO

LIMA, DICIEMBRE DE 1975

AÑO III - Nº 17

La Central Hidroeléctrica "Restitución" es también conocida como el Proyecto de la Tercera Etapa del Mantaro. Está ubicada en la Región Central del país, en la Provincia de Tayacaja, Departamento de Huancavelica.

Como resultado del Estudio de Factibilidad realizado por el INIE (Mayo 1975), por encargo de ELECTROPERU y para cubrir déficits de potencia y energía que se presentarán en el Sistema Interconectado a partir de 1979, es que se ha visto como la solución más conveniente la de ejecutar dicho Proyecto.

Desde el punto de vista de energía eléctrica, la Región Central mantiene un acelerado crecimiento de la demanda, debido a la constante expansión de los centros de consumo establecidos en la zona.

Para cubrir esta demanda oportuna y económicamente, se ha hecho necesario realizar un adecuado planeamiento, el cual considera básicamente la interconexión de los sistemas eléctricos con existentes en la Región.

El Area de influencia del Proyecto es la misma que la dominada por el Sistema que agrupa a los Departamentos de Lima, Ica, Pasco, Junín, Huancavelica, Ayacucho y Huánuco. La zona está a 160 kms. de Huancayo y a 460 kms. de Lima, por carretera.

ČECHOSLOVÁCI PODEPSALI KONTRAKT PRO HYDROCENTRÁLU RESTITU CION.
Stránka z časopisu INIE – Investigaciones de la Ingeniería Eléctrica.

Na fotografii jsou generální ředitel INIE Ing. Emilio NavarroTalavera a Ing. Otto Horský při podpisu kontraktu.Vpravo od ředitele sedí jeho právní poradce.

Projekt využil výškového rozdílu 245 m mezi Mantaro II v údolí řeky Colcabamby (přehrada Santiago Antunez de Mayolo) a Mantaro-Restitución v údolí řeky Mantaro. V podzemní kaverně byly umístěny 3 turbiny o celkovém výkonu 216 MW

S Flavio Ramosem z INIE (stojící vpravo) cestou na hydrocentrálu Mantaro, 1975.

Cestou na Mantaro jsme dosáhli výšky 4843 m. Vlevo manželka Olga Horská s dcesou Violou. Foto Otto Horský, 1975.

Mantaro III - Restitución

„Za tímto exoticky znějícím názvem se skrývá největší hydroenergetický projekt Peru. V době mého působení v Limě byla část tohoto vodního díla v provozu a zásobovala hlavní město elektrickou energií. Končila právě druhá etapa výstavby, jejíž součástí byla montáž a uvedení do provozu sedmi vysokotlakých turbín. Třetí etapa, znamenající další rozšíření výkonu elektrárny, nazvaná pracovně „Mantaro-Restitución", byla zadána švýcarské projekční firmě. Vyjíždíme z Limy brzy ráno. Již za tři a půl hodiny máme dosáhnout výšky 4 843 metrů. Bude to můj nový výškový rekord v Peru. Vytahuji se, že zbývající metry do pěti tisíc zdolám pěšky.“ Ukázka z knihy „Peruánské postřehy“.

Byl jsem potěšen, že jsem byl INIE přizván, abych posoudil švýcarský projekt a záměr z inženýrsko-geologického hlediska. Záhy jsem se přesvědčil, že to asi bude nad mé síly. Bez předchozí aklimatizace mé kroky ztěžkly a ohlásila se nevolnost. Musel jsem se rychle vrátit do bezpečí auta. Je to k nevíře, ale v autě nevolnost rychle zmizela a pokračovali jsme v cestě.

Inženýrsko-geologický průzkum pro podzemní hydrocentrálu a přidružené objekty.
Objednatel: ELECTROPERU - INIE (Instituto Nacional de Ingeniería Eléctrica), Lima, Peru
Dodavatel: Stavební geologie Praha, Geotest Brno, VŠB Ostrava, prostřednictvím PZO Polytechna Praha.
Kontrakt připravil a podepsal Ing.Otto Horský.
Koordinátor: Ing. Otto Horský.

Vodní dílo Mantaro II- Restitucion se nachází v centrální části Peru, v provincii Tayacaja, v okrese Huancavelica. Toto vodní dílo využívá výškového rozdílu 245 metrů mezi hydrocentrálou Mantaro II v údolí řeky Colcabamby a Mantaro - Restitucion v údolí řeky Mantaro. Mantaro II - Antúnez de Mayolo bylo v době našich průzkumných prací v letech 1975 a 1976 plně v provozu, naším úkolem bylo provedení podrobného inženýrsko-geologického a geotechnického průzkumu pro podzemní hydrocentrálu Mantaro - Restitucion, v níž měly být instalovány tři turbiny Pelton o celkovém výkonu 210 MW. Projekt zajišťovala švýcarská firma, výstavbu Italové, inženýrsko-geologický průzkum Československo. Hlavním úkolem pracovníků Geotestu bylo posouzení stability svahu, v němž měla být umístěná v kaverně podzemní hydrocentrála a posouzení trasy podzemních přivaděčů. Ke studiu problematické stability svahu byla tehdy využita revoluční geoakustická metoda, která byla vyvinuta v letech 1971 až 1975 Geotestem Brno ve spolupráci s Vysokou školou báňskou v Ostravě. Geotechnické podmínky pro vyražení a založení podzemní hydrocentrály a tunelů posoudila na základě podrobného studia a náročných polních zkoušek mechaniky hornin expedice Stavební geologie Praha. Hydrocentrála byla uvedena do provozu v roce 1985. Je spojena s hydrocentrá-

lou Antúnez de Mayolo, od níž je voda transportována 100 m dlouhým potrubím do 800 m dlouhého tunelu, z něhož se spádem 245 m je přiváděna ke třem peltonovým turbinám, z nichž každá generuje 70 Megawatt, s celkovým výkonem tří turbin 210 MW. Celkově je využito pro hydrocentrálu Mantaro spádu 1100 metrů.

Celé vodní dílo Mantaro patří státnímu podniku ELEKTROPERU a s celkovým instalovaným výkonem 1014 MW bylo až do roku 2012 největší hydrocentrálou v Peru.

Literatura:

Horský, O. - Drozd, K. (1975: El proyecto técnico para las Investigaciones Geotécnicas de la Hidrocentral Mantaro en el Peru. Electroperu, INIE, Lima, 1975.
Horský, O. - Novosad, St. (1978: Spolupráce v oblasti aplikované geologie mezi ČSSR a Peru. Geologický průzkum, č. 7., s. 220 - 221, Praha 1978.
Horský, O. (2003): Investigaciones Ingeniero-Geológicas para las Obras Hidrotécni-cas. 290 stran textu a příloh, GEOtest Brno, 2003. ISBN 80-239-1679-3
Horský, O. (1975 - 1979: Peruánské postřehy. Publikováno v časopise Zpravodaj Geotestu Brno.
Horský O (1974): Peruánské postřehy. První vydání, 98 stran, Repronis Ostrava, 2004. ISBN 80-7329-050-2
Horský, O. (1978: Peruánské postřehy. Druhé vydání, 98 str., Repronis Ostrava, 2008. ISBN 978-80-7329-184-6
Horský, O. (2015: Projekty, expedice a objevy - retrospektivní pohled na Peru. Přednáška a materiály PPT, přednesena v Instituto Cervantes v Praze dne 12. 5. 2015.

GEOTECHNICKÝ PRŮZKUM PRO KAVERNY HYDROCENTRÁLY A ROZVODNY MANTARO III – CENTRAL DE LA RESTITUCIÓN - 1976

MANTARO – zákruty řeky 21 km, od nich vede vysokotlaký tunel délky 20 km, celkový spád je 800 m k elektrárně Santiago Antúněz de Mayolo, výkon 798 MW, dokončeno 1972, majitel ELECTROPERU, pokrývalo 50% Centrálního Peru

•MANTARO III – využití dalších 280 m spádu. Přešetření projektového návrhu INIE pro kaverny hydrocentrály, rozvodny a pro trasu 1200 m dlouhého přívodního tunelu. Dle našeho předběžného posouzení bude tunel částečně veden v akumulační oblasti starého sesuvu.

•První etapa: geotechnický průzkum (Drozd, Vaněk, Brůha)

•Druhá etapa: geofyzika (Vitásek, Kopic), geoakustika (Novosad, Knejzlík)

•Statické posouzení podzemních kaveren – Hydroprojekt Praha, metoda konečných prvků

•Výsledek: naší studie: Údolní svah v němž budou umístěny kaverny a starý sesuv pod sídlištěm Campo Armiño jsou stabilní. Byly zjištěny teplé minerální vody a výrony CO 2.

•Celkově využito pro Hydrocentrálu Mantaro spádu 1100 m, celkový výkon 1014 MW.

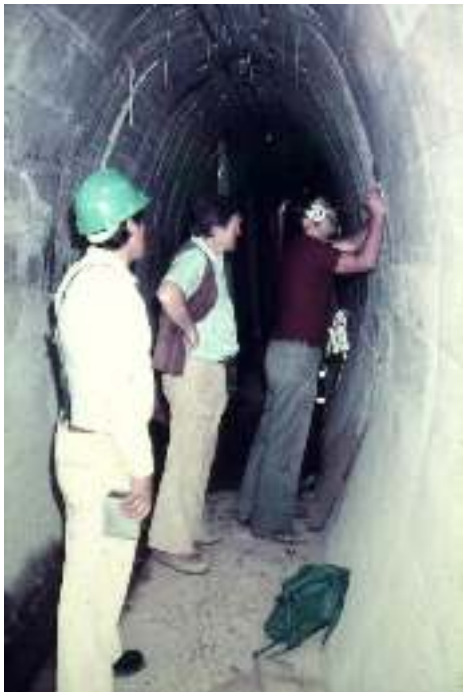

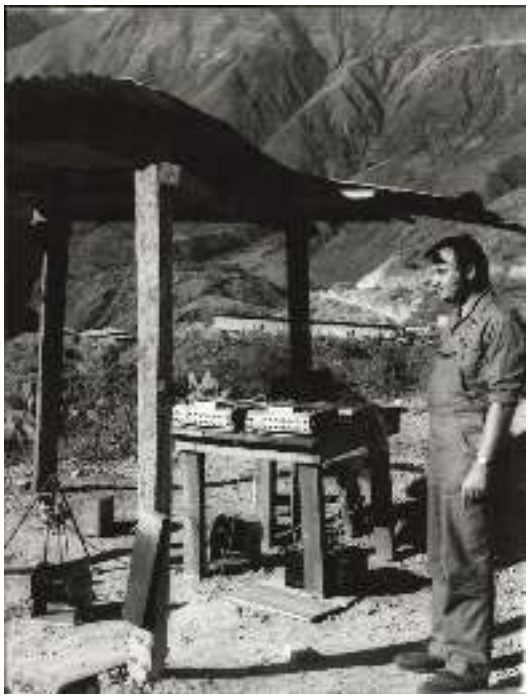

Geoakustická měření ve štole. *Vkládání nálože do vrtu, foto J.Knejzlík, 1976.*

MANTARO III – GEOAKUSTICKÁ MĚŘENÍ -1976
Ing. Stanislav Novosad, CSc.

Aparatura pro geoakustická měření B-54. *Geoakucká měření v jádrovém vrtu.*

Geoakustická měření v oblastech přívodního tunelu a kaveren pro hydrocentrálu MANTARO III (Mantaro-Restitucion). Důvod: získat informace o stabilitě akumulační zóny sesuvu „Campo Armiňo“ v trase beztlakého tunelu a přešetření stability údolního svahu řeky Mantaro, v němž jsou situovány obě kaverny. Metoda spočívá v registraci a měření přirozených impulsů , vznikajících při namáhání horniny větším, než je mez pružnosti nebo při vzájemném pohybu jednotlivých částí horninového masivu. Byla rovněž realizována seismická měření.

Příprava geoakustické aparatury a nástup odborníků na měření. Foto J. Knejzlík, 1976.

Uznání československým geologům

Naše expedice v Peru

BRNO (gas) — **Při příležitosti ukončení čs. geologické expedice v Peru, která se zabývala inženýrskogeologickým a geotechnickým průzkumem při výstavbě největšího peruánského hydroenergetického díla »Mantaro Restitucion«, vyjádřil Richard Hochman, vedoucí čs. zastupitelství v Peru své poděkování členům expedice, zejména jejímu vedoucímu ing. Stanislavu Novosadovi, CSc., pracovníku n. p. Geotest Brno.**

Již při zahájení stavby hydroenergetického systému Mantaro v Peru pracovník n. p. Geotest Brno ing. Otto Horský upozornil peruánské odborníky na skutečnost, že hlavní přívodní tunel k projektované hydrocentrále prochází v délce asi 700 metrů starým skalním sesuvem. Současně jim nabídl, že českoslovenští specialisté vyřeší otázku, zda je možné oživení pohybu starého sesuvu, které by mělo pak za následek poškození tunelu a vyřazení hydrocentrály.

Tablachaca – Peru

Sanace sesuvu nad betonovou gravitační hrází přehrady na řece Mantaro, Huancavelica. Zodpovědným řešitelem Ing. Stanislav Novosad, CSc (1994). Hráz vysoká 80 m, v creepovém pohybu v pravobřežním zavázání hráze je 3 mil. m3 horniny (fylity a kvarcity). Realizovaným technickým řešením zajištění stability svahu byla zatěžovací lavice 460 000 m3 horniny, odvodňovací štoly, horizontální drenáže, předpjaté kotvy**.**

1978 - geofyzikální a geoakustický průzkum Derrumbe No.5 v nádrži přehrady Tablachaca - skupina Novosad, Knejzlík, Votoček, Kopic 1986 - supervize posouzení zvýšení stability Derrumbe No.5 po dokončení 1.etapy sanačních prací - skupina Novosad, Rozsypal.

Přehradní hráz Tablachaca na řece Mantaro. Foto Ing. StanislavNovosad, CSc., 1978.

Zóna postižená sesuvem se nachází na pravém břehu řeky Mantaro a je přilehlá k pravému zavázání hráze přehrady Tablachaca. Podmínky stability sesuvu se reaktivovaly v důsledku naplnění nádrže. První projevy reaktivace sestávaly s volného pádu suťí a bloků břidličného a kvarcitického materiálu. Vzhledem k sesuvu se dalo předpokládat, že je nebezpečím pro bezpečný provoz hydrocentrály

Zjištěné faktory a důvody sesouvání: ● vztlak vody při patě svahu ● silný vliv podzemní vody ● vliv seismicity (V stupeň MM - Modified Mercalli) ● vliv náhlého snížení vody v nádrži.

Návrh zajištění stability: úpatní zatěžovací lavice, drenážní systém, předpjaté kotvy.

Popis sesuvu:

• Výškové údaje 2600 až 3200 m, sklon 27 až 40 st.

• Nejaktivnější spodní část, 2660 – 2900 m, 3 mil. m3, již při plnění nádrže byl aktivní

• Horní část do 3050 m, kubatura 10 – 13 mil.m3

• Metamorfované světlé fylity, kvarcitické fylity, původně karbon.

Dva moji odborní kolegové a spolupracovníci: Ing. Stanislav Novosad, CSc hlavní řešitel a vedoucí projektu sanace sesuvu Tablachaca, spolu s Ing. Flavio Ramosem, hlavním specialistou INIE - ELEKTROPERU.

Sanace skalního sesuvu Tablachaca je ve světové literatuře uváděna jako největší preventivní zásah člověka proti možné katastrofě světových rozměrů. Sanaci za mnoho milionů dolarů teoreticky mohly provést české podniky. Autory projektu byli čeští odborníci Ing. Stanislav Novosad, CSc a Ing. Richard Barvínek, CSc, což byla ta nejvyšší možná záruka její kvality a peruánská strana tomu byla nakloněna. České podniky měly na možnou sanaci jak zkušené odborníky, tak technologii a technické vybavení. Administrativní chybou v tehdejším Československu se však nepřihlásily do vypsané soutěže.

Spolupráce s Electroperu S.A a dalšími peruánskými firmami pokračovala poté na privátní bázi: 1996 - 1998 - posouzení výsledků monitoringu sesuvu č.5 pro Electroperu, školení o postupu při ohrožení naftovodu sesuvy pro Petroperu s.a. 1999 - 2001 - supervize přípravy projektu opravy zatěžovací lavice sesuvu č. 5 na Tablachace pro Fichtner Consultants.

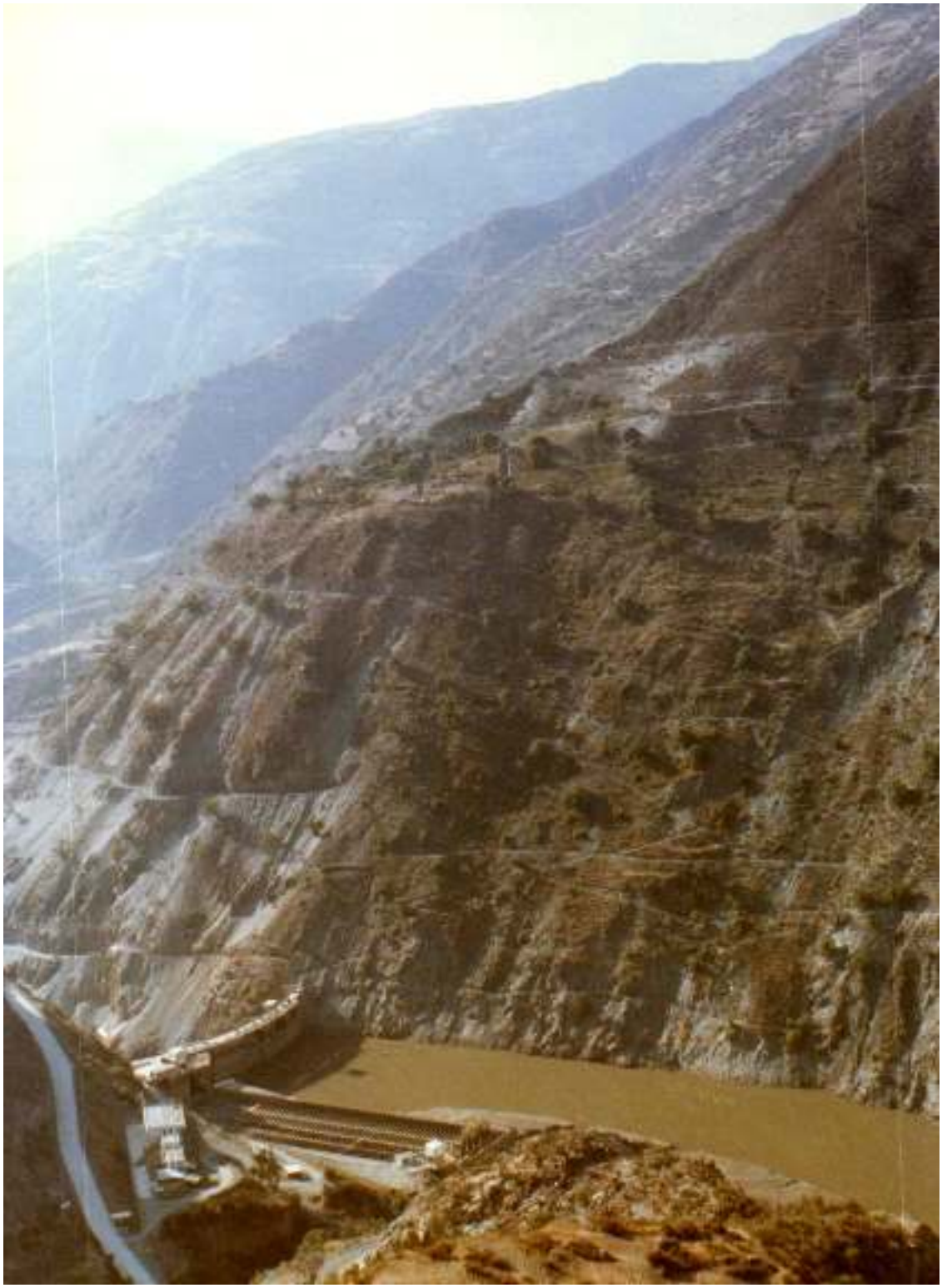

Skalní zřícení na přehradě Tablachaca v Peru. Foto Stanislav Novosad, 1978.

KATASTROFICKÝ SESUV MAYUNMARCA

Sesuv Mayunmarca, cca 30 km po toku od přehrady Tablachaca, který po několika letech pomalého pohybu se sesul náhle katastrofální rychlostí dne 24. dubna 1974 a pohřbil cca 480 lidí, vytvořil přirozenou hráz vysokou cca 160 m. Zpočátku se peruánci radovali v naději, že přirozenými gravitačními silami došlo k vytvoření přehrady.

Po 6-ti týdnech plnění však nastala hloubková eroze hráze. Byli přizváni přední světoví odborníci, aby navrhli rychlé řešení, jak zabránit katastrofě. Mezi jinými to byl i světově proslulý československý geotechnik, odborník z Brna, profesor Vojtěch Mencl z Vysokého učení technického - VUT. Bylo však již pozdě na jakékoliv navrhované řešení. Došlo k přelití a rychlé erozi hráze až na hloubku asi 100 m. Následná povodňová vlna dosáhla výšky 20 - 30 metrů, její průběh však byl předvídán na základě rychle zpracovaného hydraulického modelu vytvořeného peruánskými odborníky a tak nedošlo k dalším ztrátám na lidských životech. Tato katastrofa byla varováním, vodní spád posledních dvaceti metrů proto není využíván a nebyl ze stejného důvodu využit na základě našeho doporučení ani při projektování hydroenergetického díla Mantaro – Restitucion.

Sesuv Mayunmarka přehradil údolí řeky Urubamby a vytvořil přirozenou přírodní hráz výšky 160 m.

01.3 - Popularizace v rozhlase a televizi

Popularization in radio and television

Autor námětů a spoluautor scénářů televizních filmů: Peruánské postřehy (1976), Geologové z Mantara (1977), dále spolupracoval na scénářích televizních filmů Člověk proti horám (1977) a Lidé v podzemí (1977). Spoluautor hodinového televizního filmu o Československu, který byl uveden v Peru v roce 1975. Opakovaná vystoupení v rozhlase. Čtyři desítky populárně vědeckých článků s peruánskou tematikou. Přednášková činnost.

O svých aktivitách v Peru v sedmdesátých letech minulého století Otto Horský napsal knihu „Peruánské postřehy“. Je to svědectví o jeho práci diplomata a geologa, jsou to jeho osobní postřehy o historii, geografii a geologii, o předchozích civilizacích a o různých aspektech peruánské společnosti. Kniha byla představena veřejnosti na autogramiádě v Brně v knize Dobrovský za účasti peruánského velvyslance Alberta Salase Barahony, 25.2.2010)

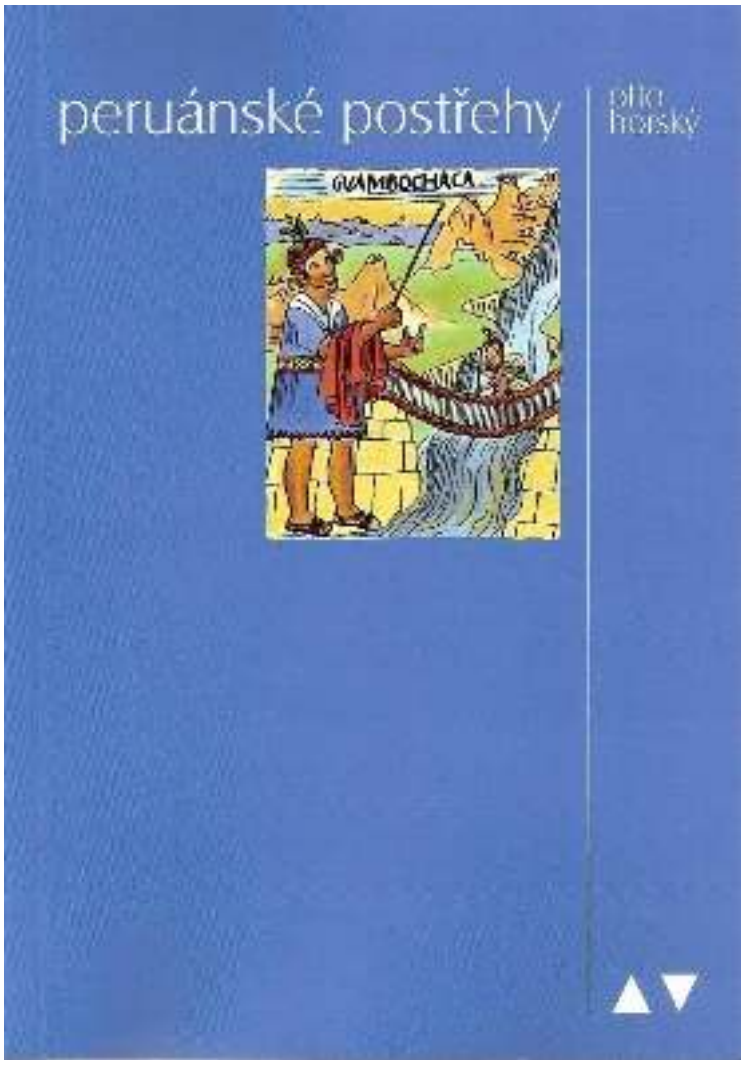

Obsah knihy:

Předmluva 7
Trocha geografie 10
Toto je také Lima? Si, señor! 14
Lima z druhé strany 18
Tacora je nejzajímavějším tržištěm světa 22
Muchacha 26
Proč se v Peru země třese? 30
Jak častá jsou zemětřesení v Peru 34
Agricultura znamená zemědělství 39
Minero Puno 46
Pozvání na pachamancu 48
K jezeru Titicaca 52
Mezi Ury 57
Huancabamba. Místo, kde ďábel ztratil pončo 62
Cesta na Machu Picchu 66
Machu Picchu ovládli Čechoslováci 71
Mantaro 74
Geologové na Mantaru 79
Adiós, mi General!

01.4 – Vzpomínka na Huascarán

Memory of Huascarán

Při zemětřesení dne 31. května 1970 se ze západní stěny hory Huascarán uvolnila ledová masa, která způsobila mohutný sesuv ledu, kamení a bahna. Tento sesuv překonal cestu dlouhou 20 km a na své pouti do údolí pohřbil města Yungay a Huaraz. V Yungay zahynulo kolem 18 000 a v Huarazu asi 2 000 obyvatel. V ostatních částech pohoří Cordillera Blanca (Bílé Kordillery) zahynulo dalších 30 000 lidí. Co do počtu obětí se jednalo o největší přírodní katastrofu v Latinské Americe. Celkové odhady počtu obětí zemětřesení se různí, nejpravděpodobnější se zdá 66 tis.mrtvých. Zřítil se 90 m tlustý a 2 km široký blok ledu a kamení po 800 m vysoké skalní stěně. Vletěl do údolí řeky Río Shacsca, přeletěl horský hřbet a zasypal české horolezce (slavný fotograf Vilém Hekl, horolezec Ivan Bortel a další) a města Yungay a Huaraz přestala existovat. Rychlost pohybu kamenito-ledové masy dosáhla až 450 km/hod.

Po pěti letech, tedy v roce 1975 navštívili Peru českoslovenští horolezci, aby na památku svých padlých kamarádů zdolali horu Huascarán. Měl jsem to štěstí, že jako geolog, během studií na Vysoké škole báňské v Ostravě i začátečník horolezec, jsem byl velvyslancem pověřen o vytvoření zdárných podmínek a o propagaci v Limě před jejich horolezeckým výstupem. Jejich kameraman, horolezec Juraj Weinezziller, těsně před zahájením výstupu onemocněl, nemohl se tedy zúčastnit vysoce náročného výstupu. Provázel jsem ho při natáčení následků předchozího zemětřesení v Limě v roce 1974, kdy zde zahynulo více než 4 000 lidí.

Členové expedice, zleva horolezci Taras Pačok, Ivan Fiala, Ivan Gálfi, Vincent Dubeň, kameraman Juraj Weineziller, 1975.

Naši horolezci v Limě v květnu 1975, kdy jako první expedice toho roku úspěšně zdolali výstup na Huascarán, vysoký 6 768 m. Foto Otto Horský, 1975.

Tato lavina kamení a ledu pohřbila československé horolezce. Foto Jaromír Knejzlík, 1978.

01.5 - Expedice Titicaca - 2004.

Expedition Titicaca - 2004.

První Inkové, Mama Ocllo a Manco Capac. Obraz je vystaven v Punu v přístavišti jezera Titicaca. Foto Otto Horský, 2004.

Účel expedice - popis současného stavu jezera Titicaca v přírodovědném i společenskovědném rozměru

Cíle projektu – historicko-topografický popis jezera a jeho pevninského zázemí včetně obrazové dokumentace, od geografických a biologických souvislostí po zaznamenání informací o stavu dědictví hmotné kultury a společností obývajících břehy a ostrovy jezera na počátku roku 2004.

Očekávané výsledky – publikování historicko-topografického popisu a monografie, realizace výstav fotografií, fotografický a digitální záznam, videozáznam, přednášky a prezentace, publikování v populárních a odborných časopisech, odborné a populárně naučné knihy pro odborníky a pro nejširší veřejnost, vystoupení v rozhlase a televizi.

Účel i cíle expedice Titicaca 2004 byly splněny. Jsou publikovány knižně a v mnoha odborných i populárně vědeckých časopisech, byly presentovány na mnoha přednáškách, v rozhlase a televizi a jsou uvedeny v i v této knize.

Cestou na jezero Titicaca přejíždíme vrcholky hor. **Foto Otto Horský, 2004.**

Nocování na Parakasské poušti. **Foto Otto Horský, 2004.**

Hlavní plovoucí ostrov Urú na jezeře Titicaca, Totani Pata. Foto Otto Horský, 2004.

Veškerá doprava mezi ostrovy a mezi pevninou se odehrává na loďkách z rákosu – totory.

Urská matka s dcerou. Maminka mi nabídla, že si ji mohu odvézt do Česka, že je svobodná.

Pohled na Punskou zátoku z vyhlíky Mirador, která byla otevřena v roce mého pobytu. 2004.

Foto Otto Horský, 2004.

02 – Interview Pabla Bertazza s Ing. Otto Horským, CSc

Rozhovor byl veden ve španělském jazyce, originál rozhovoru je níže uveden.
Interview of Pablo Bertazza with Ing. Otto Horsky, CSc
The interview was conducted in Spanish, the original of the interview is given below.

Otto Horský, život ve službě vědě a pokroku

Juan Pablo Bertazza
23.09.2019

Peruánské velvyslanectví vyznamenalo českého inženýrského geologa Ottu Horského, který kromě podílu na realizaci důležitých vodohospodářských a dálničních staveb obohatil vzájemné přátelské vztahy obou zemí.

Minulý čtvrtek obdržel český vědec Otto Horský Řád „José Gregorio Paz Soldán“, který ocenil jeho velký přínos pro kulturní, vědeckou a ekonomickou propagaci Peru v České republice. Uvedený řád mu předala velvyslankyně Peru Liliana de Olarte de Torres Muga během recepce pořádané na jeho počest v rezidenci peruánského velvyslanectví. Této akce se zúčastnili velvyslanci a přátelé některých latinsko-amerických zemí a přátelé a příbuzní Otto Horského.

Toto nejvyšší státní vyznamenání udělené Ministerstvem zahraničních věcí Peru, pojmenované po významném peruánském diplomatovi, bylo uděleno renomovanému českému inženýrskému geologovi, který pracoval na vodních stavbách, dálnicích, přehradách a vodních nádržích. Horský, který žije v Brně, v 81 letech stále pracuje a často podniká pracovní cesty do zahraničí. Realizoval inženýrsko-geologické práce pro výstavbu první dálnice, která spojuje Prahu s Brnem, pracoval jako hlavní inženýr při výstavbě přehrady a přečerpávací vodní elektrárny Dalešice, s nejvyšší přehradní hrází v České republice. Podílel se na rozšíření energetického potenciálu vodní elektrárny Machu Picchu, měl na starosti geotechnické studie umožňující realizaci vodní elektrárny Mantaro a v roce 2004 se zúčastnil expedice Titicaca, která vyústila v důkladný historicko-geografický popis peruánského altiplana. Velvyslankyně Peru v České republice to shrnuje takto:

"Za uplynulých padesát let kontaktů a spolupráce mnohokrát navštívil moji zemi, realizoval mnoho studií a terénních průzkumných prací jako inženýrský geolog a zanechal za sebou několik velmi užitečných knih o jezeře Titicaca a o celém regionu Puno. Nepochybně přispěl k úspěšné zahraniční politice a k prohloubení dvoustranným vztahů mezi Peru a Českou republikou. Přispěl ke zvýšení znalostí o Peru v oblasti kulturní, vědecké a ekonomické.“

Velvyslankyně Liliana de Olarte de Torres Muga zdůraznila, že v roce 2022 budou vztahy mezi těmito dvěma zeměmi slavit sté výročí vzájemných kontaktů a spolupráce, a že je to výborný moment k dalšímu prohloubení a růstu v oblasti vzájemných odborných a vědeckých

styků, k prohloubení rozvoje vědecko-technické spolupráce a rozšíření cestovního ruchu mezi oběma zeměmi. Zdůraznila, že Otto Horský v Peru nejen studoval otázky týkající se životního prostředí a vodohospodářských a energetických projektů, ale také se podíleli na významných dílech, která jsou dnes v Peru realitou.

A tento muž narozený ve městě Prostějov, který je již součástí peruánské reality, zdůraznil, že již od velmi útlého věku se začal zajímat o Peru. Ve věku patnácti nebo šestnácti let ho začalo zajímat, jak Indiáni dnes v Peru žijí, jak žili Inkové, kteří měli tak bohatou kulturní historii. Jeho zájem o Peru stále více rostl, až do té míry, že na konci vysokoškolského vzdělání začal studovat španělštinu, která mu umožňovala korespondovat si s peruánskými univerzitami, až mu nakonec v roce 1974 nabídli něco, co vypadalo jako sen: Odjet pracovat do Peru a připojit se ke skupině pěti odborníků, kteří již byli vybráni za účelem vytvoření Technické kanceláře v Limě. Ale tato lákavá nabídka, jak nám říká Horský, byla, jak se brzy ukázalo, daleko významnější.

"Myslel jsem, že tato nabídka je vtip, ale o tři dny později mě zavolali z Prahy, aby mi řekli, že nejen že se mohu připojit k této skupině pěti odborníků, ale že budu pověřen jejím vedením jako ředitel. Jak pro mě velké překvapení!"

Pro Horského to znamenalo učinit jedno z největších a zásadních rozhodnutí v životě, změnit na čas vlast a povolání. Do té doby řídil jako odborník velká díla v Československu. Samozřejmě to nebylo snadné. Půl roku mu trvalo, než si zdokonalil španělský jazyk, složil z něj zkoušky a musel získat technické a odborné znalosti z různých latinskoamerických zemí. V přípravě na tuto misi byl natolik úspěšný, že kromě práce vedoucího Techniké kanceláře byl záhy pověřen i diplomatickou funkcí v postavení komerčního atašé, což v uvedené době bylo něco nevídaného, aby se geolog stal diplomatem.

Část zkušenosti z této práce v Peru vypráví Horský ve své knize Peruánské postřehy. A při povídání o své práci na nejdůležitějších vodních dílech té doby na území Peru Horský vysvětluje, že v případě Machu Picchu bylo myšlenkou vybudovat další podzemní kavernu, aby zde mohlo být instalováno několik dalších generátorů, s cílem zvýšení výkonu hydroelektrárny. Poté uvedl, že úkolem geotechnické expedice na Machu Picchu, vedené světovým odborníkem Ing. Karlem Drozdem, bylo poskytnout geotechnická data potřebná pro zpracování projektu a vybudování bezpečného díla. Kromě ocenění peruánským státním vyznamenáním si Horský vysoce váží získaných přezvísek. V předmluvě k jeho knize Incawasi – sídlo bohů od předchozího velvyslance Peru Alberta Salase Barahony je poprvé označen jako Peruanista. Na Kubě ho vzhledem k jeho vysokým geologickým znalostem nazývali Doktor masivu.

"Jak se doktor orientuje v lidském těle, tak se ihned orientuji ve skalím masivu a to i v případech, kdy území bylo postiženo nějakými katastrofami, jako jsou zemětřesení nebo sesuvy. Mám zvláštní schopnost proniknout do nitra země a i bez terénních průzkumných prací a kvalifikovaně odhadnout, co se pode mnou nachází a vyvodit z toho odborné závěry.To be-

zesporu svědčí o mém citovém vztahu k zemi, jejíž se cítím součástí, v níž posléze zůstávají na věky moje trvalé stopy.“

A ačkoliv provádění takové pečlivé práce vyžaduje hodně kázně a vědecké přesnosti, Horský si nacházel čas k přemýšlení o životě a smrti a o otázkách, které nemají jedinou odpověď. Všiml si, že v chování Indiánů bylo něco, co ho motivovalo, aby uvažoval o svém vlastním způsobu bytí.

"Viděl jsem jednou na hřbitově, jak po pohřbu nějakého významného Indiána se sešla kolem jeho hrobky celá rodina a mnoho známých. Celý týden seděli kolem hrobky v družné zábavě a popíjeli pivo, aby dali najevo, jak dobře je mu již v nebi. Ano, ano, to ve mně vzbudilo hodně pozornosti, tak by tomu mělo být.“

Co ještě i dnes Horský zdůrazňuje z té anekdoty, která jím tolik pohnula, je vztah Indiánů ke konečnosti. Protože podle jeho názoru by to, co určuje život, neměla být otázka smrti, ale ta, zda plníme úkol, se kterým jsme na tuto zemi přišli. A podle jeho velké trajektorie není pochyb o tom, že Horský daleko svůj úkol překročil.

Zdroj: Radiodifusión Checa 7, Radio Prague International
URL: https://www.radio.cz/es/rubrica/notas/otto-horsky-una-vida-al-servicio-de-la-ciencia-y-el-progreso. © Copyright 1996–2019 Radio Prague International

Otto Horský s řádem Comendador

Juan Pablo Bertazza, Radio Prague Internacional.

OTTO HORSKÝ, UNA VIDA AL SERVICIO DE LA CIENCIA Y EL PROGRESO

Juan Pablo Bertazza
23-09-2019

La embajada de Perú distinguió al ingeniero y geólogo checo Otto Horský quien, además de realizar importantes obras hidroeléctricas y autopistas, se encargó de enriquecer los vínculos entre ambos países.

El jueves pasado el científico checo Otto Horský recibió la Orden "José Gregorio Paz Soldán", en reconocimiento a su valioso aporte a la promoción cultural, científica y económica del Perú en la Republica Checa. La condecoración fue entregada por la embajadora Liliana de Olarte de Torres Muga, durante un acto en la Residencia de la Embajada del Perú que tuvo entre los invitados a sus pares latinoamericanos, amigos y familiares de Otto Horský.

Otto Horský, foto: Juan Pablo Bertazza

Esta máxima distinción concedida por el Ministerio de Relaciones Exteriores de Perú, que lleva el nombre de un destacado diplomático peruano, fue otorgada al reconocido ingeniero y geólogo checo que trabajó en obras hidráulicas, autopistas, represas y embalses. Horský, que vive en Brno y a los 81 años aún trabaja y emprende viajes con frecuencia, realizó las investigaciones previas a la construcción de la primera autopista del país, que conecta Praga con Brno, trabajó como ingeniero principal de la represa de Dalešice, la más alta en Chequia; participó en la ampliación energética de la central hidroeléctrica de Machu Picchu, se encargó de los estudios geotécnicos que permitieron la realización de la central hidroeléctrica del Mantaro y, en 2004, condujo la expedición Titicaca que redundó en una minuciosa descripción histórico-geográfica del altiplano peruano. La embajadora de Perú en Chequia lo resume de la siguiente manera:

"Desde hace cincuenta años ha visitado mi país muchas veces, ha hecho mucho trabajo de campo como geólogo y ha dejado varios libros muy útiles sobre el lago Titicaca y toda la región de Puno, indudablemente ha contribuido a la política exterior y a las relaciones bilaterales del Perú y de República Checa incrementando su conocimiento cultural, científico y económico".

Además de indicar que, en 2022, las relaciones entre ambos países cumplirán el centenario en un excelente momento de intercambios e incremento mutuo de turismo, la embajadora Liliana de Olarte de Torres Muga destacó que Otto Horský no solo ha estudiado temas vinculados con medio ambiente y proyectos hidroeléctricos en Machu Picchu y Mantaro sino que además ha sido partícipe de esas obras que son hoy una realidad en Perú.

Otto Horský, foto: Juan Pablo Bertazza

Y este hombre nacido en la ciudad de Prostějov que, entonces, ya es parte de la realidad peruana revela que, desde muy chico, se empezó a interesar por Perú, y ya a los quince o dieciséis años tuvo mucho interés en conocer cómo vivían los indios, especialmente los incas que tenían una cultura tan rica.
El interés fue creciendo cada vez más a tal punto que, al finalizar su formación básica, Horský empezó a estudiar español lo cual le posibilitó mantener

correspondencia con universidades peruanas hasta que, finalmente, en 1976 le ofrecieron algo que se parecía a un sueño: ir a trabajar a Perú, sumándose a un grupo de cinco expertos que ya habían sido elegidos con el propósito de crear una oficina técnica en Lima. Pero esa tentadora oferta, tal como nos cuenta el propio Horský, iba a ser aún mejor.

"Yo pensaba que esa oferta era broma pero tres días después me llamaron de Praga para decirme que no solo podía sumarme a ese grupo de cinco expertos sino que también iba a trabajar como director o jefe de la oficina técnica, ¡qué sorpresa!"

Esa fue una de las grandes decisiones que marcarían la vida y la vocación de Horský quien, por entonces, ya había dirigido grandes obras en Checoslovaquia. Claro que no fue fácil: medio año le llevó perfeccionar el idioma, rendir exámenes y adquirir conocimientos técnicos de distintos países de Latinoamérica. Pero el reconocimiento tampoco tardó en llegar: antes de que se cumplieran los seis meses en Perú, lo felicitaron por su excelente trabajo y le pidieron que sumara a su labor un cargo diplomático como agregado comercial. Entonces, gracias a su capacidad para liderar grupos de trabajo, el geólogo e ingeniero pronto se convirtió también en diplomático, algo poco frecuente en los tiempos que corren.

Machu Picchu, foto: public domain GNU free

Parte de esa experiencia la cuenta Horský en su libro Recuerdos de Perú. Y, a la hora de definir su trabajo en las obras hidroeléctricas más importantes de ese territorio, Horský explica que, en el caso de Machu Picchu, la idea era construir otra caverna para instalar ahí varios generadores que pudieran potenciar la energía. Entonces él presentó un proyecto a partir del cual se terminaron realizando las excavaciones pertinentes para finalmente construir la caverna. Es decir, su trabajo entonces es aportar el material para que esas obras y reformas puedan llevarse a cabo.

Pero además de los premios y distinciones, Horský valora mucho los títulos honoríficos que fue cosechando a lo largo de su vida: el de peruanista, acuñado por el embajador Alberto Salas Barahona en el prefacio de su libro Incawasi, la sede de los dioses y otro con el que lo bautizaron en Cuba, donde también trabajó durante ocho años: doctor del macizo rocoso.

"Como el doctor puede ver dentro de un cuerpo humano, por eso aunque se perdiesen esas obras por derrumbes, catástrofes por terremotos, lo que eché yo adentro, mis sentimientos, mi relación con la tierra, eso queda, esas huellas siempre quedan ahí".

Y si bien para realizar un trabajo tan meticuloso se requiere de mucho rigor y exactitud científica, Horský también se hace tiempo para reflexionar sobre la vida, la muerte y aquellas cuestiones que no tienen una respuesta única. De hecho recuerda que hubo algo en el comportamiento de los indios que lo motivó a reflexionar sobre su propia forma de ser.

"He visto en un cementerio una vez que murió un gran hombre que, durante una semana, todo el mundo se sentaba afuera tomando cerveza, divirtiéndose, como si dijeran "qué bien ya está en el cielo", sí, sí eso me llamó mucho la atención y así debe ser".

Lo que destaca aún hoy Horský de esa anécdota que tanto lo conmovió es la relación de los indios con la finitud. Porque, en su opinión, lo que determina una vida no debería ser tanto la muerte sino una pregunta: si cumplimos o no con la tarea que vinimos a realizar. Y, a juzgar por su gran trayectoria, no caben dudas de que Horský cumplió con creces la suya.

Interview con el escritor Argentino Juan Pablo Bertazza. En la mano último libro de Otto Horsky „La monografía viva“.

https://www.radio.cz/es/rubrica/notas/otto-horsky-una-vida-al-servicio-de-la-ciencia-y-el-progreso

https:www.radio.cz/mp3/podcast/es/notas/otto-horsky-una-vida-al-servicio-de-la-ciencia-y-el-progreso.mp3

03 - Udělení státního peruánského řádu Comendador

Award of the Peruvian State Order Comendador

Jak jinak začít knihu Comendador, než postřehy mého staršího bratra Ing. Milana Zatloukala, který byl upřímně potěšen, že moje mnohaleté úsilí přátelských a pracovních vztahů s Latinskou Amerikou bylo korunováno vysokým státním řádem peruánské vlády. Nutno dodat, že můj starší bratr Milan Zatloukal posledních několik roků píše rodinný občasník „U nás“ a udělení řádu považoval za natolik závažné, že mu věnoval celé zvláštní číslo „U nás č. 04/2019“, což já osobně považuji za velkou čest, kterou mi udělil. Když tak učinil, bylo mu 85 roků. Přes tento úctyhodný věk, jeho literární projev je nejen moudrý, ale i svěží a mladistvý. Také nutno dodat, že i když jsem na svoje původní příjmení Zatloukal velmi hrdý, jmenuji se Horský. Ptáte se proč? Protože moje první manželka Olga Valentová se chtěla jmenovat Horská. Proto se v roce 1962 nechala přejmenovat na tehdejším Národním výboru v Novém Jičíně za 50 Kčs na Horská a sňatkem s ní jsem přijal její jméno. To víte, že ne všichni se z toho radovali, ale moje rodina byla k tomu velkorysá. Kritiky se mi dostalo od některých cizích lidí, tedy hlavně mužů, kteří se tím jako „pánové tvorstva“ cítili dotčeni. Ale po tomto krátkém úvodu dejme slovo mému bratrovi Milanovi. Z jeho, v tomto případě velmi obsáhlého díla věnovaného mé osobě, vyjímám to nejpodstatnější. Zároveň se omlouvám, že ne vše v prvních kapitolách této knihy bylo řečeno, proč mi byl udělen peruánský státní řád. Přesto dejme nejdříve slovo mému bratrovi Milanovi, který se k této otázce jistě vysloví a teprve v následujících kapitolách budou komentovány další podrobnosti.

Čas setby, čas zrání, čas sklizně a požehnání.

Milan Zatloukal

Tak nějak by se dal ve stručnosti charakterizovat lidský a profesní vývoj úspěšného jedince. Tím jedincem je v tomto případě jeden z listů našeho rozložitého rodinného stromu. Který to je tentokrát? To jsem již vyzradil a na pamětnou zaznamenal v předchozím čísle 3/2019 našeho rodinného občasníku. Ano, „náš Otík“ dotáhl svůj životní příběh až do stádia sklizně a jejího společenského ocenění. A to se každému, byť i pracovitému, nepodaří.

Na druhé straně jistě nezůstalo bez povšimnutí slůvko „tentokrát“. Chtěl jsem tím na udržení paměti podotknout, že jsme na významné počiny našich rodinných soukmenovců („lístků“) už z minulosti tak trochu zvyklí, i když nelze významy jejich sklizní vážit a porovnávat měřítkem metráků. Pokusím se tuto myšlenku doložit, avšak až posléze, abych teď nerozmělnil význam společenského a mezinárodního ocenění aktivit mého bratra Ing Otto Horského, CSc.

Jak snad vyplývá z úvodu, chtěl bych toto číslo „Unásu“ věnovat významné události, že člen naší široké rodiny byl dekorován jedním z nejvyšších řádů jihoamerického státu Peru. K tomu předesílám, že nehodlám svým elaborátem konkurovat příslušným dokumentům vědeckého, diplomatického a profesního světa a stejně tak ani Ottově bohaté bibliografii. Přesto mám v úmyslu v přílohách dnešního čísla uvést podstatu toho, co z těchto oblastí teď proniklo na náš stůl jako žhavá současnost. Mým hlavním záměrem je obohatit tyto události rodinným pohledem, který bychom pochopitelně v úředních dokumentech těžko hledali. Hned však musím dodat, že samotný Otto se se svými „křivolakými cestičkami osudu“ - jak sám píše – nikdy netajil ani ve svých pamětech, ani ve svých spisech, které se dotýkají jeho osobních a kariérních životních kroků.

Já si v dalších řádcích a přílohách troufám pouze některé z těchto kroků oživit dle mých vlastních vzpomínek a podkladů, tj. z pozice nejstaršího příslušníka naší šestičlenné sourozenecké sestavy.

Udělení řádu

Tak tedy, pusťme se do pokusu o kronikářský záznam událostí, byť zčásti formulovaný proti proudu času. To mimo jiného znamená, že kroniku zahájím tou „**sklizní**“. Reprodukované dokumenty jsou tu natolik výmluvné, že není třeba velkých vysvětlivek.

Resolución Ministerial, v následujícím přeložená do češtiny jako ***Ministerská rezoluce*** nám prozrazuje, že o udělení řádu bylo rozhodnuto v Limě již v prosinci 2018. Slavnostní udělení bylo původně naplánováno na červen 2019, ale některé personální překážky na peruánské ambasádě v Praze ovlivnily posunutí termínu na 19.9.2019.

Neoficiální překlad

Ministerská rezoluce

V Limě dne 18. prosince 2018

Na základě seznámení se s návrhem kancléře řádu:

● Po uvážení cenné podpory, kterou poskytoval uznávaný inženýr a geolog Otto Horský velvyslanectví Peru v Praze, prostřednictvím činností spojených s podporou kultury, vědy a ekonomiky Peru v České republice.

● Za vyzdvižení skutečnosti, že plodem jeho dlouhodobého vztahu k Peru a jeho rozsáhlého zájmu o tuto problematiku, je celá řada knih, které pan Horský vydal o této zemi, což dokazuje jeho hluboký osobní zájem o Peru.

● Při zdůraznění toho, že úsilí vyvinuté panem Horským přispělo k posílení dvojstranných vztahů mezi Peru a Českou republikou v různých odvětvích a přispělo k podpoře dosahování cílů peruánské zahraniční politiky.

V souladu s nejvyšším dekretem č. 50-2004-RE a ministerskou rezolucí č. 898-2004-RE, ze dne 2. listopadu 2004, a po schválení radou řádu

SE ROZHODUJE:

Článek jediný – udělit vyznamenání, Řád za zásluhy v diplomatické službě Peru José Gregorio Paz Soldán, hodnost Comendador - Komtur, panu Otto Horskému.

Ať je zaznamenán, udělen a předán příslušný diplom.

Podpis ministra zahraničních věcí

Nestor Popolizio Bardales

Ministr zahraničních věcí

[Razítko: zaregistrováno dne 18. prosince 2018, RM č. 0759/RE]

Pro méně informované byl předem vydán dvojjazyčný výklad ***Co znamená udělený Řád.***

Pro docílení ucelené informace těch, kdo našemu Ottovi fandí, aniž by byli účastníky slavnostního udělení řádu, tlumočím níže plné znění tohoto výkladu:

La **Orden al Mérito del Servicio Diplomático del Perú *José Gregorio Paz Soldán*** es una distinción otorgada por el Estado Peruano a los ciudadanos que se destaquen por sus méritos en el servicio diplomático o contribuyan al desarrollo de la política exterior.

El Consejo de la Orden está compuesto por el Canciller (Viceministro Secretario General), el Secretario (Director de Protocolo y Ceremonial del Estado) y cuatro embajadores en actividad o retiro. La Orden recibe su nombre de José Gregorio Paz Soldán, un destacado diplomático peruano que instituyó el Servicio Diplomático y fue tres veces Ministro de Relaciones Exteriores.

Řád za zásluhy v diplomatických službách, Peru, José Gregorio Paz Soldán je vyznamenáním, které peruánský stát přiznává občanům, kteří mají zásluhy za vynikající výsledky v diplomatické službě nebo přispívají k rozvoji zahraniční politiky Peru.

Rada udělující řád se skládá z kancléře (náměstka generálního tajemníka), tajemníka (ředitel protokolu a ceremoniář státu) a čtyř velvyslanců v činnosti nebo v důchodu. Řád je pojmenován po významném peruánském diplomatovi, José Gregorio Paz Soldánovi, který zavedl instituci Diplomatické služby a byl třikrát ministrem zahraničních věcí.

COMENDADOR – KOMTUR, Velitel, je jméno dané jednotlivci, který obdrží čestné ocenění vojenského, politického nebo církevního řádu; někoho, kdo dostane ocenění, to znamená, řád, vyznamenání.

Dnes, termín Comendador je používán jako výrazný titul cti, poskytovaný lidem vysoké autority, kteří vyčnívají v úsilí pro blaho společnosti, ať již vlastní prací, nebo společenskými, politickými, nebo ekonomickými vlivy.

Dříve byly tyto tituly dávány hlavně církevním, vládním nebo vojenským představitelům. Jednalo se o rytřský titul, jehož součástí mohlo být buď množství peněz nebo část půdy, která byla oficiálně nabídnuta těm, kteří projevili služby zájmům autority, která jí poskytla. Obvykle to byla vláda, monarchie, nebo církev.
Tradice udělování ocenění a předávání těchto titulů začala v Evropě a existovala po mnoho staletí jako strategie k zajištění a zachování dobyté půdy a pro podporu územní expanze. Nabytý darovaný pozemek musel být Comendatorem povinně obhajován proti útokům útočníků a nepřátel. Udělení této hodnosti bylo pro monarchy důležitým nástrojem k získání vasalských služeb obdarovaných.

Pro názornost uvádím, jak vypadá ***medaile*** udělovaná k Řádu.

La Embajadora del Perú
Liliana De Olarte de Torres-Muga

tiene el agrado de invitar a

Sr. Milan Zaskoupal y señora

a una recepción
el jueves 19 de septiembre de 2019, a las 16 h,

para condecorar al Ing. Otto Horický, CSc., con la Orden "Al Mérito del Servicio Diplomático del Perú José Gregorio Paz Soldán", otorgada por el Viceministro de Relaciones Exteriores.

V Dejvicích 6
Praga 6

R.S.V.P.
secretaria1@peru-embajada.cz

Příslušný prováděcí protokol umožnil, aby k slavnostnímu aktu a následné recepci v rezidenci peruánského velvyslanectví v Praze byli přizváni i nejbližší spolupracovníci a rodinní příslušnícj dekorovaného laureáta. Pro ten účel byly vystaveny a obeslány osobní pozvánky, viz výše uvedená pozvánka pro autora této kapitoly.

Jak se ukázalo, odložený termín dekorace nevyzněl příznivě pro jistou hrstku pozvaných. Z okruhu rodiny se vlivem kolize s jinou předem plánovanou akcí nemohli zúčastnit Ottův mladší bratr Drahoslav a Ottova neteř Dagmar (oba se svými partnery). Já jako Ottův nejstarší bratr jsem i se svou paní Jaroslavou cestu do Prahy vzdal s ohledem na akutní zdravotní problémy a svoje rozhodnutí jsem s omluvou sdělil administrativě ambasády.

V ten den 19.9. jsme doma s ženou vyvěsili naši nevyužitou pozvánku a spontánně jsme se oddali vzpomínkám na to. co jsme s Otíkem na jeho kariérní cestě prožili a čím vším nás toto kamarádství obohatilo. Svou osobní účast na slavnostním aktu jsme suplovali představami, jak asi prožívají Ottův slavný den naši nejbližší rodinní delegáti - moje sestra Marie se svou dcerou Barunkou, naše dcera Martina a v neposlední řadě naše vnučka Julie se svým partnerem Šotou.

Naše vzpomínky na dobu zrání

Co jsme si tedy v ten slavný den připomínali pomyslným pohledem do našeho rodinného alba? Nejprve se vyznám já, coby starší brácha a skaut. Také zde musím předeslat, že samotný Otto se nerozpakoval publikovat vzpomínky na toto období svého života svým osobním pohledem ve své knize pamětí (© Paměti, Nová Forma 2012). Já se k našim společným vzpomínkám rád připojuji, ale nepociťuji potřebu vyrábět jejich duplikáty. Mám spíše nutkání dosvědčit, že Otíkova osobnost a jeho životní ambice se formovaly už od útlého mládí.

Narodil se v dubnu 1938 jako třetí člen synovské sestavy. Přiložený obrázek z prostředí babiččiny zahrady v roce 1942 zachycuje (od leva) mě, bratra Jendu, roztomilého Otíka a v té době už i čtvrtého bratříčka – ročního Drahoslava. Snímek je sice neostrý, ale dostatečně naznačuje fyzické stupínky mezi námi. Otto coby třetí stojící v řadě zde dosáhl teprve věku 4 let, ale byl už rovnocenným hráčem našeho bratrského týmu. To hlavně proto, že měl na všecko svou hlavu a svoje záměry si uměl už jako malý mrňous prosadit. V tomto směru narazil snad jen na jedinou překážku: naše maminka jej nepustila z dohledu a nedala na naléhání nás dvou starších „ať ho s námi pustí, že se mu nic nestane“. Měla k tomu svůj důvod. Otík byl sice houževnaté povahy, ale křehké konstrukce a jeho hlavička byla plná programů neřízené střely. Tak došlo i na to, že se s námi v pozdějších letech nemohl ani zapojit do skautského oddílu, přestože ho tam tahali jak kamarádi, tak i jeho rodící se cestovatelské touhy. Tudíž jsme si na tuto situaci museli zvyknout a v našem životě s námi tiše vyrůstal i jeden paradox: já i můj bratr Jan jsme byli na vrcholu uspokojení, když jsme se vrátili ze skautského výletu za město, ale bylo nám líto Otíka, který coby diskriminovaný cestovatel musel sedět doma a smiřovat se s tím, že se v životě nikam nedostane. Minulo však pár let a my dva kingové jsme pomalu usedali u svých rodinek, zatímco naše cestovatelské výsledky se omezovaly na objevování Otíkových cizokrajných pozdravů v našich dopisních schránkách. Když jsem si to v pozdějších letech už jako penzista uvědomil, dojalo mě to natolik, že jsem se pokusil tehdejší situaci zpětně odlehčit neumělou básničkou:

Marná mámy rada (jak se později ukázalo)

Dnes k ránu milý sen se mi zdál,
že s čtyřmi brášky jsem doma si hrál.
Máma už dovařila, talířky rozdělila.
Kdo první všecko sní, ten bude král!

Tlačí se ke stolu, do sebe strkají,
přískokem k talíři – polévku srkají;
jen Otík u dveří s kufříkem postává.

Máma už láteří:

„Proč stojíš u dveří, můj drahý Otíčku,
copak se netrhneš od svého kufříčku?
Dnes jsem ti nočkovou uvařila,
pudinček ve špajsce připravila!“

Bráškové strnuli, k špajsce se hrnuli;
však Otík poklidně (oblečen solidně
v šortkách a sandálech bez ponožek,
v košili seprané a jupce odrané)
s úsměvem stoika kufírek zamyká,
pak rozvážně praví :

„Nemůžu, mámo, neb zjistil jsem ráno,
že v poledne do Peru jede mi loď.“

Maminka zavzlyká, na prázdno polyká;

„Otíčku ! Chroustečku ! Ty malej rošťáčku,
ty´s mě tak vylekal, copak zas to je,
s vážnými věcmi se nežertuje!
Co jste si s Gáborem vymyslel?
Je ti snad líto, že´s na chvilku celý?“

Však Otík na svém trvá, že to myslí vážně.
Zápasí se zámkem a potí se snažně
až z kufru vypadly všechny ty věci,
nezbytné pro jeho expedici:
kartáček na zuby, ponožky naruby,
kapesník sváteční a brýle sluneční,
něco, co visí jak zmuchlaná deka –
na další potřeby však marně se čeká.

Mamce se znatelně ulevilo:

„Ach, milej Otíčku, nestraš už mamičku,
vždyť s tímhle ve světě nevystačíš!
Vyprav se bez chvatu! Pojedem na chatu,
lépe než v Peru se vyskotačíš!“

Čtyři brášci na babiččině zahradě v Mlýnské ulici, zleva Milan, Jenda, Otto, Drahoslav, 1942

Otto ale věděl, jak dotáhnout své životní představy do reálné podoby. Inspirován klukovským kutáním zkamenělých devonských korálnatců na úpatí nedalekého Kosíře, vrhnul se na vysokoškolské studium geologie v Ostravě a pak se bez meškání zapojil do geologické přípravy na realizaci československých významných staveb. My, jeho tři bratři - stavební inženýři, jsme mu s porozuměním rádi koukali přes rameno a Otto tomu ještě napomáhal tím, že nás a naše rodiny zval na několikadenní pobyty v pionýrských chýších geologických průzkumníků. A byly to romantické lokality, jako na příklad Slezská Harta – níže viz foto ***sedm geologů***,

Radostný pobyt na místě budoucí přehrady Slezská Harta: zleva Otto Horský, jeho paní Olga držící dceru Violku, dále ležící bratr Drahoslav a vlevo od něho sedící jeho paní Marlen, zcela vpravo Milan s chotí Jaroslavou, 1971.

Jak jsem již uváděl, můj bratr Otto zejména během letních prázdnin zval sourozence a jejich děti na přehradní místa, kde právě prováděl inženýrsko-geologický průzkum. Například na krásné místo u budoucí hráze přehrady Šance v Beskydech u Starých Hamrů na řece Ostravici, nebo na zajímavou lokalitu budoucí vodní nádrže Dalešice na řece Jihlavě v blízkosti proslulé hadcové stepi, kde prováděl inženýrsko-geologický průzkum pro realizaci přečerpávací vodní elektrárny pro potřeby atomové elektrárny v Dukovanech.

To vše nám i našim rodinám poskytlo mnohá dobrodružství, nesrovnatelná s ležením u moře. O tom by už mohla vyprávět i má paní a stejně tak i naše děti a děti mých bratrů. Tím chci zdůraznit, že den vzpomínání nepochybně zasáhl nejen mne a mou choť, nýbrž i širší rodinu, která se dostala i nedostala na oslavu do Prahy. Potvrzuje to i uvedený snímek ze Slezské Harty, který mimochodem uvádí Ottu už jako otce rodiny, ačkoliv v jeho hlavě jistě ještě kolovaly klukovské sny. Ale hlavní motto našich úvah nad touto a dalšími podobnými fotkami se neslo oceněním faktu, jaký příznivý vliv měly tyto „geologické“ exkurse na rozvíjení rodinných styků.

Že Ottova dobrodružná hlava tehdy ještě nevychladla, můžeme soudit i podle toho, že se při plném zapojení v tuzemském zaměstnání v Geotestu Brno začal intenzivněji zabývat španělštinou a navazoval kontakty s odborníky v cizích zemích. To je doloženo i jeho aktivní účastí na památném mezinárodním geologickém kongresu v Praze v srpnu 1968, který byl v průběhu jednání rozprášen vpádem okupačních vojsk. Ani to však našeho soukmenovce Ottu neodradilo od spolupráce se zahraničními odborníky.

Jak další léta míjela, v našich dopisních schránkách se namísto Ottových pozdravů z dovolené v Bulharsku či Sovětském svazu množily pohlednice a dopisy z pracovních pobytů na Kubě, ve Španělsku a v Peru. Z počátku se jednalo pouze o pokračování geologických prací a služeb, avšak brzy to byla i funkce obchodního atašé při československé ambasádě v Limě. Tato spolupráce se následně na soukromé a podnikatelské bázi přenesla až do jeho dnešních interaktivních styků s peruánskými vládními orgány. O tom všem se dozvíme s patřičnou přesností v Ottových spisech, elektronických knihách, elektronických nosičích a na spoustě zajímavých fotografií. Samotný jejich komplexní seznam je zahrnut do jeho obsažné knihy „Živá monografie“ (© Nová Forma, 2019), která je přesvědčivým pomníkem Ottovy životní píle.

Početný houf fandů z široké rodiny se podílel na jedné z památných akcí, které založily Ottovy zásluhy na mezinárodní spolupráci s peruánským státem. K vyvolání našich příjemných vzpomínek na tuto akci postačují dva dokumenty:

PERU

Pozvánka

Velvyslankyně Republiky Peru J.E. Liliana De Olarte de Torres – Muga si Vás dovoluje pozvat na přednášku paní Niny Ingriš, manželky Eduarda Ingriše

„Život autora písně Teskně hučí Niagara, Eduarda Ingriše, aneb na balsovém voru Kantuta dvakrát z Peru přes Pacifik“

a na trvalou výstavu fotografií pana Ing. Otto Horského, CSc

„Projekty, expedice a objevy: Retrospektivní pohled na Peru“ dne

24.6.2017 od 13.30 hodin na zámku Letovice.

K pozvání se dále připojují: Otto Horský, organizátor a moderátor akce, Bohumil Vavříček, majitel zámku Letovice, Vladimír Stejskal, starosta města Letovice, Olga Miková, koordinace a zajištění akce, majitelka hotelu Havírna, Jiří Chromý, kurátor výstavy fotografií. Po skončení jste zváni ke slavnostnímu přípitku s Pisco Sour a k regionálnímu pohoštění.

Zámek Letovice, pohled na nádvoří, kde je umístěn konferenční sál bývalé jízdárny a restaurace.

Foto Otto Horský, 2017.

Pozvání na trvalou výstavu fotografií a dokumentů ing. Otto Horského, CSc v zámku Letovice

Projekty, expedice a objevy - retrospektivní pohled na Peru aneb: Padesát let kontaktů a spolupráce.

Výstava navazuje fotografiemi a dokumentací na přednášku autora "Projekty, expedice a objevy - retrospektivní pohled na Peru", která byla přednesena pod záštitou bývalé peruánské velvyslankyně J.E. Marity Landaveri Porturas a ve spolupráci s "Instituto Cervantes de Praga" v Praze dne 12. 5. 2015. Výstava zahrnuje jednak fotografie a dokumenty z let 1974 – 1976, kdy jejich autor pracoval v Limě jako diplomat a vedoucí experimentální technické kanceláře, jednak z roku 2004, kdy se zúčastnil jako geolog odborné expedice Titicaca. Je doplněna poměrně rozsáhlými informacemi o realizovaných projektech, jako bylo například rozšíření hydro-energetického potenciálu vodní elektrárny Machu Picchu, geotechnický průzkum pro podzemní vodní elektrárnu Mantaro Restitucion na řece Mantaro, studie projektu hydroelektrárny El Sheque, zajištění stability svahu skalního sesuvu na přehradě Tablachaca a mnoho dalších. Na některých z uvedených projektů se významnou měrou podílel Geotest Brno, jehož byl autor výstavy v té době zaměstnancem.

Zkušenosti autora výstavy z padesátiletých kontaktů a spolupráce mezi Peru a Českou republikou mohou být zajímavé nejen pro odborníky, ale i pro současné a budoucí zájemce o dějiny hospodářské politiky vůči Latinské Americe na příkladu Peru. Fotografie z expedice Titicaca v roce 2004, doplněné o bohatou dokumentaci z následných studií jezera, zachycují kromě přírodovědných, topografických a sociologických studií vizuální svědectví o krajině a člověku v oblasti jezera a v jeho pevninském zázemí, zejména pak o formě a zvycích místních indiánských komunit. Výstava zobrazuje i fotografie z roku 2004 z jiných atraktivních oblastí a lokalit Peru, jako jsou Cuzco, Machu Picchu, Ollantaytambo, Pisac, Kenko, Sacsayhuaman a další. Autor výstavy objevil na stěnách skalních formací na lokalitě Incawasi poblíž města Huayatara skalní rytiny a kresby, pravděpodobně kultovního významu. Jsou dokumentovány jak fotograficky, tak kresbami malíře Karla Janáka. Výstava je trvalá a bude postupně doplňována o nové výsledky bádání. Otevřena veřejnosti byla 1 května 2016 jako nedílná součást prohlídky zámku, i když ji lze navštívit i samostatně. Záštitu nad ní převzalo peruánské velvyslanectví v Praze. Vzhledem k obměně velvyslanců nebylo možno realizovat vernisáž při příležitosti jejího otevření. Po dohodě s novou velvyslankyní, J. E. Lilianou de Olarte de Torres Muga, PhD, byla vernisáž stanovena na den 9 září 2016 a paní velvyslankyně se jí osobně zúčastnila a v českém jazyce ji zahájila.. Protože se jednalo o výstavu trvalou, toto pozdější datum vernisáže nebylo nijak na závadu. Výstava byla otevřena do konce sezónního provozu zámku, tedy do konce října 2016 a opět byla zpřístupněna od 1 dubna 2017

Náš rodinný klan v Letovicích demonstruje rozsáhlou účast naší široké rodiny na krásném peruánském odpoledni dne 3.7.2017. Celá letovická exposice je pak živým příkladem jedněch z důvodů, které mimo jiné vedly peruánskou vládní reprezentaci k udělení řádu Ing. Otto Horskému.

Slavnostní udělení řádu

bylo v stanovený den 19 září 2019 uskutečněno v Praze na vysoké úrovni, což dosvědčují následující fotografie a reportážní dokumenty, které se pokusím pro rodinnou potřebu reprodukovat. Tento milý úkol mi velmi ulehčil samotný oslavenec Otto, který oficiální dokumenty shromáždil a případně i přeložil. Nekladu si za cíl dosáhnout jejich úplnosti, zvlášť pokud se týká fotek ze soukromých kamer. Také není v mých silách zkompletovat v našem „Unásu“ všechny ohlasy, které tato sympatická mezinárodní akce vyvolala zejména ve sdělovacích prostředcích. V tomto směru spíše docházím k podezření, že Otto bude muset vytvořit dodatek k své knize Živá monografie, zvláště když uvážíme, že ve své pracovní činnosti jede dál.

Na základě výše zmíněných podkladů mohu tedy s uspokojením referovat, že pozvaní účastníci se ve valné většině do Prahy 6 dostavili a v péči pracovníků peruánské ambasády vytvořili slavnostní rámec celé akce. Její průběh je téměř v úplnosti popsán a obohacen fotografiemi.

První slavnostní okamžiky na shromáždění zachycuje snímek **uvítací ceremoniál,** zahájený proslovem velvyslankyně Peru J.E. Lilianou de Olarte de Torres Muga, jehož český překlad je přiložen. Poté byl Otto slavnostně dekorován, a jak se sluší a patří, novopečený nositel řádu vyslovil poděkování, jehož text je doložen.

K oběma proslovům není co dodat, ale význam celé akce nám podtrhuje snímek *společné fotografie s označením oficiálně pozvaných osob.* Nenajdeme zde identifikaci přizvaných hostů z řad spolupracovníků a z rodinných kruhů. Jejich konkrétní identifikace není nezbytná, ale dovolím si sdělit aspoň dva údaje: z rodiny jich bylo 15 a byly mezi nimi i děti.

Vtírá se mi otázka: kolik z dekorovaných komturů a jiných rytířů vousatého věku přizve k takové poučné slavnosti mladou generaci, své potomstvo, které je jedinou fyzickou zárukou pokračování ušlechtilých myšlenek, tradic a činů?

Krásné je i to, že v rámci psychického uvolnění po oficiálním programu se rozvinuly osobní kontakty, fotili se spolu velvyslanci různých zemí, paní velvyslankyně se bavila s dětmi a oslavenec Otto statečně krájel slavnostní dort i se svým portrétem. Tyto krásné okamžiky lze vysledovat z vyprávění vrátivších se účastníků a stejně tak i z dále přiložených fotek od profesionálních i rodinných autorů.

Vysoké peruánské státní vyznamenání pro Otto Horského.

Základní oficiální informace.

Dne 19 září 2019 obdržel Ing. Otto Horský, CSc, člen Klubu H+Z, peruánské státní vyznamenání, Řád „José Gregorio Paz Soldán, Za zásluhy v diplomatické službě Peru“, v hodnosti Comendador (Komtur), jímž byl oceněn za velký přínos pro kulturní, vědeckou a ekonomickou propagaci Peru v České republice. Toto vysoké státní vyznamenání udílí peruánský stát občanům Peru nebo jiných zemí, kteří se vyznamenali svými zásluhami v diplomatické službě nebo přispěli k rozvoji zahraniční politiky Peru. Uvedený řád mu předala velvyslankyně Peru J.E. Liliana de Olarte de Torres Muga během recepce, pořádané na jeho počest v rezidenci peruánského velvyslanectví. Této akce se zúčastnili velvyslanci a přátelé některých latinskoamerických zemí, významní latino-amerikanisté a peruanisté a přátelé a příbuzní Otto Horského.

Toto nejvyšší státní vyznamenání udělené Ministerstvem zahraničních věcí Peru, pojmenované po významném peruánském diplomatovi, bylo uděleno renomovanému českému inženýrskému geologovi, který se v Peru podílel na rozšíření energetického potenciálu vodní elektrárny Machu Picchu, měl na starosti geotechnické studie umožňující výstavbu dalšího stupně vodní elektrárny Mantaro, podílel se na vypracování projektu průzkumných geotechnických prací pro vodní elektrárnu El Sheque a v roce 2004 se účastnil expedice Titicaca, která vyústila v důkladný historicko-geografický a geologický popis peruánského altiplana. Velvyslankyně Peru v České republice ve svém projevu mimo jiné uvedla:

„Dnes je slavnostní den, výjimečný tím, že mám tu čest předat řád za zásluhy v diplomatické službě Peru José Gregorio Paz Soldán, v hodnost komtur, panu doktoru Otto Horskému. Jak všichni víme, kromě významné akademické činnosti, stejně jako v jeho činnosti profesní, pan doktor Horský vyvíjel rozličné snahy k posílení bilaterálních vztahů mezi Peru a Českou republikou, a to v různých odvět-

vích. Považuji za správné uznání jeho cílevědomé práce, která přispěla a nadále přispívá k šíření kulturních, vědeckých a ekonomických hodnot mezi Peru a Českou republikou. I to je důvodem, pro nějž jsem hrdá na to, že mohu doktoru Otto Horskému předat řád José Gregorio Paz Soldán, který vznikl 31. srpna 2004, jako nejvyšší uznání udělované Ministerstvem zahraničních věcí Peru, a který nese jméno významného peruánského diplomata, který založil diplomatickou službu a třikrát po sobě vykonával funkci ministra zahraničních věcí. Doktor Horský za uplynulých padesát let kontaktů a spolupráce mnohokrát navštívil moji zemi, realizoval mnoho studií a terénních geotechnických průzkumných prací jako inženýrský geolog a zanechal za sebou několik velmi užitečných knih o jezeře Titicaca a o celém regionu Puno a o Peru všeobecně. Nepochybně přispěl k úspěšné zahraniční politice a k prohloubení dvoustranných vztahů mezi Peru a Českou republikou. Přispěl ke zvýšení znalostí o Peru v oblasti kulturní, vědecké a ekonomické."

Dále zdůraznila, že Otto Horský v Peru nejen studoval otázky týkající se životního prostředí a vodohospodářských a energetických projektů, ale také se podílel na významných stavbách, které jsou dnes v Peru realitou.

Po předání řádu a doprovodného jmenovacího diplomu a dekretu se ujal slova nositel řádu Comendador Otto Horský: Mimo jiné ve svém projevu uvedl:

„Je pro mě velkou ctí získat toto vysoké peruánské státní vyznamenání, Řád „Za zásluhy v diplomatické službě Peru José Gregorio Paz Soldán". Vyjadřuji vděčnost vládě Peru za toto uznání, které jsem dnes získal. Znamená pro mě jisté morální povzbuzení a uspokojení, že moje úsilí nebylo marné.Nyní na mě spočívá hodně zodpovědnosti a jsem si jist, že dostojím všemu, co se ode mne očekává. Můžete si být jisti, že vaši důvěru nezklamu."

El Ministro de Estado en el Despacho de Relaciones Exteriores del Perú,
Gran Maestre de la Orden "Al Mérito del Servicio Diplomático del Perú
José Gregorio Paz Soldán"
Por cuanto: En Resolución de la fecha se ha conferido al
Señor Otto Horský
persona notable y meritoria, haciendo mención de
Comendador
de la Orden "Al Mérito del Servicio Diplomático del Perú José Gregorio Paz Soldán" de conformidad con lo dispuesto en el Decreto Supremo N° 050-2004-RE del 01 de setiembre del 2004, venga a expedirle el presente Diploma, refrendado por el Viceministro de Relaciones Exteriores, Canciller de la Orden;
en Lima, el 13 de diciembre de 2013

Slavnostní dort na počest nositele řádu Otto Horského.

Velvyslankyně Peru, J.E. Liliana de Olarte de Torres Muga a Otto Horský po udělení Řádu José Gregorio Paz Soldán a předání jmenovacího diplomu. Peruánská rezidence, 19.9.2019.

Větší část účastníků slavnostní recepce, vedle Horského vlevo velvyslanci Argentiny (2) a Brazílie (3), vpravo jeho manželka Marie, vedle ní vpravo velvyslankyně Peru J.E. Liliana de Olarte de Torres Muga, vpravo nad ní dcera Viola Horská a velvyslanec Kuby (4), zcela vpravo velvyslanecký rada Oscar Wilfredo Paredes Loza (7).

Zleva: Eva Žižková, Otto Horský, velvyslankyně Peru, J.E.Liliana de Olarte de Torres Muga a velvyslanec Mgr.Ing. Jan Žižka.

Otto Horský s velvyslanci Argentiny, Peru, Brazílie a Kuby před peruánskou rezidencí. 19.9.2019.

Uvítací ceremoniál. Velvyslankyně Peru Liliana de Olarte de Torres Muga, Otto Horský a Enrique Wiegering Valcarcel, vedoucí konzulárního oddělení velvyslanectví Peru.

Proslov paní velvyslankyně J.E. Liliany de Olarte de Torres-Muga na slavnostním předání řádu za zásluhy v diplomatické službě Peru José Gregorio Paz Soldán panu doktoru Otto Horskému

V Praze dne 19. září 2019

Vaše Excelence, velvyslanci ze spřátelených zemí, vážení hosté z Ministerstva zahraničních věcí a dalších institucí České republiky, páni novináři, přátelé, buďte srdečně vítáni na rezidenci Peru, kterou můžete považovat i za svůj domov. Vážený pane doktore Horský.

Dnes je slavnostní den, výjimečný tím, že mám tu čest předat řád za zásluhy v diplomatické službě Peru José Gregorio Paz Soldán, hodnost Comendador - Komtur, panu doktoru Otto Horskému. Toto vyznamenání udílí peruánský stát občanům Peru nebo jiných zemí, kteří se vyznamenají svými zásluhami v diplomatické službě nebo přispějí k rozvoji zahraniční politiky.

Jak všichni víme, kromě významné akademické činnosti, rovněž jako profesní, pan doktor Horský vyvíjel rozličné snahy k posílení bilaterálních vztahů mezi Peru a Českou republikou, a to v různých odvětvích.

Profesí inženýr-geolog, dále též cestovatel, spisovatel a význačný český peruanista, autor více než 20-ti publikací, jak popularizačních, tak vědeckého charakteru, v různých jazycích.

V sedmdesátých letech byl jmenován obchodním atašé československého velvyslanectví v Peru, zároveň s tím zastával funkci vedoucího technického úřadu vzájemné spolupráce mezi Peru a Československem. V tomto období se též účastnil různých významných projektů, které připomínají začátky intenzivní spolupráce mezi našimi dvěma zeměmi. Mezi nejvýznamnější patří rozšíření hydroenergetického potenciálu vodní elektrárny v Machu Picchu a geotechnické studie pro hydroelektrárnu Mantaro.

Kniha *Peruánské postřehy (2004)* podává svědectví o letech prožitých v Peru, profesních aktivitách v roli diplomata a geologa, osobní zážitky a poznatky o různých aspektech společnosti, historie, civilizace a geografie Peru.

V tomtéž roce se účastnil organizování expedice Titicaca 2004, v níž realizoval geologické a topografické, přírodovědné a socioekonomické studium peruánského Altiplana. Výsledkem byla též publikace několika knih, např. *Záhadné jezero Titicaca a Altiplano (2010)*, kde podává vizuální svědectví o krajině a lidech z této oblasti jezera, zvláště pak popisuje způsob jejich života a zvyklostí místních indiánských komunit. Další jeho kniha, *Přežije jezero Titicaca třetí tisíciletí? (2014)*, je výsledkem studia jezera samého již od roku 1975.

Otto Horský objevil velké kameny velikosti kyklopa se skalními malbami, pravděpodobně náboženského významu. Tento cenný poznatek zachytil v knize *Incawasi sídlo bohů (2010)*, kde se snaží popsat archeologické nálezy v Incawasi, poblíž města Huaytara. Jsou podobné jako v Machu Picchu, protože také používají dokonale opracované kameny.

Ráda bych též zmínila, že mi bylo potěšením v květnu 2016 zahájit s panem doktorem Horským na zámku v Letovicích nedaleko od Brna jeho trvalou fotografickou expozici, jež zachycuje různé události z rozmanitých oblastí jeho spolupráce a z jeho práce v Peru v posledních 50-ti letech aktivní činnosti.

Považuji za správné uznání jeho vědecké práce, která přispěla a nadále přispívá k šíření kulturních, vědeckých a ekonomických hodnot mezi Peru a Českou republikou. I to je důvodem pro nějž jsem hrdá na to, že mohu doktoru Otto Horskému předat řád José Gregorio Paz Soldán, který vznikl 31. srpna 2004, jako nejvyšší uznání udělované Ministerstvem zahraničních věcí Peru, a který nese jméno významného peruánského diplomata, který založil diplomatickou službu a třikrát po sobě vykonával funkci ministra zahraničních věcí.

Mnohokrát děkuji.

Slavnostní dekorace peruánským Řádem Comendador.

Slovo Otto Horského na závěr slavnostního předání řádu.

Děkuji za vaše slova a děkuji za povzbuzení a víru v mé velké přátelství a obdiv peruánského lidu. Vyjadřuji vděčnost vládě Peru za toto důležité uznání, které jsem dnes získal. Je to příjemné překvapení, opravdu nečekané a také jisté morální uspokojení, že moje úsilí nebylo marné. Na tomto místě prohlašuji, že budu i nadále přispívat k rozvoji pout přátelství a spolupráce mezi Peru a Českou republikou.

Nebyla to jen moje profesionální prestiž v mé profesi, v projekci a stavbě přehrad a vodních nádrží, ani diplomatická kariéra, jako jediná věc, která byla v sázce, ale něco důležitějšího. Život člověka, který plně důvěřoval všemu, co je správné, čestné, tomu, kdo vždy věřil a prohluboval pouta přátelství mezi českým a peruánským lidem, který jej nakonec začal nazývat PERUANISTOU. Opravdu jsem hrdý na to, že Peruánci mi dali tuto kvalifikaci. Můj dlouhodobý vztah s Peru a moje široké peruánské zaměření se netýkají pouze kulturních, vědeckých a ekonomických oblastí. Je to navíc ještě něco jiného. Jsem hrdý na to, že jako inženýr-geolog při navrhování a provádění některých důležitých hydro-energetických projektů v Peru, jako jsou například rozšíření energetického potenciálu Machu Pichu, vodní elektrárny Mantaro a další práce, jsem zde zanechal nesmazatelné stopy, které tam zůstanou během mnohá desetiletí a snad staletí jako pomníky mého přátelského vztahu k lidu této země.

Je pro mě velkou ctí získat za mé zásluhy a služby vyznamenání velitele řádu „Za zásluhy v diplomatické službě Peru José Gregorio Paz Soldán“. Nyní na mě spočívá hodně zodpovědnosti a jsem si jist, že dostojím všemu, co se ode mne očekává. Můžete si být jisti, že vaši důvěru nezklamu

Konečně, rád bych zopakoval mé vděčné poděkování za pomoc a podporu Peruánskému velvyslanectví v Praze, zejména předchozím velvyslancům Albertu Salas Barahonovi, Maritě Landaveri Porturas a současné velvyslankyni J.E. Lilianě de Olarte de Torres Muga, za vznešenost a velkorysost, se kterou mě vždy pomáhali při mých peruánských aktivitách. Při této příležitosti ratifikuji svůj neochvějný závazek v těchto aktivitách pokračovat, jako Peruanista a přítel Peru.

Na závěr děkuji také za podporu mých peruánských aktivit mé manželce JUDr. Marii Brunclíkové a celé moji rodině. Jejich trpělivost s mými peruánskými aktivitami byla příkladná, i když někdy velmi těžká. Například, když jsem byl na vědecké výpravě u jezera Titicaca v roce 2004 a sám, bez rodiny, jsem zůstal v nemocnici kvůli nemoci z vysoké výšky v důsledku nedostatku kyslíku, vážné obavy mé rodiny o zdraví a život jistě byly namístě.

Velice vám děkuji za pozornost.

Velvyslankyně Peru J.E. Liliana de Olarte a Otto Horský s manželkou Marií.

Otto Horský s manželkou Marií (vlevo) a dcerou PhDr. Violou Horskou. Vpravo: Velvyslankyně Peru, Ph.D. Liliana de Olarte de Torres Muga s manželi Horskými a jejich vnučkami Michaelou a Gabrielou Pilařovými a vnukem Alexem Brunclíkem. Vlevo v pozadí velvyslanec Kuby Danilo Francisco Alonso Mederos.

Doprovodné fotografie z průběhu slavnostní recepce na počest nositele Řádu Comendador.

Náš ohlas

Náš občasník „U nás“ gratuluje dekorovanému členu naší rodiny Otto Horskému k dosažení takového mezinárodního a společenského ocenění a přeje mu dostatek sil pro další práci. Současně děkuje našim rodinným delegátům, že vzorně reprezentovali náš klan na pražské dekoraci a přispěli tak k zvýraznění významu celé akce.

Osobní poznámka

Jak už jsem se zmínil, největším společenským ziskem do budoucnosti by bylo využití takových příkladů osobní pracovitosti k posílení iniciativy a ctižádosti mladých lístků našeho rodinného stromu. Zvláště proto, že Otto nemusí být představován jako příklad osamocený či jako hrdina spadlý z nebe. Tím samozřejmě nemíním ubrat ani kapku z jeho aktuálního ocenění, které je spolu s ostatními životními úspěchy podloženo systematickou prací, nikdy nekončícím studiem a osobní kázní. Ale chci říci, že v tomto duchu můžeme podobně pohlížet i na naše další vážené soukmenovce.

Tak třeba mohu připomenout, že jsme nedávno blahopřáli paní Erice Bezdíčkové, jejíž celoživotní statečnost a pracovitost byly oceněny titulem Dáma české kultury.

Při vyřčení jejího příjmení nelze zapomenout ani na mého zesnulého strýce Prof. Ing Vilibalda Bezdíčka, který svými zásluhami na výchově mladé generace dospěl až do funkce rektora vysoké školy a posléze i ministra školství. I o tomto již zesnulém velikánovi se zmínil již dříve náš občasník s uspokojením, že o jeho duševní dědictví se starají vysoké školy a jeho tři synové.

Bylo by nepochybně krásné, kdyby se tyto snahy o uchování tradic a životních úspěchů vešly do rejstříku hodnot, které by inspirovaly i naše vnučky a vnuky.

Prostějov, říjen 2019. Milan Zatloukal

Poznámka Otto Horského na závěr:

Můj milý bratr Milan věnoval sepsání významné události udělení Řádu mimořádnou pozornost. Celé zvláštní číslo jeho rodinné ságy „U nás“ v úctyhodném rozsahu 44 stran textu, obrázků, dokumentů a fotografií. Poskytl jsem mu k tomu veškeré dostupné informace k datu sepsání a povedlo se mu je dokonale uspořádat ve čtivý a poutavý celek. Nedovedl bych to lépe. Vyslovuji mu tím srdečné poděkování s vírou, aby, jak si on přeje, posloužily k inspiraci dalších generací našeho rodinného klanu, ale i všech ostatních, jímž se toto poutavé čtení dostane do rukou. Některé závěrečné přílohy z „U nás“ jsem vypustil a dal jako samostatné do této knihy, aby se zbytečně neopakovaly, jako třeba můj rozhovor s argentinským spisovate-

lem Juanem Albertem Bertazzou. Přesto se budou v knize některé fotografie či dokumenty opakovat, za což se předem omlouvám, neboť chci zachovat komplexnost a autetičnost bratrova čísla rodinné kroniky „U nás“.

Sourozenci: Zleva nejstarší Milan, Marie, Otto a Drahoslav. Prostějov 11.6.2020

DOKUMENTY

Společná fotografie účastníků recepce s uvedením významných osobností:

Číslování:

1 – Carlos Enrique Wiegering Valcarcel, vedoucí konzulárního oddělení velvyslanectví Peru

2 – J.E. pan Roberto Alejandro Salafia, velvyslanec Argentiny

3 – J.E. pan Marcio Florencio Nunes Cambraia, velvyslanec Brazílie

4 – J.E. pan Danilo Francisco Alonso Mederos, velvyslanec Kuby

5 – Prof. PhDr. Josef Opatrný, CSc., vedoucí Střediska ibero-amerických studií FF UK

6 – Prof. Pavel Štěpánek, Ph.D.

7 – Oscar Wilfredo Paredes Loza,velvyslanecký rada Peruánského velvyslanectví v Praze

8 – Jorge Alejandro Vidal Rodríguez, Chargé d´Affaires, a. i., Chile

9 – Terezie Šilhavá, asistentka velvyslankyně Peru

10 – Ing. Petra Šeráková-Jiránková, Manažerka pro mezinárodní vztahy, Svaz průmyslu a dopravy české republiky, Sekce mezinárodních vztahů

11 – Martin Churavý, cand. soc., vedoucí oddělení zahraničních vztahů a protokolárních záležitostí, Magistrát hlavního města Prahy

12 – MUDr. María Elena Quispe

13 – Eduardo Miranda Molina, člen "Consejo de consulta" velvyslanectví (přišel i s chotí)

14 – Prof. RNDr. Bohumír Janský, CSc., Katedra fyzické geografie a geoekologie, PŘF UK

15/16 – Ana Eugenia Breña, Gabriela Basto (nevím, která je která)

17 – Michal Sedláček – designovaný velvyslanec ČR v Peru

VELVYSLANCI:

- J. E. Sr. Roberto Alejandro Salafia, embajador de Argentina
- J. E. Sr. Márcio Florêncio Nunes Cambraia, embajador de Brasil
- J. E. Sr. Danilo Francisco Alonso Mederos, embajador de Cuba
- J. E. Sra. Rosaura Leonora Rueda Gutierrez, embajadora de México
- J.E. Sra. Liliana de Olarte de Torres Muga, embajadora de Peru
- J.E. Sr. Jorge Alejandro Vidal Rodríguez, Chargé d´Affaires, a. i., Chile

DALŠÍ VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI:

Ing. Jiřina Kopecká – vdova po bývalém velvyslanci ČR v Peru, panu Kopeckém.

Ing.Mgr.Jan Žižka – bývalý velvyslanec v Alžíru a Mauretánii.

Resolución Ministerial

Lima, 18 DIC. 2018

Vista la propuesta de Canciller de la Orden;

Reconociendo el valioso apoyo brindado por el reconocido ingeniero y geólogo, Otto Horský, a la Embajada del Perú en Praga, a través de labores de promoción cultural, científica y económica del Perú en República Checa;

Destacando que, fruto de su larga vinculación con el Perú y su amplia vocación peruanista, el señor Horský ha publicado una variedad de libros sobre el país, evidenciando su compromiso personal con el Perú;

Enfatizando, que los esfuerzos desarrollados por el señor Horský han contribuido a fortalecer las relaciones bilaterales entre el Perú y la República Checa en diversos ámbitos, favoreciendo el cumplimiento de los objetivos de la Política Exterior peruana;

De conformidad con el Decreto Supremo N° 50-2004-RE y la Resolución Ministerial N° 896-2004-RE, del 2 de noviembre de 2004; y,

Con el voto aprobatorio del Consejo de la Orden;

SE RESUELVE:

Artículo único.- Otorgar la condecoración de la Orden "Al Mérito del Servicio Diplomático del Perú José Gregorio Paz Soldán", en el Grado de "Comendador", al, señor Otto Horský.

Regístrese, comuníquese y extiéndase el diploma correspondiente.

Registrado en la Fecha
18 DIC 2018
RM No. 0759 /RE

Néstor Popolizio Bardales
Ministro de Relaciones Exteriores

04 - Vydané publikace s peruánskou tematikou

Published publications on Peruvian themes

Horský,O. – Drozd,K. : ***Metodos de las Investigaciones Geotécnicas para las Obras Hidrotécnicas.*** In Sborník "3ra Reunión del Congreso Nacional de Ingeniería Mecánica y Eléctrica, Vol.II., s.10.1 – 10.4., Peru – Arequipa, 1975.

Horský,O.: *Peruánské postřehy.* ***Recuerdos de Peru.*** Publicado en la Revista Informativa de Geotest Brno, Zpravodaj Geotestu Brno, 1975 až 1979.

Horský,0.: *Peru a zemětřesení*. ***Perú y terremotos.*** Revista Informativa de Geotest Brno , Zpravodaj Geotestu, č. 7 ., s.22 – 23., č. 8, s.7- 8, Brno, 1976.

Horský,O.*: Rozvoj hornictví v Peru.* ***Desarrollo de la Minería en el Peru.*** Revista Geologický průzkum, č.9.,s. 284 – 285., Praha 1977.

Horský,O.: *Výsledky a cíle peruánského ropného průmyslu*. ***Resultados y metas de la industria petrolera peruana***. Geologický průzkum, č. 12, s. 376 – 377., Praha 1977.

Horský,O : *Žil jsem mezi indiány.* ***Yo vivía entre los indios.*** Seriál dvaceti pokračování ve Večerníku Ostrava. Veinte continuaciónes publicados en Večerník Ostrava", únor-březen 1977.

Horský,O. – Novosad,St.: *Spolupráce v oblasti aplikované geologie mezi ČSSR a Peru.* ***La cooperación en el campo de la geología aplicada entre Checoslovaquia y Perú***. Geologický průzkum, č.7., s. 220 – 221, Praha 1978.

Horský,O. – Zamarský,V.*: Peru a zemětřesení*. ***Perú y terremotos.*** Revista Lidé a země, 1978, č.3., s.122 – 125., ČSAV Praha, 1978.

Horský, O.: *Urové na pokraji třetího tisíciletí.* ***Los Uros al borde del tercer milenio***.Revista Lidé a Země, 04/2005, s.I6-22.

Horský, O.: *Nemoc z vysoké výšky*. ***La enfermedad de alta altitu,soroche.*** DERMA, 1/2005, s.22-24.

Horský, O.: *Jezero Titicaca - místo stvořené pro sídlo bohů*. ***El Lago Titicaca - un lugar creado para el asiento de los dioses.*** *Revista* Cestopisy, 3/2005, s. 42-46.

Horský,O.: *Curanderos - peruánští léčitelé*. ***Curanderos Peruanos***. Revista DERMA, 2/2005, s.28-30.

Horský, O.: *Významný objev české expedice.* ***El descubrimiento significativo de la expedición Checa en Peru.*** *Revista* Cestopisy, 4/2005, s.12

Horský, O.: *Horská nemoc.* ***Soroche.*** Revista Cestopisy, 5/2005, s. 54-55.

Horský, O.: *Šamanismus na úsvitu třetího tisíciletí.* ***Chamanismo al amanecer el tercer milenio.*** Revista DERMA, 3/2005, s. 30-31.

Horský, O.: *Huaytara, místo, kde sídlili bohové.* ***Huaytará, el lugar donde vivían los dioses. Revista*** Cestopisy,1-2/2006, s. 14-19.

Horský, O.: *Píšící geolog, nebo geologický psavec?* ***Geólogo el que está escribiendo los libros.*** Interwiev de Tomáš Vladislav Novák con Otto Horsky. Revista Cestopisy, 1-2/2006, s. 10-13.

Horský, O.*: Zachráníme jezero Titicaca?* ***Salvaremos el lago Titicaca?*** Revista Lidé a Země, 02/2006, s. 66-69.

Horský, O. : Tajemství kamenných rytin. **El secreto de grabados de piedra**. Revista DERMA, 1-2/2006, s.42-43.

Horský, O.: *Sexuální život ve starobylém Peru.* ***La vida sexual en el Perú antiguo. Revista*** DERMA, 1-2/2006, s. 44-45.

Horský, O.: *Objev ruin Machu Picchu*. ***El descubrimiento de las ruinas en el Machu Picchu***. Revista Lidé a Země, 06/2006, s.92-93.

Horský, O.: *Byla Svatá inkvizice v Peru opravdu svatá?* ***Fue la Santa Inquisición en Perú verdaderamente santa?*** Revista DERMA, 3-4/2006.

Horský, O.:: *Quenco - Místo rituálních obřadů Inků.* ***Quenko - En lugar de los rituales de los Incas. Revista*** *Cestopisy*,7-8/200, 44-46.

Horský, O.: *Titicaca a Altiplano.* ***Titicaca y Altiplano*** Monografía. El manuscrito, 2007.

Horský, O.: *Peru v oblasti Altiplana*. ***Perú en la zona altiplánica***. Guía para Money Club en Praga. Exkurzní průvodce pro Money Club Praha (+ CD), 2007.

STUDIE REALIZOVANÉ V PERU – INFORMES REALIZADOS EN EL PERU

Horský, O. - Drozd, K.: *El proyecto técnico para las Investigaciones Geotécnicas de la Hidrocentral Mantaro en el Peru. Electroperu*, INIE, Lima, 1975.

Horský, O. - Drozd, K.: *El proyecto técnico para las Investigaciones Geotécnicas de la Hidrocentral "El Sheque" en el Peru.* Electroperu, INIE, LIMA 1975.

RECENZE - Las revisiones:

Recenze knihy Pavla *Štěpánka : Čechy a Peru, historie a umění, dějiny vzájemných kulturních vztahů.* ©2013, Univerzita Palackého v Olomouci.

Review of Pavel Štěpánek's book : *Bohemia and Peru, history and art, history of mutual cultural relations,* ©2013, Palacky University in Olomouc.

Tato kniha od Pavla Štěpánka zachycuje vzájemné kulturní vazby mezi Českou republikou a Peru, a to od dob koloniálních až po současnost. Je rozdělena do dvou dílů, přičemž každá kapitola je věnována konkrétnímu tématu - akcentována je oblast umělecká, od literatury přes výtvarné umění a keramiku až po hudbu. Část knihy se věnuje českým cestovatelům z první poloviny 20 století. Jsou tam uvedeni dnes již legendární cestovatelé Hanzelka & Zikmund, etnograf Václav Šolc, Miloslav Stngl, Otto Horský a Mnislav Zelený – Atapama. Samostatnou kapitolou jsou ženy, cestovatelky a badatelky, jako například Eva Farfánová – Barriosová, Olga Kandertová, Kamila Šimková – Broulová, Květa Klímová – Pumerová, Olga Vilímková a další.

Autor ve svém poděkování uvádí: Na prvním místě děkuji velvyslankyni Peruánské republiky paní **Marii Susaně Landaveri Porturas**, jakož i radovi velvyslanectví Luisi **Galindovi Galeciovi** za zájem, s nímž sledovali po celou dobu vznik této knihy a umožnili její presentaci na půdě Senátu ČR při příležitosti 90. výročí navázání diplomatických styků mezi Českou republikou a Peruánskou republikou. Dále uvádí:

Na podobě knihy se podíleli i oba recenzenti: Mgr. Eva Farfánová, jejíž doporučení na základě dlouhodobé zkušenosti z Peru pomohla spoluurčit podobu kapitol, jejichž témata jsou její specializací a odstranit drobné i větší omyly autorovy a Ing. Otto Horský, CSc, jenž sledoval prakticky všechny stránky rukopisu.

K uvedenému nutno dodat, že oba recenzenty stanovilo Peruánské velvyslanectví. Já jako recenzent musím zmínit, že jsem se dosud nesetkal s tak obsáhlou a fundovanou znalostí historie vzájemných kulturních a historických vztahů a jejich proměn mezi dvěma tak odlišnými zeměmi, jako jsou Peru a Česko již od roku 1555. Kniha sama o sobě má 719 stránek a obsahuje neuvěřitelných 1977 citací a odkazů, z nichž některé samy o sobě představují obsáhlé knihy, hlavně v češtině, ale i ve španělštině, angličtině či jiných jazycích. Peruánské velvyslankyni Maritě Landaveri Porturas jsem k tomu napsal:

„Estoy plenamente convencido, que este libro aumentará de manera muy significativa el conocimiento sobre las relaciones amistosas entre Peru y la República Checa desde el punto de vista histórico y actual, constituyendo así un sólido fundamento para que se desarrollen aún más los lazos de amistad, entendimiento y cooperación que unen a ambos países.“

„Jsem plně přesvědčen, že tato kniha významně zvýší znalosti o přátelských vztazích mezi Peru a Českou republikou z historického i současného hlediska, čímž vytvoří pevný základ pro další rozvoj vazeb přátelství, porozumění a spolupráce, které spojují obě země. “

05 - Knihy Otto Horského s peruánskou tematikou

Books by Otto Horsky with peruvian topic

Peruánské postřehy

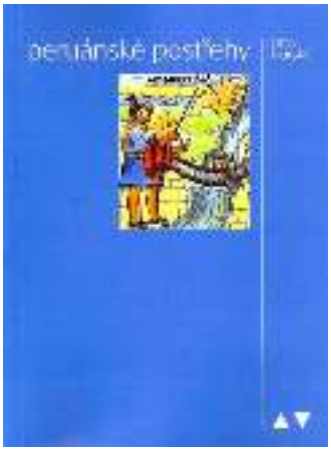

Nejvýraznější cestovatelskou osobností, která poznávala Peru a Bolívii ve druhé polovině 20. století byl Václav Šolc (1919 – 1995), ředitel Náprstkova muzea v Praze. V první polovině 60. let pobýval na jezeře Titicaca, v polovině 70. let cestoval jádrem inckého impéria a s autorem Peruánských postřehů se tam setkal. Mimo jiné právě osobnosti Václava Šolce a Miloslava Stingla (1930) proponují autora a jeho Peruánské postřehy s obecným zájmem české a slovenské společnosti o původní kultury andských zemí. Všem učarovala Latinská Amerika. Pokusili se, a to úspěšně, uskutečnit své představy: navštívit, poznat a popsat pro Evropana vzdálené prostory. V těchto souvislostech přinášejí Otto Horského „Peruánské postřehy“ svědectví o kontinuitě českého zájmu o mimoevropský kulturní odkaz na příkladu Jižní Ameriky. Pro zájemce o dějiny československé hospodářské politiky vůči Latinské Americe jsou na příkladu Peru zajímavé a přínosné autorovy informace týkající se československých aktivit v andské oblasti.

Vydavatel: Repronis Ostrava
Formát A5, barevný obal, 96 stran textu včetně obrázků.
První vydání: ISBN: 80–7329–050–2 © 2004
Druhé vydání: ISBN 978-80-7329-184-6 © 2008
Knihu lze zakoupit na: horsky@horsky.org nebo: 602791425@seznam.cz
www.horsky.org nebo: www.horsky.estranky.cz

Peruvian observations

The most distinguished tourist personality that met Peru and Bolivia in the second half of the 20th century was Václav Šolc (1919-1995), the director of the Náprstek Museum in Prague. In the first half of the 1960s he lived on Lake Titicaca, in the mid-1970s he traveled at the heart of the Inca Empire and met the author of Peruvian insights there. Among other things, the personalities of Václav Šolc and Miloslav Stingl (1930) propose the author and his Peruvian insights with the general interest of the Czech and Slovak society on the original culture of Andean countries. Everyone was fascinated by Latin America. They have tried, successfully, to realize their ideas: to visit, to know and to describe distant spaces for Europeans. In this context, Otto Horský's "Peruvian insights" bring testimony of the continuity of Czech interest in the non-European cultural reference to the example of South America. For those interested in the history of Czechoslovak economic policy towards Latin America, Peru is an interesting and beneficial author's information on Czechoslovakian activities in the Andean region.

Exkurzní průvodce po lokalitách v Peru

Tato publikace byla vydána jako účelová při příležitosti superexpedice cestovatelské sekce pražského Money Clubu do Latinské Ameriky v roce 2007. Vzhledem k mé znalosti Peru, kde jsem jako diplomatický pracovník žil v letech 1974 až 1976 a znovu jsem navštívil Peru jako člen odborné vědecké expedice Titicaca 2004.CZ, jsem byl požádán o vypracování exkurzního průvodce po místech, která jsem důvěrně znal. Tato pak byla zařazena do programu superexpedice Money Clubu. Kniha popisuje nejdříve základní údaje o Peru, dějiny oblasti andského altiplana, jeho obyvatelstvo a socioekonomické aspekty, údaje o peruánském hospodářství, jazyku a literatuře a je přidán malý česko-kečuánský slovník základních výrazů. Následuje turistický průvodce po navštívených lokalitách: Cusco, Sacsayhuaman, Kenko – Quenco, Tambomachay (Baños del Inca), Puca Pucara, Machu Picchu, Valle del Urubamba – Posvátné údolí, Pisac, Ollantaytambo, Jezero Titicaca a Altiplano, Urové na pokraji třetího tisíciletí, z bolivijské části jezera Titicaca je uvedena významná lokalita Tiahuanaco. Na závěr publikace jsou uvedeny články o průběhu horské nemoci (nemc z nedostatku kyslíku ve vysokých výškách) a o významném objevu české expedice pod vrcholem hory Ancohuma. Kniha je vybavena mnoha barevnými fotografiemi, mapkami a vyobrazeními navštívených lokalit.

Vydavatel a tisk: Otto Horský ©2007
Formát A4 s barevným obalem, 60 stran + kopie knihy na CD
Vydáno jako účelová publikace v nákladu 30 papírových výtisků + 20 na CD
e-mail: horsky@horsky.org nebo: 602791425@seznam.cz
www.horsky.org nebo: www.horsky.estranky.cz

Excursion guide to locations in Peru

This publication was published as a special occasion on the occasion of the superexpedication of the travel section of the Prague Money Club to Latin America in 2007. Due to my knowledge of Peru, where I lived as a diplomat from 1974 to 1976 and I visited Peru again as a member of Titicaca 2004 .CZ, I was asked to prepare an excursion guide to the mines, which I knew intimately. This was then included in the Money Club superexpedition program. The book first describes basic information about Peru, the history of the Andean altiplano, its population and socio-economic aspects, information about the Peruvian economy, language and literature, and a small Czech-Quechua dictionary of basic terms is added. The following is a tourist guide to the visited sites: Cusco, Sacsayhuaman, Kenko - Quenco, Tambomachay (Banos del Inca), Puca Pucara, Machu Picchu, Valle del Urubamba - Sacred Valley, Pisac, Ollantaytambo, Lake Titicaca and Altiplano, Urs on the edge of the third millennium, from the Bolivian part of Lake Titicaca, the important locality of Tiahuanaco is mentioned. At the end of the publication, there are articles about the course of a mountain sickness (German due to lack of oxygen at high altitudes) and about a significant discovery of a Czech expedition under the top of Mount Ancohuma. The book is equipped with many color photographs, maps and depictions of visited sites.

Bájné jezero Titicaca

Kniha Bájné jezero Titicaca popisuje historii a prehistorii osídlení okolí jezera od roku 1200 př. n. l. až do dnešní doby. Zabývá se ale i historií jezera v pleistocénu a holocénu, stavem jezera ke konci doby ledové až do dnešní doby, vlivem tajících ledovců na jezero Titicaca a náhorní plošinu Altiplano, hodnotí ekologické problémy jezera v současnosti. V knize je vyjádřen názor, zda hrozí či nehrozí zánik jezera v důsledku globálního oteplování, dále se autor zabývá otázkou vlivu slunečních skvrn na výšku hladiny v jezeře, hodnotí vliv fenoménu El Niňo na jezerní kotlinu. Z hlediska běžného čtenáře jsou zajímavé poznatky o možném výskytu dinosaurů v dané oblasti, zda existovala Atlantida v oblasti Altiplana a jak žijí Urové na plovoucích ostrovech na jezeře na pokraji třetího tisíciletí. Kromě přírodovědeckých poznatků kniha podává populární formou vizuální svědectví o krajině a člověku v oblasti jezera, zejména o formě života a zvycích místních indiánských komunit.

Vydavatel a tisk: Nová Forma, s.r.o.
Formát A5, barevný obal, 150 stran textu včetně obrázků.
ISBN: 978-80-87313-50-3 © 2010
e-mail: horsky@horsky.org nebo: 602791425@seznam.cz
www.horsky.org nebo: www.horsky.estranky.cz
Knihu lze zakoupit na: www.kniznieshop.cz

Mythical Lake Titicaca, El Mítigo Lago Titicaca

Mythical Lake Titicaca describes the history and prehistory of the settlement of the lake from 1200 BCE to the present day. It also deals with the history of the lake in Pleistocene and the Holocene, the state of the lake at the end of the ice age until today, the influence of melting glaciers on Lake Titicaca and the Altiplano plateau, assesses the ecological problems of the lake at present. The book expresses the opinion whether there is a threat or risk of extinction of the lake as a result of global warming, the author deals with the question of the influence of sunspots on the level of the lake, evaluates the influence of the El Nino phenomenon on the lake basin. From a reader's point of view, there are interesting findings about the possible occurrence of dinosaurs in the area, whether there was Atlantis in the Altiplana area, and how Urs live on the floating islands on the Lake of the Third Millennium. In addition to scientific knowledge, the book provides a popular form of visual testimony of the landscape and man in the lake, particularly about the form of life and habits of local Indian communities.

Záhadné jezero Titicaca a Altiplano

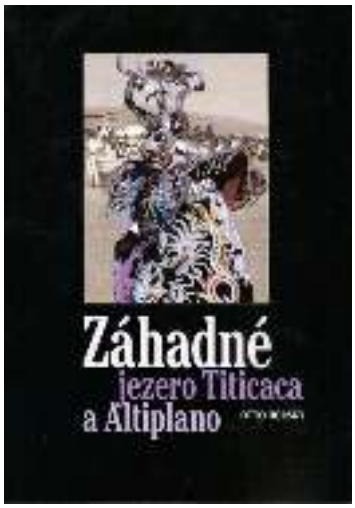

Odborný zájem českých zemí o Latinskou Ameriku má svou staletou tradici. Na jejím počátku stanuly jezuitské misie 17. a 18. století, na které navázal cestovatelský zájem a hospodářská a kulturní spolupráce devatenáctého a dvacátého století. Realizovaný projekt expedice Titicaca 2004.CZ, garantovaný českými odborníky z univerzit a odborných pracovišť, byl přednostně směřován k popisu současného stavu jezera Titicaca, a to v jeho přírodovědném i společenskovědném rozměru. Studie byly zaměřeny zejména na historicko-topografický popis jezera a jeho pevninského zázemí, včetně obrazové dokumentace, od geografických a biologických souvislostí po zaznamenání současných informací o stavu dědictví hmotné kultury a společností obývajících břehy a ostrovy jezera. To je, dokumentace krajiny a přítomnosti člověka tak, jak byly nalezeny v roce 2004. Získané odborné poznatky doplňují tradici české latinoamerikanistiky, která na sebe upozornila v posledním desetiletí mimo jiné úspěšnou dokumentací pramenů Amazonky (B. Janský, 2000), v poslední době pak objevem záhadných skalních rytin nad ruinami Incawasi poblíž města Huayatara (O. Horský, 2004) a zejména pak objevem ruin nejvýše položeného sídelního komplexu na světě, severovýchodně od jezera Titicaca (Barteček, 2005). Kniha, kromě přírodovědeckých poznatků, podává populární formou vizuální svědectví o krajině a člověku v oblasti jezera, zejména o formě života a zvycích místních indiánských komunit.

Vydavatel: Repronis Ostrava
Formát A5, barevný obal, 124 stran textu včetně obrázků.
ISBN: ISBN: 978–80–7329–246–1 © 2010
Knihu lze zakoupit na: horsky@horsky.org nebo:602791425@seznam.cz
www.horsky.org nebo: www.horsky.estranky.cz

Mysterious Lake Titicaca and Altiplano, Misterioso Lago Titicaca y Altiplano

The professional interest of the Czech lands in Latin America has its centuries-old tradition. At its inception, the Jesuit missions of the 17th and 18th centuries were followed by the interest of traveler and the economic and cultural cooperation of the nineteenth and twentieth centuries. The Titicaca.2004.CZ expedition project, guaranteed by Czech experts from universities and specialist workplaces, was primarily aimed at describing the current status of Lake Titicaca, both in its natural and social dimensions. The studies focused mainly on the historical and topographic description of the lake and its mainland background, including the picture documentation, geographic and biological contexts, after recording the current information on the status of cultural heritage and the shores and islands of the lake. That is, documentation of the landscape and human presence as they were found in 2004.
The acquired technical knowledge supplements the tradition of Czech Latin-American culture, which has been highlighted in the last decade by successful documentation of the sources of Amazon (B. Janský, 2000), recently by discovering mysterious rock engravings over the ruins of Incawasi near Huayatara (O. Horský, 2004). The book, in addition to scientific knowledge, provides a popular form of visual testimony of the landscape and man in the lake, particularly about the form of life and habits of local Indian communities.

Incawasi – sídlo bohů

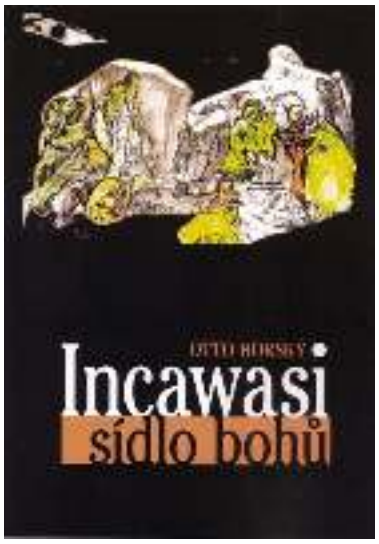

Velký zájem o Peru, který se u autora knihy projevoval již od dětských let, ho přivedl ke spoluorganizaci expedice „Titicaca 2004, CZ“, která, kromě přírodovědeckých, topografických a socioekonomických studií, měla podat vizuální svědectví o krajině a člověku v oblasti jezera Titicaca na prahu třetího tisíciletí, zejména o formě života a zvycích místních indiánských komunit. Kniha „Incawasi – sídlo bohů“, je rovněž jedním z výsledků studií realizovaných během expedice Titicaca. Jejich koncepce vycházela ze srovnávacích studií na jiných archeologicky významných lokalitách, které předcházely vlastním pracím realizovaným následně na jezeře Titicaca. Mezi tyto patří zejména oblast kolem města Cuzca, zejména Sacsayhuaman, Puca Pucara, Kenko, Tambo Machay, Ollantaytambo, Pisac, mezi dalšími. Hodnota některých pracovních hypotéz je demonstrována studiemi přímo v terénu.

Základní kapitoly knihy se věnují věhlasné architektuře Inků a materiálům, které používali pro výstavbu svých monumentálních staveb, jako jsou svatyně v Kenku, sklady potravin, administrativní a obranné stavby, jako jsou Sacsayhuaman, Incawasi a Tambo Colorado, mezi dalšími. Představení některých zajímavých ukázek je dokumentováno nejen autorem knihy, ale i malbami malíře Karla Janáka. Autor srovnává archeologické pozůstatky v Incawasi, poblíž města Huayatara, s podobnými ruinami v Machu Picchu, protože i zde používali Inkové kameny a bloky perfektně opracované na míru. Na tomto místě, na svahu před vstupem k ruinám, autor objevil na stěnách skalních formací skalní rytiny a kresby, pravděpodobně náboženského významu. Ačkoliv v Peru, hlavně na Altiplanu v údolích mezi horami, je podobných rytin či skalních kreseb registrováno několik set, každý nový a dobře dokumentovaný objev je přínosem k lepšímu poznání předkolumbovských kultur. Skalní formace či bloky se skalními rytinami z této doby se většinou vyskytují v otevřené krajině, do níž jsou včleněny a jsou přístupné jakémukoliv návštěvníkovi. Proto, s dobrým úmyslem, autor knihy varuje před nekontrolovaným turismem a doporučuje přijmout rázná opatření k zabránění dalších škod. Kniha rozšiřuje znalosti o stopách člověka a o předchozích kulturách, obývajících dnešní Peru. Svým obsahem se tak přidává k mnoha dalším písemným svědectvím, realizovaným českými výzkumníky a odborníky v minulosti i v současnosti.

Předmluva: Alberto Salas Barahona, velvyslanec Peru v České republice.
Rozhovor s Otto Horským: Tomáš Vladislav Novák
Vydavatel: Repronis Ostrava
Formát A5, pevný barevný obal, 123 stran textu včetně obrázků, celobarevná příloha.
ISBN: ISBN: 978–80–7329–238-6 © 2010
Knihu lze zakoupit na: horsky@horsky.org nebo:602791425@seznam.cz
www.horsky.org nebo: www.horsky.estranky.cz

Incawasi - the seat of the gods, Incawasi – la sede de los Dioses

The great interest in Peru, which has been shown to the author since the childhood, led him to co-organize the expedition "Titicaca 2004, CZ" which, in addition to scientific, topographic and socioeconomic studies, should provide a visual testimony of the landscape and man in Lake Titicaca on the threshold of the third millennium, especially on the form of life and habits of local Indian communities. The book "Incawasi - the seat of the gods" is also one of the results of studies conducted during the Titicaca expedition. Their concepts were based on comparative studies at other archaeological sites that preceded their own works subsequently carried out on Lake Titicaca. These include, in particular, the area around Cuzca, especially Sacsayhuaman, Puca Pucara, Kenko, Tambo Machay, Ollantaytambo, Pisac, among others. The value of some working hypotheses is demonstrated by field studies.

The basic chapters of the book deal with the renowned architecture of the Incas and the materials they used to build their monumental buildings, such as Ken's Shrines, food warehouses, administrative and defensive buildings such as Sacsayhuaman, Incawasi and Tambo Colorado among others. The presentation of some interesting examples is documented not only by the author of the book but also by the paintings of the painter Karel Janák. The author compares the archaeological remains in Incawasi, near Huayatara, with similar ruins in Machu Picchu, as they also used Inca stones and blocks perfectly tailored. In this place, on the slope before entering the ruins, the author discovered rocky engravings and drawings, probably of religious significance, on the walls of rock formations. Although several hundreds of similar engravings or rock drawings are registered in Peru, especially in Altiplano in the valley between the mountains, each new and well-documented discovery benefits to a better understanding of pre-Columbian cultures. Rock formations or rock engraving blocks from this period are mostly found in an open landscape where they are embedded and accessible to any visitor. Therefore, with good intent, the author of the book warns against uncontrolled tourism and recommends taking vigorous measures to prevent further damage. The book extends knowledge of the traces of man and of the previous cultures inhabiting today's Peru. It adds to many of the other written testimonies made by Czech researchers and experts in the past and nowadays.

Preface - Prefacio: Alberto Salas Barahona, Ambassador of Peru to the Czech Republic.
Interview with Otto Horský: Tomáš Vladislav Novák.

Křivolaké cesty osudu

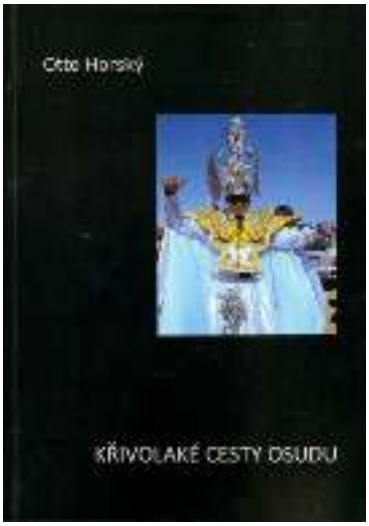

Tuto knihu lze považovat za nedílnou součást autorovy autobiografie. Je vzpomínkou na léta jeho působení v Peru, kdy jako obchodní přidělenec a vedoucí technické kanceláře při našem velvyslanectví v Limě musel zajišťovat rozvoj vědecko-technické spolupráce mezi Peru a Československem a zároveň bojoval za záchranu života své ženy Olgy, umírající na rakovinu. Je nejen ukázkou dobré úrovně peruánských léčebných postupů v této oblasti, ale i ukázkou opravdové snahy celé tehdejší československé kolonie v Limě o vytvoření optimálních podmínek pro její léčbu a bezproblematické prostředí, významně posilující její psychiku, tak důležitou právě při tomto onemocnění. Autor knihy se připravoval na roli zahraničního experta dlouhých čtrnáct let, než se v roce 1974 vydali spolu se svojí ženou Olgou a dcerou Violou vstříc osudovému naplnění jejich tužeb. Technickou kancelář se podařilo úspěšně vybudovat a její činnost přinesla a dosud přináší své ovoce. Dá se bezpochyby říci, že její uvedení v život lze považovat za počátek úspěšného rozvoje vědecko-technické spolupráce, zejména v oblastech inženýrské geologie a geotechniky a ve vodním stavitelství. Život jeho manželky Olgy se však napříč všemu úsilí nepodařilo zachránit. Po předčasném návratu do Československa podlehla této zákeřné ne*m*oci.

Vydavatel a tisk: Nová Forma, s.r.o.
Formát A5, barevný obal, 155 stran textu včetně obrázků.
ISBN: 978–80–7453–252–8 © 2012
e-mail: horsky@horsky.org nebo:602791425@seznam.cz
www.horsky.org nebo: www.horsky.estranky.cz
Knihu lze zakoupit na: www.knizniesho p.cz

The Curse of Destiny, El tortuoso camino del Destino

This book can be considered as an integral part of the author's autobiography. He has been remembered for years in Peru, as a business associate and head of a technical office at our Embassy in Lima, to ensure the development of scientific and technical cooperation between Peru and Czechoslovakia, while fighting for the life of his wife , Olga, dying of cancer. It is not only a demonstration of the good level of peruvian healing practices in this area but also a demonstration of the genuine effort of the entire Czechoslovak colony at the time in Lima to create optimal conditions for its treatment and a safe environment, its psyche, so important in this disease. The author of the book has been preparing for the role of a foreign expert of fourteen years, who, in 1974, went along with his wife Olga and daughter Viola to meet the fateful fulfillment of their desires. The technical office has successfully built up its business and still brings its fruit. Undoubtedly, it can be said that its introduction into life can be considered the beginning of a successful development of scientific and technical cooperation, especially in the fields of engineering geology and geotechnics, and in water engineering. His wife Olga's life, however, has failed to save all the efforts. After an early return to Czechoslovakia, she succumbed to this insidious disease.

Jezero o Titicaca na pokraji třetího tisíciletí

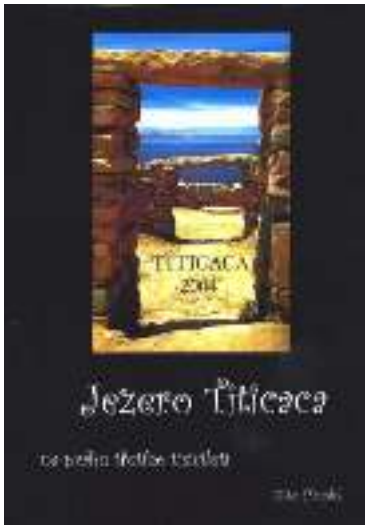

Kniha Jezero ***Titicaca na pokraji třetího tisíciletí*** se zabývá historicko-topografickým a socioekonomickým popisem jezera a jeho pevninského zázemí. Protože samo jezero jak celým svým vývojem, tak současností patří neodmyslitelně k celému hydrologickému systému altiplana, v němž vzhledem ke své velikosti hraje rozhodující roli, úvodní kapitoly jsou zaměřeny na celou hydrologickou soustavu Titicaca, Desaguadero a jezera Poopó a Salar de Coipasa (TDPS). Kniha nejen popisuje historii a prehistorii osídlení jezera a jeho okolí, ale zabývá se i jeho vývojem v pleistocénu a holocénu až do dnešní doby. Snaží se najít odpověď zejména na následující otázky: Hrozí jezeru jeho zánik vzhledem ke globálnímu oteplování naší planety a v důsledku tání ledovců? Hraje důležitou roli sluneční záření působící intenzívně na hladinu jezera? Jaký vliv na jezero a jeho okolí má fenomén „El Niňo“? Dá se zastavit nebo zabrzdit ekologické katastrofě hrozící jezeru v důsledku kontaminace? Mohlo být bájné Tiwanaku někdy přístavem, do něhož tiwanakové přiváželi po jezeře velké kamenné megabloky? Kniha obsahuje komplexní hodnocení geologie oblasti, neboť právě geologická skladba území hraje rozhodující roli při rozvoji následných endogenních a exogenních procesů formujících morfologický charakter krajiny. Důležitými kapitolami jsou ty, které se věnují environmentálním otázkám Titicaca a Altiplana a ekologickým problémům Punské zátoky. Pro zpestření se kniha zabývá podrobně životem Urů na plovoucích ostrovech na jezeře Titicaca, folklorem dané oblasti, šamanismem, ale i vzdělaností obyvatel a problémům spojeným s horskou nemocí. Závěr knihy patří zahraničním ohlasům, bibliografii a životopisu autora.

Vydavatel a tisk**:** Nová Forma, s.r.o.
Formát A5, barevný obal, 239 stran textu včetně obrázků.
ISBN: 978–80–7453–384–6 © 2013
e-mail: horsky@horsky.org nebo:602791425@seznam.cz
www.horsky.org nebo: www.horsky.estranky.cz
Knihu lze zakoupit na: www.kniznieshop.cz

Titicaca Lake, on the verge of the third millennium, El Lago Titicaca al borde del tercer milenio**.**

The book Titicaca Lake, on the verge of the third millennium, deals with the historical, topographical and socioeconomic description of the lake and its mainland. Because the lake itself is inherent in the entire hydrological system of the altiplana in which it plays a decisive role due to its size, the introductory chapters focus on the entire hydrological system of Titicaca, Desaguadero and Lake Poopó and Salar de Coipasa (TDPS). The book not only describes the history and prehistory of the settlement of the lake and its surroundings but also deals with its evolution in Pleistocene and the Holocene to the present day. It seeks to answer the following questions in particular: Is the lake threatened with extinction due to the global warming of our planet and the melting of glaciers? Does sunlight playing an important role on the surface of the lake? What effect does the "El Niño" phenomenon have on the lake and its surroundings? Is it possible to stop or stop an ecological disaster

threatening the lake due to contamination? Could the Tiwanaku be a legend, sometimes a port, into which the Thuyawans brought large stone megablocks over the lake? The book contains a comprehensive assessment of the geology of the area, as the geological composition of the area plays a decisive role in the development of subsequent endogenous and exogenous processes shaping the morphological character of the landscape. Important chapters are those dealing with the environmental issues of Titicaca and Altiplana and the ecological problems of the Punisha Bay. In order to diversify, the book deals in detail with the life of the Urs on the floating islands of Lake Titicaca, the folklore of the area, shamanism, but also with the education of the population and the problems associated with mountain sickness. The conclusion of the book is the foreign replies, the bibliography and the author's biography.

Přežije jezero Titicaca třetí tisíciletí?

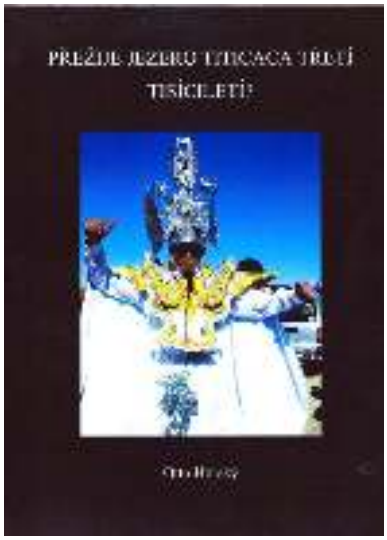

Kniha ***Přežije jezero Titicaca třetí tisíciletí?*** je výsledným shrnutím poznatků a vlastních prací autora realizovaných jak v terénu během expedice Titicaca 2004.CZ, tak po návratu do vlasti. K sestavení knihy rovněž využil velmi rozsáhlou literaturu, existující jednak v knižní podobě, jednak na internetu. Kniha bezprostředně navazuje na jeho dosud vydané knihy s touto tematikou, ale liší se od nich zejména kvalitou zpracování grafické dokumentace a vysokou kvalitou tisku na křídovém papíře, v barevném provedení a s pevnou vazbou ve formátu B5, který umožňuje čitelnost a využitelnost zejména geologických map a obrázků a dokumentů. Kniha má 205 stran. Stejně jako jeho předchozí knihy se zabývá i historicko-topografickým a socioekonomickým popisem jezera a jeho pevninského zázemí a vzhledem k položené otázce, zabývá se i jeho vývojem v pleistocénu a holocénu až do dnešní doby. Přežije jezero Titicaca třetí tisíciletí? Tento název autor zvolil záměrně, neboť zejména v posledním desetiletí se rozvíjejí diskuze mezi klimatology, archeology a historiky a mezi odborníky různých profesí, zda přežije jezero probíhající globální klimatické změny. Jak autor uvádí v kapitole o vývoji jezera v pleistocénu až holocénu, celá náhorní plošina Altiplano prodělala velmi složitý geologický a geomorfologický vývoj, doprovázený různě rozsáhlým zaplavením území, až po dnešní jezero Titicaca, jehož stáří se odhaduje asi na 12 000 roků. Klimatické změny v dávné minulosti, poznamenané několika dobami ledovými a teplejšími meziledovými interglaciály, byly podstatně větší, než je tomu dnes a nikdy nedošlo k zániku jezera nebo k ohrožení jeho existence. Z toho se dá usuzovat, že pokud nedojde k zásadním katastrofickým událostem v důsledku kolize jihoamerické litosférické desky s oceánskou deskou pacifickou, těžko lze předpokládat, že by jen probíhající klimatické změny měly zásadní vliv na existenci jezera. Závěry autora jsou v rozporu s názory některých odborníků, kteří předpokládají, že globální změny klimatu způsobované člověkem

povedou poměrně rychle k jeho zániku. K tomuto závěru došli zejména na základě údajů o trvalém poklesu vodní hladiny v letech 2005 až 2011. Jak správně autor předpokládal, od roku 2012 dochází opět ke zvyšování hladiny jezera na normální úroveň a zejména údaje o její výšce v roce 2013 a začátkem roku 2014 jsou přesvědčivé.

Vydavatel a tisk**:** Nová Forma, s.r.o.
Formát B5, pevná vazba, celobarevná na křídovém papíře, 205 stran textu včetně obrázků.
ISBN: 978–80–7453–455–3 © 2014
e-mail: horsky@horsky.org nebo:602791425@seznam.cz
www.horsky.org nebo: www.horsky.estranky.cz
Knihu lze zakoupit na: www.kniznieshop.cz

Survive Lake Titicaca for the third millennium?, Sobrevivirá el Lago Titicaca el tercer milenio?

Does the book survive Lake Titicaca for the third millennium? is the resultant summary of the knowledge and works of the author made both in the field during the Titicaca 2004 expedition and the return to their homeland. To compile the book, he also used a very extensive literature, both in book form and on the Internet. The book immediately builds on its books on the subject, but it differs in particular from the quality of graphic design and high quality print on chalk paper, in color and with a solid binding in the B5 format, which allows the readability and usability of geological maps and images and documents. The book has 205 pages. Like its previous books, it deals with the historical-topographic and socioeconomic description of the lake and its mainland background and, given the question, it deals with its evolution in the Pleistocene and the Holocene to the present day. Will Titicaca survive the third millennium? This is what the author chose intentionally, especially as discussions over climatologists, archaeologists and historians, as well as professionals from different professions have been developing over the last decade, whether the lake is going through global climate change. As the author states in the chapter on the development of the lake in the Pleistocene to the Holocene, the entire Altiplano plateau has undergone a very complex geological and geomorphological development, accompanied by various flooding of the area, to today's Lake Titicaca, whose age is estimated at around 12 000 years. Climate change in the past, marked by several ice-cold and warmer inter-glacier interglacials, was much greater than it is today, and there has never been any end of the lake or endanger its existence. From this, it can be assumed that if there are no catastrophic events due to the collapse of the South American lithospheric plate with the Pacific Plate, it is hard to assume that only ongoing climate change would have a major impact on the existence of the lake. The author's conclusions are in contradiction with the views of some experts who assume that global climate change caused by man will lead to its disappearance quite quickly. This conclusion was reached mainly on the basis of the data on the permanent decrease of the water level in the years 2005 to 2011. As the author rightly assumed, the level of the lake will again rise to a normal level from 2012 and especially its height in 2013 and the beginning of 2014 convincingly.

„Přežije jezero Titicaca třetí tisíciletí?“ Druhé rozšířené a doplněné vydání

První vydání knihy na křídovém papíře, v barevném provedení a s pevnou vazbou ve formátu B5 se vzhledem k luxusnímu provedení stalo velmi nákladnou záležitostí. Z uvedených důvodů autor přistoupil k vydání knihy v elektronické podobě na DVD v pevném a barevném papírovém obalu, čímž se snížily náklady na desetinu ceny. Kniha v elektronické podobě je navíc velmi praktickou pomůckou pro uživatele, neboť umožňuje u obrázků, zejména geologických map a grafů, jejich zvětšení a využití pro praktické účely. Svojí nízkou cenou se stala přístupnou i studentům a všem zájemcům o problematiku jezera Titicaca. Elektronická podoba knihy navíc umožnila její rozšíření o některé nové kapitoly a doplnění dalších barevných fotografií. Většina těchto autorových fotografií byla i součástí několika výstav v české a slovenské republice a byla publikována v knihách či různých časopisech.

Druhé doplněné a rozšířené vydání
Vydavatel: Jan Sojnek, reklamní produkce.
Stran 226 včetně barevných obrázků, fotografií, grafů a tabulek. CD v pevném barevném papírovém obalu A5. ISBN: 978-80-905336-2-2 © 2014
Knihu lze zakoupit na: horsky@horsky.org nebo:602791425@seznam.cz
www.horsky.org nebo: www.horsky.estranky.cz

Second, expanded edition.

The first edition of the book on glossy paper, in a colorful design and with a fixed B5 format, has become a very expensive issue due to its luxurious design. For these reasons, the author proceeded to publish a book in electronic form on a CD in hard and colored paper packaging, reducing the cost per tenth of the price. Moreover, the book on CD is a very practical tool for users, allowing them to make full use of their colors and their magnification and application for practical purposes in pictures, especially geological maps and graphs. Its low price has also been made available to students and to all those interested in the Lake Titicaca problem. Additionally, the electronic form of the book allowed it to be expanded with some new chapters and other color photographs. Most of these author's photos were also part of several exhibitions in the Czech Republic and the Slovak Republic and were published in books or magazines.

Cestopisné črty z levé a pravé kapsy

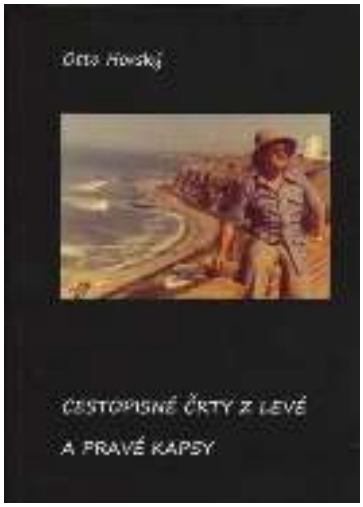

Cestopisné črty z levé a pravé kapsy. Proč asi tento název knihy? Je to jen náhodný výmysl nebo smysluplný záměr? První pokusy autora knihy o psaní cestopisných zápisků se datují do roku 1961, kdy uveřejnil několik článků v místních novinách Rozkvět Novojicka. Byl to popis jeho návštěvy ostrova Západních Slovanů, Rujany a ostrova Hiddensee v Baltském moři. Bylo to svědectví jeho prvního „výletu" do zahraničí, tehdy ještě s partnerkou, později manželkou Olgou. V letech 1961 až 1976, až do jejího předčasného skonu, společně absolvovali ještě mnoho zahraničních cest, z nichž některé jsou zaznamenány v samostatných knihách autora, jiné dosud jen v rukopisných poznámkách, některé v této knize. Mezi ně patří črta z návštěvy muzea inkvizice v Limě v roce 1975 a neuvěřitelné zážitky geologa, loretánce Manuela Córdovy – Ríose, který byl zajat Indiány v peruánské džungli a po více než desetiletém zajetí se mu podařilo uprchnout. To je tedy obsahem první části knihy s názvem *„Cestopisné črty z levé kapsy"*. *„Cestopisné črty z pravé kapsy"* jsou již pozdějšího data. Protože v posledních dvou desetiletích minulého století autor knihy působil většinou v zahraničí a tyto zkušenosti a zážitky již popsal v samostatných knihách, v předkládané knize uvedené črty jsou zajímavými zážitky z jeho krátkých služebních cest v novém tisíciletí. Protože je geolog, ale i znalec některých jiných oborů, nejedná se v této knize jen o běžný cestovatelský popis navštívených zemí či lokalit, ale i o osobní postřehy a poznatky z návštěvy Velikonočního ostrova, kde se vyjadřuje k záhadě částečně pohřbených a po svazích posouvaných soch Moai, z návštěvy leprosária a Hemingwayova muzea na Kubě, z návštěvy Yucatanského poloostrova v Mexiku, kde se zabývá i otázkou zániku mayské kultury a vyjadřuje se k otázce konce světa dle mayského kalendáře. Velmi zajímavé jsou jeho postřehy z odborné návštěvy gigantického hydroenergetického díla Itaipú na řece Paraná v Brazílii a v Paraguay a z magických vodopádů Iguazú na řece Iguazú v Argentině. Jeho vyprávění o zvláštních zážitcích při návštěvě indiánské misie San Ignacio Mini v Argentině či z jeho humanitární mise při cestě do Gomelu v Bělorusku zní pochybovačně, ale jsou pravdivé. Autor zahrnul do této části knihy i osobní vyznání k cestovatelům Hanzelky a Zikmunda a složitou cestu vedoucí k udělení státního ocenění cestovatele a mořeplavce Eduarda Ingriše peruánskou vládou.

Kniha obsahuje u některých kapitol i vybrané pasáže z cestopisných zápisků jeho kolegy, geofyzika, docenta RNDr. Pavla Bláhy, DrSc a kapitolu světově uznávané dermatoložky MUDr. Hany Zelenkové, CSc, členky prestižního klubu H+Z, „Rok 2009 na cestách", s níž autor knihy v posledním desetiletí absolvoval mnoho odborných zahraničních cest. Kniha je doplněna autorovou bibliografií a anotacemi jeho knih s cestovatelskou tematikou.

Vydavatel a tisk**:** Nová Forma, s.r.o.
Formát A5, barevný obal, 224 stran textu včetně obrázků.
ISBN: 978–80–7453–517–8 © 2014
e-mail: horsky@horsky.org nebo:602791425@seznam.cz
www.horsky.org nebo: www.horsky.estranky.cz
Knihu lze zakoupit na: www.kniznieshop.cz

Traveling features from the left and right pockets. Bosquejo de viajes de bolsillos izquierdo y derecho

Traveling features from the left and right pockets. Why is this book name? Is it just a random fiction or a meaningful intent? The first attempts by the author of a book about writing travelogues dates back to 1961, when he published several articles in the local newspaper Rozkvět Novojicka. It was a description of his visit to the Western Slavs, Rujana and the Baltic Sea island of Hiddensee. It was the testimony of his first "trip" abroad, then with his partner, later with Olga. Between 1961 and 1976, until its premature death, many of them have gone abroad, some of which are recorded in the author's separate books, others still in manuscript notes, some in this book. These include the feature of a visit to the Lima Inquisition in 1975 and the incredible experiences of a geologist, Loreto Manoel Córd-Ríos, who was captured by the Indians in the Peruvian jungle, and after more than ten years of capture he managed to escape. This is the content of the first part of the book titled "Traveling Traits from the Left Pocket".

"Travel features from the right pocket" are of a later date. Because in the last two decades of the last century the author of the book worked mostly abroad and already described these experiences in separate books, the features mentioned in the presented book are interesting experiences from his short business trips in the new millennium. Because he is a geologist, but also an expert in some other fields, this book is not only a common travel description of the visited countries or localities, but also personal observations and findings from a visit to Easter Island, where he comments on the mystery of partially buried and sloping Moai statues, from a visit to the leprosarium and the Hemingway Museum in Cuba, from a visit to the Yucatan Peninsula in Mexico, where he also deals with the question of the demise of Mayan culture and comments on the question of the end of the world according to the Mayan calendar. Very interesting are his observations from an expert visit to the gigantic hydropower work Itaipú on the river Paraná in Brazil and Paraguay and from the magical waterfalls Iguazú on the river Iguazú in Argentina. His accounts of strange experiences visiting the San Ignacio Mini Indian mission in Argentina or from his humanitarian mission on his way to Gomel in Belarus sound doubtful, but they are true. The author also included in this part of the book a personal confession to the travelers of Hanzelka and Zikmund and a difficult path leading to the awarding of the state award to the traveler and sailor Eduard Ingriš by the Peruvian government.

For some chapters, the book also contains selected passages from the travelogues of his colleague, geophysicist, associate professor RNDr. Pavel Bláha, DrSc and the chapter of the world-renowned dermatologist MUDr. Hana Zelenková, CSc, a member of the prestigious H + Z club, "The Year 2009 on the Road", with which the author of the book has completed many professional trips abroad in the last decade. The book is supplemented by the author's bibliography and annotations of his books on travel.

Curriculum vitae. Monografie

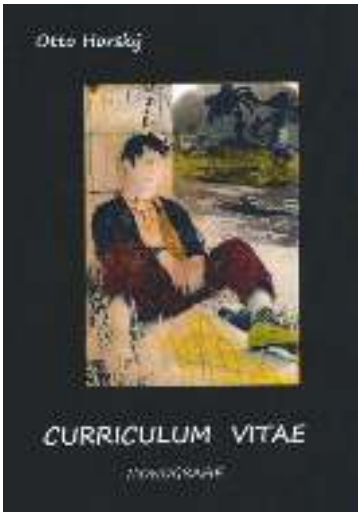

Autor této monografie se v průběhu své celoživotní praxe inženýrského geologa dostal jako zodpovědný řešitel k řadě významných projektů a staveb, důležitých nejen z lokálního, ale celostátního, někdy i mezinárodního významu. Některá díla zůstala jen v dokončených projektových řešeních, řada z nich však byla vybudována a jsou vizitkou dobré práce nejen autora této knihy, ale i mnoha dalších inženýrských geologů, projektantů a stavitelů. Stačí jmenovat naši první dálnici, moravský úsek z Prahy do Brna, přečerpávací elektrárnu s přehradami Dalešice a Mohelno, přehrady Josefův Důl, Slezská Harta, přečerpávací elektrárnu Centro Cuba a tepelnou elektrárnu Santa Cruz del Norte na Kubě, projekty v Peru a ve Španělsku. Některé z nich jsou v knize komentovány a je uveden jejich popis včetně bohaté literatury autora. Z tohoto pohledu lze využít autorovy zkušenosti z odborné praxe a dohledat i publikace jiných autorů týkající se komentovaných staveb. Autorova monografie je svědectvím o tom, co se v druhé polovině minulého století a začátkem nového tisíciletí udělalo ve prospěch společnosti a pro representaci našeho státu v zahraničí a může být motivací pro nové generace mladých odborníků.

Autor knihy měl od nepaměti zásadu, že výsledky odborných prací je třeba popularizovat, aby se dostaly do široké veřejnosti, neboť tato má na ně nejen právo, ale může svými kladnými postoji k nim ovlivnit jejich realizaci. Proto nejen psal o svých odborných zkušenostech a o svých zážitcích z cestování, které je běžnou součástí práce geologa, ale o nich i přednášel, vystupoval v rozhlase a televizi, psal scénáře, organizoval výstavy svých fotografií. V jeho monografii jsou všechny aktivity přehledně zaznamenány, včetně rekapitulace všech zahraničních cest a pracovních pobytů. Kniha obsahuje kopie zásadních dokumentů, zahraniční ohlasy na jeho práce a aktivity a je obohacena rozsáhlou fotografickou přílohou.

Vydavatel a tisk**:** Nová Forma, s.r.o.
Formát A5, barevný obal, 367 stran textu včetně obrázků.
ISBN: 978–80–7453–672–4 © 2014
e-mail: horsky@horsky.org nebo:602791425@seznam.cz
www.horsky.org nebo: www.horsky.estranky.cz
Knihu lze zakoupit na: www.kniznieshop.cz

Curriculum vitae. Monograph

The author of this monograph, in the course of his life-long experience as an engineering geologist, was responsible for a number of important projects and buildings, important not only from local but national, and sometimes international. Some works remained only in completed project solutions, many of them were built and are a good business card not only for the author of this book, but also for many other engineering geologists, designers and builders. Just name our first highway, the Moravian section from Prague to Brno, the pumping station with Dalešice and Mohelno reservoirs, the Josefův Důl Dam, the Slezská Harta, the Centro Cuba pumping station and the Santa Cruz del Norte thermal power plant in Cuba, the projects in Peru and Spain

Some of them are commented on in the book and their description, including rich author's literature, is given. From this point of view, the author's experience from professional practice can be used, as well as the publications of other authors concerning commented buildings. The author's monograph is a testimony of what has done in the second half of the last century and the beginning of the new millennium for the benefit of society and for the representation of our state abroad and can be the motivation for the new generations of young professionals. The author's book has since the principle that the results of professional works they have to be popularized in order to reach the general public, as this has not only the right but can positively influence their realization by their positive attitudes. That's why he not only wrote about his professional experiences and his travel experiences, which is a regular part of a geologist's work, but lectured on them, performed on radio and television, wrote scenarios, organized exhibitions of his photographs. In his monograph, all activities are clearly recorded, including the recapitulation of all foreign trips and work stays. The book contains copies of key documents, foreign replies to his work and activities, and is enriched with a large photographic attachment.

Vita est a tortuosis iter aneb život je klikatá cesta

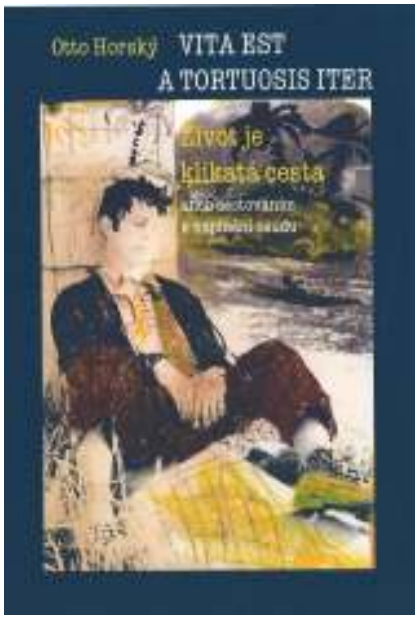

Autorova předchozí kniha *Curriculum vitae - monografie* (©Nová Forma 2016) v papírovém vydání, přehledně komentuje nejen dosažené odborné výsledky v profesních aktivitách, ale i aktivity vedoucí k popularizaci jeho oboru – inženýrské geologie. Kniha na nosiči DVD ***Vita est a tortuosis iter - Život je klikatá cesta,*** aneb cestováním k naplnění osudu, je jejím podstatným rozšířením, jednak o další důležité události a pracovní výsledky v uplynulém roce 2016, jednak jsou uvedeny v přílohách některá zaznamenaná vystoupení v rozhlase a v televizi, uvedeny pasáže o jeho činnosti uvedené v knihách jiných autorů, některé jeho úvody a doslovy ke knihám jiných autorů, recenze a nekrology významných osobností. Aby představa o jeho životě byla ucelená, zařazuje jako první kapitolu svůj stručný životní příběh. Součástí knihy je i bohatá fotografická dokumentace, jednak z jeho odborné činnosti, jednak jsou samostatně zdokumentovány jeho některé pracovní či cestovatelské expedice. Velmi obsáhlý je soupis odborných publikací vydaných doma a v zahraničí, seznam popularizačních článků a soupis a charakteristika dosud vydaných knih. Tabelárně jsou uvedeny všechny jeho cesty do zahraničí, kde celkem strávil zejména při profesní odborné činnosti 16 roků a nalétal 1 186 200 km, v letadle strávil 1258 hodin, což odpovídá 53 dnů. Součástí knihy jsou i zahraniční ohlasy. Autor touto knihou neuzavírá svůj odborný život, cestování a jiné, zejména literární a popularizační aktivity. Stále v nich pokračuje a bude pokračovat, dokud mu to osud a zdraví dovolí. Jeho životní filozofií je, že každý člověk má svůj osud, ale je třeba mu k jeho naplnění stále upravovat cestu. Sám za námi nepřijde, je třeba být připraven a vycházet mu vstříc. A potom již jen stačí vytrvale a

s odvahou jít za svým cílem a nikdy se nevzdávat. Být adaptabilní a hledat cestu, i když se někdy může zdát, že tentokrát je uzavřena. Na své životní dráze se setkával nejen s vítězstvími, ale i s porážkami. Vždy se dokázal zvednout a jít dál a tuto svoji celoživotní filosofii zhmotnil v této knize.

Formát knihy: Nosič DVD v barevném papírovém knižním obalu
Vydavatel: Jan Sojnek, reklamní produkce, leden 2017
Počet stran: 413 + přílohy (rozhlasová a televizní vystoupení, vlastní videoprodukce, pasáže z knih jiných autorů, úvody a doslovy ke knihám jiných autorů, recenze)
ISBN: 978-80-906183-8-1

Vita est and tortuosis iter or life is a winding way,

The author's previous book Curriculum vitae - a monograph (© New Form 2016) in a paper edition, clearly reviews not only the professional results achieved in professional activities but also activities leading to the popularization of its field of engineering geology. Book on DVD Vita est and tortuosis iter - Life is the zigzag way or the journey to fulfill fate is its substantial expansion, on other important events and work results in the past year 2016, and some of the recorded performances in the radio on television, the passages about his activities listed in the books of other authors, some of his introductions, and literally the books of other authors, reviews and obituaries of prominent personalities. In order for the concept of his life to be comprehensive, he puts his brief life story as the first chapter. Part of the book is also rich photographic documentation, on the one hand, from his professional activity, and on the other hand, some of his work or travel expeditions are independently documented. A very extensive list of professional publications published at home and abroad, a list of popularizing articles and an inventory and characteristics of books published so far. All his journeys abroad are listed in the table, where he spent a total of 16 years in professional professional activity and flew 1,186,200 km, and he spent 1258 hours in the aircraft, which corresponds to 53 days. Part of the book includes also foreign replies. By this book, the author does not close his professional life, traveling and other, especially literary and popularizing activities. It continues in them and continues until fate and health allow it. His philosophy of life is that everyone has their own destiny, but they need to adjust their path to their fulfillment. He does not come for us, he must always be ready and come to meet him. And then you just have to persevere and courage to go for your goal and never give up. Be adaptable and look for a way, although sometimes it may seem that this time is closed. On his life, he met not only victories but also defeats. He has always been able to rise and move on, and he has materialized this life-long philosophy in this book.

Book Format: DVD carrier in a colored paper book

Number of pages: 413 + appendices (radio and television performances, own video productions, passages from books by other authors, introductions and literals to books by other authors, reviews)

Investigaciones Ingeniero-Geológicas para las Obras Hidrotécnicas.

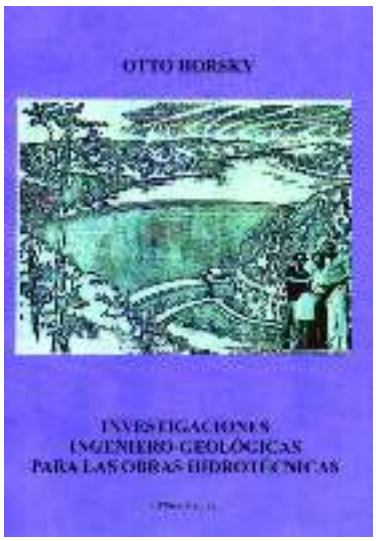

El estudio Ingeniero - Geológico y Geotécnico del lugar del emplazamiento de una presa y de embalse es una tarea progresiva y continua, e sin ninguna duda, muy seria e importante. Comienza por el análisis de la documentación y termina con la auscultación de la obra en servicio. La progresión de tareas comprende etapas bien definidas, correspondientes con etapas del proyecto de la obra. Precisamente para las etapas iniciales, los que son de mayor importancia para el desarrollo del proyecto, se propone por este instructivo una sistemática de trabajo, definiendo en general las tareas que forman parte de cada etapa, estableciendo las premisas y pormenorizando cada investigación en particular. Aunque este instructivo el autor terminó escribir en el año 1983 y era impreso por primera vez por el Büró Geológico Checo, es decir, hay que calcularlo como el trabajo bastante viejo y en muchos sentidos superado, presentamos su nueva edición, agregando algunos anexos. Es por la razón siquiente: los métodos y sistemática de trabajo de las investigaciones ingeniero geológicas y geotécnicas para las presas y embalses presentados en este libro son modernos e innovadores y no se han cambiado tanto. Lo que sí, lo que ha logrado mucho desarrollo gracias a la modernización de equipos y de técnicas de investigación, es geofísica aplicada a la construcción.

Métodos modernos de las investigaciones geofísicas para las obras hidrotécnicas presentados en este libro en el anexo, lograron el desarrollo tan exitoso gracias a la colaboración muy estrecha entre geofísico prof. RNDr. Pavel Blaha, DrSc e ingeniero geólogo Ing. Otto Horsky, CSc. En el libro presentamos además de muchos ejemplos prácticos de las repúblicas Checa y Eslovaca también ejemplos de los trabajos concretos de Peru, Cuba, España y de varios otros países. Es por la razón, que el autor del libro trabajó tres años en España y cuatro años colaboró con los especialistas cubanos como el Asesor Principal del Ministerio de las Construcciones de Cuba y los cuatro años más como el jefe de las investigaciones para la Hidroacumuladora en el Escambray.

Inženýrsko-geologický průzkum pro hydrotechnické stavby.

Inženýrsko-geologický průzkum přehradního místa a budoucí vodní nádrže je bezpochyby velmi vážným a důležitým úkolem. Začíná analýzou veškeré dokumentace a končí monitorováním vodního díla po uvedení do provozu. Postup úkolů zahrnuje přesně definované fáze a etapy, v přímém souladu s postupem projekčních prací. V knize jsou definovány velmi podrobně návody jak postupovat v každé fáze etapě inženýrskogeologického průzkumu, při

čemž vždy na základě ukončené části průzkumných prací se po dohodě s projektantem díla upravuje i postup dalších projekčních a průzkumných prací. Ačkoli autor dokončil psaní to-

hoto pokynu v roce 1983 a byl poprvé vytištěn v počtu padesáti výtisků Českým geologickým úřadem (©1984), mohla be se zdát z tohoto pohledu tato odborná kniha jako v mnoha ohledech zastaralá, metody a systematika geologických a geotechnických prací pro přehrady a vodní nádrže, prezentované v této knize jsou stále inovativní a příliš se nezměnily. Je samozřejmé, že následný pokrok a modernizace průzkumných technik, zejména díky rozvoji a aplikaci metod inženýrské geofyziky a modernizaie přístrojového a zkušebního zařízení polních prací mechaniky hornin posunuly inženýrsko geologický průzkum pro přehrady do jiné vyšší roviny. Protože předkládaná kniha je již jejím druhým vydáním (©2003), zahrnuje již i moderní a inovativní metody geofyzikálního výzkumu pro přehrady aplikované v přímé spolupráci autora knihy s geofyzikem prof. RNDr. Pavlem Bláhou, DrSc. V knize uvádím kromě mnoha praktických příkladů z České a Slovenské republiky i příklady konkrétních prací z Peru, Kuby, Španělska a z několika dalších zemí.

Vydavatel: Geotest Brno, a.s.
Formát A4, barevný obal, celobarevná kniha na křídovém papíře, 290 stran textu včetně obrázků, fotografií, grafů a tabulek.
ISBN: 80-239-1679-3 © 2003
www.horsky.org nebo: www.horsky.estranky.cz

Engineering-Geological Investigations for Hydrotechnical Works

The Geological and Geotechnical Engineering study of the site of the site of a dam and reservoir is a progressive and continuous task, and without any doubt, very serious and important. It begins with the analysis of the documentation and ends with the auscultation of the work in service. The progression of tasks comprises well-defined stages, corresponding with stages of the project of the work. Precisely for the initial stages, those that are of greatest importance for the development of the project, this instruction manual proposes a work system, defining in general the tasks that are part of each stage, establishing the premises and detailing each particular investigation. Although the author finished writing this instructive in 1983 and was printed for the first time by the Czech Geological Büró, that is, it must be calculated as quite old work and in many ways outdated, we present its new edition, adding only some new ones. annexes. It is for the following reason: the methods and work systematics of geological and geotechnical engineering investigations for dams and reservoirs presented in this book are modern and innovative and have not changed much. What yes, what has achieved much development thanks to the modernization of equipment and research techniques, is geophysics applied to construction. Modern methods of geophysical investigations for hydrotechnical works presented in this book in the annex, achieved such successful development thanks to the very close collaboration between geophysicist prof. RNDr. Pavel Blaha, DrSc and Geological Engineer Ing. Otto Horsky, CSc. In the book we present, in addition to many practical examples from the Czech and Slovak republics, also examples of concrete works from Peru, Cuba, Spain and from several other countries. It is for the reason that the author of the book worked for three years in Spain and for four years he collaborated with Cuban specialists as the Principal Advisor of the Ministry of Construction of Cuba and the four more years as the head of the investigations for the Hidroaccumuladora in the Escambray.

Poznámka: Kniha byla napsána jen ve španělštině na podporu vědecko technické spolupráce se zeměmi Latinské Ameriky, zejména s Peru, Kubou Bolivií a dalšimi zeměmi. Nebyla přeložena do češtiny, ale stala se základem pro další odborné knihy a publikace autora na stejné tema vydané česky, španělsky a anglicky.

Note: The book was written only in Spanish to support scientific and technical cooperation with Latin American countries, especially Peru, Cuba, Bolivia and other countries. It was not translated into Czech, but became the basis for other professional books and publications on the same topic author's publications on the same subject published in Czech, Spanish and English.

Investigaciones Ingeniero-Geológicas para las Obras Hidrotécnicas.

Kniha na nosiči DVD - Book on DVD

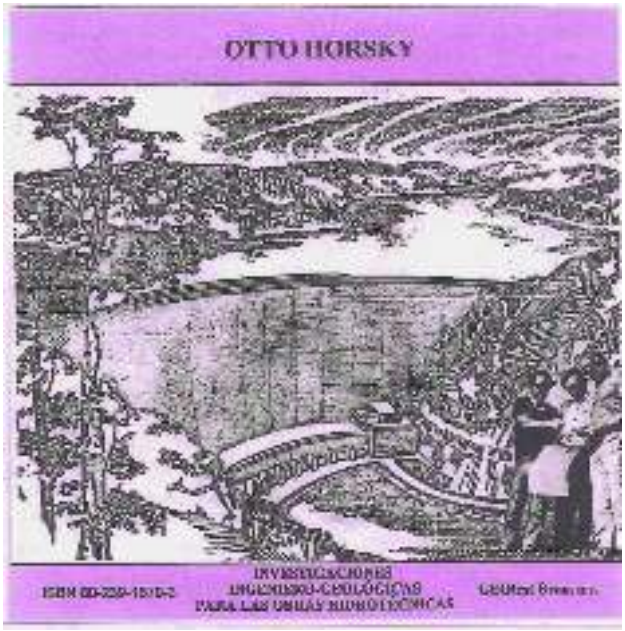

Vzhledem k vysokým nákladům na tisk knihy ve formátu A4 v celobarevné podobě a na křídovém papíře a k vysokým dopravním nákladům (kniha váží 2 kg), bylo přistoupeno i k vydání knihy na nosiči CD. To umožnilo její zaslání do mnoha zemí světa, v nichž se mluví špa-nělsky. Kniha na CD, ale v papírové podobě, se dostala do řady zemí, kde je používána zejména jako vysokoškolská učebnice na některých univerzitách, např. v Peru, v Mexiku, ve Španělsku, na Kubě a v Kostarice. Vydavatel: Geotest Brno, a.s .Stran 292 včetně barevných obrázků, fotografií, grafů a tabulek. CD v pevném barevném papírovém obalu A5. Autor přílohy „Grupo Geofísico“ prof. RNDr. Pavel Bláha, DrSc.

ISBN: 80-239-1679-3 © 2003
Informace o knize na: horsky@horsky.org nebo: 602791425@seznam.cz
www.horsky.org nebo: www.horsky.estranky.cz

Due to the high costs of printing a book in A4 format in full color and on coated paper and the high transport costs (the book weighs 2 kg), the book was published on CD. This made it possible to send it to many Spanish-speaking countries in the world. The book on CD, but in paper form, has reached a number of countries, where it is used mainly as a university textbook at some universities, such as Peru, Mexico, Spain, Cuba and Costa Rica. Publisher: Geotest Brno, a.s .Page 292 including color pictures, photographs, graphs and tables. CD in a solid colored paper package A5. Author of the supplement "Grupo Geofísico" prof. RNDr. Pavel Blaha, DrSc.

Soubor odborných publikací

Autor knihy ve svém ***Souboru odborných publikací*** uvádí jen ty základní, které charakterizují buď stavební dílo a jeho inženýrsko-geologickou problematiku, nebo jsou to publikace, které svým obsahem hodnotí stav určité inženýrsko-geologické či geotechnické problematiky z pohledu doby a nastiňují další vývoj oboru v blízké budoucnosti. Dalším kritériem pro zařazení jeho publikací do souboru bylo hledisko zachování určitého odkazu na jím realizované práce a vybudovaná díla u nás a v zahraničí v minulých desetiletích. Protože převaha jeho odborné činnosti byla směrována hlavně na vodní stavby, většina publikací je zaměřena právě na ně a na z toho vyplývající zobecňující závěry. Autor dává na vědomí, že v souboru nejsou uvedeny všechny publikace, jejichž počet k datu vydání knihy v roce 2017 dosáhl 181, z toho 48 v zahraničí, a to ve Španělsku, Brazílii, Peru, na Kubě, v Portugalsku, Holandsku, Řecku, SSSR, Austrálii, Etiopii, Thajsku a na Slovensku. Rovněž nejsou uvedeny skeny zásadních závěrečných zpráv, studií a výzkumných úkolů, jichž je 182.

I když v textové části knihy jsou uvedeny jen vybrané důležité publikace, vlastní text včetně fotografií a obrázků zahrnuje 734 stran. Proto autor musel přistoupit k uvedení obsahem objemnějších publikací či knih v samostatných přílohách. Týká se to zejména vodního díla Bawanur v Kurdistánu a několika publikací o peruánských aktivitách, na jejichž realizaci se podílel. Do příloh byly rovněž zařazeny power-pointové přednášky, týkající se dané problematiky a jako bonus jsou uvedeny i tři zásadní knihy, shrnující celoživotní praktické a teoretické zkušenosti. Tyto byly vydány jak v češtině, tak ve španělštině a ve spolupráci s doc. RNDr Pavlem Bláhou, DrSc v češtině a angličtině. Dvě knihy posledně uvedené, a to *Inženýrskogeologický průzkum pro přehrady* a *The Application of Engineering geology to Dam Construction,* dosáhly značného mezinárodního uznání a byly nominovány k udělení „Hlávkovy ceny“ za nejlepší odbornou knihu roku. Proto v knize autor uvádí jejich druhé doplněné vydání v jejich úplnosti a v samostatné příloze pak recenze a návrhy na udělení ceny Hlávkovy nadace.

Autor knihy se předem omlouvá čtenářům zato, že některé skeny publikací jsou nekvalitní. Jejich originály, které se zachovaly, byly poškozeny dlouholetým skladováním a jejich skenování bylo natolik náročné, že ne vždy se podařilo jednotlivé strany publikací dostat do roviny či do perfektně čitelného zobrazení. Za podstatné však považuje, aby byly v knize i tyto uvedeny a zachovány tak pro budoucnost, neboť důležitý je jejich obsah, ne grafické či formální zpracování. Autor doufá, že tato práce nebyla zbytečná a alepoň někdy v malé míře přispěje při hodnocení historie některých našich či zahraničních významných vodních staveb, jako

jsou bezesporu Dalešice, Slezská Harta, Oravská přehrada, Bawanur v Kurdistanu, Corojo, Centro Cuba a Agabama na Kubě, Orihuela ve Španělsku a jiné. Jak uvádějí některé zahraniční recenze, uvedené publikace a zejména kniha *"The Application of Engineerig Geology to Dam Construction"*, jsou zrcadlem vysoké odborné úrovně inženýrské geologie a inženýrské geofyziky u nás v uplynulých desetiletích. Kniha bude jistě přínosem i pro členy CKC, neboť v ní nejde pouze o odborný rozměr, ale i pohled na přírodní poměry té které studované oblasti u nás a ve světě.

Formát knihy: Nosič DVD v barevném papírovém knižním obalu
Vydavatel: Jan Sojnek GALIUM 2017
Počet stran: 734 + přílohy (Přednášky,Vodní dílo Bawanur, Odborné knihy, Peru, Nekrology, Recenze)
Informace o knize na: horsky@horsky.org , nebo 602791425@seznam.cz
ISBN: 978–80–906798–0–1

A set of professional publications

The author of the book in his Collection of Professional Publications lists only the basic ones that characterize either the construction work and its engineering-geological issues, or are publications that evaluate the state of a particular engineering-geological or geotechnical issues from the point of view of time and outline further development. field in the near future. Another criterion for the inclusion of his publications in the collection was the aspect of maintaining a certain reference to his work and works built in our country and abroad in recent decades. Because the predominance of his professional activity was directed mainly at water structures, most publications are focused on them and the resulting generalizing conclusions. The author notes that the file does not include all publications, the number of which reached 181 as of the date of publication of the book in 2017, of which 48 were abroad, namely in Spain, Brazil, Peru, Cuba, Portugal, the Netherlands, Greece, USSR, Australia, Ethiopia, Thailand and Slovakia. There are also scans of the key final reports, studies and research tasks, of which there are 182

Although only selected important publications are listed in the text part of the book, the actual text, including photographs and pictures, includes 734 pages. Therefore, the author had to proceed with the content of larger publications or books in separate appendices. This applies in particular to the Bawanur waterworks in Kurdistan and to several publications on Peruvian activities in which it participated. The appendices also included power-point lectures on the issue, and as a bonus, three key books are presented, summarizing lifelong practical and theoretical experience. These were published in both Czech and Spanish and in collaboration with doc. RNDr Pavel Bláha, DrSc in Czech and English. The latter two books, namely Dam-Scoge Engineer and The Application of Engineering Geology to Dam Construction, have received considerable international recognition and have been nominated for the "Hlávka Award" for Best Professional Book of the Year. Therefore, in the book, the author presents their second supplemented edition in their entirety, and in a separate appendix, reviews and proposals for the award of the Hlávmetals Foundation prize.

The author of the book apologizes to readers in advance that some scans of publications are of poor quality. Their originals, which have been preserved, have been damaged by long-term storage, and their scanning was so demanding that it was not always possible to get the individual pages of the publications flat or in a perfectly legible display. However, he considers it essential that these be included in the book and thus be preserved for the future, as their content is important, not graphic or formal processing. The author hopes that this work was

not unnecessary and will at least sometimes make a small contribution to the evaluation of the history of some of our important or foreign important water structures, such as Dalešice, Silesian Harta, Orava Reservoir, Bawanur in Kurdistan, Corojo, Centro Cuba and Agabama in Cuba. Orihuela in Spain and others. According to some foreign reviews, these publications and especially the book "The Application of Engineering Geology to Dam Construction" are a reflection of the high professional level of engineering geology and engineering geophysics in our country in recent decades. The book will certainly be of benefit to CKC members as well, as it is not only a professional dimension, but also a look at the natural conditions of the studied area in our country and in the world.

http://www.kosmas.cz/autor/31011 http://www.databook.cz/horsky- otto www.klubhz.cz
http://www.kniznieshop.cz www.ckc.cz www.klubhz.blogspot.cz

Všechny knihy byly vydány v papírové i v elektronické podobě a jsou označeny ISBN.
All books have been published in paper and electronic form and are marked with an ISBN.

Osobní profil:

*Ing. Otto Horský, CSc (*1938) – místo působení Brno – český inženýrský geolog, popularizátor oboru, cestovatel a spisovatel. Ve svém oboru vykonával poradenskou činnost v Peru (1974–1976), současně diplomat a ředitel experimentální technické kanceláře), na Kubě (1974 – 1978), hlavní poradce ministerstva stavebnictví), opět na Kubě (1984 – 1988), vedoucí odborné expedice Centro – Cuba v Escambray. V letech 1991 – 1994 pracoval v Madridu jako generální ředitel česko -španělské akciové společnosti působící v geologii. V letech 2010 až 2012 koordinátor projektu přehrady Bawanur na řece Sirwan v Kurdistánu. Autor více než 160 odborných publikací doma a v zahraničí (Španělsko, Portugalsko, Řecko, Brazílie, Peru, Nizozemsko, Rusko, Řecko, Kuba, Austrálie, Etiopie, Thajsko), dále několika televizních scénářů, vystoupení v rozhlase a televizi, autor řady populárně vědeckých článků v tisku a časopisech. Převážně pracovně navštívil více než 40 zemí, přednášel na Universitách ve Španělsku, Mexiku, na Kubě a v Peru. Účastník vědecké expedice Titicaca 2004. V současné době se věnuje kromě poradenské činnosti v oboru doma a vzahraničí hlavně literární práci a to jak v oblasti odborné literatury, týkající se vodohospodářských staveb, tak v oblasti popularizace vědy a cestování.*

Osobní pofil je uveden u některých vydavatelských domů.

Osobní profil rovněž uvádí Český klub cestovatelů v souboru Osobnosti klubu, www.ckc.cz

Ing. Otto Horský CSc. (CZ) – geolog, cestovatel a spisovatel. Autor více než 150 odborných publikací doma i v zahraničí, několika televizních scénářů a řady populárně vědeckých článků. Vykonával poradenskou činnost v Peru a na Kubě. Převážně pracovně navštívil více než 40 zemí, přednášel na Universitách ve Španělsku, Mexiku, na Kubě a v Peru. Účastník vědecké expedice Titicaca 2004.

06 – Elektronické knihy

Electronic books - Libros electrónicos

Peruánské postřehy

Peruvian insights - Recuerdos del Perú

Text © Otto Horský, 2004
www.horsky.estranky.cz
Foto © Otto Horský
© *Otto Horský*, Martina Nováková, 2004
© *Český cestovatel v Peru*, Ivo Barteček, 2004
1. vydání jako e-kniha © Lukáš Vik, 2015
ISBN PDF formátu: 978-80-87749-39-5 (PDF)
Konverze do elektronických formátů:
grafik a webdesignér Lukáš Vik
www.lukasvik.cz

Bájné jezero Titicaca

Mythical Lake Titicaca - El Mítico Lago Titicaca

Text © Otto Horský, 2010
www.horsky.estranky.cz
Foto © Otto Horský, © Vladimír Šimek, www.google.cz
Malované obrázky © Quispe S. Gervacio, Karel Janák
1. vydání jako e-kniha © Lukáš Vik, 2015
Konverze do elektr.formátů: grafik a webdesignér Lukáš Vik
ISBN PDF formátu: 978-80-87749-49-4 (PDF)

Incawasi – sídlo bohů

Incawasi - the seat of the Gods – Incawasi - la sede de los Dioses

Text © Otto Horský, 2010
www.horsky.estranky.cz
Foto © Otto Horský, 2010
Kresby © Karel Janák, 2010
Předmluva © Alberto Salas Barahona, 2010
1. vydání jako e-kniha © Lukáš Vik, 2015
lSBN PDF formátu: 978-80-87749-42-5 (PDF)
Konverze do elektronických formátů:
grafik a webdesignér Lukáš Vik
www.lukasvik.cz

Záhadné jezero Titicaca a Altiplano

Mysterious Lake Titicaca and the Altiplano - Misterioso Lago Titicaca y el Altiplano

Text © Otto Horský, 2010
www.horsky.estranky.cz
Foto © Otto Horský a internet
Grafická úprava © Otto Horský a Repronis s.r.o.
Malované obrázky © Karel janák, Quispe S. Gervacio
1. vydání jako e-kniha © Lukáš Vik, 2015
ISBN PDF formátu: 978-80-87749-47-0 (PDF)
Konverze do elektronických formátů:
grafik a webdesignér Lukáš Vik
www.lukasvik.cz

Křivolaké cesty osudu

The crooked path of destiny - El tortuoso camino del destino

Text © Otto Horský, 2012
www.horsky.estranky.cz
Fotografie © Otto Horský
Grafická úprava a obálka © Otto Horský
1. vydání jako e-kniha © Lukáš Vik, 2015
ISBN PDF formátu: 978-80-87749-43-2 (PDF)
Konverze do elektronických formátů:
grafik a webdesignér Lukáš Vik
www.lukasvik.cz

Přežije jezero Titicaca třetí tisíciletí?

Survive the Lake Titicaca the third millennium? - Sobrevivirá el Lago Titicaca el tercer milenio?

Text © Otto Horský, 2014
www.horsky.estranky.cz
Fotografie © Otto Horský, © Vladimír Šimek, www.google.cz
Malované obrázky © Karel Janák, Quispe S. Gervacio
1. vydání jako e-kniha © Lukáš Vik, 2015
ISBN PDF formátu: 978-80-87749-48-7 (PDF)
Konverze do elektronických formátů:
grafik a webdesignér Lukáš Vik
www.lukasvik.cz

PRESAS - Investigaciones Ingeniero Geológicas para las Obras Hidrotécnicas

Primera edición como el libro electrónico
© Lukáš Vik, 2015
La edición ampliada y complementada
ISBN del formato PDF: 978-80-87749-88-3
La conversión a formatos electrónicos: WEB Diseňador y Conzultor Lukáš Vik
www.lukasvik.cz www.horsky.org

Ing. Otto Horský, CSc. - geolog, cestovatel a spisovatel. Autor více než 160 odborných publikací doma i v zahraničí, 14-ti knih populárně vědeckých, cestopisných a biografických, 6-ti technicko-odborných v češtině, angličtině a španělštině a souhrnné zprávy o vodním díle Dalešice v ruštině. Autor několika televizních scénářů a řady populárně vědeckých článků. Vykonával dlouholetou poradenskou činnost v Peru, na Kubě a ve Španělsku. Převážně pracovně navštívil více než 40 zemí, přednášel na Universitách ve Španělsku, Mexiku, na Kubě a v Peru. Účastník vědecké expedice Titicaca 2004. V letech 2010 – 2012 koordinátor projektu přehrady Bawanur v Kurdistanu.

Přístup k elektronickým knihám - Access to electronic books - Acceso a libros electrónicos:

http://www.kosmas.cz/autor/31011 http://www.databook.cz/horsky-otto
http://www.novaforma.cz http://www.knizniesho p.cz

07 - Výstavy fotografií

Exhibition of photographs - Las exposiciones fotográficas

2005

Výstava fotografií Expedice Titicaca 2004. CZ – **Bratislava**
1-3.12.2005, organizovaná pod záštitou mezinárodního kongresu
COSMODERM VII v hotelu Radison v Bratislavě.

2006

Výstava fotografií Expedice Titicaca 2004. CZ – **Lázně Lipová,**
5 až 8. 1. 2006. Výstava byla organizována pod záštitou Lázní Lipová.

Výstava fotografií Expedice Titicaca 2004. CZ – **Brno, Obchodní centrum Olympia.**
Výstava organizovaná pod záštitou Obchodního centra Olympia, 30.5. – 13.6.2006.

2007

Výstava fotografií Expedice Titicaca 2004. CZ - **Muzeum jihovýchodní Moravy ve Zlíně.**
Výstava byla zahájena dne 19 ledna 2007 vernisáží a přednáškou autora Otto Horského a ukončena 18 března 2007.

2008

Výstava fotografií Expedice Titicaca 2004. CZ spojená s přednáškou a promítáním a s autogramiádou knihy "Peruánské postřehy". Vernisáž se konala dne 3. 12. 2007 v 15 hodin, výstava byla ukončena dne 10. 2. 2008. **Muzeum Andreja Kmeťa v Martině**, Slovensko.

2008

Ostravské muzeum Vás srdečně zve na výstavu fotografií Ing. Otty Horského, CSc, účastníka expedice, geologa, cestovatele, spisovatele a fotografa *Expedice Titicaca 2004*. Výstava bude slavnostně zahájena v Ostravském muzeu ve středu 23. dubna 2008 v 17. hod. za přítomnosti velvyslance Peruánské republiky J.E. pana Alberta Efraína Salase Barahony. Výstava potrvá do 5. 6. 2008. Masarykovo nám. 1. Ostrava 1, 728 41. Otevřeno pondělí - pátek: 9.00 - 17.00, sobota 9.00 - 13.00 , neděle 13.00 - 17.00.

2009

BRNO - Knihy Dobrovský. Výstava fotografií Expedice Titicaca 2004. CZ, organizovaná pod záštitou a za přítomnosti velvyslance Peruánské republiky J.E. Dr. Alberta Efraína Salase Barahony při příležitosti autogramiády druhého vydání knihy „Peruánské postřehy“. Autogramiáda se konala dne 20 dubna 2009 v knihkupectví DOBROVSKÝ v Brně.

2012

PROSTĚJOV - Výstava fotografií "Peru očima Otto Horského", prostějovského rodáka, geologa a cestovatele a spisovatele, spojená s přednáškou o výzkumných expedicích na Kubě, v Peru a ve Španělsku, ale i v dalších zemích. Výstava fotografií byla otevřena od 5.9 do 6. 10. 2012 v Městské knihovně v Prostějově za finanční podpory Ministerstva kultury.

2016

ZÁMEK LETOVICE – trvalá exposice fotografií, vlastní literatury o Peru, informativních panelů a artefaktů s názvem: PERU – Padesát let kontaktů a spolupráce. Projekty, expedice a objevy: retrospektivní pohled na Peru. Výstava byla otevřena a zpřístupněna veřejnosti dne 1. května 2016 pod patronátem Peruánského velvyslanectví v Praze a bude vždy otevřena po dobu provozu zámku, to znamená, vždy od 1.května do 31.října.

Výstavní sál v obchodním centru Olympia v Brně. Výstava Expedice Titicaca. 2004.CZ - 2006

Pozvánky na výstavy - Invitations to exhibitions

MUZEUM JIHOVÝCHODNÍ MORAVY

pod patronátem města Zlína dovolují si vás pozvat na vernisáž výstavy fotografií spojenou s přednáškou Ing.Otto Horského, CSc, geologa a znalce Peru již od roku 1974 na téma: „PERUÁNSKÉ POSTŘEHY“ (Expedice Titicaca 2004) Výstava fotografií bude zahájena vernisáží v pátek dne 19 ledna 2007, v 15 hodin, ve výstavním sále Muzea jihovýchodní Moravy ve Zlíně. V 16 hodin bude následovat přednáška, která vám přiblíží kromě Peru dojmy z náročné expedice na jezero Titicaca v roce 2004. Po inaugurační ceremonii bude následovat malé občerstvení. Muzeum jihovýchodní Moravy Hana Čubanová Soudní 1, 762 57 Zlín Tel.: 577 004 626 Mobilní: 736 618 618, e-mail: h.cubanova@muzeum-zlin.cz . Ing.Otto Horský, CSc Břenkova 28, 613 00 Brno Tel/Fax.: 545 576 460 Mobilní telefon: 602 791 425 e-mail: horsky@horsky.org www.horsky.org Z webových stránek Muzea jihovýchodní Moravy: www.muzeum-zlín.cz/info.htm
P ř e d n á š k o v ý s á l 19. ledna - 18. března 2007 EXPEDICE TITICACA. CZ 2004 Jedním z účastníků expedice byl Ing. Otto Horský, CSc, geolog, cestovatel a spisovatel. A také fotograf, neboť geologie se bez fotografie neobejde. Vystavený soubor fotografií je jen malou částí pořízené fotodokumentace. Není zaměřen jen na jezero Titicaca, neboť expedice z důvodů srovnávacích studií navštívila celou řadu indiánských lokalit pokrývajících větší část Peru. Dá se říci, že tento vystavovaný soubor má více charakter dokumentární a teprve potom umělecký. Vernisáž výstavy v pátek dne 19. ledna 2007 v 15 hodin za účasti autora fotografií v přednáškovém sále. Přednáška k výstavě začíná v 16 hodin.

EXPEDÍCIA TITICACA 2004

Múzeum Andreja Kmeťa v Martine, Slovensko.

Výstava fotografií Ing. Otto Horského, CSc
Účastnika expedície, geológa, cestovatela, spisovatela a fotografa
Výstava bude sprístupnená vernisážou za účasti autora. V deň otvorenia výstavy bude prebiehať prednáška a premietanie o zážitkoch z expedície, spojená s predstavovaním knihy "Peruánské postrehy" (autogramiáda, predaj knihy).
Kedy: 3.12.2007 o 15 hod. do 10.2.2008 (Prodlouženo do 16.2.2008)
Kde: priestory Múzea Andreja Kmeťa v Martine.

Cieľom projektu TITICACA 2004 bol historicko-topografický popis jazera. Samotné jazero predstavuje jeden z prírodných klenotov amerického kontinentu. Jedným z prvých výsledkov expedície TITICACA 2004 je objav záhadných skalných obrazcov nad ruinami Incahuasi neďaleko mesta Huaytara a objav ruín najvyššie položeného komplexu na svete severovýchodne od jazera TITICACA.

Výstava je organizovaná pod záštitou Slovenského národného múzea v Martine – Múzea Andreja Kmeťa, Spoločnosťou psoriatikov a atopikov SR – Klub Martin, Kanceláriou Zdravé Mesto Martin a Merck Serono. Výstava a výťažok z predaja kníh sa uskutočňuje za účelom podpory Denného centra pre psoriatikov a atopikov Martin.

www.martin.sk
www.horsky.org

OSTRAVSKÉ MUZEUM-POZVÁNKA NA VÝSTAVU

Ostravské muzeum Vás srdečně zve na výstavu fotografií Ing. Otty Horského, CSc, účastníka expedice, geologa, cestovatele, spisovatele a fotografa "Expedice Titicac 2004".

Výstava bude slavnostně zahájena v Ostravském muzeu ve středu 23. dubna 2008 v 17.hod. za přítomnosti velvyslance Peruánské republiky J.E. pana Alberta Efraína Salase Barahony. Výstava potrvá do 5.6.2008.

Masarykovo nám. 1. Ostrava 1, 728 41. Otevřeno pondělí-pátek: 9.00 - 17.00, sobota 9.00 - 13.00 , neděle 13.00 - 17.00.

Grantový systém Zdravého města Třebíč

Projekt: Přichází čas brambor, grantový program "Ekologická - environmentální výchova a péče o životní prostředí"
Akce projektu budou přístupné nejširší veřejnosti, vstup zdarma. Předběžný program:
Peru, kolébka pěstování brambor včera a dnes – přednáška pro nejširší veřejnost. Přednášející: Ing. Otto Horský, CSc., pracoval v Peru jako geolog a diplomat a zná i problematiku peruánského zemědělství.
Přednáška bude přednesena v Městské knihovně v Třebíči v 17 hodin dne 6 října 2008
Grantový program Ministerstva kultury ČR

JEZERO TITICACA ZASVĚCENÝM POHLEDEM CESTOVATELE A GEOLOGA

Průvodcem touto oblastí nám bude odborník - geolog, působící desetiletí v Jižní Americe a zvlášť v Peru, pan Otto HORSKÝ (tradičně upouštíme od akademických titulů před i za jménem.)

Organizační záležitosti:

Čas: Středa 3. 6. 2009 v 18 hod (cca 1,5 hod. přednáška + diskuze)

Místo: Zasedací místnost firmy A PLUS BRNO, a.s., Česká 12, Brno

EXPEDICE TITICACA 2004

Odborný zájem českých zemí o Latinskou Ameriku má svou stoletou tradici. Na jejím počátku stanuly jezuitské mise 17. a 18. století, na které navázal cestovatelský zájem a hospodářská a kulturní spolupráce devatenáctého a dvacátého století. Projekt TITICACA.CZ 2004, garantovaný českými odborníky z univerzit a specializovaných pracovišť, doplňuje tradici české latinoamerikanistky, která na sebe upozornila v posledním desetiletí mimo jiné úspěšnou dokumentací pramenů Amazonky.

Projekt TITICACA. CZ 2004 byl přednostně směřován k popisu současného stavu jezeru Titicaca, a to v jeho přírodovědném i společenskovědném rozměru. Samotné sladkovodní jezero představuje jeden z přírodních klenotů amerického kontinentu a kolébku jedné z nejpůvodnějších a nejvýznamnějších domácích kultur – Tiahuanaco, předchůdce incké civilizačního odkazu, a je do dnešních dnů svým mikroklimatem spjato s dědictvím jihoamerické minulosti i přítomnosti.

Cílem projektu TITICACA. CZ 2004 byl historicko-topografický popis jezera a jeho pevninského zázemí včetně obrazové dokumentace – od geografických a biologických souvislostí po zaznamenání současných informací o stavu dědictví hmotné kultury a společnosti obývajících břehy a ostrovy jezera. To je – dokumentace krajiny a přítomnosti člověka tak, jak byly nalezeny v roce 2004. Obdobný komplexní popis, zahrnující předkolumbovské, španělské i republikánské období nebyl českými badateli dosud pořízen, nakonec schází i v zahraniční produkci.

Výsledkem projektu TITICACA. CZ 2004 bude publikování historicko-topografického popisu v monografii, která bude současně průvodcem po jezeru Titicaca a jeho zázemí k roku 2004. Nedílnou součástí bude realizace výstav doprovázených katalogem. Popularizační podoby nabude rozstřih určený nejširší čtenářské obci. Samozřejmostí byl klasický fotografický záznam, digitální fotografie, videozáznam a audiozáznam pro potřeby prezentace ve sdělovacích prostředích, od denního tisku počínaje až po rozhlas a televizi. Poznatky budou využity v přednáškách jak na vysokých školách, tak pro poučení širší veřejnosti. Jedním z prvních výsledků expedice Titicaca 2004 je objev záhadných skalních obrazců nad ruinami Incahuasi poblíž města Huaytara (Horský 2004) a objev ruin nejvýše položeného sídelního komplexu na světě severovýchodně od jezera Titicaca (Bartoček, Titicaca 2005).

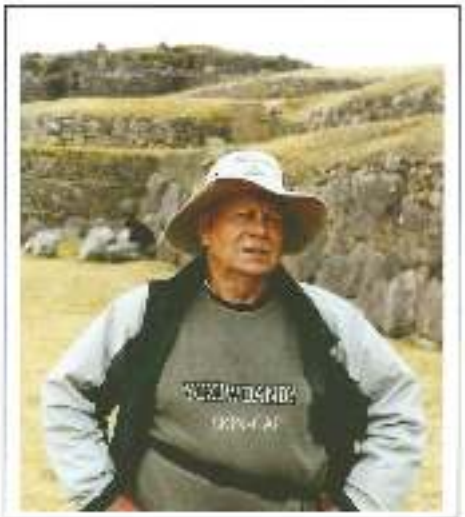

Výzkum jezera Titicaca a jeho pevninského zázemí má dlouhodobé cíle.

EXPEDICIÓN TITICACA.CZ 2004

Fotógrafo: Ing.Otto Horský, CSc

El interés de los países checos por la America Latina tiene una tradición de varios siglos, en cuyo principio estuvieron las misiones jesuíticas en los siglos XVII y XVIII a las que siguió un interés de los viajeros y exploradores checos y la colaboración económíca y cultural en los siglos XIX y XX.

El proyecto TITICACA.CZ 2004, respaldado por los expertos de las universidades y de los centros especiailzados checos, continúa la rica tradición de los estudios iberoamericanos checos que, en el último decenio, atrajo la atención sobre sí gracias a la documentación exitosa de las fuentes del río Amazonas, entre otras cosas de importancía.

El proyecto TITICACA.CZ 2004 se centra, ante todo, en la descrípción del estado actual del lago Titícaca en sus aspectos naturales y sociales. El lago de agua dulce mismo es una de las joyas del continente americano y la cuna de una de sus civilizaciones más originales e importantes - Tiahuanaco, precursor de la civilización incaica. Hasta hoy en día tiene un ambiente endémico unido tanto a la herencia del pasado latino-americano como a su presente.

El Lago Titicaca es un objetivo tradicional del interes viajero y de investigación. El objetivo del proyecto TITICACA.CZ 2004 fue la descripcíón histórico-topográfica del Lago y sus alrededores, incluida la documentación visual: desde el contexto geográfico y biológico hasta la documentación del estado actual de la herencia de la cultura material y de las comunidades que habitan las orillas y las islas del Lago. En breve, su objetivo principal era la documentación del paisaje y la presencia del hombre como se encuentran en el aňo 2004. Una descripción igualmente compleja, que incluyera las épocas precolombina, española y republicana, no se ha realizado en el ámbito checo por los investigadores checos nunca, y tal descrípción falta incluso en el ámbito internacional.

El otro objetivo del proyecto TITICACA.CZ 2004 es la publicación de la monografía: la descripción histórico-topográfica, que será, a la vez, una guía por el espacio del Lago Titicaca y por sus alrededores en el aňo 2004. Una parte inseparable será la realización de una série de las exposiciones sobre el proyecto, acompaňadas por un catálogo. Aparte de eso, se está preparando un libro de viaje en forma popular, destinado al público lector en general. Todas las Investigaciones se documentaron, por supuesto, con la fotografia clásica, fotografia digital, grabación de video y audio para las necesidades de la presentación enlos medios de comunícación, desde los diarios hasta la radio y la televisión.

EXPEDITION TITICACA 2004.CZ

Photographer: Ing.Otto Horsky, PhD

Czech research interest in Latin America has a long tradition beginning with the Jesuits missions of the 17th and 18lh centuries. It was developed by further explorations, economic and cultural cooperation in the 19th and 20th centuries.
The Project TITICACA.CZ 2004, guaranteed by the Czech Universities and specialized institutions authorities, expands the fruitful tradition of Czech research in Latin America which was recently proven by successful documentation of the Amazon riverheads.

The Project TITICACA.CZ 2004 was in preference oriented to a description of the current state of the Titicaca Lake, particularly its natural and social aspects. The Titicaca Lake represents the jewel of the American continent and the birthplace of one of the most original and important domestic cultures, Tiahuanaco. Tiahuanaco, predecessor of Inca Indian civilization, is closely tied with the heritage of the South American past and present. Titicaca Lake is a traditional location for travel and research. Historical and topographic description of the lake and its terrestrial hinterland represents the main goal of the TITICACA. CZ 2004 project. The research with pictographic supplements will also examine geographical and biological context, contemporary culture and social networks in the area. Similar analysis, which would include pre-colonial, Hispanic and republican periods, exists neither in the Czech nor in foreign literature.

The final aim of the TITICACA.CZ 2004 project is monograph, which will provide a historical and topographical description as well as a guidebook of the Titicaca Lake and surrounding area. The project will be followed with exhibitions in the Czech Republic and publication of a popular travel book orientated to the general public. Obviously, the expedition generated classical photograph and digital documentation, video and audio records. All the records will be used for presentation in the media. Research outcomes will also be utilized in the University lectures and public lessons.
One of the first results of the Titicaca expedition is discovery of the mysterious figures in stones above Incahuasi nearby City Huaytara (O.Horsky, 2004) and discovery of the ruins of an Inca City at the highest altitude near Lake Titicaca (I.Bartecek, 2005).

Photograph Show of Otto Horsky, participant of expedition Titicaca.CZ 2004

EXPEDÍCIA TITICACA 2004 PERU

Pozvanie na výstavu fotografií Ing. Otto Horského, CSc.

účastníka expedície, geológa, cestovateľa, spisovateľa a fotografa

Výstava bude zahájená vernisážou za účasti autora. V deň otvorenia výstavy bude prebiehať prednáška a premietanie o zážitkoch z exdpedície, spojená s predstavovaním knihy „Peruánske postrehy" (autogramiáda, predaj knihy).

Kedy: 3.12. 2007 o 15^{00} hod

Kde: v priestoroch Múzea Andreja Kmeťa v Martine

Cieľom projektu TITICACA 2004 bol historicko-topografický popis jazera. Samotné jazero predstavuje jeden z prírodných klenotov amerického kontinentu. Jedným z prvých výsledkov expedície TITICACA 2004 je objav záhadných skalných obrazcov nad ruinami Incahuasi neďaleko mesta Huaytara (Horský 2004) a objav ruin najvyššie položeného komplexu na svete severovýchodne od jazera TITICACA (Barteček, TITICACA 2005).

Výstava je organizovaná pod záštitou SNM – Múzeum A. Kmeťa Martin, Spoločnosťou psoriatikov a atopikov SR – Klub Martin, Kanceláriou Zdravé Mesto Martin a Merk Serono Výstava a výťažok z predaja knih sa uskutočňuje za účelom podpory Denného centra pre psoriatikov a atopikov Martin.

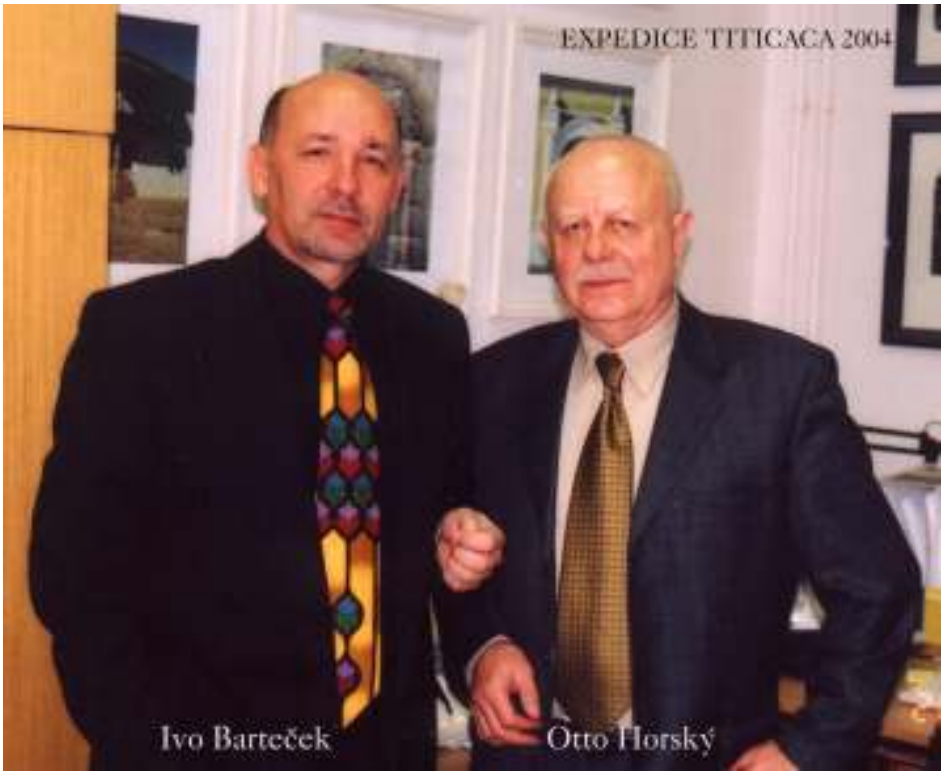

Prof. Ivo Barteček a Otto Horský, hlavní organizátoři Expedice Titicaca 2004.

Výstavy fotografií Otto Horského ve Zlíně se zúčastnili i cestovatel Miroslav Zikmund, kulturní atašé peruánského velvyslanectví Patrícia Durán a moje manželka Marie (ve druhé řadě vlevo). Zlín, 2007.

Vernisáž výstavy fotografií Otto Horského ve Zlíně , 2007. Zleva Otto Horský, Miroslav Zikmund, manželka Otto Horského Marie, Patricia Durán. Foto Petr Novotný, Zlín 2007.

Jiřina Kábrtová, ředitelka Ostravského muzea, Alberto Salas Barahona, peruánský velvyslanec, Otto Horský, Ostrava 2008.

Zleva: peruánský velvyslanec Alberto Salas Barahona, Otto Horský, Nina Ingriš (vdova po cestovateli Eduardovi Ingrišovi),legendární cestovatel Ing.Miroslav Zikmund, Brno 2009.

Velvyslankyně Peru Její Excelence paní Marita Susana Landaveri Porturas spolu s legendárním cestovatelem Ing. Miroslavem Zikmundem ve Zlíně. Foto Jan Karásek, 2012.

Zahájení výstavy „Naši geografové v Peru. Zleva RNDr. Vít Vilímek, peruánská velvyslankyně Marita Landaveri Porturas a RNDr. Jan Klimeš. Zlín, 2012. Foto: OZC, Zlaté jablko.

Otto Horský s peruánskou velvyslankyní Maritou Landaveri Porturas při přednášce v Institutu Cervantes v Praze, 12. 5. 2015.

PERU

Padesát let kontaktů a spolupráce

POZVÁNÍ na výstavu fotografií Ing. Otto Horského, CSc, inženýrského geologa, spisovatele a znalce Peru již od roku 1974, účastníka odborné expedice Titicaca 2004, s názvem:

Projekty, expedice a objevy: retrospektivní pohled na Peru

Výstava pod záštitou peruánského velvyslanectví v Praze bude otevřena v zámku Letovice od 1. května do konce října 2016.

Jiří Chromý, kurátor výstavy - Otto Horský, autor - Bohumil Vavříček, majitel zámku

Trvalá výstava fotografií Otto Horského v zámku Letovice.

Název výstavy: **Peru - 50 let kontaktů a spolupráce. Retrospektivní pohled na Peru.**

Výstava Ing. Otto Horského, CSc "Peru - 50 let kontaktů a spolupráce", navazuje fotografiemi a dokumentací na přednášku autora "Projekty, expedice a objevy - retrospektivní pohled na Peru", která byla přednesena pod záštitou bývalé peruánské velvyslankyně J.E. Marity Landaveri Porturas a ve spolupráci s "Instituto Cervantes de Praga" v Praze dne12. 5. 2015. Výstava zahrnuje jednak fotografie a dokumenty z let 1974 – 1976, kdy jejich autor pracoval v Limě jako vedoucí experimentální technické kanceláře a jako obchodní přidělenec, jednak z roku 2004, kdy se zúčastnil jako geolog odborné expedice Titicaca. Je doplněna poměrně rozsáhlými informacemi o realizovaných projektech, jako byla například realizace rozšíření hydro-energetického potenciálu vodní elektrárny Machu Picchu, geotechnický průzkum pro podzemní vodní elektrárnu Mantaro Restitucion na řece Mantaro, studie projektu hydroelektrárny El Sheque, zajištění stability svahu skalního sesuvu na přehradě Tablachaca a mnoho dalších realizovaných projektů.

Zkušenosti autora výstavy z padesátiletých kontaktů a spolupráce mezi Peru a Českou republikou mohou být zajímavé nejen pro odborníky, ale i pro současné a budoucí zájemce o dějiny hospodářské politiky vůči Latinské Americe na příkladu Peru. Fotografie z expedice Titicaca v roce 2004, doplněné o bohatou dokumentaci z následných studií jezera, zachycují kromě přírodovědných, topografických a sociologických studií vizuální svědectví o krajině a člověku v oblasti jezera a v jeho pevninském zázemí, zejména pak o formě a zvycích místních indiánských komunit. Výstava zobrazuje i fotografie z roku 2004 z jiných atraktivních oblastí a lokalit Peru, jako jsou Cuzco, Machu Picchu, Ollantaytambo, Pisac, Kenko, Sacsayhuaman a další. Autor výstavy objevil na stěnách skalních formací na lokalitě Incawasi poblíž města Huayatara skalní rytiny a kresby, pravděpodobně kultovního významu. Jsou dokumentovány jak fotograficky, tak kresbami malíře Karla Janáka. Součástí výstavy je i mapa typických brouků z oblasti Peru, instalovaná vynikajícím entomologem Ing. Jiřím Chromým. Výstava je trvalá a bude postupně doplňovaná o nové výsledky bádání.

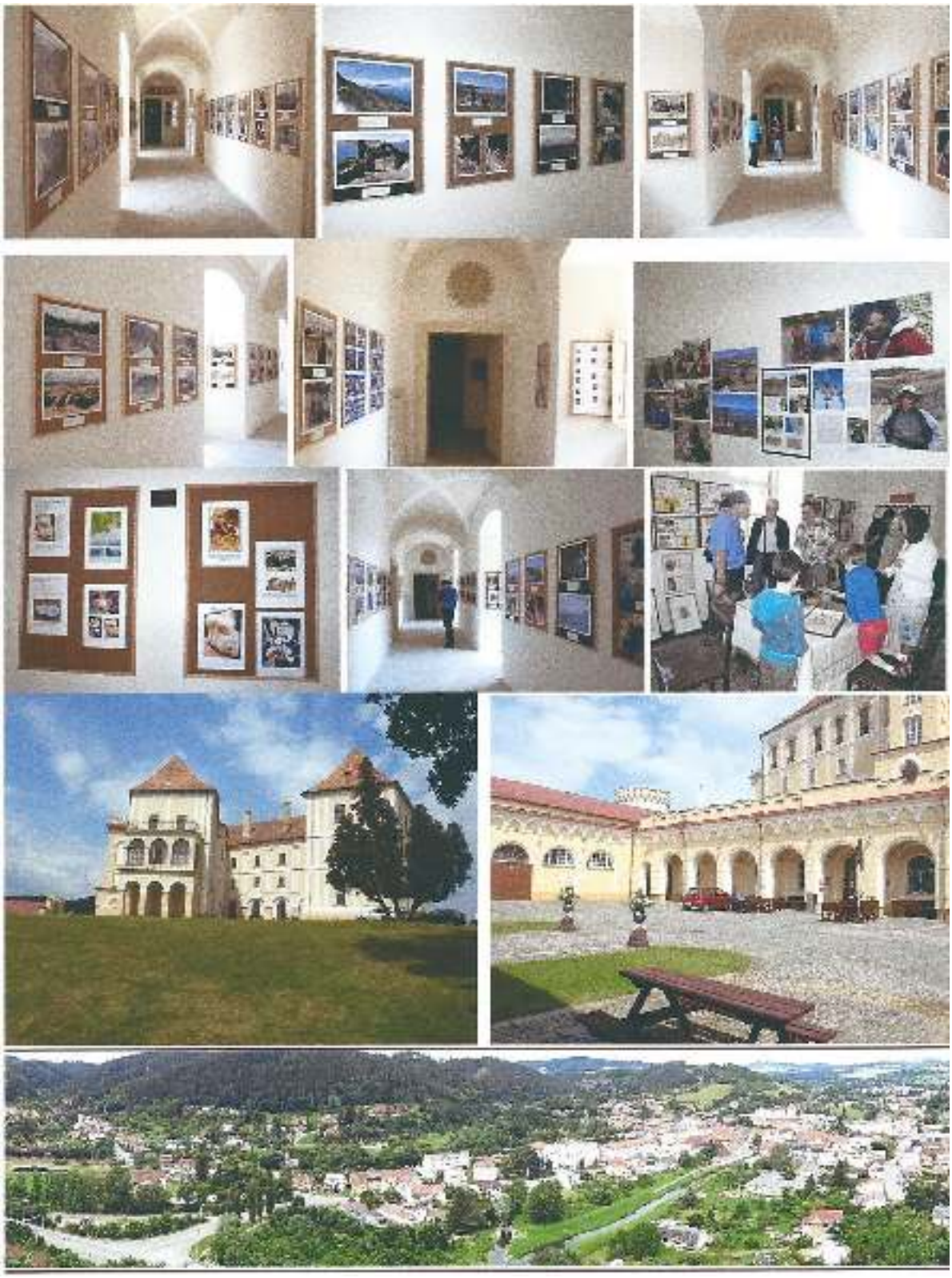

Foto z vernisáže výstavy, Otto Horský a Lumír Sochorec, dne 9 září 2016.

Celý průběh návštěvy paní velvyslankyně Liliany de Olarte de Torres-Muga v Letovicích a vernisáže výstavy, nad níž převzala záštitu, fotograficky zdokumentoval cestovatel Ing. Lumír Sochorec. Před zahájením vernisáže byla přijata společně s ministerským radou, Chargé d´Affaires a.i. Oscarem Paredesem a s Otto Horským starostou města panem Vladimírem Stejskalem a místostarostou Ing.Jiřím Palbuchtou na Městském úřadě v Letovicích. Po asi půlhodinovém přátelském setkání odejeli všichni uvedení na prohlídku barokního kláštera Milosrdných bratří spojeného s kostelem sv. Václava a prohlédli si unikátní barokní lékárnu. Slavnostní akt zahájení vernisáže se konal ve velké jízdárně za účasti asi 120 hostí. Mezi přítomnými rovněž byl druhý tajemník peruánského velvyslanectví, konzul Julio Ubillús Ramírez.Kromě paní velvyslankyně a kurátora Jiřího Chromého pozdravili přítomné i starosta města pan Vladimír Stejskal a majitel zámku pan Bohumil Vavříček. Poté následovalo promítnutí propagačního filmu o zajímavostech Peru v malém sále zámecké restaurace, prohlídka výstavy fotografií Otto Horského a návrat do velkého sálu k peruánskému a regionálnímu pohoštění, které bylo zahájeno slavnostním přípitkem piscosaurem za zvuků zpěvu „živijó“ slavnou brněnskou mezzosopranistkou paní Táňou Janošovou. O mimořádný úspěch celé akce se zasloužili nejen její organizátoři, to jest zejména peruánské velvyslanectví, které zajistilo vlastními pracovníky pozvánky na vernisáž včetně peruánské pohoštění, majitel zámku Letovice, kurátor výstavy a zejména paní Olga Miková, která se postarala o organizační zajištění akce a o regionální pohoštění. Poděkování patří rovněž sponzorům akce, stavební firmě Vymyslický, Geotestu a pivovaru Černá Hora. Za zmínku rovně stojí účast velvyslance Ing. Mgr. Jana Žižky s manželkou Evou, člena CKC, prezidenta Money Klubu v Praze a úspěšného spisovatele. Zvláštní poděkování samozřejmě patří Ing. Lumíru Sochorcovi za pořízené fotografie..

08 - Powerpointové prezentace a přednášky

Powerpoint lectures and presentations

Kromě samostatných PPT přednášek byla vždy při příležitosti vernisáží výstav fotografií přednesena přednáška doprovázená powerpointovou prezentací. V následujícím uvádím přehled některých důležitých prezentací s peruánskou tematikou.

1 - Přednáška na univerzitě v Mexico City o inženýrsko-geologických problémech při projekci a výstavbě vodních děl se zaměřením na Latinskou Ameriku (Peru, Cuba). Mexico, Universidad Autónoma, 05/1982.

2- Přednáška na Universitě v Barceloně, Španělsko, 16 října 2003 na téma „Próxima expedición checa Titicaca 2004. CZ“ (Připravovaná česká expedice Titicaca.2004.CZ).

3 - La Paz – Bolívia, 2004: El estado de la Geología Aplicada a la Construcción .
Stav geologie aplikované na stavebnictví . Presentace současného stavu inženýrské geologie a geotechniky, aplikované na stavebnictví, se zvláštním zřetelem na vodní stavby. Příklady problematiky přehrad z rúzných zemí (Peru, Cuba, Mexiko) .

Conferencia y presentación del estado actual de la Ingeniería geológica y Geotecnia plicada a la Construcción en la República Checa. Bajo el auspicio de la Academia de Ciencias Boliviana, con la patronación del Académico José Luis Tellería Geiger, presidente de la Academía. Ejemplos de problemática de obras hidráulicas de varios países (Peru, Mexico, Cuba, Eslovaquia, España, etc). La Paz 2004. PPT - 53 zobrazení ve španělštině.

4 - Přednáška pro ČAIG Brno (Česká asociace inženýrských geologů). Únor 2006. Účast 40 posluchačů.

5 - Přednáška pro Rotary Klub v Brně (6. 2. 2006 – účast 36 posluchačů)

6 - Přednáška pro Money Club v Praze, 6. 12. 2006 (40 posluchačů)

7 - Přednáška v kulturním domě v Holešově, 2006.

8 - Přednáška pro Svaz psoriatiků a ekzematiků v Porubě (9. 12. 2006), účast 30 posluchačů

9 - Přednáška pro Gymnázium JW v Prostějově, květen 2007, účast 220 žáků

10 - Přednáška „Peruánské postřehy“ v Muzeu jihovýchodní Moravy pod patronací města Zlína, spojená s výstavou fotografií. Zahájení výstavy vernisáží 19. 1. 2007.

11- Money Club Praha, Cestovatelské aktivity Otto Horského, 8. Března 2007,

12 - Přednáška pro Rotary Klub v Prostějově (14. 5. 2007, účast 40 posluchačů)

13 - Přednáška pro Money Club při Čs. spořitelně (Praha 18.7.2007)

14 - Lázně Lipová, přednáška při příležitosti Semináře dermatologů (6. 1. 2007)

15 - Přednáška v Ostravském muzeu (2 června 2008, účast cca 50 posluchačů) pod patronací peruánského velvyslance J.E. Alberta Salase Barahony.

16 - Peru, kolébka pěstování brambor včera a dnes. Grantový program Ekologické výchovy při příležitosti roku brambor. Městská knihovna v Třebíči (6. 10. 2008).

17- Přednáška pro Dobrovolnické centrum ADRA v Prostějově (18. 9. 2008)

18– Jezero Titicaca zasvěceným pohledem cestovatele a geologa, působícího několik roků v Peru, ve Španělsku a dalších zemích.Zasedací místnost firmy A PLUS BRNO, Česká 12. 3.6.2009 v 18 hod.

19- Zajímavosti o geotechnických průzkumech a konstrukční řešení přehrad z celého světa získaných na základě celoživotních odborných a praktických zkušeností. Ing. Otto Horský, CSc a doc. RNDr. Pavel Bláha, DrSc.Předneeno na výroční členské schůzi ČGts v Praze 4. května **2010.** PPT - 88 zobrazení

20- Inženýrskogeologický průzkum pro přehrady.Ing. Otto Horský, CSc, doc. RNDr. Pavel Bláha, DrSc. Přdnáška přednesena 13. 3. 2012 na Univerzitě Komenského v Bratislavě PPT - 130 zobrazení.

21- Speciální binacionální projekt jezero Titicaca – Puno. Dekontaminace zátoky jezera Titicaca. Návrhy řešení. PPT -60 zobrazení

22- Expedice Titicaca 2004. Geologická, ekologická a sociální dokumentace jezera na pokraji třetího tisíciletí. Průběh expedice, navštívené lokality jako příprava pro srovnávací studie.Tajemství kamenných rytin, Lago Paron, Tablachaca, Huaytara, Ancohuma. PPT - 111 zobrazení

23- Zapomenuté expedice v Peru a na Kubě. Výstava fotografií Peru očima Otto Horského.
Na přednášce v Prostějově dne 26.9.2012 uvedeny i výpravy do Španělska (1967), do Egypta (1966), expedice na na Olymp (2003). Vayont v Itálii (1969). PPT - 90 zobrazení

24- Inženýrsko-geologický průzkum při výstavbě vodohospodářských děl. Přednáška přednesena 28. 11. 2009 a opakovaně 29. 4. 2010 na VUT Brno v rámci programu výchovy vodohospodřských odborníků. Obecné zásady geotechnického průzkumu pro vodní stavby. Komentováno 10 základních kapitol knihy *Inženýrsko-geologický průzkum pro přehrady* autorů Otto Horský, Pavel Bláha. Komentovány příklady přehradních staveb z celého světa, Peru, Mexico, Cuba, Španělsko, atd. PPT102 zobrazení.

25-Application of Engineering Geology to Dam Construction Přednáška pro Kurdskou delegaci přednesená v Geotestu Brno 10. 6. 2011
PPT - 81 zobrazení

26- Dams and Geology. Prezentace pro kurdské odborníky, .Brno, 29. 10. 2009.PPT - 53 zobrazení

27-IG průzkum pro přehrady. Prezentace pro odborníky Geotestu, 9. 11. 2009. PPT 54 vyobrazení.

28- Inženýrskogeologický průzkum pro přehrady. Přednáška přednesena 13. 3. 2012 na Univerzitě Komenského v Bratislavě. Powerpointová prezentace včetně ukázek z projektovaných přehrad v Peru.

29- Projekty, expedice a objevy: retrospektivní pohled na Pe**ru**, Instituto Cervantes, Praha 2015
Proyectos, expediciones y descubrimientos: una mirada retrospectiva al Perú"

Inženýr Otto Horský si v roce 1974 splnil svůj sen žít v Peru, kam byl vyslán jako diplomat a ředitel tamější technické kanceláře, aby pomohl s rozvojem vzájemné vědecko-technické spolupráce. Jeho nadšení pro věc a vzdělání v oboru geotechniky mu dopomohly k uskutečnění řady projektů.
PPT - 89 zobrazení

In 1974, engineer Otto Horský fulfilled his dream of living in Peru, where he was sent as a diplomat and director of the local technical office to help develop mutual scientific and technical cooperation. His enthusiasm for education and education in the field of geotechnics helped him to carry out a number of projects.
PPT - 89 views

Podrobnější informace o přednáškách s peruánskou tematikou.

More detailed information about lectures on Peruvian topics.

Barcelona, 2003.

Tareas básicas de la Expedición Titicaca 2004.CZ
Basic tasks of the Titicaca Expedition 2004.CZ

CONFERENCIA: UNIVERSIDAD DE BARCELONA
Jueves 16 de octubre, de 2003. Hora: 16 h 30 min.
Lugar: Sala de Juntas

"PRÓXIMA EXPEDICIÓN CHECA *TITICACA 2004* ", a cargo del Ing. OTTO HORSKY, CSc, (República Checa). Con el motivo de esta conferencia, el Ing. Horsky presentará su libro "*Investigaciones Ingeniero- geológicas para las Obras Hidráulicas"*

El lago Titicaca, joya del continente americano y cuna de antiguas civilizaciones, muestra un ambiente endémico en el que no solamente sobresale la presencia de los aimaras, sino, incluso, de otros pueblos más antiguos. Tiahuanaco, ciudad próxima, es uno de los exponentes de aquella antigua cultura, precursora de la incaica. El Ing. Otto Horsky, veterano en el campo de las obras públicas, y de amplia experiencia en el mundo hispanoamericano, muestra la realidad actual, empleando fotografías de satélite en CD (power point), y presentando las tareas y objetivos que la expedición checa piensa alcanzar.La presentación del libro, con un compendio de métodos geofísicos aplicados, prevé la entrega del mismo, a los asistentes, en formato CD.

Alberto Casas, Director del Departamento de Geoquímica, Petrología y Prospección Geológica, Facultad de Geología - Universidad de Barcelona.

El Proyecto se centra, ante todo, a la: descripción del estado actual del lago en sus aspectos naturales y sociales, descripción histórico – topográfica ,descripción de geología y tectónica del lugar, descripción hidrogeológica, estudiando aspectos históricos del movimiento del nivel ingeniero-geológica, posibles derrumbes, abrasión de las orillas, el estado actual de las comunidades que habitan las orillas y los alrededores en breve, la documentación del paisaje y la presencia del hombre como se encuentran en el principio del tercer milenio.

Přednáška byla přednesena na Univerzitě v Barceloně v roce 2003 pod patronací profesorů, Antonia Valenciana a Alberta Casas. Cílem přednášky bylo seznámit odbornou veřejnost ve Španělsku s chystanou expedicí. PPT - 44 zobrazení ve španělštině.

The lecture was given at the University of Barcelona in 2003 under the auspices of professors Antonio Valencian and Albert Casas. The aim of the lecture was to acquaint the professional public in Spain with the planned expedition. PPT - 44 views in Spanish.

Grantový systém Zdravého města Třebíč - pozvánka.

Třebíč, 2008.

Projekt *Přichází čas brambo*r, grantový program "*Ekologická - environmentální výchova a péče o životní prostředí"*

Akce projektu budou přístupné nejširší veřejnosti, vstup zdarma. Předběžný program:
Peru, kolébka pěstování brambor včera a dnes – přednáška pro nejširší veřejnost. Přednášející: Ing. Otto Horský, CSc., pracoval v Peru jako geolog a diplomat a zná i problematiku peruánského zemědělství.
Přednáška bude přednesena v Městské knihovně v Třebíči v 17 hodin dne 6 října 2008 Grantový program Ministerstva kultury ČR

Money Club Praha 6.6.2018

Přednáška v Paláci Rytířská na Starém Městě *v* Praze pro členy klubu a pozvané hosty při příležitosti oslavy 80-tých narozenin Ing. Otto Horského, CSc.

AUTOGRAMIÁDA

ZA PŘÍTOMNOSTI VELVYSLANCE PERUÁNSKÉ REPUBLIKY Dr. ALBERTA SALASE BARAHONY

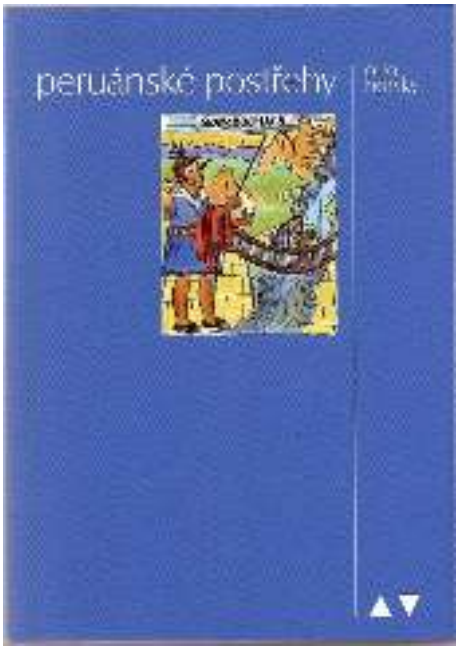

OTTO HORSKÝ

Autorovi knihy učarovala Latinská Amerika a splnil se mu jeho sen navštívit, poznat a popsat pro Evropana vzdálené prostory. Peruánské postřehy přinášejí svědectví o kontinuitě českého zájmu o mimoevropský kulturní odkaz na příkladu Jižní Ameriky. Pro zájemce o dějiny československé hospodářské politiky vůči Latinské Americe jsou na příkladu Peru zajímavé a přínosné autorovy informace týkající se československých aktivit v andské oblasti. Ale nejen to. Kniha popisuje život andských indiánů v sedmdesátých letech minulého století.

PONDĚLÍ 20 dubna 2009 v 15 ^{00}

KNIHY DOBROVSKÝ, Joštova 6, Brno, www.knihydobrovsky.cz

Československý velvyslanec Václav Malošík (sedící vlevo) při návštěvě geologické expedice Machu Pichu. Foto Otto Horský, 1975.

KNIHOVNA PROSTĚJOV

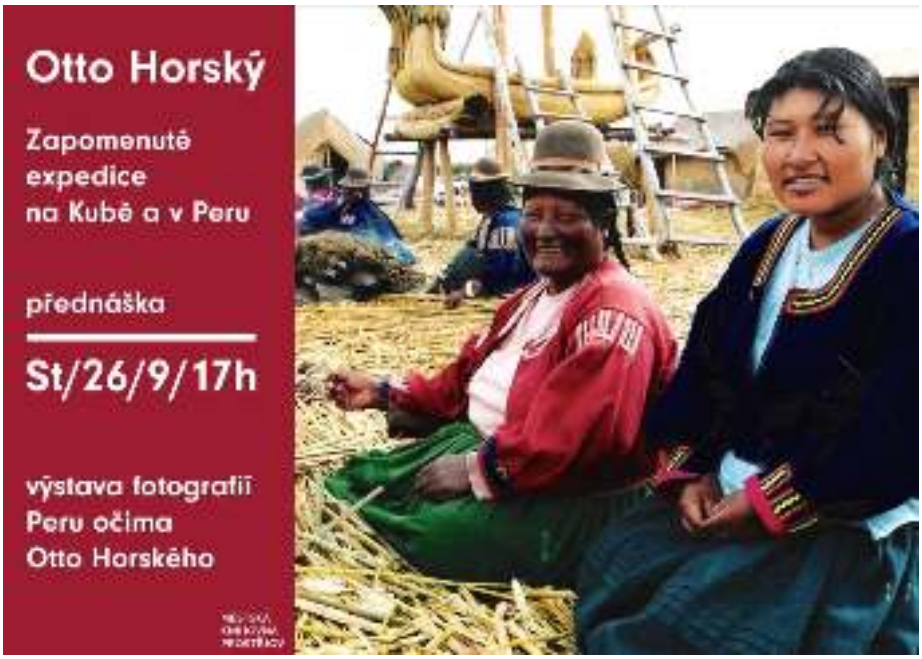

Přednáška byla přednesena při příležitosti vernisáže výstavy fotografií Otto Horského v Prostějově v nově otevřené knihovně 26. 9. 2012

INSTITUTO CERVANTES PRAGA

Checo / Español

12/05/2015 (18:00 h)

Lugar

Instituto Cervantes
Na Rybnícku 536/6
120 00 Praga 2 Praga
(REPÚBLICA CHECA)

Projekty, expedice a objevy: retrospektivní pohled na Peru

Přednáška Ing. Otto Horského, CSc

Inženýr Otto Horský si v roce 1974 splnil svůj sen žít v Peru, kam byl vyslán jako diplomat a ředitel tamější technické kanceláře, aby pomohl s rozvojem vzájemné vědecko-technické spolupráce. Jeho nadšení pro věc a vzdělání v oboru inženýrské geologie a geotechniky mu dopomohly k uskutečnění velkých projektů, jako je rozšíření hydrocentrály Machu Picchu, při geotechnickém výzkumu pro hydrocentrálu v Mantaro, při projektu sanace sesuvu Tablachaca, při projektu geotechnického průzkumu pro hydrocentrálu El Sheque, atd. Otto Horský nám poví o svých expedicích a objevech, jako například o skalních rytinách u Incawasi Huaytara.

Participantes: Otto Horský

Embajada de Perú (República Checa)
Instituto Cervantes, Praga

Kolegové, kteří se významným způsobem podepsali v Peru jako odborníci v oblasti inženýrské geologie a geotechniky.Zleva: Ing. Richard Barvínek, CSc, Ing. Stan. Novosad, CSc, doc. Ing. Karel Drozd, CSc, Ing. Otto Horský, CSc. Vpravo Otto Horský s peruánskou velvyslankyní J.E. Maritou Landaveri Porturas. 2015.

S peruánskou velvyslankyní Maritou Landaveri Porturas

S brazilským velvyslancem George Montero Pratem

Otto s manželkou Marií a s Dr. María Elenou Quispe

Otto s Mgr. Ing. Janem Žižkou a s dcerou Violou

Při podpisové akci knih Otto Horského

S ředitelem Radio Praga Dr. Raulem Sorrozou

ZÁMEK LETOVICE

8. 6. 2016, 17.00, V ZÁMECKÉ KAVÁRNĚ

P Ř E D N Á Š K A s projekcí PPT

Ing. OTTO HORSKÉHO, CSc.

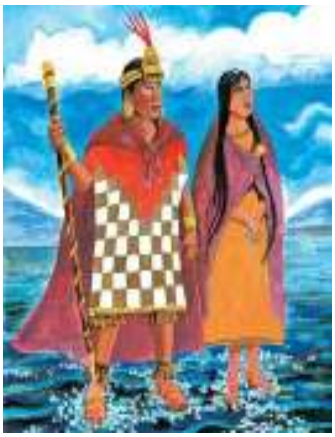

INŽENÝRSKÉHO GEOLOGA, ÚČASTNÍKA ODBORNÉ

EXPEDICE TITICACA 2004

PŘEŽIJE JEZERO TITICACA TŘETÍ TISÍCILETÍ?

Inženýrský geolog, expert pro vodní stavby doma a v zahraničí, vysokoškolský pedagog, autor mnoha vědeckých a odborných prací, popularizátor oboru, autor námětů a spoluautor scénářů dokumentárních pořadů v televizi a v rozhlase. Publikuje též ve španělštině a angličtině. Autor výstavy fotografií a dokumentů *„Projekty, expedice a objevy: retrospektivní pohled na Peru,* umístěné od 1. května v zámku Letovice pod záštitou peruánského velvyslanectví. Vernisáž této výstavy, spojená s přednáškou, na níž všechny srdečně zveme, se předpokládá v první polovině měsíce září.

Na přednášku zvou: Bohumil Vavříček, Olga Miková, Jiří Chromý

Vernisáž trvalé výstavy fotografií Otto Horského

Dne 9 září 2016 proběhla na zámku v Letovicích u Boskovic vernisáž trvalé výstavy fotografií Otto Horského. Na zahájení výstavy vystoupil Ing. Jiří Chromý, kurátor výstavy:

Převzal jsem rád roli kurátora výstavy, i když nejsem odborník na umění, ale zde se jedná o fotografie profesionála – geologa, nadšence pro vše, co souvisí s bohatou historií předkolumbovských civilizací v Peru. Jedná se tedy o fotografie dokumentární. Jsem entomolog a správce entomologického muzea zde v zámku a jeho prohlídka je součástí vernisáže výstavy Otto Horského, neboť je zde uvedena i mapa Peru s označením významných lokalit výskytů brouků.Vlastní výstava fotografií Otto Horské v podstatě sestává ze dvou základních částí – ta první se věnuje jeho diplomatickému působení v Peru v letech 1974 až 1976, kdy v Limě založil technickou kancelář, která poskytovala zdarma poradenskou činnost a služby na tehdy nejvyšší technické úrovni a byla garantem rozvoje vědecko-technické spolupráce mezi našimi zeměmi. Zdárné výsledky jeho působení v Peru se projevují dodnes. Ta druhá část se týká hlavně jeho účasti na vědecké expedici na jezero Titicaca v roce 2004 a v souvislosti s tím i studia významných archeologických míst jako podklad pro srovnávací studie mezi různými lokalitami. Ale o tom se přesvědčíte na výstavě. Výstava byla otevřena již 1. května, má trvalý charakter, je to výstava živá, která bude postupně rozšiřována a počítá se s tím, že její součástí bude i přednášková a osvětová činnost, směřují k dalšímu prohloubení znalostí o Peru, jeho kultuře, historii a společnosti. Děkuji za pozornost a po uvedení krátkého filmu o Peru v malém sále vás doprovodím, spolu s autorem výstavy na její prohlídku a na prohlídku zámku.

Záštitu nad výstavou a vernisáží převzala peruánská velvyslankyně J.E. Liliana de Olarte de Torres-Muga. K otevření výstavy vystoupila s krátkým projevem, proneseným v českém jazyce:

Vážený pane starosto, Vladimíre Stejskale, Vážený pane majiteli zámku, pane Bohumile Vavříčku, vážení a milí hosté, přátelé.

Vítejte všichni na vernisáži výstavy fotografií Otto Horského, nazvané „Projekty, expedice a objevy – retrospektivní pohled na Peru“. Děkuji všem, že jste přijali moje pozvání. Jak jistě víte, výstava má trvalý charakter a bude vždy otevřena po celou sezónu provozu zámku, tedy až do 31 října. Na tomto místě chci poděkovat nejen autorovi výstavy Otto Horskému, ale také majiteli zámku panu Bohumilovi Vavříčkovi, který její instalaci umožnil a panu Ing. Jiřímu Chromému, který se ujal zodpovědnosti jejího kurátora. Pro nás, Peruánce, je velice zajímavé a důležité, že se nejedná jen o omezenou aktivitu zaměřenou na současnou výstavu, ale že v jejím rámci je programováno organizování přednášek a různých setkání, zaměřených na prohlubování vzájemných přátelských vztahů mezi našimi národy.

Jsem velmi potěšena, že mohu dnes prezentovat tuto výstavu, s plným přesvědčením, že velmi výrazně zvýší znalosti o naší zemi, o jezeře Titicaca, znalosti o starověkých ruinách a předchozích indiánských kulturách, které obývaly současné Peru. Výstava dokumentuje krásu naší země a její životní prostředí, domorodé muže, ženy a děti, ale také chudobu a bohatství, historické události a kulturní identitu. Dokumentuje také výsledky českými odborníky zrealizovaných významných studií a projektů, zejména ve výstavbě přehrad a vodních a energetických taveb, což více než jasně prokazuje dlouholetou přátelskou tradici, která existuje mezi lidem České Republiky a Peru a která je zárukou pro další prohloubení vztahů přátelství, porozumění a spolupráce, které spojují oba naše národy. Po prohlídce výstavy vás všechny srdečně zvu na přípitek typickým peruánským alkoholickým nápojem „piscosauerem“ a na malé peruánské pohoštění.

Fotografická příloha:

Celý průběh návštěvy paní velvyslankyně Liliany de Olarte de Torres-Muga v Letovicích a vernisáže výstavy, nad níž převzala záštitu, fotograficky zdokumentoval cestovatel Ing. Lumír Sochorec. Před zahájením vernisáže byla přijata společně s ministerským radou, Chargé d´Affaires a.i. Oscarem Paredesem a s Otto Horským starostou města Letovice panem Vladimírem Stejskalem a místostarostou Ing. Jiřím Palbuchtou na Městském úřadě v Letovicích. Po asi půlhodinovém přátelském setkání odejeli všichni uvedení na prohlídku barokního kláštera Milosrdných bratří spojeného s kostelem sv.Václava a prohlédli si unikátní barokní lékárnu. Slavnostní akt zahájení vernisáže se konal ve velké jízdárně za účasti asi 120 hostí. Mezi přítomnými rovněž byl druhý tajemník peruánského velvyslanectví, konzul Julio Ubillús Ramírez. Kromě paní velvyslankyně a kurátora Jiřího Chromého pozdravili přítomné i starosta města pan Vladimír Stejskal a majitel zámku pan Bohumil Vavříček. Poté následovalo promítnutí propagačního filmu o zajímavostech Peru v malém sále zámecké restaurace, prohlídka výstavy fotografií Otto Horského a návrat do velkého sálu k peruánskému a regionálnímu pohoštění, které bylo zahájeno slavnostním přípitkem piscosaurem za zvuků zpěvu „živijó“ slavnou brněnskou mezzosopranistkou paní Táňou Janošovou.

O mimořádný úspěch celé akce se zasloužili nejen její organizátoři, to jest zejména peruánské velvyslanectví, které zajistilo vlastními pracovníky pozvánky na vernisáž včetně peruánského pohoštění, majitel zámku Letovice, kurátor výstavy a zejména paní Olga Miková, která se postarala o organizační zajištění akce a o regionální pohoštění. Všem jim zato vyslovuji to nejvyšší uznání a poděkování.

Poděkování patří rovněž sponzorům akce, stavební firmě Vymyslický, Geotestu a pivovaru Černá Hora. Zvláštní poděkování samozřejmě patří Ing. Lumíru Sochorcovi za pořízenou fotodokumentaci celé akce. Za zmínku rovně stojí účast velvyslance Ing. Mgr. Jana Žižky s manželkou Evou, kteří pozvání na tuto akci přijali nejen jako moji přátelé, ale i jako hlavní představitelé velmi úspěšného pražského Money Clubu. Navíc, s Janem Žižkou mě pojí více než padesátileté přátelství. Stejně tak dlouhá doba mě pojí s Peru. Jak symbolické.

Fotodokemntace průběhu vernisáže pořízená fotografem Ing. Lumírem Sochorcem.

Informace o peruánském dni „Pocta Eduardu Ingrišovi“.

Dne 24. června 2017 byl na zámku v Letovicích na Moravě vzdán hold Eduardu Ingrišovi, archeologovi, hudebníkovi, spisovateli, fotografovi, filmaři a zejména cestovateli (1905 – 1991). Pan Ingriš se dostal do Peru v roce 1948 a až do roku 1962 vykonal mnoho cest. Ingriš výsledky těchto cest zhodnotil v knihách, přednáškách, fotografiích a filmech. Je autorem mnoha četných hudebních skladeb věnovaných Peru. Byl dirigentem Peruánského národního symfonického orchestru. Na svém balsovém voru „Kantuta I“ vyplul z přístavu v peruánské Talaře a dostal se až na Galapágy. Při druhé námořní cestě na voru „ Kantuta II“ vyplul z přístavu Callao u Limy a dostal se až do Polynésie. Touto svou druhou plavbou potvrdil ideu norského badatele Thora Heyerdahla, který na voru „Kon-Tiky“ před dávnými léty jako první přeplul Pacifik a prokázal, že staří Peruánci udržovali kontakty s Oceánií. Za cenné služby které vykonal pro peruánský stát mu bylo uděleno peruánské občanství.

Akce v Letovicích byla organizována vdovou, paní Ninou Ingriš a významným peruanistou Ing. Otto Horským, CSc., Oba připomněli významné okamžiky života Eduarda Ingriše za přítomnosti peruánské velvyslankyně Liliany de Torres Muga, pana starosty Letovic Vladimíra Stejskala a dalších autorit a bohatě zastoupeného publika. Poté byl promítán dokumentární film „Kantuta“. jehož autorem a producentem byli manželé Ingrišovi.
Na závěr mohli přítomní diváci ochutnat peruánská jídla a pisco sour.

Money Club Praha

6.6.2018

U příležitosti mých osmdesátých narozenin uspořádal dne 6.června 2018 Money Club v jejich kouzelném Paláci Rytířská moji PPT přednášku na téma: „Projekty a objevy: retrospektivní pohled na spolupráci s Peru“. Při této příležitosti byli všichni účastníci klubu seznámeni s mojí dosavadní vydanou literaturou a některé knihy byly zasloužilým členům i darovány. Oslavy mých narozenin se zůčastnili i někteří významní hosté, jako třeba Jaromír Šlápota, nositel Státního vyznamenání, předseda Československého ústavu zahraničního a další osobnosti.

Ohlas na přednášku:

Dovolte mi vrátit se k setkání s Vámi. Dlouho jsem se nesetkala s člověkem nejen tak vzdělaným, úspěšným, atd., ale hlavně s člověkem plným nadšení, optimismu, empatie. Váš životní elán a energie mě pořád nabíjí. Šíříte je ve svém okolí. Jsem ráda, že jsem se s Vámi mohla setkat alespoň na chvíli. Do dalšího života Vám přeji hlavně zdraví.

S pozdravem a úctou, Kašáková Libuše, členka Money Clubu.

09 - Ohlasy v tisku a ve sdělovacích prostředcích

Reviews in the press and media

Exposición Fotográfica sobre el Lago Titicaca en la República Checa

El Lago Titicaca y sus alrededores fueron apreciados durante dos semanas por el público checo de la ciudad de Brno, segunda en importancia en la República Checa, en una exposición fotográfica realizada en el Centro Comercial “Olympia Brno”. La exhibición, organizada por el peruanista e investigador checo Otto Horsky, mostró la flora y fauna del Lago Titicaca, su inmensidad y ecosistema, así como las actividades de los pobladores de la etnia Uro en las islas flotantes.

La exposición, que ha sido presentada anteriormente en la ciudad de Lazné Lipová, es parte del proyecto de investigación “Expedición Titicaca 2004” que tuvo como objetivo la descripción histórico-topográfica del lago y sus alrededores, incluida la documentación visual.

Cabe señalar que, en el marco del mismo proyecto la Televisión del Estado checo presentó un documental sobre el Lago Titicaca, el cual fue producido por la facultad de Filosofía e Historia de la Universidad Palackeho de Olomouc.

*Lima, 21 de junio de 2006 - **Nota Informativa 399-06***

Actividades del Sector Relaciones Exteriores(21/06/2006)

Titicaca en la República Checa

(Peru.com)El Lago Titicaca y sus alrededores fueron apreciados durante dos semanas por el público europeo de la ciudad de Brno, la segunda más importante de República Checa, en una exposición fotográfica realizada en el Centro Comercial Olympia Brno.La exposición, organizada por el "peruanista" e investigador checo Otto Horsky, mostró la flora y fauna del lago más alto del mundo, su inmensidad y ecosistema, así como las actividades de los pobladores de la etnia Uro en las islas flotantes.

La exhibición, presentada anteriormente en la ciudad de Lazné Lipová, forma parte del proyecto de investigación "Expedición Titicaca 2004", que tuvo como fin la descripción histórico-topográfica del lago y su entorno, incluida la documentación visual.

Cabe indicar que, en el marco del mismo proyecto, la Televisión del Estado checo mostró un documental sobre el Titicaca, el cual fue producido por la Facultad de Filosofía e Historia de la Universidad Palackeho de Olomouc.

Correspondencias, sugerencias e informaciones a:prensa@interlatincorp.com
Fax: 51-1-446-8318

Exposición del Lago Titicaca (19.1-18. 3. 2007)

(Peru.com)Una importante muestra fotográfica sobre el Lago Titicaca y sus alrededores, se expuso en el Museo de Moravia Sureste, de la ciudad de Zlin, República Checa. La exposición, que ya ha presentado anteriormente en otras ciudades de ese país, fue gratamente acogida por el público, ya que permite apreciar no sólo la flora y fauna del lugar, sino también la inmensidad y el ecosistema del Lago Titicaca. La exhibición fotográfica forma parte de un proyecto desarrollado por el renombrado peruanista Dr. Otto Horsky, quien en el año 2004 viajó a nuestro país, para efectuar estudios histórico-topográficos del lago y sus alrededores.

Exposición fotográfica sobre el Lago Titicaca es presentada en la República Checa

(Nota Informativa 053-07

Una importante muestra fotográfica sobre el Lago Titicaca y sus alrededores, se expone en el Museo de Moravia Sureste, de la ciudad de Zlin, República Checa, desde el lunes 22 del presente mes, 2007.

La exposición, que ya ha presentado anteriormente en otras ciudades de ese país, ha sido gratamente acogida por el público, ya que permite apreciar no sólo la flora y fauna del lugar, sino también la inmensidad y el ecosistema del Lago Titicaca.

La exhibición fotográfica forma parte de un proyecto desarrollado por el renombrado peruanista Dr. Otto Horsky, quien en el año 2004 viajó a nuestro país, para efectuar estudios histórico-topográficos del lago y sus alrededores.

Inauguración Exposición fotográfica "Desiertos Vivos" y "Expedición Titicaca 2004" en el Museo de Ostrava de la República Checa

Mié, 04/30/2008 - 12:21 Nota Informativa N° 16/2008

Las exposiciones fotográficas "Desiertos Vivos" de Alejandro Balaguer y "Expedición Titicaca 2004" del Ing. Otto Horský, fueron inauguradas por el Embajador del Perú en la República Checa y la Directora del Museo de Ostrava, señora Jiřina Kabrtová, en el local del Museo de esa ciudad, capital de la Región de Moravia del Norte.La exhibición de Alejandro Balaguer consta de 35 fotografías, que exhiben diversas zonas de la costa del Perú y que son por tercera vez presentadas en la República Checa, muestran diferentes aspectos de la interacción del hombre con el medio, la flora y fauna existentes y los vestigios de las milenarias civilizaciones que florecieron en la costa del Perú. Asimismo, las fotografías ofrecen la oportunidad de apreciar algunas de las ruinas de culturas precolombinas como Caral, reconocida como la ciudad más antigua de América; la pirámide de Sipán de la cultura Moche en Lambayeque, cuna del famoso "Señor de Sipán" y sus riquezas; así como las ruinas de "Tambo Colorado", antiguo centro administrativo y militar Inca. La muestra igualmente La exposición "Expedición Titicaca 2004", es el resultado de una larga investigación realizada por el destacado peruanista Ing. Otto Horský, quien, contando con el apoyo de expertos de diversas universidades y centros especializados checos, efectuó una expedición al Altiplano peruano que, además de realizar estudios topográficos, de ciencias naturales y socio-económicos, tuvo la finalidad de elaborar una documentación visual sobre el paisaje, la presencia del hombre alrededor del lago Titicaca, así como la forma de vida y costumbres de las comunidades campesinas. El Ing. Horský, como señaló el Embajador del Perú en su discurso, se suma así a otros estudiosos e investigadores checos que, desde el Siglo XVII realizaron expediciones y viajes a nuestro país.

La exposición, que cuenta con los auspicios de la Embajada del Perú en la República Checa y el Museo de Ostrava, estará abierta al público en la sede del Museo hasta el 5 de junio.presenta diversas fotografías de las Lomas de Lachay, la Reserva Natural de Paracas, con sus abundantes poblaciones de lobos marinos, pinguinos y delfines, además de numerosas especies de aves, entre las que destaca el piquero; incluyendo también aspectos de la interrelación del poblador de la costa con su medio, como es el caso de los pescadores del bello balneario de Huanchaco en Trujillo.

Dos exposiciones fotográficas son presentadas con éxito en la ciudad de Praga Nota Informativa 324- 08

La Embajada del Perú en la República Checa ha informado de la inauguración y posterior exhibición de las exposiciones fotográficas "Desiertos vivos" de Alejandro Balaguer, y "Expedición Titicaca 2004", de Otto Horsky, en el local del Museo de Ostrava, capital de la Región de Moravia del Norte.
La exhibición de Alejandro Balaguer consta de 35 fotografías, que exhiben diversas zonas de la costa del Perú, muestran diferentes aspectos de la interacción del hombre con el medio, la flora y fauna existentes y los vestigios de las milenarias civilizaciones que florecieron en la costa del Perú.
La "Expedición Titicaca 2004" es el resultado de una investigación realizada por el destacado peruanista Otto Horsky, quien efectuó una expedición al Altiplano peruano, donde elaboró una documentación visual sobre el paisaje, la presencia del hombre alrededor del lago Titicaca, así como la forma de vida y costumbres de las comunidades campesinas.
Lima, 06 de mayo de 2008 Actividades del Sector Relaciones Exteriores(07/05/2008)

Conferencia sobre expedición checa al Titicaca dicta peruanista Otto Horsky en Moravia del Sudeste

Nota Informativa 782 - 08

A invitación del Rotary Internacional Club de la Región de Moravia del Sudeste, el ilustre peruanista checo, ingeniero Otto Horsky, organizador de la "Expedición Titicaca 2004", brindó una interesante conferencia en la ciudad de Postrejov sobre las experiencias y los resultados de la referida expedición científico cultural.

Dos exposiciones fotográficas son presentadas con éxito en la ciudad de Praga Nota Informativa 324- 08

La Embajada del Perú en la República Checa ha informado de la inauguración y posterior exhibición de las exposiciones fotográficas "Desiertos vivos" de Alejandro Balaguer, y "Expedición Titicaca 2004", de Otto Horsky, en el local del Museo de Ostrava, capital de la Región de Moravia del Norte.
La exhibición de Alejandro Balaguer consta de 35 fotografías, que exhiben diversas zonas de la costa del Perú, muestran diferentes aspectos de la interacción del hombre con el medio, la flora y fauna existentes y los vestigios de las milenarias civilizaciones que florecieron en la costa del Perú.
La "Expedición Titicaca 2004" es el resultado de una investigación realizada por el destacado peruanista Otto Horsky, quien efectuó una expedición al Altiplano peruano, donde elaboró una documentación visual sobre el paisaje, la presencia del hombre alrededor del lago Titicaca, así como la forma de vida y costumbres de las comunidades campesinas.
Lima, 06 de mayo de 2008 Actividades del Sector Relaciones Exteriores(07/05/2008)

Conferencia sobre expedición checa al Titicaca dicta peruanista Otto Horsky en Moravia del Sudeste

Nota Informativa 782 - 08

A invitación del Rotary Internacional Club de la Región de Moravia del Sudeste, el ilustre peruanista checo, ingeniero Otto Horsky, organizador de la "Expedición Titicaca 2004", brindó una interesante conferencia en la ciudad de Postrejov sobre las experiencias y los resultados de la referida expedición científico cultural.

La "Expedición Titicaca 2004" fue el resultado de una larga investigación realizada por el ingeniero Horsky y expertos de diversas universidades y centros especializados checos, principalmente originarios de la Región de Moravia del Sudeste.

Dicha expedición efectuó estudios topográficos, de ciencias naturales y socio-económicos, que dieron lugar a la elaboración de una valiosa documentación audiovisual sobre el paisaje, la presencia del hombre alrededor del lago Titicaca, así como la forma de vida y costumbres de las comunidades campesinas.
ima, 19 de septiembre de 2008

Actividades del Sector Relaciones Exteriores(19/09/2008)

Conferencía en la región de Moravia del sudeste, República Checa, sobre la Expedición Checa al Titicaca

Lun, 09/22/2008 - 23:52 Nota Informativa N° 41/2008

El ilustre peruanista checo, Ing. Otto Horský, organizador de la "Expedición Titicaca 2004", a invitación del Rotary Internacional Club de la Región de Moravia del Sudeste, brindó una interesante conferencia en la ciudad de Prostějov sobre las experiencias y los resultados de la referida expedición científico-cultural, que abarcó toda la región del lago Titicaca.La "Expedición Titicaca 2004" fue el resultado de una larga investigación realizada por el Ing. Horský y expertos de diversas universidades y centros especializados checos, principalmente originarios de la Región de Moravia del Sudeste. Dicha expedición efectuó estudios topográficos, de ciencias naturales y socio-económicos que dieron lugar a la elaboración de una valiosa documentación audiovisual sobre el paisaje, la presencia del hombre alrededor del lago Titicaca, así como la forma de vida y costumbres de las comunidades campesinas.

Praga, 19 de Setiembre de 2008

Embajada del Perú en la República Checa

Boletín de Noticias

Praga, setiembre de 2012 | 1922 - 2012: 90 años de relaciones diplomáticas | No. 9/12

Mensaje de la Embajadora

Estimados amigos:

La Embajada del Perú sigue organizando y participando en eventos en el marco de las celebraciones los 90 años desde el establecimiento de relaciones diplomáticas entre el Perú y la República Checa, durante todo el presente año.

En este marco, como anunciamos en mayo pasado, es grato confirmar la donación que efectuara el Gobierno peruano a la República Checa, de un tanque LTP-38 que llegará a formar parte de la colección del Museo Histórico Militar de Praga. Espero que pronto se pueda visitar este tanque de producción checoslovaca de finales de los años treinta del siglo pasado. http://www.vhu.cz/en/stranka/vhu-praha/.

Les anuncio que recientemente hemos lanzado nuestra página en Facebook, que esperamos visiten en: http://www.facebook.com/embajadaperupraga.

Con respecto a la recuperación de la nacionalidad, para quienes estén interesados, es importante destacar que hemos incluido la información para realizar el trámite respectivo, en nuestra página web.

Cordiales saludos,

Marita Landaveri Porturas

Embajadora

Konecchlumskeho 672/9 (esquina con Belohorska), 169 00, en el barrio de Brevnov. Ellos organizan algunos eventos especiales, como el de este viernes 14 de setiembre, en que también contarán con la presencia de **Vlado Urlich** interpretando música tradicional.

http://www.facebook.com/barrancopraga?ref=stream
http://www.mapy.cz/#q=konecchlumskeho%25209&t=s&x=14.365479&y=50.083793&z=15&d=addr_8973625_1&op=14.356395_50.079515_14.368951_50.086618_15.

El ingeniero **Otto Horsky** ha inaugurado una exhibición fotográfica (abierta hasta el 5 de octubre) sobre el Perú y dará una charla titulada **"Expediciones olvidadas en el Perú y Cuba", el próximo 26 de setiembre, en Prostejov.** Cabe recordar que, en el Perú él fue Agregado Comercial y jefe de la Oficina Técnica de la Embajada de Checoslovaquia en Lima (1974-1976); y, encargado de la colaboración técnica y científica de proyectos hidroeléctricos y túneles (Machu Picchu, El Sheque, Mantaro, etc.). Fue miembro de la expedición científica Titicaca 2004.CZ. En los últimos años está dedicado al trabajo literario, tanto científico como popular, como "Advertencias peruanas" (2003) y "Advertencias peruanas" segunda edición (2008), "Incawasi - la sede de los Dioses" (2010), "Misterioso Lago Titicaca y Altiplano"(2010). Se adjunta copia de las invitaciones correspondientes.

Boletín de Noticias, 9/12, Praga, setiembre de 2012

El ngeniero Otto Horsky ha inaugurado una exhibición fotográfica (abierta hasta el 5 de octubre) sobre el Perú y dará una charla titulada **"Expediciones olvidadas en el Perú y Cuba", el próximo 26 de setiembre, en Prostejov**. Cabe recordar que, en el Perú él fue Agregado Comercial y jefe de la Oficina Técnica de la Embajada de Checoslovaquia en Lima (1974-1976); y, encargado de la colaboración técnica y científica de proyectos hidroeléctricos y túneles (Machu Picchu, El Sheque, Mantaro, etc.). Fue miembro de la expedición científica Titicaca 2004.CZ. En los últimos años está dedicado al trabajo literario, tanto científico como popular, como "Advertencias peruanas" (2003) y "Advertencias peruanas" segunda edición (2008), "Incawasi - la sede de los Dioses" (2010), "Misterioso Lago Titicaca y Altiplano"(2010). Se adjunta copia de las invitaciones correspondientes.

BOLETÍN INFORMATIVO, n^0 1, mayo de 2015
Acontecimientos y actividades de la Política Exterior Peruana

Peruanista ofrece conferencia sobre el Perú en la República Checa

En una actividad organizada por la Embajada del Perú en República Checa, con la colaboración del Instituto Cervantes de Praga, el destacado peruanista y geólogo checo Otto Horsky ofreció la conferencia "Proyectos, ex pediciones y descubrimientos: una mirada retrospectiva al Perú". El conocimiento sobre el Perú del expositor, que participó en la ampliación de la Central Hidroeléctrica de Machu Picchu entre otras obras, data de los años 70, cuando fue Agregado Comercial de la entonces Embaja da checoslovaca en Lima.

Enlace: http://bit.ly/1M8QFfr

Boletín de Ministerio de Relaciones Exteriores, Mayo 2015
www.rree.gob.pe/noticias/Documents/boletin_misiones_mayo.pdf

Realizan conferencia sobre el Perú en República Checa

N° 114 - 15/05/2015

Contenido
Nota Informativa 114 – 15

Otto Horsky, destacado peruanista y geólogo checo, ofreció la conferencia "Proyectos, expediciones y descubrimientos: una mirada retrospectiva al Perú", en una actividad organizada por la Embajada del Perú en República Checa, con la colaboración del Instituto Cervantes de Praga.
La trayectoria del expositor fue destacada por nuestra Embajadora en dicho país, quien recordó que su conocimiento sobre el Perú data de los años 70, cuando fue Agregado Comercial de la entonces Embajada checoslovaca en Lima y Jefe de la Oficina Técnica de Cooperación, participó en la ampliación de la Central Hidroeléctrica de Machu Picchu, en los estudios geotécnicos para la Central del Mantaro y los estudios para la estabilidad del derrumbe en el reservorio de Tablachaca, considerado como un ejemplo a nivel mundial para evitar catástrofes.
Por otro lado, en el año 2004 realizó estudios topográficos, de ciencias naturales y socio-económicos en el altiplano peruano en la 'Expedición Titicaca', una importante misión cuyo objetivo fue llevar a cabo una descripción histórico-geográfica de la zona e investigar sobre la sociedad alrededor del lago Titicaca.
A la conferencia, dictada en checo y simultáneamente traducida al castellano, asistieron embajadores latinoamericanos, ex embajadores checos en América Latina, estudiantes de español, peruanos residentes en Praga y público en general.

Lima, 15 de mayo de 2015

Boletín Informativo, Las Misiones Peruanas en el mundo, Número 1, mayo de 2015

http://www.rree.gob.pe/Noticias/Paginas/NI-0114-15.aspx

Přehrady a indiáni v Peru se pro Otto Horského stali celoživotní láskou

Otto Horský a peruánská velvyslankyně Martia Landaveri.
Foto: Dominika Bernáthová

Profesí inženýrský geolog, diplomat, milovník Peru a jeho indiánských kultur. Otto Horský vždy toužil žít mezi Indiány a to se mu splnilo. Dostal se pracovně do Peru, které se stalo jeho celoživotní láskou.

"Mně se na Peru líbí úplně všechno, protože pro geologa je Peru z tohoto pohledu země naprosto ojedinělá," uvedl Otto Horský, který po cestování a dobrodružství toužil odmala.

"Už jako dítě jsem snil o tom, že chci žít mezi indiány. Hned po vysoké škole jsem začal studovat jazyky, hlavně španělštinu. Jednoznačně jsem směřoval k tomu, že se do Peru chci dostat. Zvolil jsem takovou taktiku, že jsem začal psát na všechny univerzity v Latinské Americe už v roce 1965. Už je to padesát roků."

Nejdřív se ve své profesi prosadil v Československu. Prováděl například průzkum pro nejvyšší přehradu a přečerpávací elektrárnu v Dalešicích, ale také pro dalších dvacet přehrad. Svůj sen dostat se do Latinské Ameriky si splnil v roce 1974.

V Peru je zemětřesení skoro každý den

Odznáček peruánsko-českého přátelství.
Foto: Kristýna Maková

V 36 letech byl jmenován obchodním přidělencem na Československém velvyslanectví v Limě a zároveň vedoucím první československé technické kanceláře. Do Peru tehdy přijel krátce po velkém zemětřesení. A sám jich několik zažil.

"Zemětřesení jsem zažil v Peru mnoho. Tam je skoro každý den. Člověk si na to zvykne. Já jako geolog to cítím velmi dobře. Někdy jen dostanete ťuknutí do nohy. To poznáte, že se něco blíží. Když už se potom hýbají lampy, tak to pozná každý. A takových zemětřesení jsem zažil několik. Opravdu silné zemětřesení bylo asi tři měsíce před mým příjezdem v roce 1974. Postihlo hlavní město Limu, bylo asi 4000 mrtvých. Já zažil ty následky, jak jsou třeba některé domy rozhýbané."

Když přijel do Peru, byl už Otto Horský ve své profesi známý, pro OSN například zpracovával průzkum podzemních vod v Ekvádoru. A zajímavé projekty na něj čekaly i v Peru.

"To, co jsme díky technické kanceláři začali, dodnes úspěšně pokračuje. Realizovali jsme tam velké projekty. Například rozšíření hydrocentrály na Machu Picchu. Nádherná lokalita, dnes sedmý div světa. Dělali jsme tam inženýrský průzkum i projekt na rozšíření hydrocentrály. Díky tomuto úspěšnému projektu začala další práce na řece Mantaro, asi 300 kilometrů severovýchodně od Limy, kde mají velké vodní dílo a potřebovali jeho rozšíření. Jmenovalo se Mantaro Restitucion. Měli tu postavený první stupeň přehrady vysoké 80 metrů. Bohužel byla postavena do obrovského skalního sesuvu, který tlačil na hráz. Kdyby se svah zřítil, tak hráz zničí. Zahynulo by mnoho lidí, to by byla katastrofa. My jsme si toho všimli a na řešení stability tohoto svahu se podíleli čeští odborníci. Všichni to považují za jeden z největších zásahů člověka v této oblasti, aby se předešlo katastrofě."

Indiáni v Peru jsou milí a hodní

O své práci v Peru napsal knížku Peruánské postřehy. Jsou tu i jeho osobní zážitky, vyprávění o historii Peru i setkání s místními lidmi.

"Indiáni jsou strašně milí a hodní. Někde jsem se nemohl dětí zbavit, ale tady jsou distingované. Přijdou a když jim dáte nějaký pamlsek, tak se rozdělí. Já jsem byl obyvatelstvem nadšen, hlavně tím indiánským. Vždy jsem se toho chtěl dožít a to se mi splnilo. Jsou tam různé zvyky, třeba fiesty. Každé větší město má svého svatého. Dodržují se tam indiánské zvyky. Třeba v královském městě Cusco jsou tzv. hry Inti Raymi. Lidé, včetně kněží, se vydávají na procesí. Obětují Limu, vytáhnout z něj srdce a hodí jej do jezera."

V Peru vážně onemocněla, a později zemřela Otto Horského žena. Zemi pak na nějakou dobu opustil, aby se sem opět vrátil v roce 2004.

Vzhůru na jezero Titicaca

Otto Horský spoluorganizoval expedici na jezero Titicaca.

"Po dvou letech příprav se expedice skutečně realizovala. V blízkosti města Hauyatara jsem objevil skalní rytiny, které znázorňují různé výjevy. Naznačující, že tady mohli být i mimozemšťané. Je tam osoba, která má na těle skafandr, vedle je tělesná stráž se zakleslýma rukama, což bývá typické u těchto výjevů. Nejsou ojedinělé, ale každý takový objev, který je zdokumentován a popsán, tak má pro ně velkou hodnotu. Napsal jsem o tom knihu, která vyšla, a jmenuje se Incawasi - sídlo bohů. Další zajímavá lokalita je Kenko v blízkosti Cusca. Tam je v jednom místě monolit, zubem času setřelý, a tam je puma, která byla vždy v historii Inků zvířetem symbolickým a mýtickým."

Na dalších skalních malbách je například incká princezna v nádherně zbarveném obřím koši, anděl s křídly, indián nesoucí dary. Celé okolí je pak plné hvězd. Podle vyprávění indiánů se jedná o bytosti zakleté do kamene.

Čeští hydrogeologové dodnes v Peru pracují

Otto Horský se své profesi a přehradám věnoval i v jiných částech světa. V letech 2010 až 2012 spolupracoval jako expert koordinátor na projektu přehrady Bawanur v Severním Iráku, v Kurdistánu. Situaci v Peru stále sleduje, a jak říká, dodnes tu jsou čeští odborníci.

"Jsou tu odborníci, kteří se zabývají stabilitou horských jezer. Tam vznikne přirozená přehrada, když třeba spadne část hory nebo nastane sesuv. Hráz je z kamení, z ledu. Může se to zřítit. Kdyby se voda přelila přes hráz, která není postavená, ale vznikla tím, že spadla hora, tak se může stát velká katastrofa. A právě na tyto problémy tam má Akademie věd a Univerzita Karlova experty, kteří se těmi otázkami zabývají. A velice úspěšně. Jsou tam také naši hydrogeologové. Spolupráce pokračuje do dnešních dnů."

Autor: Zdeňka Kuchyňová

http://www.rozhlas.cz/krajane/clanky/_zprava/prehrady-a-indiani-v-peru-se-pro-otto-horskeho-stali-celozivotni-laskou--1498420 http://prehravac.rozhlas.cz/audio/3407644

Los proyectos y los descubrimientos del geólogo checo Otto Horský en Perú – Panorama Checo

14-05-2015 16:53 | Dominika Bernáthová, Radio Praga

Las importantes investigaciones geotécnicas en Machu Picchu y en el río Mantaro o el descubrimiento de unas misteriosas pinturas rupestres en Huayatará son algunas de las experiencias peruanas del geólogo checo Otto Horský. Sobre sus aventuras en este país andino habló este martes en una conferencia en el Instituto Cervantes de Praga. A Radio Praga también concedió una interesante entrevista.

Otto Horsky con sus compañeros. Foto Dominika Bernáthová.

Otto Horsky soñaba con conocer las culturas indígenas en persona desde su infancia. Detrás de la realización de este sueño en el otro lado del charco hubo un inmenso esfuerzo, según relató el geólogo para Radio Praga.

"Tras graduarme empecé a estudiar idiomas, sobre todo el español. Quería ir a Perú y colaborar con ellos, por lo cual me puse desde 1965 a contactar todas las universidades de América Latina. Ahora se han cumplido 50 años desde que entablé mis primeros contactos y empecé a colaborar con Latinoamérica. Llegar allí no fue fácil y me esforcé mucho. Cuando el Gobierno checoslovaco decidió establecer en Perú una oficina técnica de investigación, yo ya era conocido en este sector. Antes por ejemplo ya había elaborado tres proyectos para la ONU, y resultó que en 1974 me nombraron el director de la oficina".

Los checos entre la élite de investigación geotécnica

La colaboración benefició las relaciones entre ambos países y desde el punto de vista profesional representó un gran reto para los especialistas checos, explica Otto Horský.

"Nos interesaba colaborar con Perú en sus proyectos, ya que el país dispone de muchas superficies acuáticas que sirven para producir energía eléctrica. Los checoslovacos siempre hemos sido punteros en este sector a nivel mundial, sobre todo en las investigaciones geotécnicas, que siempre se realizan antes de construir una gran obra".

La ampliación de la hidrocentral en Machu Picchu y en Mantaro

Central Hidroeléctrica Mantaro. Foto José Luis. Wikimedia CC BY – SA4.0.

Otro gran desafío laboral para los geólogos checoslovacos llegó con la invitación de participar en la ampliación de la central hidroeléctrica situada en Machu Picchu. El equipo checoslovaco se encargó de la investigación geotécnica del terreno y sus excelentes resultados les abrieron las puertas para tomar parte en otros importantes proyectos, entre ellos por ejemplo la ampliación de la Central en el río Mantaro. Esta obra situada en la región central de Perú actualmente genera el 20% de toda la electricidad del país y para el equipo checoslovaco representó el proyecto más importante en su misión peruana, y al mismo tiempo el más complicado, apunta Otto Horský.

Rio Mantaro. Foto Maurice Chédel, Wikimedia.

"Nos fijamos en que el primer grado de la presa, de unos 80 metros de altura, fue construido encima de un inmenso desprendimiento de rocas, que estaba empujando el dique. Si se hubiera desprendido, habría destruido la presa entera, y el agua habría inundado los alrededores. Y si tenemos en cuenta toda la energía que dependía de este primer grado, habría sido una catástrofe. Nosotros nos fijamos en ello y participamos en la solución de este problema. Yo y muchos más lo consideramos la mayor intervención del hombre en este sector para evitar una catástrofe".

El descubrimiento arqueológico en la 'Expedición Titicaca 2004'

Lago Titicaca. Foto NASA, Public Domain.

Tras su estancia en el Perú, Otto Horský partió en los años ochenta a Cuba donde operó como ingeniero principal del Ministerio de Construcción. Su cargo consistió en asistir a la edificación de obras acuáticas, centrales eléctricas y comunicaciones terrestres. La complicada investigación geotécnica para la central électrica de bombeo en la cordillera Escambray brindó a los geólogos y geotécnicos checoslovacos un gran reconocimiento.

Otto Horsky tuvo por delante otra aventura peruana. En 2004 fue invitado a formar parte de la 'Expedición Titicaca', una misión cuyo objetivo fue llevar a cabo una descripción histórico-geográfica del mayor lago de Latinoamérica e investigar sobre la sociedad que habitaba sus orillas.

Durante esta misión Otto Horsky realizó un descubrimiento de gran importancia.

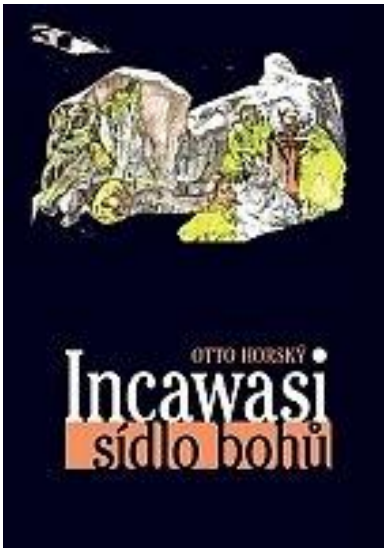

"Queríamos prepararnos bien para la expedición, por lo cual visitamos también otros lugares. En la ciudad de Hauyatara descubrí unas pinturas rupestres grabadas en unos enormes bloques de piedra. Se trata de unas escenas que insinúan que alguna vez podrían haber aparecido allí unos extraterrestes. Se ve una figura con una escafandra en la cabeza, hay también una figura de guardia. Existen cientos de descubrimientos como este, pero que estén descritos y documentados tiene un enorme valor para ellos. Yo lo describí en mi libro 'Incuasi –la Sede de los Dioses'".

En Perú hay terremotos a diario

Otto Horsky y Marita Landaveri. Foto Dominika Bernáthová.

Como geólogo, Otto Horský se interesa también por el fenómeno de los terremotos, que se dan en Perú con abundancia. El especialista explicó a Radio Praga la causa de los frecuentes temblores de las tierras de América del Sur.

"Es un movimiento de las placa continentales. La placa del Océano Pacífico se desliza por debajo de la del continente americano, lo que produce una fricción que causa los temblores. Además hace que las cordilleras se vayan elevando. Hace unos 60 millones de años, las cordilleras no existían y, por ejemplo, el lago Titicaca que ahora se sitúa en una gran altura, se hallaba antes a nivel del mar. Desde este punto de vista la geología sigue estando viva allí, ya que este proceso causa desprendimientos".

Debajo del Huascarán fallecieron también 15 alpinistas checoslovacos

Huascaran.
Foto Patricio Mena Vásconez.

Un terremoto estuvo también detrás de la gran tragedia, de la que se cumplirán este 31 de mayo 45 años. Otto Horský recordó durante la conferencia esta catástrofe, entre cuyas aproximadamente 3500 víctimas se hallaban también 15 alpinistas checoslovacos. *"Se produjo un fuerte terremoto que causó el desprendimiento de una inmensa parte del Huascarán. Esta masa de hielo y piedras de unos 8 kilómetros de anchura cayó al valle y enterró a nuestra expedición alpinista"*.

Cuzco. Foto Wikiperuvian

El gran sueño de Otto Horský de conocer la población indígena se hizo realidad durante su estancia y el geólogo cobró a los habitantes mucho cariño, según recuerda. *"Los indígenas son muy amables. Los niños son educados, si les ofreces algo rico de comer lo comparten con los demás. Siempre he querido vivir esto y se cumplió mi sueño. Tienen muchas costumbres, cada ciudad grande tiene su patrón al que homenajean. En Cuzco, en la ciudad real de los Incas, se celebran los juegos intiraimi cuando los sacerdotes sacrifican Lima, sacándole el corazón y echándolo a un lago"*.

Los especialistas checos enviados por la Academia de Ciencias de la República Checa y la Universidad Carolina desarrollan en Perú diversos proyectos geotécnicos e hidrológicos hasta la actualidad y Otto Horský está orgulloso de que esta colaboración, en cuyos principios tuvo un importante papel, se conserve hasta la actualidad.

Correo Publicitario

Boletín diario de información general de la Repúblca Checa y Eslovaquia. Año XXIII.

LA EXPERIENCIA DE OTTO HORSKÝ EN EL PERÚ

Praga – Ayer, en el Salón de Actos realizó una charla el Ing. Otto Horský, toda una eminencia checoslovaca y checa en la geología quien se ha convertido en un especialista y amante del Perú gracias a que como 50 años atrás, después de que publicara un artículo en Barcelona, sobre la historia de los estudios geológicos checoslovacos sondeara la posibilidad de visitar el mundo hispanohablante. "Escribí a todas partes, tengo todo bien guardado. Pero fue con Perú con quien Checoslovaquia decidió iniciar la cooperación científico técnica y abrir, allá, un centro de estudios", comenta Horský quien andaba preocupado por resumir en menos de 50 minutos tanta experiencia.

Autor de muchisimas publicaciones, siendo una de las más llamativas la titulada: "¿Sobrevi-virá el Lago Titicaca el Tercer Milenio?". Obra que acaba de relanzar en versión digital. Hosrký incluso incursiona en etnología, por que él no solo revisa y verifica piedras, ríos y formaciones; para él es muy importante la gente que habita los territorios, como la etnia Ur. Y tiene un ojo muy atento, al punto que descubrió figuras rupestres en piedras que sus otros compañeros de misión pasaron por alto.

Para seguir el extenso sendero del trabajo del Ing. Horský, lo mejor es visita una de sus páginas en la red: www.horsky.org, www.horsky.seznam.cz, www.ckc.cz.

Correo Publicitario, miércoles 13 de mayo de 2015. RADIO PRAGA

http://www.radio.cz/es/rubrica/panorama/los-proyectos-y-los-descubrimientos-del-geologo-checo-otto-horsky-en-peru

REPUBLICA DEL PERU

EMBAJADA EN PRAGA

Praga, 06 de febrero de 2007.

Señor Ing.
Otto Horsky
Presente.-

Estimado Ing. Horsky

Tengo el agrado de dirigirme a usted a fin de hacerle presente mis sinceras felicitaciones por el éxito alcanzado por su exposición fotográfica "Titicaca 2004", en el Museo de la ciudad de Zlin, así como por la conferencia realizada en ocasión de la ceremonia de inauguración.

Al valorar su iniciativa, le reitero la disposición de la Embajada a mi cargo de apoyarlo en cualquier otra actividad que permita difundir en la República Checa los resultados de los valiosos estudios e investigaciones que usted ha efectuado en una zona tan importante del Perú, como es el Lago Titicaca.

Aprovecho la ocasión para renovarle los sentimientos de mi mayor consideración y estima personal.

Muy atentamente,

Alberto Salas Barahona
Embajador

REPUBLICA DEL PERU
EMBAJADA EN PRAGA

Blahopřání od velvyslance Peru v České republice Dr. Alberta Salase Barahony k úspěchu výstavy fotografií doprovázené přednáškou PPT, Titicaca 2004, ve zlínském muzeu.

Palabras del Alberto Salas Barahona

Slova peruánského velvyslance přednesená při příležitosti autogramiády knihy „Peruánské postřehy“.

El ingeniero Otto Horsky, destacado peruanista checo y geologo de profesion, tuvo desde su infancia un marcado espiritu de aventura y de acercamiento a otras latitudes, especialmente manifestaba su voluntad de acercamiento a la cultura tradicional peruana. El anhelo de estudiar dicha cultura, asi como el idioma castellano y, paralelamente lograr buen nivel tecnico como ingeniero geologo, se cumplio en el año 1974, a los 36 años de edad, cuando fue nombrado al cargo de Agregado Comercial de la Embajada checoslovaca en el Peru, asumiendo ademas la funcion de Jefe de la Oficina Tecnica de Cooperacion mutua entre el Peru y Checoslovaquia. Entre los varios proyectos en los que participo muy activamente, cabe destacar su labor en la ampliacion del potencial hidroenergetico de la Central Hidroelectrica de Machu Picchu, en los estudios geotecnicos para la Central del Mantaro y aquellos relativos a la estabilidad del derrumbe en el reservorio de Tablachaca, considerados estos ultimos un ejemplo a nivel mundial para evitar catastrofes.

Sobre sus actividades en los años 70 escribio un libro titulado „Recuerdos del Peru“ (Peruanske postřehy), que es un testimonio de los años vividos en el Peru, de sus actividades profesionales como diplomatico y geologo, experiencias personales y apreciaciones sobre diversos aspectos de la sociedad, historia, civilizacion y geografia peruanas. En mi calidad de Embajador del Peru en la Republlica Checa, me fue grato participar en la ceremonia de presentacion de una nueva edicion de dicho libro.

El gran interes por el Peru lo llevo a participar en la organizacion de la “Expedicion Titicaca 2004”, la cual, ademas de efectuar estudios topograficos, de ciencias naturales y socioeconomicos del Altiplano peruano, tuvo por finalidad elaborar una documentacion visual sobre el paisaje y la presencia del hombre alrededor del lago Titicaca, asi como sobre la forma de vida y costumbres de las comunidades campesinas que habitan la region. Como producto de dicha expedicion, elaboro una interesante y valiosa exposicion fotografica que, acompanada de conferencias, ha sido presentada en diversas ciudades checas y eslovacas.

El libro „Incawasi – la sede de los Dioses“ (Incawasi – sidlo bohů) es uno de los resultados de los estudios realizados durante la expedicion Titicaca. Su concepcion data de un tiempo anterior a la expedicion, por cuanto tuvo la dedicacion de preparar tecnica y cientificamente dicho viaje, efectuando previamente los estudios comparativos de distintas ruinas incaicas, especialmente en la zona de Cusco, Machu Picchu, Ollantaytambo, Pisac, Sacsayhuaman, Puca Pucara, Kenko, Tambo Machay, entre otras. La validez de sus hipotesis de trabajo fue demostrada con las comprobaciones hechas en el terreno. Los capitulos basicos del libro estan referidos a la notable arquitectura incaica y los materiales utilizados para las construcciones monumentales mencionadas, tales como el templo de Kenko, almacenes, recintos administrativos y defensivos, como son por ejemplo Sacsayhuaman, Incawasi y Tambo Colorado, entre otras ruinas. La presentacion viene acompanada no solo de fotografias del autor, sino tambien de las pinturas del artista checo Karel Janak. El Ing. Horsky pone de relieve que los restos

arqueologicos en el Incawasi, cerca de la ciudad de Huaytara, son similares a los de Machu Picchu, por la utilizacion de piedras perfectamente talladas a medida. En dicho lugar, a la ent-

rada de las ruinas precisamente, Otto Horsky descubrio grandes piedras de tamano ciclopeo con pinturas rupestres probablemente de significado religioso. Aunque en el Peru hay registrados algunos centenares de sitios con pinturas rupestres, especialmente en el Altiplano y en los valles interandinos, cada descubrimiento significa un aporte al mejor conocimiento de las culturas precolombinas.

Las rocas y piedras grabadas que existen de esa epoca tienen como principal caracteristica que se encuentran en espacios abiertos, integradas al paisaje accesible a cualquier visitante. Por ello, con buen criterio, el autor del libro resalta la necesidad de adoptar medidas adecuadas para preservarlas del dano que pudiera causar el turismo no controlado.

Me es muy honroso presentar este libro al publico checo, con el pleno convencimiento de que incrementara de manera muy significativa el conocimiento sobre los vestigios y las ruinas de ancestrales e importantes culturas que poblaron el Peru actual. Por su contenido, el libro de Otto Horsky se suma a otros importantes estudios de investigadores, exploradores y cientificos checos que, desde el Siglo XVII realizaron las expediciones y viajes al Peru, difundiendo los resultados de sus viajes a traves de testimonios escritos. Dichos estudios, conjuntamente con tan valiosos como el del Ing. Horsky, hacen patente la larga tradicion de amistad que existe entre la Republica Checa y el Peru, constituyendo un solido fundamento para desarrollar aun mas los lazos de amistad, entendimiento y cooperacion que unen a ambos pueblos.

Alberto Salas Barahona
Embajador del Peru en la Republica Checa
Praga, 25 de Febrero de 2010

Dr. Alberto Salas Barahona, velvyslanec Peru v České republice, 2010.

Embajada del Perú en la República Checa

Praga, 25 de Febrero de 2010

Señor
Ing. Otto Horský, CSc.
Brno.-

Estimado Ing. Horský:

Tengo el honor de dirigirme a usted para saludarlo muy atentamente e informarle que, habiendo cumplido el plazo reglamentario establecido por la normatividad del Servicio Diplomático peruano para prestar funciones en el exterior, dentro de unas semanas dejaré mi cargo de Embajador Extraordinario y Plenipotenciario del Perú en la República Checa.

Antes de partir, quiero hacerle presente mi sincero y profundo agradecimiento por su valiosa amistad y la colaboración y apoyo que usted ha tenido a bien brindarme para el mejor cumplimiento de mis labores profesionales, cuyo objetivo siempre fue el estrechamiento de las relaciones bilaterales entre el Perú y la República Checa.

Abrigo la esperanza de mantener nuestros lazos de amistad y le deseo muchas satisfacciones personales y éxitos profesionales tanto en su cargo actual, como en aquellos que asuma en el futuro.

Hago propicia esta oportunidad para reiterarle las seguridades de mi alta y distinguida consideración y estima personal.

Con mi más sincero agradecimiento por su amistad y valioso apoyo. Cordial abrazo,

Alberto Salas Barahona
Embajador

Poděkování velvyslance Peru za moje přátelství a spolupráci během jeho diplomatické mise v letech 2005 – 2010 a vyjádření nadějí na další spolupráce v budoucnu při jeho dalších diplomatických funkcích.

Poznámka: V současné době je Dr. Alberto Salas Barahona velvyslancem v Polsku a na Ukrajině.

Embajada del Perú
República Checa

Praga, 20 de octubre de 2015

Señor Ingeniero
Otto Horský
Praga.-

Estimado señor Horský,

Tengo el sumo agrado de dirigirme a usted para saludarlo muy atentamente y hacerle presente mi sincero agradecimiento, por la invalorable colaboración que ha ofrecido a la Embajada a mi cargo, durante los cinco años de mi gestión como Embajadora Extraordinaria y Plenipotenciaria del Perú en la República Checa.

Han sido muchas las ocasiones en que usted ha demostrado su amor por el Perú y ha apoyado en distintas actividades de esta Misión Diplomática. En tal sentido, debo mencionar su importante investigación y labor de investigación y trabajo en las represas del Perú y las numerosas publicaciones sobre dicho tema, así como otros de aspectos culturales e históricos.

Auguro mucho éxito en sus responsabilidades laborales y familiares. Estoy segura que la Embajada del Perú podrá seguir contando con su desinteresado apoyo en sus futuras actividades.

Reiterando mi sincero agradecimiento, aprovecho la ocasión para asegurarle mi consideración y mayor estima personal.

Con afecto,

REPÚBLICA DEL PERÚ
EMBAJADA EN PRAGA

María Susana Landaveri Porturas
Embajadora

Poděkování peruánské velvyslankyně Marity Landaveri Porturas za moji příkladnou spolupráci s velvyslanectvím v letech její diplomatické mice v České Republice, 2010 – 2015.

The Ambassador of Peru
Mrs. Liliana De Olarte de Torres-Muga

requests the pleasure of the company of

Mr. Otto Horecký

at a reception on the occasion of having presented
the Letters of Credence
to His Excellency President Miloš Zeman

Thursday, January 21st, 2016, 5 pm
Hotel Alchymist, Crystal Ballroom
Tř. Milíče 19, Prague 2

RSVP
Tel.: 234 616 210
secretaria1@peru-embajada.cz

Recepce při příležitosti předání pověřovacích listin nové peruánské velvyslankyně J.E.Liliany de Olarte de Torres – Muga prezidentovi České Republiky Miloši Zemanovi. Hotel Alchymist, 21.1.2016.

On the occasion of the 195th Anniversary of the Independence of Peru
Ambassador Liliana De Olarte de Torres-Muga

requests the pleasure of the company of

Otto Horecký

as a Reception, on Thursday July 28th 2016, at 6:30 pm

Hotel International
Náměstí 150/15, Prague 6

RSVP by 20/07/2016
secretaria1@peru-embajada.cz

Please, bring this card with you

Slavnostní recepce při příležitosti 195 výročí nezávislosti Peru, v hotelu International v Praze, dne 28 července 2016.

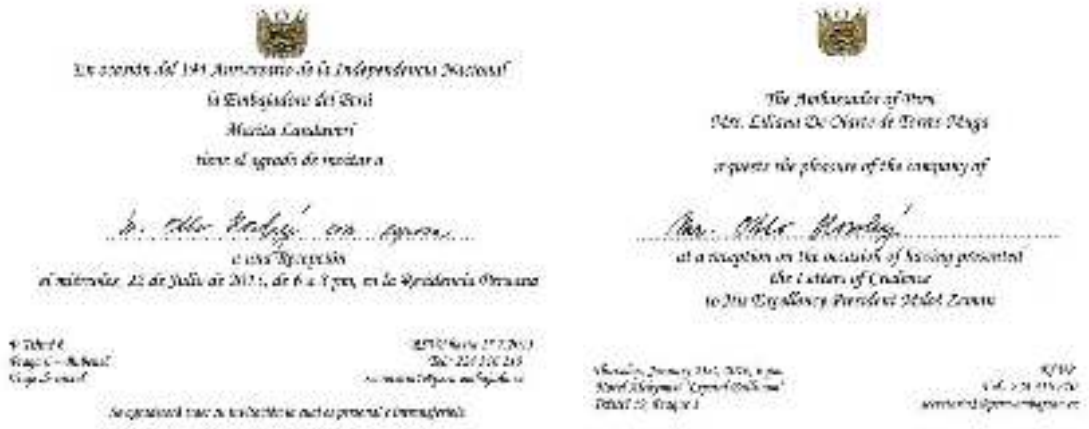

Nadstandardní styky s peruánským velvyslanectvím v Praze. Od roku 2002 jsem zván na všechny jejich aktivity. Rozsáhlá spolupráce byla zejména s velvyslancem Albertem Salasem Barahonou a s velvyslankyní Maritou Landaveri Porturas, nyní zdárně pokračuje s velvyslankyní, J.E. Lilianou de Olarte de Torres Muga, PhD.

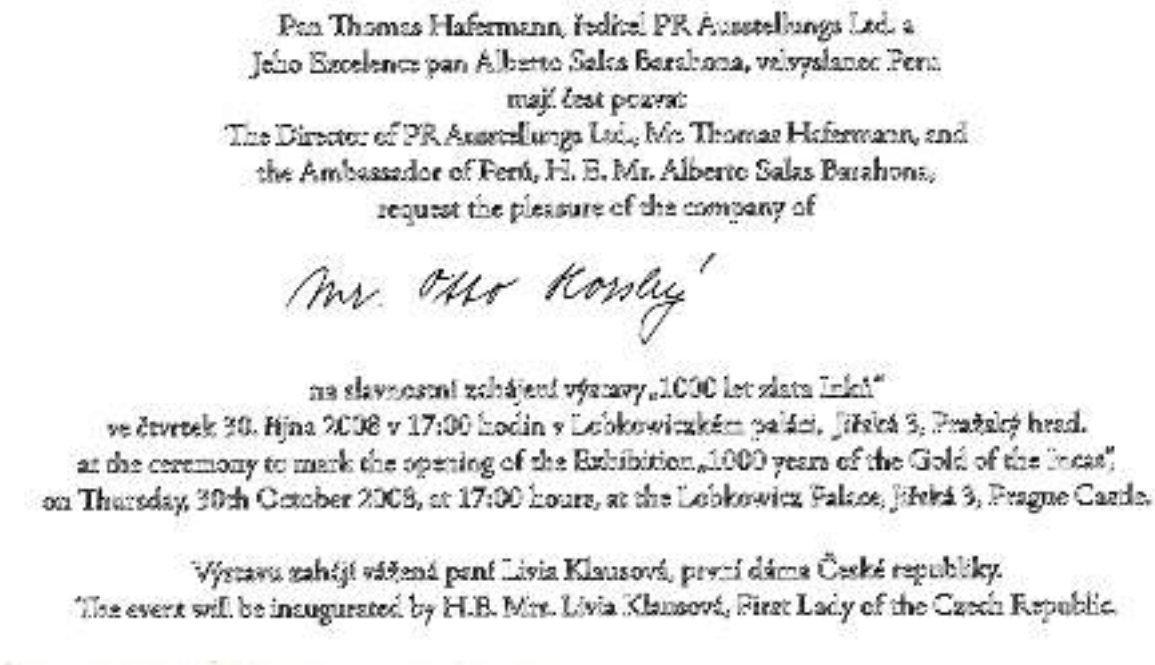

Pan Thomas Hafermann, ředitel PR Ausstellungs Ltd. a
Jeho Excelence pan Alberto Salas Barahona, velvyslanec Peru
mají čest pozvat
The Director of PR Ausstellungs Ltd., Mr. Thomas Hafermann, and
the Ambassador of Perú, H. E. Mr. Alberto Salas Barahona,
request the pleasure of the company of

Mr. Otto Korský

na slavnostní zahájení výstavy „1000 let zlata Inků"
ve čtvrtek 30. října 2008 v 17:00 hodin v Lobkowiczkém paláci, Jiřská 3, Pražský hrad.
at the ceremony to mark the opening of the Exhibition „1000 years of the Gold of the Incas",
on Thursday, 30th October 2008, at 17:00 hours, at the Lobkowicz Palace, Jiřská 3, Prague Castle.

Výstavu zahájí vážená paní Livia Klausová, první dáma České republiky.
The event will be inaugurated by H.E. Mrs. Livia Klausová, First Lady of the Czech Republic.

Trvala výstava fotografií v zámku Letovice

Velvyslankyně Peru
paní
Liliana de Olarte de Torres-Muga

si Vás velmi srdečně dovoluje pozvat na vernisáž výstavy fotografií geologa a spisovatele pana Ing. Otto Horského, CSc. „Projekty, expedice a objevy: retrospektivní pohled na Peru". Vernisáž proběhne dne 9. září 2016 od 17 hod. na zámku Letovice.

Na slavnostním zahájení vystoupí dětský sbor města Letovice.

Po slavnostním zahájení se uskuteční prohlídka zámku Letovice a malá ochutnávka peruánských a moravských jednohubek.

Pozvánka na vernisáž výstavy fotografií Otto Horského v zámku Letovice, dne 9 září 2016.

.

Vernisáž monitoroval autor výstavy Otto Horský. Vedle něj vpravo majtel zámku Letovice Bohumil Vavříček, J.E. Liliana de Olarte de Torres-Muga, velvyslankyně Peru, starosta města Letovice Vladimír Stejskal, kurátor výstavy Jiří Chromý.

Paní velvyslankyně Peru byla v Letovicích přijata na Městském úřadě starostou města Vladimírem Stejskalem. Vpravo Otto Horslý. Foto Lumír Sochorec, 9.9.2016.

Návštěva kláštera v Letovicích, zleva Minister konzultant Oscar Paredes, Otto Horský, J.E. Liliana de Olarte de Torres - Muga, opat kláštera , starosta města Letovice Vladimír Stejskal.

Otto Horský s velvyslankyní Peru J.E. Lilianou de Olarte de Torres-Muga při zahájení vernisáže výstavy fotografií v zámku Letovice. Foto Lumír Sochorec.

Zleva Olga Miková, organizátorka vernisáže a regionálního pohoštění, Otto Horský, peruánská velvyslankyně J.E. Liliana de Olarte de Torres-Muga, PhD.

Pocta Eduardu Ingrišovi – Homenaje a Eduardo Ingris

Dne 24.6.2017 se uskutečnila v zámku Letovice u Brna v rámci peruánského dne přednáška paní Niny Ingriš, manželky Eduarda Ingriše, na téma: Život autora písně Teskně hučí Niagara, Eduarda Ingriše, aneb na balsovém voru Kantuta dvakrát z Peru přes Pacifik. Při té příležitosti vydalo peruánské velvyslanectví v Praze na svých oficielních stránkách následující informaci, která byla odeslána k uveřejnění i do Peru:

Embajada del Perú en la República Checa

Homenaje a Eduard Ingris

Junio 26, 2017

El 24 de junio de 2017, en el Castillo de Letovice, región Moravia, sellevó a cabo un homenaje a Eduard Ingriš, arqueólogo, músico, escritor, fotógrafo, cineasta, explorador checo (1905-1991). El señor Ingriš llegó al Perú en 1948. Lo recorrió extensamente hasta 1962.
Ingriš ha transmitido el resultado de esos viajes, en libros, conferencias, fotografías y películas. Autor de numerosas composiciones musicales dedicadas al Perú, fue conductor de la Orquesta Sinfónica Nacional. En su balsa ”Kantuta I”, desde Talara Ingriš llegó hasta las Galápagos. En la“Kantuta II”, arribó a islas de la Polinesia, desde el Callao. Confirmó así
los contactos que los antiguos peruanos habían tenido en Oceanía, como años antes lo evidenciara el noruego Thor Heyerdahl, con su balsa ”KonTiki”. Por sus valiosos servicios, el Gobierno concedió a Ingriš la nacionalidad peruana. La actividad en Letovice fue organizada por su viuda, señora Nina Ingriš, y por el distinguido peruanista, Ing. Otto Horsky. Ambos hicieron recuerdos del homenajeado, luego de palabras introductorias de la Embajadora Liliana de Torres-Muga, en presencia del Alcalde Vladimir Stejskal, de otras autoridades y numeroso público. Seguidamente fue proyectado el documental “Kantuta”, realizado por Ingriš y su esposa.La concurrencia pudo degustar platillos peruanos y pisco sour.
Autorka přednášky v Letovicích: Nina Ingriš, manželka Eduarda Ingriše
Zorganizoval: Ing. Otto Horský, CSc

Nina Ingriš, J. E. Liliana de Olarte, Otto Horský s manželkou. Vpravo: Otto Horský a Nina Igriš.

https://www.youtube.com/watch?v=TzvFXVDDso8&feature=youtu.be

Světová premiéra Ingrišovy písně ***Perú, mi amor.***

Ve víru mnoha důležitých událostí unikla pozornosti, zejména pro nás, cestovatele, spisovatele a milovníky jednoho z největších hudebníků, cestovatelů, fotografů, dobrodruhů, mořeplavců, světová premiéra písně Eduarda Ingriše, ***Perú, mi amor.*** Tedy, nelze vyloučit, že již byla v češtině někdy a někde interpretována, ale poprvé byla představena světově uznávanou peruánskou mezzosopranistkou Fatimou Espinosa de Zavala v doprovodu vynikajícího peruánského klavíristy Manuela Sáncheze. Fatima vystoupila v Praze v recitálu na počest 400 - letého výročí úmrtí významného španělského kronikáře Incy Garcillaso de la Vega. Do svého světového repertoáru, recitálu peruánského kulturního hudebního dědictví, zařadila celkem 17 písní, a jako píseň 16-tou Ingrišovu píseň ***Perú, mi amor.*** Tato mimořádná událost se uskutečnila dne 30 září 2016 v noblesní koncertní síni Jan Deyla Conservatory, Maltézské nám. 14, Malá Strana, Praha 1, pod záštitou peruánské velvyslankyně J.E. Liliany de Olarte de Torres-Muga, za účasti diplomatického sboru a mnoha VIP osobností.

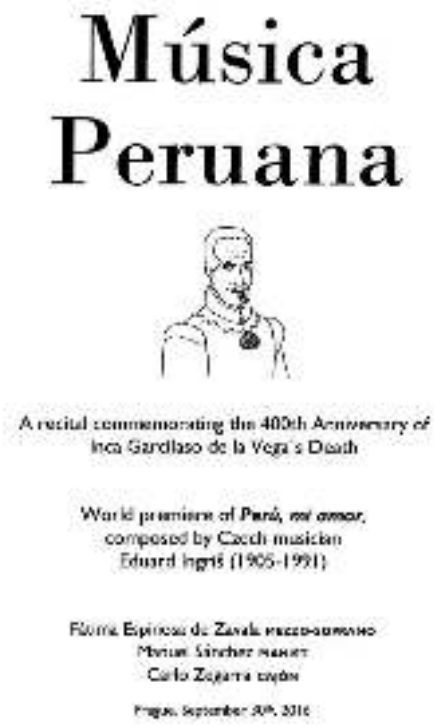

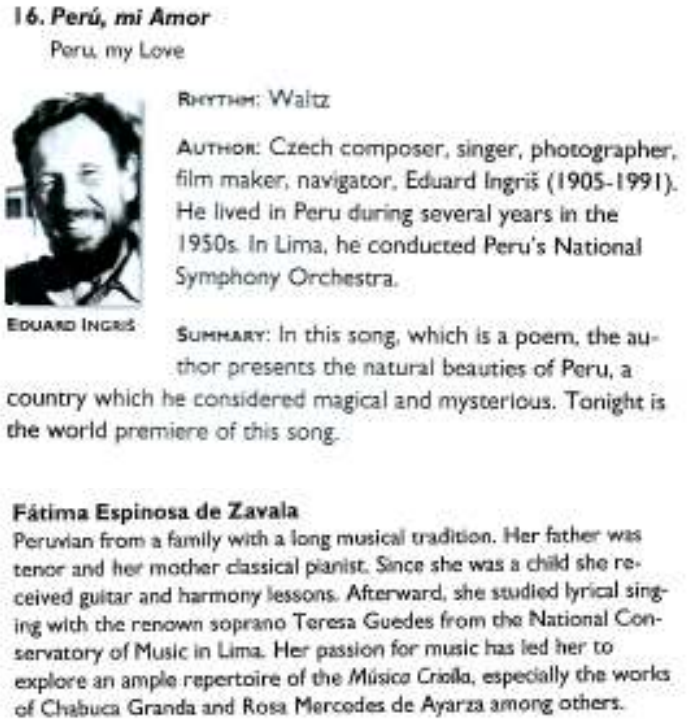

16. *Perú, mi Amor*

Peru, my Love

RHYTHM: Waltz

AUTHOR: Czech composer, singer, photographer, film maker, navigator, Eduard Ingriš (1905-1991). He lived in Peru during several years in the 1950s. In Lima, he conducted Peru's National Symphony Orchestra.

EDUARD INGRIŠ

SUMMARY: In this song, which is a poem, the author presents the natural beauties of Peru, a country which he considered magical and mysterious. Tonight is the world premiere of this song.

Fátima Espinosa de Zavala

Peruvian from a family with a long musical tradition. Her father was tenor and her mother classical pianist. Since she was a child she received guitar and harmony lessons. Afterward, she studied lyrical singing with the renown soprano Teresa Guedes from the National Conservatory of Music in Lima. Her passion for music has led her to explore an ample repertoire of the *Música Criolla*, especially the works of Chabuca Granda and Rosa Mercedes de Ayarza among others.

Malé ohlédnutí:

Je smutnou ironií osudu, že muž tak oslavován v zahraničí a muž, na kterého může být naše historie hrdá, byl v tehdejším socialistickém Československu důsledně ignorován, až se jej nakonec podařilo vymazat z historie Čechů a Slováků takřka úplně. A přitom jde o jednoho z našich nejvýznačnějších mořeplavců, cestovatelů, fotografů a zejména hudebníků. Vždyť složil přes 60 operet a muzikálů, symfonii a dokonce i operu, napsal asi tisíc skladeb a písní a složil u nás hudbu k 11 krátkým filmům. Jako autor a dirigent spolupracoval s většinou pražských divadelních scén, včetně Osvobozeného divadla, Varieté, Stavovského divadla, Tylova divadla. Jeho opereta „Rozmarné zrcadlo“se hrála 5 let a měla 1600 repríz, což se snad nepodařilo nikomu na světě, ani v USA na Broadwayi. Jeho strastiplná cesta do imigrace v roce 1948 je všeobecně známá. V Limě v Peru, kde se nakonec uchýlil, založil České divadlo, kde při různých příležitostech uváděl své nové hry, dál nepřetržitě skládal. Po zkušenostech z Prahy, dirigoval Peruánský státní symfonický orchestr. Jednu svou píseň ***„Peru mi amor“*** věnoval manželce peruánského prezidenta Odríi a vysloužil si za ni peruánské občanství. Tolik tedy krátké ohlédnutí. Zatímco u nás se jen pozvolna dostává, a to právem, díky jeho obdivovatelům a zejména díky jeho manželce Nině Ingriš, která se do České republiky v roce 2003 vrátila, jeho jméno do povědomí naší veřejnosti, peruánská vláda již v roce 2009 jeho přínos ocenila pamětní deskou s textem:

Uznání a vděčnost za jeho rozsáhlou a důležitou práci jako peruanistovi v oboru hudby, antropologie, vědeckého výzkumu, filmu a fotografie, práce, ve které předvedl velkou lásku k Peru a přispěl k upevnění přátelských pout a ke vzájemnému uznání mezi Peru a Českou republikou.

Paní Nina Ingriš převzala pamětní desku pro Eduarda Ingriše In memoriam z rukou jeho excelence, peruánského velvyslance v České republice pana Alberta Salase Barahony, ve Zlíně dne 12. února 2010. Ocenění Eduardu Ingrišovi právem náleží nejen za jeho rozsáhlou a důležitou práci peruanisty, která bezesporu vedla k upevnění přátelských pout mezi našimi zeměmi. Eduard Ingriš nikdy nezapomněl, že je Čech, a to ani v dobách nejhlubší totality, kdy se jeho jméno nesmělo u nás ani vyslovit. Nebýt úžasného úsilí jeho manželky Niny a dalších přátel a obdivovatelů Eduarda Ingriše, kteří se přičinili o přestěhování jeho archivu dokumentů, fotografií, filmů a hudebních materiálů do České republiky, jen těžko by dnes jméno tohoto obdivuhodného člověka, cestovatele, hudebníka a dobrodruha, bylo vyslovováno s takovým obdivem.

Společné foto v den předání pamětní desky vlády Peru In Memoriam Eduardu Ingrišovi: Zprava Nina Ingriš, Miroslav Zikmund, primátorka Zlína Irena Ondrová, velvyslanec Alberto Salas Barrahona, ředitel muzea Ivan Plánka, Otto Horský, Kateřina Pešatová. Muzeum ve Zlíně, 2010.

Když se nová peruánská velvyslankyně J.E. Liliana de Olarte de Torres-Muga v červnu tohoto roku ode mě dozvěděla podrobnosti o nesmrtelném díle Eduarda Ingriše, velice ji zaujala zejména jeho hudba, neboť sama má i hudební vzdělání a hraje na kytaru. Informace o jeho písni **„Perú, mi amor“** ji zaujala natolik, že ihned prohlásila, že ji nechá zhudebnit.

Sehnat noty však vůbec nebylo jednoduché. Navštívil jsem paní Ninu Ingriš, ta mi však sdělila, že tyto noty nemá, ale dobře si na tu píseň vzpomíná, i na český text, v němž zejména druhá sloka ji vždy dojímala k slzám. Doslovně pravila:

„To jasně dokazuje, že Eduard stále myslel na svůj domov, na svou vlast, jak to v té druhé sloce jasně napsal, jaké city Ingris v těchto několika slovech vyjádřil a svůj stálý stesk po domově a svou lásku k vlasti projevil“.

Paní Nina mi nakonec doporučila, abych se obrátil na archív Eduarda Ingriše ve Zlínském muzeu, což jsem učinil. Velmi vysoce jsem hodnotil, že ředitelka toho archívu, PhDr. Magdalena Preiningerová noty dohledala a ihned mi zaslala k disposici. Nutno dodat, že před předáním písně ke zhudebnění jsem dostal laskavý souhlas paní Niny Ingriš i paní PhDr. Preiningerové ke zhudebnění. A co je nejvíce hodno obdivu, že paní velvyslankyně to myslela opravdu vážně a během tak krátké doby se jí podařilo zařadit tuto píseň ve španělském originále do světového repertoáru mezzosopranistky Fatimy Espinosa de Zavala. Konečně, ona sama je hudebnice. Nutno dodat, že mnoho hudebních materiálů Eduarda Ingriše bylo předáno již předchozím peruánským velvyslancům, nejdříve Albertu Salas Barahonovi (2007), po nástupu velvyslankyně Marity Landaveri Porturas o ně projevil dle jejího sdělení eminentní zájem světově proslulý peruánský quenista (hráč na andskou flétnu) Vlado Urlich, žijící od roku 2009 v Praze, kde spolupracuje na významných projektech např. s Jaroslavem Svěceným a Michalem Dvořákem. Jestli některé písně Eduarda Ingriše převzal do svého repertoáru, mi však není známo.

Po úspěchu světové premiéry písně ***Perú, mi amor,*** se paní velvyslankyně Liliana de Olarte de Torres Muga rozhodla, že nechá zhudebnit některá jeho další díla. Za tím účelem společně se mnou navštívila archiv Eduarda Ingriše ve Zlínském muzeu. Vedoucí archivu PhDr. Magdalena Preiningerová ji seznámila s pozůstalostí Eduarda Ingriše, zejména s notovým materiálem, partiturami a jinými jeho hudebními archiváliemi.

Díky velké laskavosti PhDr. Magdaleny Preiningerové jí byly všechny materiály, které si jako vhodné ke zhudebnění vybrala, odeslány na velvyslanectví do Prahy. Má ideu, že by byla v Praze uvedena jejich světová premiéra, potom by představila hudební dílo Eduarda Ingriše v Peru v Limě. Můžeme se jen těšit, že tento záměr se jí podaří naplnit.

Díky všem těnto uvedenýn aktivitám se zájem o Eduarda Ingriše v Peru stále udržuje, možno říci prohlubuje. Ke konci roku 2018 se na mě obrátil Alberto Salas Barahona, t.č. velvyslanec Peru ve Varšavé, s žádostí o zaslání notových partitur pro nově vzniklou hudebí univerzitu v Limě. Tato vznikla z původní konzervatře a projevila eminentní zájem o hudební dílo Eduarda Ingriše a o informace o jeho působení v Peru. Díky laskavé spolupráci s PhDr. Magdalenou Preingerovou se je podařilo zajistit a odeslat panu velvyslanci do Varšavy, který je předá univerzitě, s níž je v přátelském a pracovním kontaktu.

Doplňkové fotografie:

Velvyslanec Alberto Salas Barahona a Nina Igriš, 2010 Otto Horský a Nina Ingriš v Brně, 2010..

*Peruánská velvyslankyně J.E. Liliana de Olarte de Torres-Muga a Otto Horský ve Zlínském muzeu, 12.9.201**6***

Výklad k jednotlivým panelům Eduarda Ingriše podali paní velvyslankyni Dr. Magdalena Preiningerová a Otto Horský. Zlínské muzeum, 12.9.2016.

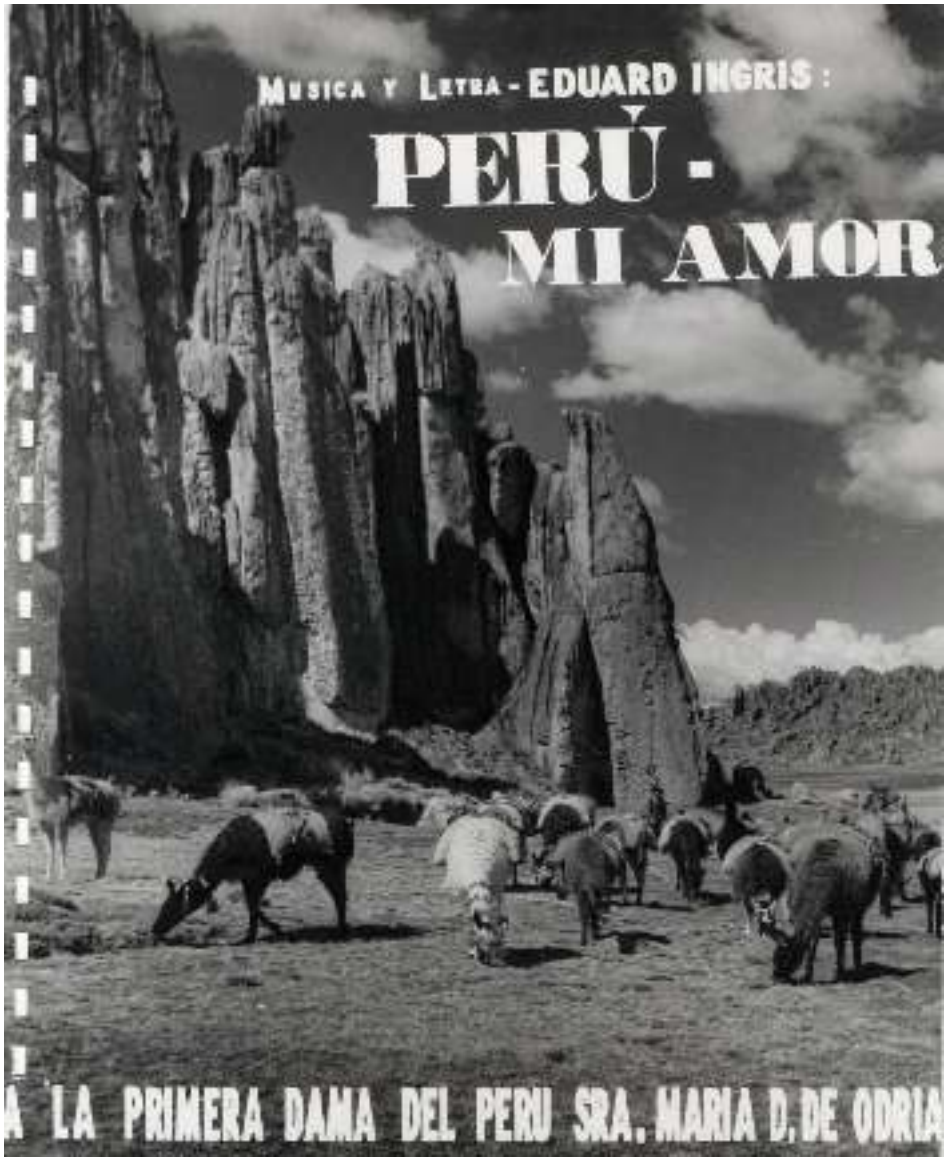

Obal písně Perú, mi amor. Hudba a slovo: Eduard Ingriš. Věnováno první dámě Peru, paní Marii Doňě de Odría. Obal a foto na obalu: Eduard Ingriš.

Perú, mi amor

Composed by Eduard Ingriš
(Zlonice, Czech Republic, 1905 – South Lake Tahoe, USA, 1991)

WORLD PREMIERE

With special thanks to Ing. Otto Horský, CSc.

Perú, leyenda en flor, Perú, cuna de amor
Andes cuyas cumbres sólo el sol besa.
En cascadas, ríos y lagos se embelesa tu corazón.
Primaveral canción, son tus noches tibias perfumadas
Las que bordan cuentos de hadas
Perú, leyenda en flor. Perú, ¡mi amor!

Lluvia que cantas, que ríes y encantas
En mágico esplendor arrullas la tierra
Que engalana el sol.
Un dulce murmullo, tiembla en el capullo
Y brotan un madrigal de luna
Encallado y tierno nocturnal
En tu agreste follaje que envuelve el paisaje
Hay misterio de luz y color.
Fruto de las hojas que el viento deshoja
En tu abrigador esplín, en tu azul confín,
Perú, mi amor.

Condecoración al ingeniero geólogo Otto Horský en Residencia de Embajada del Perú

Vyznamenání inženýrského geologa Otto Horského v rezidenci peruánského velvyslanectví.

Fuente: Embajada del Perú en República Checa
Zdroj: Velvyslanectví Peru v České republice

El 19 de setiembre, el ingeniero y geólogo checo Otto Horský recibió la condecoración de la Orden «Al mérito del Servicio Diplomático del Perú José Gregorio Paz Soldán», en el Grado de «Comendador» en reconocimeinto a su valioso apoyo en la promoción cultural, científica y económica del Perú en la República Checa.

La condecoración fue entregada por la Embajadora Liliana de Olarte de Torres Muga, en ceremonia realizada en la Residencia de la Embajada del Perú y tuvo entre los invitados a Jefes de Misión de los países latinoamericanos, reconocidos peruanistas y familiares del Ingeniero Otto Horský.

En las palabras ofrecidas por la Embajadora Liliana de Olarte, destacó que los esfuerzos realizados por el señor Horský han contribuido a fortalecer las excelentes relaciones bilaterales entre el Perú y la República Checa. Igualmente, que fruto de su amplia vocación el señor Horský ha publicado diversos libros sobre el Perú, en los cuales evidencia su personal compromiso de peruanista.

Más información en el artículo de Radio Prague International en español.

Vysílání Rario Prague, zahraniční vysílání:

https://www.radio.cz/es/rubrica/notas/otto-horsky-una-vida-al-servicio-de-la-ciencia-y-el-progreso

https://www.radio.cz/mp3/podcast/es/notas/otto-horsky-una-vida-al-servicio-de-la-ciencia-y-el-progreso.mp3

Webové stránky Embajada Peru en Praga:

hps://www.facebook.com/embajadaperupraga/photos/a.351032754988588/2525183154240193/?type=3&theater

10 - Zajímavé nálezy – objevy

Interesting Findings – Discoveries

Objev skalních rytin v Incawasi poblíž města Huaytara, Peru 2004.

Během historické fáze Tiawanacu III byl po celé oblasti rozšířen dávný monoteistický kult Boha s žezly (postava na levém bloku skalní rytiny v Incawasi). Foto O. Horský, kresba K. Janák.

The discovery of rock carvings in Incawasi near Huaytara, Peru 2004

During the historical phase of Tiawanacu III, the ancient monotheistic cult of God with scepters (a figure on the left block of a rock carving in Incawasi) spread throughout the area. Photo by O. Horský, drawing by K. Janák.

Více v knize Otto Horského: Incawasi sídlo bohů, © Repronis 2010.

11 - Spolupráce s rozhlasem

Cooperation with radio

Český rozhlas Ostrava

APETÝT (o chutích života)
Redaktorka: Dagmar Mísařová

31. 7. 2007

Půlhodinový pořad o mých aktivitách v Peru se zaměřením na knihu *„Peruánské postřehy“.* V pořadu se hovoří o našich pracích při projekci zejména hidroenergetických děl na Machu Picchu, na řece Mantaru, ale i o překrásné přírodě, indiánech Kečua a Aymara, o jezeru Titicaca a o aspektech života v Peru mezi indiány. Ale nejen to, také o pracích inženýrského geologa na přehradách v severomoravském kraji, jako jsou Slezská Harta, Rožnov nad Bečvvou, Dolní lomná, Brumovice-Skrochovice a jiné.

14. 2. 2012

Apetýt Dagmar Mísařové. Pořad o inženýrskogeolgickém průzkumu pro přehrady od založení pracoviště inženýrské geologie a geofyziky v Ostravském Geotestu v šedesátých letech minulého století, komentvány přehrady zejména na severní Moravě, ale i Dalešice, Oravská přehrada a vodní díla v Peru, Mexiku, ve Španělsku a na Kubě. Je to vlastně vývoj profesionálního růstu O. Horského.

http://prehravac.rozhlas.cz/audio/2557457 *Apetit 14.2.2012*

13.6.2015

Vystoupení v Českém rozhlase, Praha
Pořad o Peru. Přehrady a indiáni se pro Otto Horského stali celoživotní láskou.

http://prehravac.rozhlas.cz/audio/3407644

Český rozhlas Ostrava
30. 6. 2016 (15.20)

Redaktorka: Dagmar Mísařová
Vystoupení v pořadu „Hosté rozmanitých profesí“, půlhodinový pořad o trvalé výstavě fotografií Otto Horského v zámku v Letovice, která je zaměřena na padesátiletou spoluráci s Peru na téma: Projekty, expedice a objevy – retrospektivní pohled na Peru“.

Český rozhlas Ostrava
25.9.2016 (9.30)
Redaktorka: Dagmar Mísařová
Vystoupení v pořadu Čítárna o knize „Přežije jezero Titicaca třetí tisíciletí? Půlhodinový pořad.

Český rozhlas Brno, zlínské studio
RENDEZ- VOUS
Redaktorka: Marcela Antošová

1. 10. 2012
Vystoupení ve zlínském studiu brněnského rozhlasu v pořadu Rendez-vous při příležitosti výstavy *Naši geografové v Peru.*
Účastníci pořadu, pod taktovkou redaktorky Marcely Antošové, Nina Ingriš, vdova po slavném českém cestovateli, fotografovi a hudebním skladateli Eduardu Ingrišovi, Otto Horský, geolog a RNDr. Jan Klimeš z České akademie věd. V pořadu zazněl originál písně Eduarda Ingriše *Teskně hučí Niagara,* která se dodnes zpívívá u táborových ohňů. Paní Nina Ingriš obsáhle vypráví o životě svého manžela v Peru. Originál písně Eduarda Ingriše *Kantuta* (zpívá Nina Ingriš). Když se ztratili mořeplavci s prvním balzovým vorem v Pacifiku, tuto píseň si stále na moři přehrávali. Dále zazní další nádherné písně Ingriše a je zmínka i o jeho slavné písni *Peru mi amor.* Otto Horský obšírně hovoří o své práci v Peru, o peruánských indiánech, o setkání se jménem Eduarda Ingriše v letech 1974 až 1976 v Limě, o jeho dopisu peruánskému prezidentovi Alanu García Perézovi s žádostí o udělění státního vyznamení Ingrišovi In Memorian, jíž bylo vyhověno a bylo předáno jeho manželce Nině v roce 2010 ve Zlíně v Klubu H+Z za účasti velvyslance Peru Alberta Salase Barrahony a za účasti jeho přítele, cestovatele a spisovatele Miroslava Zikmunda. Na závěr vystoupil RNDr. Jan Klimeš, pracovník Ústavu struktury a mechaniky hornin České akademie věd. Pohovořil o pracích tohoto ústavu v Peru a o instalované výstavě *Čeští geologové v Peru*, na jejíž realizaci se podílel. Otevření výstavy byla přítomna peruánská velvyslankyně v České republice, její excelence Marita Landaveri Porturas.

http://prehravac.rozhlas.cz/audio/2733136 *Rendez-vous 1. 10. 2012*

Odpolední interview s Dagmar Mísařovou, Ostravský rozhlas.
4.12.2019

odpoledni_interview-ostrava-2019-12-04-otto_horsky_inzenyrsky_geolog-s_geologem_otto_horskym_hovorila_dagmar_misarova.mp3

https://ostrava.rozhlas.cz/otto-horsky-inzenyrsky-geolog-8119592

12 - Spolupráce s televizí

Cooperation with TV

Días de Checoslovaquia

Spoluautor scénáře hodinového filmu o Československu pro peruánskou televizi.
Opakovaná vystoupení v průběhu filmu.
Vystupují rovněž Olga Horská a Viola Horská a členové čs. velvyslanectví v Limě.
Rok: 1975, Lima, Peru

Horolezecká expedice latinská Amerika 1975

Při pobytu horolezecké expedice v Peru s cílem výstupu na Huascarán spolupracuji s kameramanem Jurajem Weinezielerem. Ve dvou vysílaných dílech v československé televizi krátce vystupuji s výkladem o zemětřesení.

Peruánské postřehy

Autor scénáře, spolu s novinářem Jaromírem Musialem a Milanem Švihálkem..
Režisér: Jiří Vrožina
Opakovaná vystoupení v průběhu filmu.
Doba: 24, 10 minut
Rok: 1976
Ve filmu rovněž vystupují: dcera Viola Horská, manželka Olga Horská, Karel Drozd, geotechnik

Geologové z Mantara

Autor scénáře spolu s Jaromírem Musialem.
Režisér: Jiří Vrožina
Vystoupení v průběhu filmu.
Doba: 24 minut
Rok: 1977
Ve filmu rovněž vystupují: Stanislav Novosad, Jaromír Knejzlík, Jiří Kopic, Milan Švihálek.

Dobytí kontinentů IX – Člověk proti horám

Spoluautor části scénáře Milana Švihálka
Režisér: Jiří Vrožina
Vystoupení v délce 5 minut v rámci programu.
Doba: 30 minut
Rok: 1977.
Ve filmu rovněž vystupují: Ivan Dieška, Zdeněk Vlč, komentátor Milan Švihálek.

Dobytí kontinentů XI – Lidé pod zemí

Spoluautor scénáře. Autor: Milan Švihálek.
Režisér: Jiří Vrožina.
Vystoupení v délce 7 minut v rámci programu.
Doba: 30 minut
Rok: 1977.
Ve filmu rovněž vystupují: Jaroslav Havelka, Jan Daněk.

Expedice Titicaca. 2004. CZ

Krátká reportáž při příležitosti vernisáže výstavy a přednášky PPT Otto *Horského „Expedice Titicaca. 2004. CZ“.* Reportáž byla natočena přímo v přednáškovém sále zlínského muzea pod patronací Klubu H+Z. 29. 1. 2 007

Televize Zlín

Krátký schot s Otto Horským
12.února 2008.

České stopy na břehu jezera Titicaca

Vladimír Šimek
11. 6. 2014 – ČT 2, 20.00

Legendami opředené jihoamerické jezero Titicaca přitahuje i české cestovatele, vědce a dobrodruhy. Jejich objevy a napínavé výpravy ožívají v 52 minutovém dokumentu režiséra V. Šimka „České stopy na břehu jezera Titica“. Otto Horský se v dokumentu vyjadřuje ke stáří a možném původu záhadného Tiwanacu.

http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/10569474288-ceske-stopy-na-brehu-bajneho-jezera-titicaca/21356226475

Pocta Eduardu Ingrišovi

Lumír a Martin Sochorcovi
Zámek Letovice 24.6.2017

Záznam ze slavnostního odpoledne k připomenutí tohoto vpravdě geniálního a bohužel téměř zapomenutého Českého světoběžníka, autora legendární písně Teskně hučí Niagára, který větší část života prožil v Peru. Vynikající hudebník, filmař, fotograf, archeolog, spisovatel, cestovatel, dobrodruh. Pod záštitou velvyslanectví Peru. Zazpíval sbor Carmina - ZUŠ Letovice. Organizovali: Otto Horský, Nina Ingriš, Liliana de Torres Muga, Julio Ramírez, Bohumil Vavříček, Olga Miková, Jiří Chromý, Vladimír Stejskal.

https://www.youtube.com/watch?v=TzvFXVDDso8&t=34s
https://www.youtube.com/watch?v=TzvFXVDDso8&feature=youtu.be

Filmový záznam lze také otevřít na jakémkoliv vyhledávači, například Firefox, Google Chrome a jiné po zadání „Pocta Eduardu Ingrišovi“

Vystoupení Otto Horského v peruánské televizi v pořadu „Días de Checoslovaquia“, 1975.

Československý pěvecký sbor v peruánské televizi, uprostřed Olga Horská, 1975.

13 - Klubová činnost

Club activities

Klub H+Z

Klub H+Z působí ve Zlíně od roku 1998 jako občanské sdružení, jehož cílem je využití odkazu dnes už legendární cestovatelské dvojice inženýrů Jiřího Hanzelky a Miroslava Zikmunda. Cestovatelé Jiří Hanzelka a Miroslav Zikmund věnovali v roce 1995 rozsáhlý fond písemností, fotografií, negativů, filmů a suvenýrů ze svých cest Muzeu jihovýchodní Moravy ve Zlíně. Správu fondu převzal Archiv H+Z.

Příspěvky do blogspotu klubu H+Z

Horský, O. (2010): Uznání vlády Peru Eduardu Ingrišovi.
http://klubhz.blogspot.cz/2010_01_01_archive.html

Horský, O. (2011): Zkušenosti z práce experta v rozvojových zemích.zemích.
http://klubhz.blogspot.cz/2011_06_01_archive.html

Horský, O. (2018): Světová premiéra Ingrišovy písně Peru mi amor. http://www.klubhz.cz/svetova-premiera-ingrisovy-pisne-peru-mi-amor/

Uznání vlády Peru Eduardu Ingrišovi

Ing. Otto Horský, CSc

26. 1. 2010

Vláda Peru panu Eduardu Ingrišovi (11. února 1905 – 11. ledna 1991) - Uznání a vděčnost za jeho rozsáhlou a důležitou práci jako peruanistovi v oboru hudby, antropologie, vědeckého výzkumu, filmu a fotografie, práce, ve které předvedl velkou lásku k Peru a přispěl k upevnění přátelských pout a ke vzájemnému uznání mezi Peru a Českou republikou.

Lima, 2009.

Po více než dvouletém úsilí dne 12. února 2010 převezme vdova po Eduardu Ingrišovi, paní Nina Ingriš, pamětní desku peruánské vlády panu Eduardu Ingrišovi z rukou Jeho Excelence, peruánského velvyslance v České republice, pana Alberta Salase Barahony. Ocenění Eduardu Ingrišovi právem náleží nejen za jeho rozsáhlou a důležitou práci peruanisty, která bezesporu vedla k upevnění přátelských pout mezi Peru a bývalým Československem. Eduard Ingriš nikdy nezapomněl, že je Čech, a to ani v dobách nejhlubší totality, kdy se jeho jméno nesmělo u nás ani vyslovit. Nebýt úžasného úsilí jeho manželky Niny, která se vrátila do České republiky před sedmi lety, a dalších přátel a obdivovatelů Eduarda Ingriše, zejména Miroslava Zikmunda, Petra Horkého a Miroslava Náplavy, kteří se přičinili o přestěhování jeho archivu dokumentů, fotografií, filmů a hudebních materiálů do České republiky, jen těžko by dnes bylo jméno tohoto obdivuhodného člověka, cestovatele, hudebníka a dobrodruha bylo tak populární a vyslovováno s takovým obdivem.

Malým příspěvkem k tomu, aby jméno Eduarda Ingriše, ale i jeho manželky Niny, nebyly nikdy zapomenuty, byla i moje žádost adresovaná prezidentovi Republiky Peru, Jeho Excelenci Dr. Alanu García Pérezovi, k udělení státního vyznamenání za výjimečné služby pro Peru. Ukázalo se však, že zákony Peru neumožňují předání státního vyznamenání tohoto typu „In Memoriam“, proto se peruánská vláda rozhodla udělit panu Eduardu Ingrišovi pamětní desku, která bude předána paní Nině Ingriš jménem peruánské vlády panem Albertem Salasem Barahonou, velvyslancem Peruánské republiky v České republice.

Návrh na státní vyznamenání Peru pro Eduarda Ingriše, In memoriam

Autor dopisu: Ing. Otto Horský, CSc

Jeho Excelenci Dr. Alanu García Pérezovi, prezidentovi Peru, dne 30. října 2007

Návrh na státní vyznamenání “Orden al Mérito por Servicios Distinguidos” pro pana Eduarda Ingriše, In memoriam.

Vážený pane prezidente,

podáváme tímto návrh na státní vyznamenání In memoriam pro hudebního skladatele a cestovatele Eduarda Ingriše, který značnou část svého života strávil v Peru a svou mnohostrannou činností úspěšně prezentoval Československo a vaši zemi v zahraničí.
Pan Eduard Ingriš se narodil 11. února 1905 v Čechách a proslavil se jako český hudební skladatel, dirigent, filmový dokumentarista, kameraman, fotograf a cestovatel. V roce 1947 odjel do Jižní Ameriky a po převzetí moci komunisty v roce 1948 v bývalém Československu

se rozhodl, že se již nevrátí. Za svoji novou vlast si zvolil Peru, kde žil 14 let a získal i peruánské občanství. V Limě se stal vyhledávaným fotografem. Portrétoval i oficiální fotografie peruánského prezidenta Manuela Pradu. Otevřel si vlastní fotoateliér a začal se věnovat tzv. sociálnímu dokumentu, reklamní tvorbě, ale i fotografování peruánské krajiny a architektury. Jeho fotografie z Peru byly záhy velmi ceněny. Vyhrává mezinárodní fotografické soutěže a publikuje i v takových časopisech, jako jsou Time a Life. V roce 1949 se právě v Peru osobně setkal se slavnou českou cestovatelskou dvojicí Zikmundem a Hanzelkou a ve svém studiu zpracovával jejich fotografie a doprovázel je i jako zkušený kameraman.

V Peru se seznámil s norským etnologem a mořeplavcem Thorem Hayerdahlem, který na balzovém voru Kon-Tiki přeplul Tichý oceán ve snaze prokázat svoji teorii o migraci původních obyvatel Peru do Polynésie. Tato myšlenka nadchla Eduarda Ingriše natolik, že se rozhodl osobně ji potvrdit plavbou realizovanou za podobných podmínek. Postavil balzový vor Kantuta a v roce 1954 na něm vyplouvá do Polynésie. Členkou posádky tohoto prvního voru byla i Peruánka Natálie, představující symbolicky potomka původní incké civilizace. Tato cesta skončila nezdarem v obrovském vodním víru. Přesto přinesla velmi cenné poznatky o mořských proudech v blízkosti kontinentu Jižní Ameriky a Eduardu Ingrišovi získala světovou popularitu. Na základě toho se rozhodl tuto expedici zopakovat.

V roce 1959 se mu skutečně podařilo na balzovém voru Kantuta II přeplout Tichý oceán a dostat se až do Polynésie, čímž byla teorie Thora Hayerdahla plně potvrzena. Z této cesty Ingriš natočil barevný film a zachytil ji na mnoha negativech a filmových záznamech. Jeho odvaha získala mezinárodní uznání a otevřela mu cestu pořádat v povodí Amazonky průzkumné expedice k Indiánům, při nichž natáčel přírodovědecké a cestopisné filmy. Z této doby pochází například jeho film *Nepokořená Amazonka.* Podnikl v Peru ale i další výpravy, které fotograficky zdokumentoval, jako třeba plavbu po řece Huallaga, navštívil Machu Picchu, plavil se přes jezero Titicaca do Bolivie.

V průběhu pobytu v Peru dirigoval Eduard Ingriš symfonický orchestr a skládal symfonie i písně, inspirované praobyvateli Peru, Inky. Zkomponoval symfonický cyklus *Bajo el Cielo del Peru* a pod jeho taktovkou jej nahrál na gramodesky. Když zahajovala peruánská televize své vysílání, sólový part symfonického orchestru zpíval José Mojica a u dirigentského pultu stál Eduard Ingriš. V roce 1955 bylo vydáno Ingrišovo Album z Peru, obsahující 12 písní. Píseň z tohoto alba, *Perú-mi amor,* byla věnována manželce prezidenta republiky, paní Doně Maríi Delgado de Odría.

V roce 1962 odjel Eduard Ingriš do USA na Floridu, kde se seznámil s Ninou Karpuškinovou, brněnskou rodačkou, s níž se v roce 1965 oženil a natrvalo se usadil v USA. Téhož roku byl nominován na Oscara za hudbu k filmovému dramatu *The Galant One*. Dlouhá léta strávil se svojí manželkou na cestách po USA. Oba pořádali promítání Ingrišových filmů a besedy, které měly ve více než 600 městech USA mimořádný ohlas. Protože převážná většina

těchto filmů se týkala právě Peru, i poslední roky svého života zasvětil prezentaci nejen své úspěšné dráhy fotografa, kameramana, autora hudby a krátkometrážních i celovečerních filmů, cestovatele, ale i propagaci Peru ve Spojených státech amerických.

Eduard Ingriš zemřel ve věku 86 let v Reno ve státě Nevada v roce 1991. Zanechal po sobě dobře zorganizovaný archiv, dokumentující fotograficky a na filmovém materiálu zejména jeho peruánský pobyt v letech 1948 až 1962. Byla to právě jeho žena Nina Ingriš, která tento archiv věnovala po jeho smrti České republice. O převoz celé tuny Ingrišových písemností, notových záznamů, fotografií, filmů a zvukových nahrávek, se v roce 2001 zasloužili cestovatel Miroslav Zikmund a několik dalších nadšenců. Paní Nina Igriš se natrvalo vrátila do České republiky a dále prezentuje nesmrtelné dílo svého manžela na přednáškách a výstavách.

Vážený pane prezidente, pan Eduard Ingriš si plně zaslouží peruánské státní vyznamenání, a to nejen za svoje objevitelské cesty, ale zejména proto, že celý svůj život v emigraci zasvětil propagaci Peru v dané historické epoše. Jeho pozůstalost dnes přitahuje zájem České republiky a jeho dílo je hodnoceno i jako přínos k úspěšnému rozvoji přátelských, kulturních a vědeckých styků mezi našimi zeměmi.

Ing. Otto Horsky, CSc, peruanista

Žádost o udělení vyznamenání panu Eduardu Ingrišovi byla ve španělském jazyce zaslána panu prezidentovi s laskavou podporou a doporučením pana velvyslance Alberta Salase Barahony. Žádost rovněž podpořily následující významné osobnosti: **Roman Onderka**, primátor statutárního města Brna, **Ing. Stanislav Juránek**, hejtman Jihomoravského kraje, **Ing. Miroslav Zikmund**, spisovatel a cestovatel, **doc. PhDr. Ivo Barteček, CSc.**, děkan Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, **PhDr. Ivan Plánka**, ředitel Muzea jihovýchodní Moravy ve Zlíně, **PhDr. Karel Pavlištík, CSc.**, předseda Klubu Hanzelky a Zikmunda, **Milan Švihálek**, spisovatel a publicista.

Peru předalo ocenění in memoriam Eduardu Ingrišovi

Televizní studio Brno, 12. 2. 2010

Zlín - Symbolické datum 12. února bylo vybráno pro předání pamětní desky peruanistovi Eduardu Ingrišovi. Peruánský velvyslanec ji osobně a s poděkováním předal dnes ve Zlíně vdově Nině Ingrišové. Proč zrovna uprostřed února? Jedenáctého února se Eduard Ingriš narodil. V únoru slaví narozeniny Ingrišův přítel Miroslav Zikmund, který zpracoval kolekci jeho díla. V únoru je také výročí smrti Jiřího Hanzelky a konečně je to únor 1948, po kterém se Ingriš rozhodl trvale zůstat v Peru a v USA. Snad právě proto zůstává v rodné vlasti téměř neznámým.

Fotoreportáž Petra Novotného z předání pamětní desky Eduardu Ingrišovi

Vystavil admin Klub H+Z , foto Petr Novotný

Eduard Ingriš u klavíru s rozepsanou partiturou. To je obrázek, který by si rád naživo prožil každý člen Klubu H+Z. Vzpomínka na Eduarda Ingriše dne 12. 2. 2010, jeden den po dni, kdy by Eduard Ingriš oslavil 105. narozeniny v Muzeu jihovýchodní Moravy ve Zlíně.

Nina Ingriš poděkovala vládě Peru za ocenění svého manžela, Doufá, že se ocenění také dočká od prezidenta České republiky. Desku věnovala archivu Hanzelky a Zikmunda , kde je uložena cestovatelova pozůstalost.

Zleva: Otto Horský, Miroslav Zikmund,Jeho Excelence Dr. Alberto Salas Barahona velvyslanec Peru, Nina Ingrišová, primátorka města Zlína Irena Ondrová, podobizna Eduarda Ingriše, ředitel Muzea JV Moravy Dr.Ivan Plánka. Slavnostní předání pamětní desky věnované posmrtně Eduardovi Ingrišovi.

Velvyslanec Peru Dr. Alberto Salas Barahona předává paní Nině Inglišové, vdově po cestovateli Eduardu Ingrišovi, pamětní desku vlády Peru. Eduard Ingriš našel v Peru druhou vlast a podle slov velvyslance byl významným představitelem kulturní avantgardy Peru. Čeští krajané v Peru také budovali dle jeho slov infrastrukturu. Foto Petr Novotný.

Velvyslanec Peru Alberto Salas Barahona si prohlíží expozici „S inženýry Hanzelkou a Zikmundem pěti světadíly" v Muzeu jihovýchodní Moravy, v doprovodu Miroslava Zikmunda a Otto Horského.

Peru ocenilo cestovatele Ingriše

Vystavil admin Klub H+Z

Mladá fronta DNES - Regionální mutace Východní Morava, 13.02.2010 - (ČTK), str. 02

Zlín - Peruánský velvyslanec v Česku Albert Salas Barahona včera posmrtně udělil pamětní desku peruánské vlády cestovateli a hudebníkovi Eduardu Ingrišovi, který se do povědomí široké veřejnosti zapsal především písní Teskně hučí Niagara. Kromě toho napsal 60 operet a hudbu k 11 filmům. Jeho archiv je uložen ve zlínském Muzeu jihovýchodní Moravy.
Po únoru 1948 se usadil v peruánské Limě a stal se vyhledávaným fotografem a kameramanem. Pamětní desku dnes v prostorách zlínského muzea převzala vdova po Ingrišovi Nina Ingrišová.
Český hudební skladatel, dirigent, cestovatel, filmový dokumentarista, kameraman a fotograf by se 11. února dožil 105 let. „Eduard Ingriš je opravdu významnou osobností pro Peru, strávil tam 14 let a byl velkým přínosem. Věnoval se hudbě, archeologii a je to osobnost, která se podílela na rozvoji peruánské kultury," prohlásil peruánský velvyslanec.
Nina Ingrišová řekla, že ji velice mrzí, že jejího manžela ocenila peruánská vláda, ale ne Česká republika. Ingrišův archiv ve zlínském muzeu obsahuje více než tunu materiálů. Z toho je asi 40 tisíc negativů, téměř 300 kilogramů filmového materiálu a několik desítek kilogramů papíru včetně korespondence a notových záznamů.

S velvyslancem Albertem Salas Barahonou v den předání pamětní desky. Foto Petr Novotný.

Nina Ingriš a Otto Horský na zámku v Letovicích 24.6.2017, hlavní aktéři slavnostní Pocty Eduardu Ingrišovi.

POR LOS 400 AÑOS DEL FALLECIMIENTO DEL INCA GARCILASO

Při příležitosti oslavy 400 let od smrti španělského kronikáře Inky Garcillaso de la Vega byla pod záštitou peruánské velvyslankyně J.E. Liliany de Olarte de Torres Muga uvedena světová premiéra písně Eduarda Ingriše ***Peru mi amor*.**

En el marco de las actividades proyectadas por la Embajada por el cuarto centenario del fallecimiento del Inca Garcilaso de la Vega, considerado el primer más caracterizado mestizo del Perú, tuvo lugar en Praga una programación con números musicales de raíces autóctonas, hispanas, moras y africanas de nuestro país. Prestó su valioso concurso la entidad local "Ambassadors Concert Series", que dirige la dama checa Romana Kokoska. Desinteresada y patrióticamente participó la destacada cantante lírica nacional señora Fátima Espinosa de Zavala, quien vino a Praga a tal efecto, acompañada de su pianista y arreglista, señor Manuel Sánchez. El también peruano señor Carlo Zegarra Abanto, residente en Praga, se asoció tocando el cajón. Actuó como Maestra de Ceremonias la señora Verónica Drozen, prestigiosa folklorista peruana, radicada en la República Checa. (Campeona de marinera) El grupo se presentó el viernes 30 de septiembre y el martes 4 de octubre de 2016, en el teatro del Conservatorio de Música Jan Deyla, a sala plena en ambas ocasiones. La apertura estuvo a cargo del Embajador Hynek Kmonicek, distinguido peruanista y Asesor para Relaciones Internacionales de la Presidencia de la República Checa. La concurrencia en las dos funciones estuvo compuesta por miembros del cuerpo diplomático y de sectores culturales, gubernamentales, académicos, empresariales, periodísticos, comunidad peruana. El repertorio de la señora Zavala incluyó temas de Rosa Mercedes Ayarza de Morales, Jorge Bravo de Rueda, Carlos Valderrama, Miguel Ángel Hurtado, Daniel Alomía Robles, Andrés Soto, Chabuca Granda.

Número especial de la señora Zavala fue la interpretación del vals **"Perú mi Amor",** del brillante compositor checo Eduard Ingris (1905-1991), quien en la década de 1950 dirigiera nuestra Orquesta Sinfónica y realizara diversos trabajos de investigación musical en todo el territorio nacional. La partitura de esa melodía la proporcionó gentilmente el Profesor **Otto Horsky,** peruanista de renombre.

As it is mentioned in the brochure, let me emphasize that our program includes the song "Perú mi Amor", or "Peru my Love", composed in Lima in the mid-1950s by the multi-talented Czech citizen Mr. Eduard Ingris. He was a most notable musician, photographer, film maker, explorer and much more. The music and lyrics were given to the Embassy by Professor Otto Horsky. Thank you very much, Professor Horsky, who has also lived and worked in Peru, having written a superb book about his experiences in my country.

http://peru-embajada.cz/actividades/por-los-400-anos-del-fallecimiento-del-inca-garcilaso/#more-3468

14 – Profesní životopis

Professional biography

Otto Horský se narodil 13. dubna 1938 v Prostějově, ve městě, v němž od nepaměti přežíval duch podnikatelských aktivit. Zde také absolvoval základní školní vzdělání a gymnázium, po jehož dokončení se přihlásil ke studiu přírodních věd, a to geologie. Tento cíl sledoval již od svých třinácti let, kdy našel první zkameněliny korálů ve světoznámém čelechovickém devonu u Prostějova. Během studií geologie na Vysoké škole báňské v Ostravě v letech 1956 až 1961 se postupně zaměřil na inženýrskou geologii. Již tehdy si vytkl jasný cíl – pracovat jako expert v zemích Latinské Ameriky a poznat osobně život indiánů. Svému cíli se začal přibližovat ihned po dokončení studií. Roku 1978 obhájil na Vysoké škole báňské kandidátskou práci v oboru inženýrské geologie na téma moderních průzkumných metod pro přehrady.

V roce 1960 nastoupil do Geotestu Brno, kde postupně prošel řadou odborných a hospodářských funkcí. Mezi stěžejní odborné práce během jeho praxe patřil inženýrsko-geologický průzkum pro československou nejvyšší přehradu a přečerpávací vodní elektrárnu v Dalešicích a průzkum pro více než dvacet dalších přehrad.

Od roku 1967 řešil havarijní situaci břehů Oravské přehrady. Metodika moderně pojatého inženýrsko-geologického průzkumu pro přehrady na příkladu 104 metrů vysoké hráze v Dalešicích se stala tématem jeho kandidátské disertační práce, kterou obhájil v roce 1978. Této oblasti činnosti a výzkumu se věnoval po celou dobu odborné praxe a dále ji s využitím vlastních poznatků rozpracoval. Výsledky jeho prací posloužily v praxi při řešení analogických případů a byly publikovány doma a i v zahraničí.

V letech 1974 – 1976 pracoval v Peru jako vedoucí technické kanceláře, která spolupracovala s peruánskými institucemi zejména v oblasti projekce vodních staveb. Uzavřel kontrakt a spolu s českými projekčními organizacemi se podílel na geotechnickém průzkumu pro podzemní hydrocentrálu Mantaro – Restitución. Upozornil na skalní sesuv v místě již vybudované přehrady Tablachaca na řece Mantaro a na sesuv v oblasti projektovaných přivaděčů pro hydrocentrálu Mantaro – Restitución. Jako odborný expert spolupracoval při realizaci inženýrsko-geologických a geotechnických prací pro projekt rozšíření hydroenergetického potenciálu vodní elektrárny Machu Picchu.

Od roku 1978 do 1982 působil na Kubě jako hlavní poradce ministerstva stavebnictví pro inženýrskou geologii, v letech 1984 až 1988 pak vedl inženýrsko-geologický průzkum pro projekt přečerpávací vodní elektrárny CHA CENTRO na Kubě v pohoří Escambray a současně koordinoval průzkumné práce pro projekt přečerpávací elektrárny v provincii Oriente.

V letech 1991 až 1994 pracoval v Madridu jako generální ředitel česko-španělské akciové společnosti pracující v geologii, hydrogeologii a ekologii. Po návratu ze Španělska, v roce 1994, začal podnikat v oblasti provádění, projektování a vyhodnocování geologických prací. V rámci těchto aktivit navštívil Mexiko, Chile, Brazílii, Paraguay a Kubu a ve spolupráci s Geotestem a. s., realizoval další práce ve Španělsku a na Kanárských ostrovech. V letech 2010 až 2012 spolupracoval jako expert a jako koordinátor projektu přehrady Bawanur na řece Sirvan v Severním Iráku, v Kurdistánu.

V roce 1971 začal externě přednášet na Vysokém učení technickém v Brně, jeden rok externě přednášel inženýrskou geologii na Vysoké škole báňské v Ostravě. Přednášková činnost a výchova odborníků byly rovněž součástí jeho práce na Ministerstvu stavebnictví Kuby. Několik přednášek měl i na univerzitách ve Španělsku, v Mexiku a v Peru. Zveřejnil více než 160 odborných a vědeckých publikací, z toho více než sto v Československu a České republice, zbývající v zahraničí (Španělsko, Brazílie, Peru, Rusko, Nizozemsko, Austrálie, Portugalsko, Řecko, Thajsko, Etiopie a Kuba). Během své geologické kariéry zpracoval více než 200 průzkumných zpráv a výzkumných úkolů, a to zejména pro vodní stavby, a to jak v bývalém Československu, později v České republice, tak v Peru, ve Španělsku a zejména na Kubě, kde publikoval celou řadu učebnic a návodů z celé šíře problematiky inženýrské geologie. Pracuje jako recenzent pro některé odborné časopisy, například pro EGRSE Journal, nebo pro Environmental Geology (International Journal of Geosciences). Byl oponentem celé řady závěrečných zpráv o inženýrsko-geologickém průzkumu zejména pro vodní stavby, oponoval diplomové, kandidátské a docentské práce a řadu výzkumných úkolů. Je recenzentem knihy „*Čechy a Peru“ – historie a umění a dějiny vzájemných kulturních vztahů“* a řady dalších knih. Je jedním z lektorů odborné knihy doc. RNDr. Pavla Bláhy, DrSc *Geofyzika a svahové deformace.*© 2017.

Usiloval vždy o popularizaci svého oboru včetně předávání vlastních zkušeností ze zahraničních cest a expedicí. Je autorem námětů a spoluautorem scénářů televizních filmů: *Peruánské postřehy* (1976), *Geologové z Mantara* (1977), *Přečerpávací elektrárna Centro Cuba* (1988). Spolupracoval na scénářích televizních filmů *Člověk proti horám* (1977) a *Lidé v podzemí* (1977). Byl spoluautorem hodinového televizního filmu o Československu, který byl uveden v Peru v roce 1975, a dále půlhodinového televizního filmu s toutéž tematikou na Kubě (1981). Získané odborné a cestovatelské zkušenosti předává široké veřejnosti formou přednášek, výstav fotografií a televizních a rozhlasových reportáží. Publikoval více než čtyři desítky populárně vědeckých článků.

V roce 2004 se zúčastnil odborné expedice Titicaca 2004. CZ, jejímž cílem byl historicko-topografický popis jezera a jeho pevninského zázemí, od geografických a biologických souvislostí po zaznamenání současných informací o stavu dědictví hmotné kultury a společností obývajících břehy a ostrovy jezera Titicaca. Jedním z výsledků expedice je jeho objev záhadných skalních obrazců nad ruinami Incahuasi poblíž města Huaytara. Získané poznatky z expedice publikoval v řadě knih a článků, přednášel o nich a představil na výstavách fotografií. Dne 1. května 2016 byla v zámku Letovice u Boskovic otevřena jeho trvalá výstava fotografií a dokumentů zachycující celý obraz jeho spolupráce s latinsko-americkými zeměmi v posledních padesáti letech.

V současné době se věnuje kromě podnikání v inženýrské geologii a v zahraničním obchodě především literární práci, a to jak v rovině odborné, tak v rovině popularizační. Do konce roku 2020 vydal celkem 21 knih označených ISBN. Jeho kniha se spoluautorem doc. RNDr. Pavlem Bláhou, DrSc, *"The Application of Engineering Geology to Dam Construction"* byla již uvedena v 68 zemích světa. Je členem České asociace inženýrských geologů ČAIG, České Iberoamerické společnosti ČIS, Českého klubu cestovatelů ČKC, prestižního Klubu H+Z, společnosti National Geographic Society.¨a čestným členem pražského Money Clubu.

Více na: www.horsky.estranky.cz ● www.kluhz.cz ● www.ckc.cz

15 – Geolog a diplomat Otto Horský

Geologist and diplomat Otto Horský

Pasáž z knihy Pavla Štěpánka: **„Čechy a Peru, historie a umění, dějiny vzájemných kulturních vztahů“.**

Kapitola 13, **Cestovatelé druhé poloviny 20. století**, str. 261

A passage from Pavel Štěpánek's book: "Bohemia and Peru, history and art, history of mutual cultural relations".
Chapter 13, Travelers of the Second Half of the 20th Century, p. 261

Vezmeme-li v potaz novější cestopisy či vzpomínky na pobyt v Peru, pak pokračují *Peruánskými postřehy* Otty Horského, člena Českého klubu cestovatelů, někdejšího vedoucího technické kanceláře Československého velvyslanectví v Limě. I jemu učarovala Latinská Amerika. Tato skromná knížečka nicméně potvrzuje obecný zájem české (ale i slovenské) společnosti o původní kultury andských zemí. *Peruánské postřehy* přinášejí na příkladu Jižní Ameriky svědectví o kontinuitě českého zájmu o mimoevropský kulturní odkaz. Pro zájemce o dějiny československé hospodářské politiky vůči Latinské Americe v souvislosti s Peru jde o zajímavé a přínosné autorovy informace týkající se československých aktivit v andské oblasti. V těchto souvislostech nutno přiznat, že autor má pravdu, když tvrdí, že *„zatímco každý cestovatelský úspěch je v dějinách cestování zapsán zlatým písmem a vzpomínán celá desetiletí,*

ne li více, cestovatelské aktivity spjaté s praktickou činností, která mnohdy je tou nejlepší vizitkou o vyspělosti a kulturnosti našeho národa, zůstávají stranou.“

Peruánské postřehy jsou prací inženýrského geologa v diplomatických službách, který se snaží dát svému vyprávění jistý řád počínaje popisem geografie a utříděním dojmů ze svého pobytu. Samozřejmě se tu vytratil prvek dobrodružství. Všímá si např. nevraživosti, se kterou je nazírán každý fotografující (*gringo*, tedy běloch, bez ohledu na to, zda je severoameričan, pro kterého bylo toto slovo utvořeno), proto, že indiáni jsou přesvědčeni, že jim fotografování bere duši. Otto Horský píše kriticky o někdejším levicovém vyhánění latifundistů v Peru a okupování jejich země indiány, kteří na ní nedokázali pracovat. Podobně tomu bylo i s kolektivizací dolů. Píše o československými odborníky realizovaných průzkumech pro hydroelektrárny Machu Pichu a Mantaro, které sloužily jako podklad pro projekty těchto vysoce náročných staveb.

Z různých exkurzí je možno zmínit se o pobytu na jezeře Titicaca, kde popisuje život Urů na plovoucích ostrovech. Všímal si zejména výchovy a života indiánů, jejichž klíčovou rostlinou je rákos *totora*, který slouží nejen ke stavbě domů a člunů, ale i k výrobě uměleckých a upomínkových předmětů, a hlavně jako poživatina (po odstranění vnější slupky se konzumuje vnitřní, velmi chutná část rákosu). Tito indiáni používají při jídle džbány z pálené hlíny vyrobené v oblasti Pucará, a potravu zapíjejí vodou z jezera. Oheň se rozdělává jen v hliněných nádobách. Dále líčí jejich systém výběru partnerů – snaží se, aby partneři byli z ostrůvků co nejvzdálenějších. Na rozdíl od pevninských indiánů mají nízkou úmrtnost a dožívají se dlouhého věku. Kostelík byla *„jedna vyčleněná chýše z rákosu s křížem a obrazem Panny Marie.“*

Zájem o oblast jezera Titicaca rozvedl Horský v knize *Záhadné jezero Titicaca a Altiplano.* Potvrzuje, že odborný zájem českých zemí o Latinskou Ameriku má svou dlouhou tradici, počínaje, jak bylo uvedeno v prvním díle, jezuitskými misiemi v 17. a 18. století, na které navázal cestovatelský zájem a hospodářská a kulturní spolupráce 19. a 20. století. Uskutečněný projekt expedice *Titicaca.2004.CZ*, garantovaný českými odborníky z univerzit a odborných pracovišť, směřoval přednostně k popisu současného stavu jezera Titicaca, a to v jeho přírodovědném i společenskovědném rozměru. Studie byly zaměřeny zejména na historicko-topografický popis jezera a jeho pevninského zázemí, včetně obrazové dokumentace, od geografických a biologických souvislostí po zaznamenání současných informací o stavu dědictví hmotné kultury a společností obývajících břehy a ostrovy jezera, tudíž dokumentace krajiny a přítomnosti člověka tak, jak byly nalezeny v roce 2004. Získané odborné poznatky doplňují tradici české latinoamerikanistiky, která na sebe upozornila v posledním desetiletí mimo jiné úspěšnou dokumentací pramenů Amazonky (B. Janský, 2000), v poslední době pak objevem záhadných skalních rytin nad ruinami Incawasi poblíž města Huayatara (O. Horský, 2004) a zejména pak objevem ruin nejvýše položeného sídelního komplexu na světě, severovýchodně

od jezera Titicaca (I. Barteček, 2005). Kniha o bájném jezeře Titicaca je rovněž jedním z výsledků studií realizovaných během expedice Titicaca. Kromě přírodovědeckých poznatků, topografických a socioekonomických studií, podává kniha populární formou vizuální svědectví o krajině a člověku v oblasti jezera na prahu třetího tisíciletí, zejména o formě života a zvycích místních indiánských komunit. Je doplněna vhodným vizuálním materiálem, fotografiemi a kreslenými ilustracemi.

Kromě již komentovaných knih napsal Horský také další knihu, v níž rozšiřuje naši představu o působnosti odborníka, jehož specifické znalosti se mohou projevit osobitým pohledem na již známé záležitosti, především, na pověstnou architekturu: *Incawasi – sídlo bohů.* Zkušenosti, které získal ve své obchodně-diplomatické funkci, a zájem o tuto zemi, který projevoval už od dětských let, ho přivedl ke spoluorganizaci expedice *Titicaca 2004. CZ.* Kniha *Incawasi – sídlo bohů* je jedním z výsledků pozorování uskutečněných během expedice Titicaca. Autor vycházel ze srovnávacích studií na jiných archeologicky významných lokalitách, které předcházely vlastním pracím realizovaným následně na jezeře Titicaca, a to oblast kolem města Cuzca, zejména Sacsayhuaman, Puca Pucará, Kenko, Tambo Machay, Ollantaytambo, Pisac a dalších. Studiemi přímo v terénu ověřoval hodnotu některých pracovních hypotéz. Hlavní kapitoly poměrně rozsáhlé knihy se věnují monumentální architektuře Inků a zejména materiálům, které používali pro výstavbu svých staveb, jako jsou svatyně v Kenku, sklady potravin, administrativní a obranné stavby, jako jsou – mezi jinými – Sacsayhuaman, Incawasi a Tambo Colorado. Jakožto geolog má autor nepochybně výhodu v posuzování materiální stránky staveb. Některé zajímavé ukázky jsou dokumentovány nejen barevnou fotografickou přílohou samotného autora, ale jsou doplněny i ilustracemi malíře Karla Janáka

Předmětem studia je srovnání archeologických pozůstatků v Incawasi, poblíž města Huayatara, s podobnými ruinami v přeslavném místě Machu Picchu, protože i zde používali Inkové kameny a bloky perfektně opracované na míru. Na tomto místě, na svahu před vstupem k ruinám, autor objevil na skalních stěnách rytiny a kresby (petroglyfy), pravděpodobně náboženského významu. Ačkoliv v peruánském Altiplanu v údolích mezi horami je podobných rytin či skalních kreseb registrováno několik set, každý nový a dobře dokumentovaný objev je přínosem k lepšímu poznání předkolumbovských kultur. (Skalní rytiny z této doby se většinou vyskytují v otevřené krajině, do níž jsou včleněny a jsou přístupné jakémukoliv návštěvníkovi. Vzhledem k možnému narušení rytin neukázněnými zvědavci autor knihy varuje před nekontrolovaným turismem a doporučuje přijmout rázná opatření, která by preventivně zabránila dalším možným škodám). Kniha nepochybně rozšiřuje znalosti o stopách člověka a o předchozích kulturách, vyskytujících se v průběhu historie na území dnešního Peru. Připojuje se k mnoha dalším písemným svědectvím, realizovaným českými výzkumníky a odborníky v minulosti i v současnosti. Její kvalitu vyzdvihuje i předmluva velvyslance Peru v České republice, Alberta Salase Barahony, zastávajícího tuto funkci v době vydání knihy. Je doplněna rozhovorem Tomáše Vladislava Nováka s Ottou Horským.

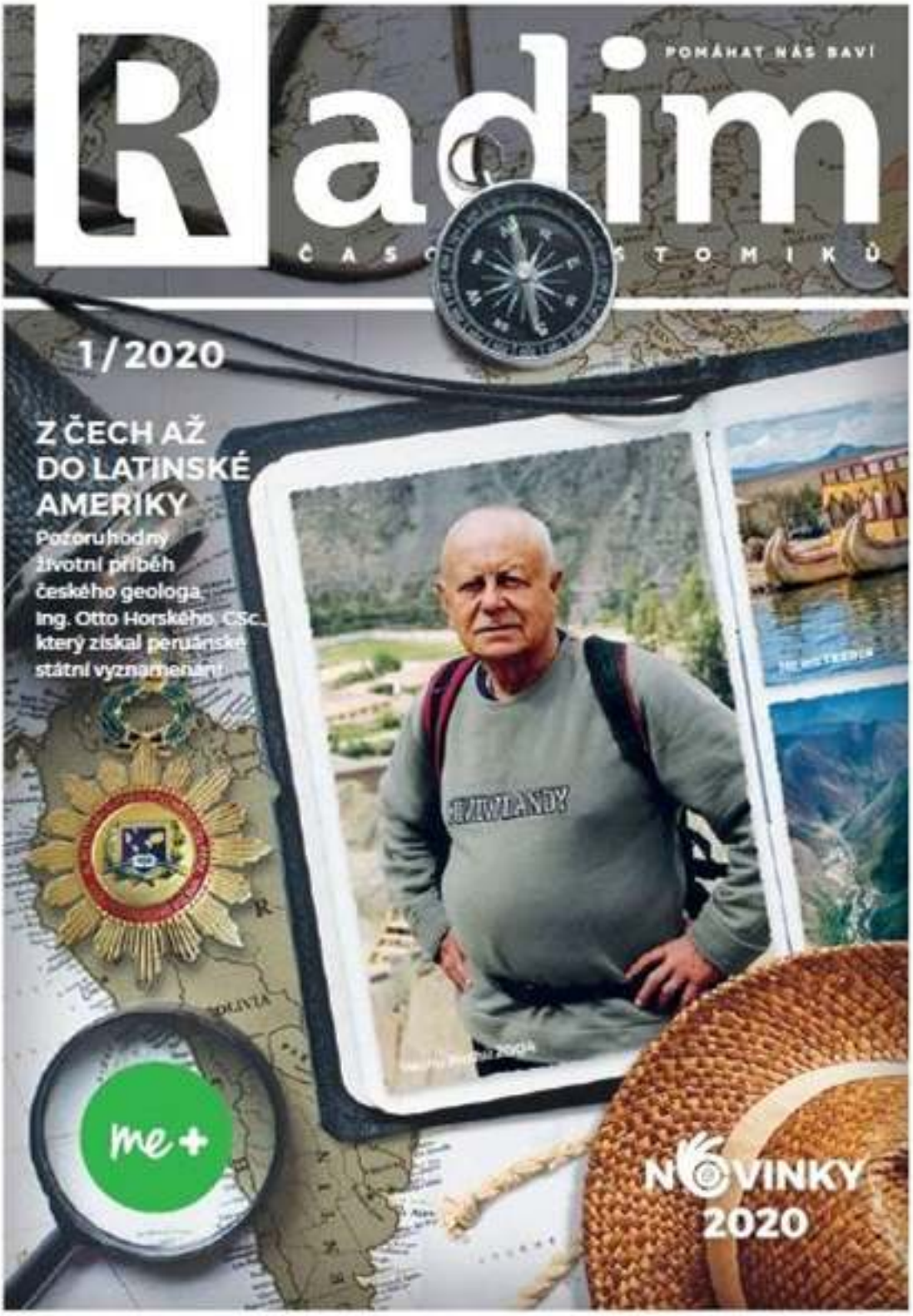
Radim
POMÁHAT NÁS BAVÍ
1/2020
Z ČECH AŽ DO LATINSKÉ AMERIKY
Pozoruhodný životní příběh českého geologa Ing. Otto Horského, CSc., který získal peruánské státní vyznamenání
me+
NOVINKY 2020

Z ČECH AŽ DO LATINSKÉ AMERIKY

POZORUHODNÝ ŽIVOTNÍ PŘÍBĚH ČESKÉHO GEOLOGA KTERÝ ZÍSKAL PERUÁNSKÉ STÁTNÍ VYZNAMENÁNÍ

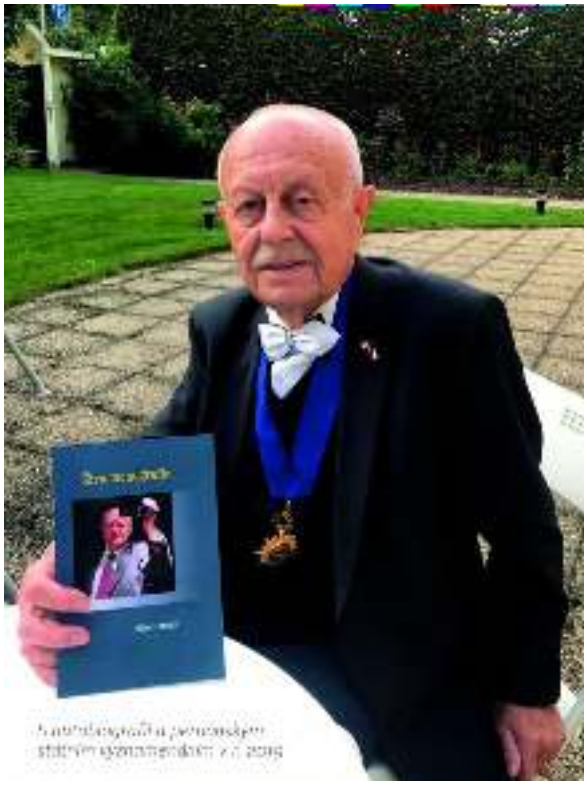

S panem inženýrem Ottou Horským jsem se potkala na loňském brněnském Setkání stomiků©, jehož je pravidelným účastníkem. Celoživotně se věnoval zajímavému oboru – inženýrské geologii. V souvislosti s geologií pracovně navštívil mnohé, i velmi vzdálené země. Více se dozvíte v našem rozhovoru.

Jak jste se dostal ke geologii?

Narodil jsem se v roce 1938 v Prostějově jako třetí ze šesti dětí. Po ukončení základní školy jsem studoval na gymnáziu. V blízkosti mého rodného města jsou Čelechovice a na jejich okraji světově proslulá lokalita čelechovický devon. Několik otevřených kamenolomů se pro mě staly opravdovým dětským eldorádem. Kutal jsem ve stěnách a objevil celou řadu nádherných zkamenělých korálů, z nichž některé druhy ani nebyly v té době popsány. To byl v mém životě první velký mezník, Touha po dobrodružství, záhadách a objevech a láska k přírodě, jejíž nedílnou součástí jsem se tehdy cítil a ji prožíval nejen všude kolem, ale i ve svém nitru, vedly již ve dvanácti letech k rozhodnutí stát se geologem. Po maturitě jsem se přihlásil ke studiu geologie na Vysoké škole báňské v Ostravě. Postupně jsem se zaměřil na inženýrskou geologii. Už tehdy jsem si vytkl jasný cíl – pracovat v uvedením oboru jako odborný expert v zemích Latinské Ameriky, ale zejména v Peru a poznat osobně život andských indiánů.

To byl na tehdejší dobu opravdu ambiciózní cíl. Jak jste se k němu přibližoval?

Nic v životě není zadarmo nebo náhodou. Jako přírodovědec nevěřím, že osud je každému dán a není proto třeba nic dělat. Nevěřím na zázraky, i když jsem se během života setkal s mnoha věcmi, pro něž jsem nikdy nenašel vysvětlení. Bylo mi ale naprosto jasné, že nejdříve se musím uplatnit doma v oboru, v inženýrské geologii. Měl jsem to nesmírné štěstí, že mě obklopovali a první mé odborné kroky vedli nejlepší učitelé a odborníci té doby. Průzkumné metody se teprve formovaly, nastupovaly nové netradiční způsoby geologického průzkumu, geofyzika, mechanika hornin a zemin, nové výpočetní metody. Starší kolegové nebyli ochotni se přizpůsobovat a pouštět se do rizika velké zodpovědnosti a časové náročnosti velkých vodohospodářských a civilních staveb. Proto jsem se dostal ihned po dokončení studií k velkým projektům, jako třeba k inženýrsko-geologickému průzkumu pro dálnici Praha-Brno, k řešení havarijního stavu Oravské přehrady na Slovensku, k inženýrsko-geologickému průzkumu pro přehrady Josefův Důl, Slezská Harta, přečerpávací vodní elektrárna Dalešice a dalších asi dvacet přehrad. Metodika moderně pojatého inženýrsko-geologického průzkumu pro přehrady na příkladu naší nejvyšší sypané přehradní hráze v Dalešicích, druhé nejvyšší kamenité hráze v Evropě, se stala předmětem mé kandidátské dizertační práce, kterou jsem obhájil v roce 1978. Této tématice jsem se pak věnoval po celou dobu své odborné praxe. Doplněny o zahraniční zkušenosti byly výsledky mých prací knižně zpracovány a vydány nejen v češtině, ale i v anglické a španělské verzi.Také jsem publikoval v renomovaných zahraničních odborných časopisech v různých zemích světa.Bylo mi ale od počátku jasné, že pokud chci být kvalitním a žádaným zahraničním expertem, musím být dobře jazykově vybaven. Studium němčiny a ruštiny na gymnáziu k tomu samozřejmě nestačily. Ihned jsem začal studovat na jazykové škole španělštinu, z níž mám dvě státní jazykové zkoušky a samozřejmě angličtinu. Dá se říci, že jsem dosáhl odbornosti potřebné pro expertní činnost v zahraničí. Ale i potom k tomu byla ještě dlouhá cesta. Než se mi to podařilo, uběhlo dalších 14 let. Třikrát jsem měl

být vyslán na Kubu jako expert, potom dokonce jako profesor inženýrské geologie do Kostariky, ale nikdy to z pracovních důvodů v Československu nevyšlo. Až přišel rok 1974.

Tehdy se Vám konečně začal plnit Váš sen o práci v Latinské Americe?

Začátkem roku 1974 jsem byl vyslán za náš brněnský podnik Geotest do Banské Bystrice na odborný aktiv geologů. Prezentoval jsem tam svoje odborné zkušenosti z průzkumů pro přehrady a zejména aplikaci moderních průzkumných metod, téma mé kandidátské disertační práce. Ve čtvrtek večer mě pozval na večeři předseda Českého geologického úřadu JUDr. Josef Pravda. Jen tak z legrace jsem nadhodil téma Kuby, kam létal každý rok na kontrolu práce vyslaných českých expertů. Dlouze se na mě podíval: „Chceš jet do Peru? Již 4 roky připravujeme projekt mezinárodní pomoci Peru a máme připraveno 7 expertů k okamžitému výjezdu. Rozhodli jsme se vybudovat v Limě experimentální technickou kancelář, poskytující bezplatně poradenskou činnost. V pondělí s tím jdu do vlády.“ V duchu jsem si pomyslel, že je to nereálné. Čtyři roky příprav, experti jsou schváleni k výjezdu, v pondělí s tím jde do vlády. Ale když to řekl předseda, zastupující ve vládě geologii, řekl jsem mu, že pojedu rád.
V pondělí volali z Prahy, že pojedu do Peru jako první, vybudovat a řídit technickou kancelář. Zní to sice neuvěřitelně , ale opravdu se to tak seběhlo. Za dva týdny nato přišel konkrétní požadavek z Kuby, přímo na moji osobu, abych tam odejel jako hlavní poradce na Ministerstvo stavebnictví. Po čtvrté mi Kuba nevyšla. Tentokrát ovšem z jiných důvodů.

A co jste v Peru vlastně dělal?

Jak jsem již uvedl, mým hlavním posláním bylo fyzicky a odborně řídit technickou kancelář, vybavenou předními českými experty v různých profesích.V té době tam byl u moci prezident Alvarado Velasco. Jeho šestiletá snaha o zavádění sociálních reforem byla na konci s dechem. Provedl rozsáhlé vyvlastnění půdy a dal ji indiánům. Oni si ale mysleli, že všechno půjde samo. Začali se chovat jako vlastníci a nic nedělali. Nastaly problémy. Znárodněné podniky a doly neměly finance na další rozvoj. Nebylo proto divu, že došlo k pokusu o převrat. Ten však nebyl dobře připraven a přerostl ve střílení a drancování obchodů. Ekonomická a politická situace nadále nebyla udržitelná. Z popudu několika velitelů vojenských okruhů došlo k odvolání prezidenta Alvarada Velasca a k návratu pravicové vlády. Přesto moje dvouleté působení v Peru přineslo ovoce – realizovali jsme geotechnický průzkum pro rozšíření hydrocentrály Machu Picchu na řece Urubambě, podepsal jsem kontrakt na geologický průzkum pro hydrocentrálu Mantaro, zpracovali jsme projekt pro rozšíření hydrocentrály El Sheque a mohl bych jmenovat další. I když tyto velmi náročné projekty byly řešeny formou vysoce odborných a dobře vybavených expedic, sám jsem se jako odborník na jejich řešení spolupodílel. Díky tomu se mi splnilo přání být blízko života indiánů, poznávat jejich zvyky a mentalitu, a dokonce s nimi i spolupracovat. Ale více o tom je v mé knize „Peruánské postřehy“ (© Repronis, 2004 a 2008).

Proč jste v Peru zůstal jen dva roky?

Moje první žena Olga těžce onemocněla. Operovali jí v Peru úspěšně rakovinu děložního čípku, ale po nařízeném návratu do české republiky k doléčení v Praze brzy zemřela. Nemohl jsem pokračovat sám s jedenáctiletou dcerou v náročné práci v zahraničí. Tyto pro mě velmi složité okolnosti, které poznamenaly poslední půlrok mého působení v Peru popisuji v knize „ Křivolaké cesty osudu“ (© Nová Forma, 2012).

Nebylo vám líto, že v okamžiku, kdy se naplnily vaše představy o poslání zahraničního experta, vzalo vše jiný konec?

Všechno v životě je třeba brát tak, jak to přichází. Výsledky mého působení v Peru se projevují pozitivně dodnes, i když mezitím uběhlo více než 40 let. Konečně, udělení vysokého státního vyznamenání od peruánské vlády v roce 2019 je toho dokladem.

Ve kterých zemích jste dále působil?

V letech 1978 až 1982 jsem pracoval na Kubě jako hlavní inženýr Ministerstva stavebnictví Kuby. V této funkci jsem poskytoval poradenskou činnost na mnoha významných stavbách, ať již to byla vodní díla, tepelné elektrárny, komunikace nebo průmyslové celky. Na Kubu jsem se znovu vrátil v roce 1984 jako vedoucí odborné expedice a koordinátor projektu pro výstavbu přečerpávací vodní elektrárny v pohoří Escambray, která měla spolupracovat s projektovanou atomovou elektrárnou v Cienfuegos. V roce 1990 byly tyto práce přerušeny. V roce 1991 jsem odešel do Španělska, kde jsem byl jmenován generálním ředitelem první česko-španělské akciové společnosti pracující v geologii, hydrogeologii a ekologii. Až do roku 1994 jsem realizoval ve spolupráci s českými podniky a experty více než třicet studií a projektů zejména pro vodní stavby, ale i pro silnice a úsek dálnice, pro linku metra v Madridu, pro úsek trasy vlaku vysokých rychlostí, pro průmyslové celky a pro sanaci havarijních stavů staveb. V roce 1994 jsem začal samostatně podnikat v oblasti provádění, projektování a vyhodnocování geologických prací v inženýrské geologii a v oblasti zprostředkovatelských služeb. Tyto činnosti se staly mými hlavními pracovními aktivitami, v jejichž rámci jsem navštívil opakovaně Mexiko, Chile, Kubu, Brazilii, Argentinu, ve spolupráci s Geotestem Brno, a.s., jsem realizoval další práce ve Španělsku a na Kanárských ostrovech. V letech 2010 až 2011 jsem pracoval jako zodpovědný řešitel inženýrsko-geologického průzkumu pro přehradu Bawanur na řece Sirvan v severním Iráku, v Kurdistanu a jako koordinátor celého projektu.

Měl jste možnost předávat svoje bohaté zkušenosti studentům?

Od roku 1971 jsem pracoval jako externí učitel inženýrské geologie na Vysokém učení technickém v Brně, a to až do roku 1974, a poté znovu po svém návratu ze zahraničí. Jeden rok jsem také externě přednášel inženýrskou geologii na Vysoké škole báňské v Ostravě (1985). Přednáškové činnosti jsem se věnoval i na univerzitách ve Španělsku, v Mexiku a v Peru. Také jsem hodně publikoval, uveřejnil jsem více než 160 odborných publikací doma a v zahraničí..

Věnoval jste se i popularizaci geologie?

Ano. Ale nelze všechno dělat doopravdy, s plným nasazením. Od svých stroze vědeckých kolegů jsem sklízel úsměvné poznámky, že tím degraduji svoji odbornou práci. Já si to ovšem nemyslím a nikdy nemyslel. Jak jinak by se lidé dozvěděli o této velmi zajímavé, ale náročné práci? Jsem autorem námětů a spoluautorem scénářů televizních filmů Peruánské postřehy (1976), Geologové z Mantara (1977), Přečerpávací vodní elektrárna Centro Cuba (1988). Dále jsem spolupracoval na scénářích filmů Člověk proti horám (1977) a Lidé v podzemí (1977). Spolupracoval jsem i s televizí v Peru a na Kubě, nejen na scénářích, ale i v mnou připravených pořadech jsem osobně vystupoval.
Publikoval jsem čtyři desítky populárně vědeckých článků. V roce 2004 jsem se zúčastnil odborné expedice Titicaca 2004.CZ, jejímž cílem byl historicko-topografický popis jezera a jeho pevninského zázemí. Jedním z výsledků expedice je můj objev záhadných skalních obrazců nad ruinami Incahuasi poblíž města Huaytara, což popisuji ve své knize „Incawasi sídlo bohů“ (© Repronis, 2010). Výsledky mých studií jezera Titicaca popisuji v několika knihách, z nichž nejvýznamnější je kniha „Přežije jezero Titicaca třetí tisíciletí ?“ (© Nová Forma, 2014).
V roce 2013 jsem navštívil Velikonoční ostrov v Polynésii, Misiones San Ignacio v Argentíně a vodopády Iguazú v Brazílii. Spolu s doc. Pavlem Bláhou, DrSc. jsem navštívil v témže roce největší hydroenergetické dílo na světě, Itaipu v Brazílii a Paraguayi s cílem zahrnout toto úchvatné dílo do dalšího rozšířeného vydání naší knihy "The Application of Engineering Geology to Dam Construction" (© Repronis, 2011). Tento záměr se podařil a druhé rozšířené vydání knihy bylo vydáno Komenského Univerzitou v Bratislavě v květnu 2014.

Jak a kdy došlo k tomu, že jste se stal stomikem?

To je opravdu velmi zajímavá a správně cílená otázka. Vždyť hlavně proto jsme dnes sešli k tomuto rozhovoru. Ono to z pohledu dosud uvedeného vypadá, jakoby moje cesta byla vydlážděná jen prací a dosaženými úspěchy. Ale nebylo a není tomu tak. Vždy jsem se snažil nacházel rovnováhu mezi prací a rodinným a společenským životem. Kromě úrazů při práci či při sportu jsem netrpěl žádnými závažnými nemocemi. Ostatně, byl jsem jako zahraniční expert a později diplomat pod každoročním komplexním lékařským dozorem. Smrt mé první

manželky Olgy při práci v Peru byla první velkou ránou a daní za mé zahraniční aktivity. V tehdejší době se propagoval názor, že změna klimatického pásma a životních podmínek může vyvolat rakovinu. Ale bylo tomu skutečně tak? Po prvním roce působení v Peru v letech 1974 až 1975 jsme odletěli do české republiky na prázdniny, což tehdy byla celkem běžná praxe, hlavně za účelem kontroly zdravotního stavu. Olga již z Peru odletěla s neurčitými zdravotními problémy v pánevní oblasti. Během měsíčního pobytu doma v Ostravě ale lékaři nic nezjistili. Rozhodli jsme se, že odletím sám plnit své povinnosti, a manželka s dcerou přiletí až v říjnu, až bude zdravá. Tak se stalo, ale asi po týdenním návratu do Limy se bolesti ještě zhoršily. Vyšetření na přední limské klinice ukázalo, že má velký zhoubný nádor v oblasti děložního čípku a že je jim zcela nepochopitelné, jak ho mohl u nás přehlédnout. Musela ihned na náročnou operaci, po níž mě majitel kliniky, můj přítel, zcela otevřeně sdělil zdrcující zprávu: „Uděláme, co bude v našich silách, ale nepředpokládá další délku jejího života více než 8 měsíců“ . Je ironií osudu, že to tak skutečně dopadlo. Ale to jsem trochu odbočil od vaší otázky. Nicméně, jak se někdy tvrdí, vše souvisí se vším. Během mého odborného pobytu na jezeře Titicaca v Peru v roce 2004 jsem onemocněl horskou nemocí, nemocí z vysoké výšky. Byl jsem kvůli tomu na specializované klinice v Punu a díky jejich lékařské péči jsem svůj odborný úkol splnil. Je to podrobně popsáno v mých knihách, zejmena v knize „Záhadné jezero Titicaca a Altiplano“ (© Repronis 2010). Moje manželka se této odborné expedice nezúčastnila a ačkoliv jsem tento můj zdravotní stav před ní tajil, aby se nemusela zbytečně obávat, dozvěděla se o tom od pojišťovny. Tím, že zachovala chladnou hlavu, mě velice podpořila v mé snaze splnit úkoly, kvůli nimž jsem účast v expedici přijal. Moje manželka Marie však je dodnes přesvědčena, že nebýt mé účasti na vědecké expedici Titicaca 2004, nebyl bch postižen rakovinou.

V říjnu roku 2007 mi urologové zjistili zhoubnou rakovinu v oblasti vstupu do močového měchýře, která vyžadovala okamžitou operaci. Musel jsem podepsat souhlas, že pokud se to ukáže jako nutné, budu souhlasit i s odebráním močového měchýře. Naštěstí se to nestalo a byť s několika recidivami, podařilo se tento problém řešit laparoskopicky a s překvapivě úspěšným nasazením vakcíny BCG až do roku 2013.

Až přišel rok 2013. Stačil jsem ještě v dobré fyzické a psychické kondici, pracovně navštívit Chile, Velikonoční ostrov, Brazílii, Argentinu, Paraguay a na dovolené s manželkou Malorku. Vše se zdálo v absolutní pohodě, pravidelné kontroly byly vcelku bez zvláštních výkyvů. Kontrolní cystoskopie začátkem října však ukázala výrazné zhoršení v divertiklu (výchlipku močového měchýře), na jehož stěně se projevovaly známky postupného zarůstání. Odebrané vzorky na histologii ze stěny divertiklu potvrdily zdrcující zprávu: jde o rakovinný nádor, zcela netypický a vzácný, silně agresivní, který se nedá odstranit laparoskopicky. Jde o spinocelulární karcinom G 2 a není jiné řešení, než provedení radikální cystektomie, odstranění zcela zarostlého divertiklu a do půli již zarostlého močového měchýře. Je nutná operace pokud možno ihned, za měsíc může být pozdě. Termíny do konce roku však byly plně obsazeny. Prozřetelnost však stála na mé straně. Uvolnil se jeden termín a tak jsem se stal 3 prosince 2013 stomikem.

Z uvedeného vidím že stomikem jste již více něž 6 roků. Jak to ovlinilo a ovlivňuje váš život a jak to snáší vaše rodina?

V nemocnici jsem strávil na ARU 6 dní, potom jsem byl přemístěn na normální pokoj. Operace byla velmi náročná, pooperační stav rovněž, napojen na různé hadičky a přístroje, moje mysl bloudila někde v neznámých končinách. V mé mysli probíhaly předchozí události a myšlenky na rozpracované a nedokončené aktivity. Moje životní dílo, obsáhlá kniha o jezeru Tititicaca, na níž jsem pracoval posledních deset let, stála před dokončením. Již druhý den v podivném stavu mysli jsem požádal sestru o papír a pero a zaznamenával jsem si poznámky, co chybí k jejímu dokončení. Doktoři byli plni údivu, asi si mysleli, že jsem se zbláznil.

Podivný pacient. Z mého pohledu to ale asi bylo rozhodující, proč jsem se brzy zotavil do stavu, kdy jsem se mohl samostatně pohybovat, myslet, sám pečovat o osobní hygienu a komunikovat s některými pacienty. Dá se říci, že urostomie se mnou začala kamarádit. Neměl jsem ale čas na ni myslet, mé myšlenky bloudily zcela jinde. Rád a s velkým poděkováním a obdivem se musím zmínit, že moje manželka Marie celou tuto kritickou dobu mého pobytu v nemocnici využívala každou chvilku, aby mě povzbudila svojí přítomností a svým nakažlivým nepředstíraným optimismem. Díky uvedenému mě propustili z nemocnice již 18 prosince, abych se mohl doma připravit na vánoční svátky. Již v klidu domova jsem přemýšlel o tom, co dokáže dnešní věda a vysoce kvalifikovaní chirurgové a lékaři. Postupně se zcela rozplynuly moje pochybnosti o možnosti dále plnohodnotně žít s urostomií. Budu moci dále pokračovat ve své práci jako podnikatel, fyzická osoba, spolupracující se zahraničními subjekty? Budu moci dokončit a rozpracovat další knihy k vydání? A co cestování, autem, letadlem, co přednášková činnost, co moje milované plavání? Ukázalo se postupně, že mohu vše. Ale o tom jsem již podrobně informoval čtenáře Radima v čísle 2/2017 v článku Diskuze na téma velké návraty. Od té doby uplynuly další dva roky naplněné plodnou prací a co se týče stomie, naprosto bezproblematické. Závěrem snad se musím zmínit, že jako stomik jsem se naučil velmi rychle nejen se stomií normálně žít, ale sám se o ni starat a pečovat, takže vše funguje, jakoby ani k žádné operace nikdy nedošlo.

Na tom ale má velkou zásluhu i Convatec, neboť jeho produkty jsou opravdovým zázrakem, který umožňuje plnohodnotný návrat do života.

V loňském roce byla Vaše celoživotní snaha oceněna - obdržel jste vysoké peruánské státní vyznamenání.

Ano, jedná se o řád „José Gregorio Paz Soldán, Za zásluhy v diplomatické službě Peru“, jímž jsem byl oceněn za velký přínos pro kulturní, vědeckou a ekonomickou propagaci Peru v České republice. Vyznamenání jsem převzal od peruánské velvyslankyně v Praze dne 19. září 2019. Bylo pro mě velkou ctí získat toto vysoké peruánské státní vyznamenání, znamená pro mě jisté morální povzbuzení a uspokojení, že moje úsilí nebylo marné.

Kde se dozvíme více o výsledcích vaší zejména odborné práce, o vašich aktivitách doma a zahraničí a vůbec, prostě o Vás?

Hodně je uvedeno na mých webových stránkách www.horsky.org, nebo www. horsky.estranky.cz a dále na webových stránkách Klubu Hanzelky a Zikmunda, www.klubhz..cz. Skoro vše o mě a mých aktivitách je uvedeno v mé zatím poslední velmi obsáhlé knize „Živá monografie“ (© 2019, Nová Forma). Její druhé doplněné vydání pak vyšlo v nakladatelství GALIUM na DVD s papírovým obalem (© Galium 2019). Toto její druhé vydání je rozšířeno o mé projevy v rozhlase, má vystoupení v televizi, o powerpointové přednášky. Jsou v ní uvedeny rovněž abstrakty všech mých dosud vydaných knih, jejichž počet dosahuje dvacet. Moje zatím poslední kniha, která rovněž vyšla v roce 2019 se jmenuje „Cuba Centro“a je o mém osmiletém působení na Kubě, včetně autentických krátkých filmů a dobové dokumentace (© GALIUM 2019).

Vážená paní Křepínská, doufám, že jsem svými snad někdy poněkud obsáhlými odpověďmi na vaše otázky čtenáře RADIMA neunavil a že náš rozhovor jim poslouží k inspiraci, že pro stomiky normální život nekončí, naopak, muže být novým začátkem vidění světa jiným, ještě bohatějším a osvobozujícím pohledem.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně energie a životního elánu do dalších let.

Alice Křepínská

Foto: archiv Ing. Horského a Depositphotos.
designer: Jaroslav Skokan

Zákaznický servis ConvaTec

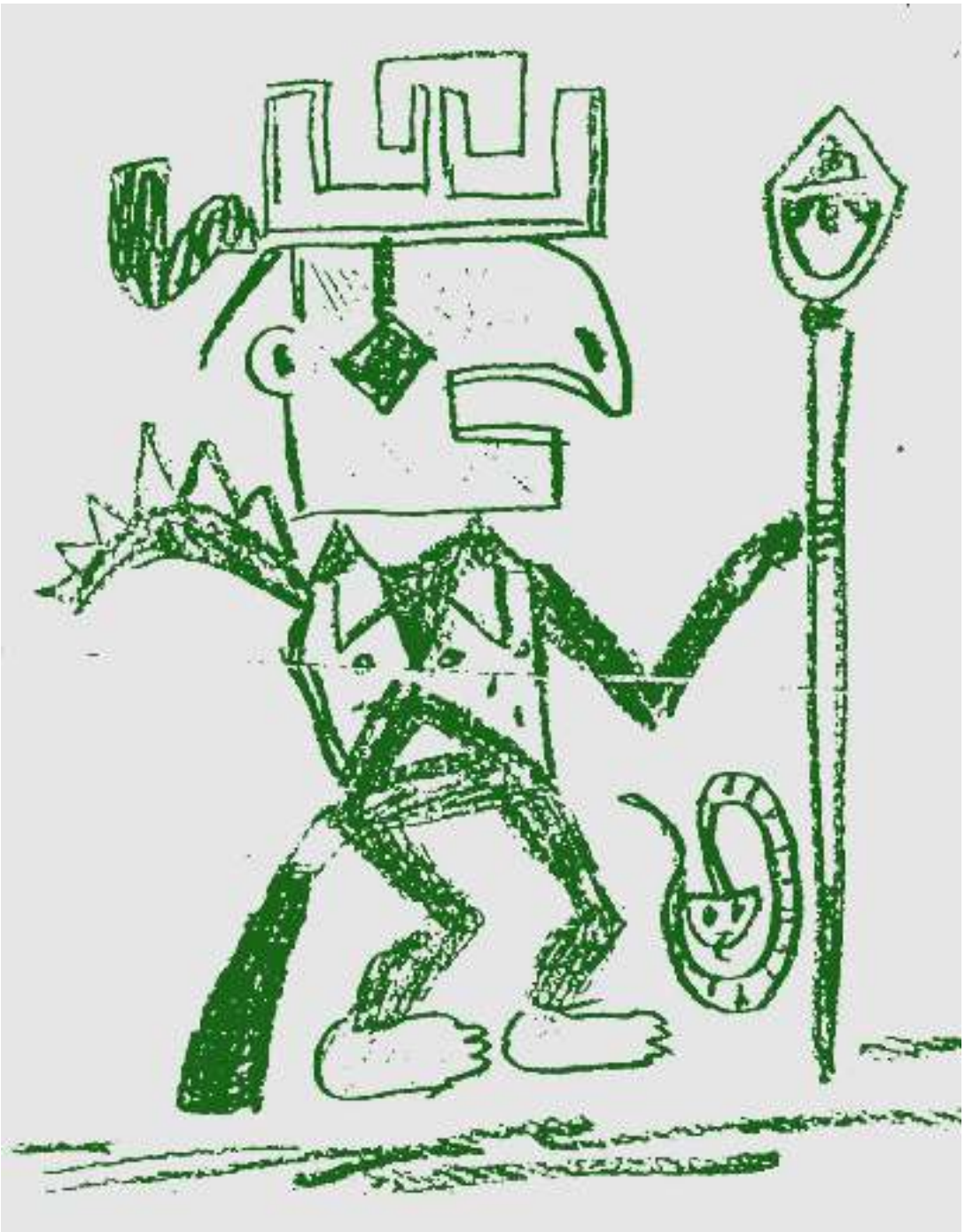

Peruánský Šaman sledoval vždy moji životní cestu *Kresba Otto Horského, 1976.*

OBSAH

ÚVODNÍ SLOVO 1

PŘEDMLUVA 5

01 – Instituto Cervantes – přednáška 10
- 01.1 - Základní cíle a úkoly technické kanceláře v Limě 12
- 01.2 - Výběr některých řešených úkolů a jejich charakteristika 20
- 01.3 - Popularizace v rozhlase a televizi 38
- 01.4 - Vzpomínka na Huascarán 39
- 01.5 - Expedice Titicaca - 2004 41

02 – Interview Pabla Bertazza s Ing. Otto Horským, CSc 45
03 - Udělení státního peruánského řádu Comendador 50
04 - Vydané publikace s peruánskou tematikou 78
05 - Knihy Otto Horského s peruánskou tematikou 81
06 – Elektronické knihy 103
07 - Výstavy fotografií 105
08 - Powerpointové prezentace a přednášky 120
09 - Ohlasy v tisku a ve sdělovacích prostředcích 134
10 - Zajímavé nálezy – objevy 169
11 - Spolupráce s rozhlasem 170
12 - Spolupráce s televizí 172
13 - Klubová činnost 175
14 – Profesní životopis 183
15 – Geolog a diplomat Otto Horský 185
16– Z Čech až do Latinské Ameriky. Příloha z časopisu RADIM 188

Otto Horský

COMENDADOR
CESTA K UDĚLENÍ PERUÁNSKÉHO ŘÁDU

Výkonná redakce Otto Horský
Text © Ing. Otto Horský, CSc, kapitola 3 Ing. Milan Zatloukal
Grafická úprava a obálka Otto Horský
Fotografie © Otto Horský, Jaromír Knejzlík, Dominika Bernátová, Raul Sorroza, Milan Zatloukal
Obrazová dokumentace: Otto Horský a archiv autora
Překlady do španělštiny: Otto Horský
Překlady do angličtiny: automat s autorovou revizí textu

1. vydání jako e-kniha © Lukáš Vik, 2021
ISBN PDF formátu: 978-80-7612-297-0
Konverze do elektronických formátů:
grafik a webdesignér Lukáš Vik
www.lukasvik.cz
www.horsky.estranky.cz

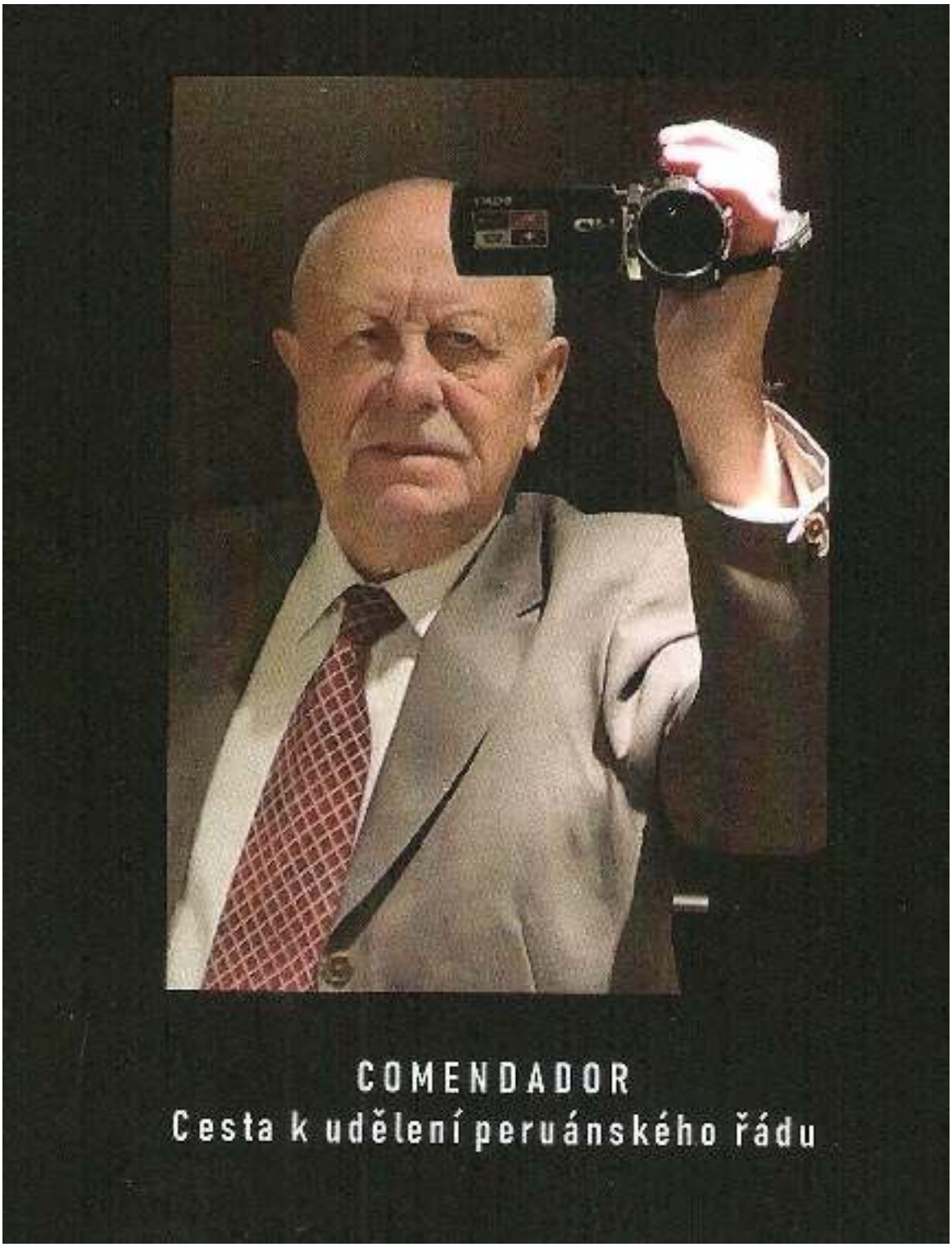
COMENDADOR
Cesta k udělení peruánského řádu